

37/9/1

X-68

Irian

Res. 1034 bis
R. 52493

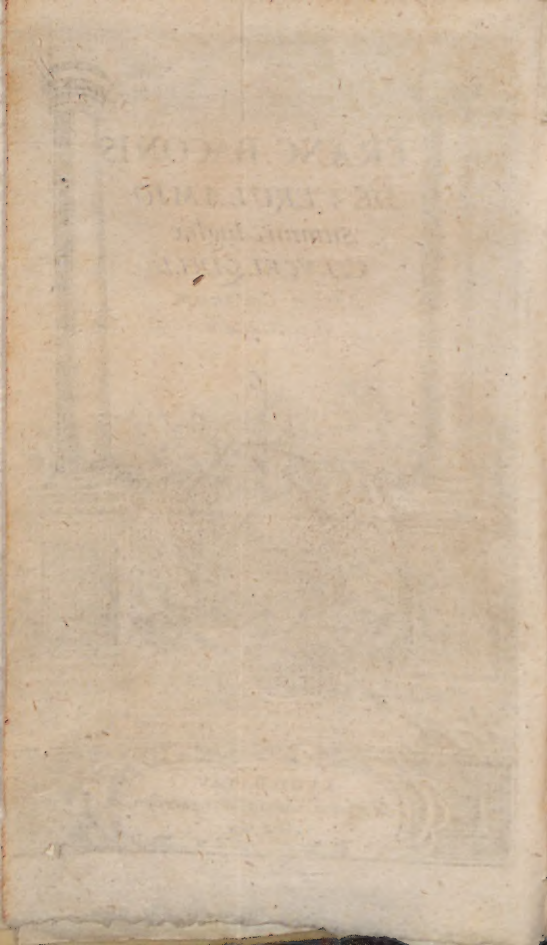

FRANC. BACONIS
DE VERULAMIO/
Summi Angliæ
CANCELSARII/
Novum Organum
Scientiarum.

Multi pertransibunt & augebitur scientia.

LVGD. BATAV.
Ex officina Adriani Wyngaerden.
Anno 1650.

FRANCISCVS

de

VERVLAMIO,

sic cogitavit ;

TALEMQUE APVD SE RATIONEM instituit , quam Viventibus & Posteris notam fieri , ipsorum interesse putavit.

Um illi pro comperto esset, Intellectum humanum sibi ipsi negotium facessere, neque auxiliis veris (quæ in Hominis potestate sunt) uti sobrie & commode; unde multiplex Rerum Ignoratio, & ex Ignoratione Rerum detrimenta innumera: omni ope connitendum existimavit, si quo modo commercium istud Mentis & Rerum (cui vix aliquid in terris, aut saltem in terrenis, se ostendit simile) restitui posset in integrum, aut saltem in melius deduci. Ut vero errores qui invaluerunt, quique in æternum invalituri sunt, alii post alios (si mens sibi permittatur) ipsi se corrigerent, vel ex vi Intellectus propria, vel ex auxiliis atque adminiculis Dialectica, nulla prorsus suberat spes, propterea quod Notiones Rerum prima, quas Mens haustu facili & supino excipit, recondit, atque accumulât, (unde

★ 2

reli-

reliqua omnia fluunt) vitiose sint, & confusa, & temere à Rebus abstracta; neque minor sit in secundis & reliquis libido & inconstantia. Ex quo fit, ut universa ista Ratio Humana, qua utimur quoad Inquisitionem Naturæ, non bene congesta & edificata sit, sed tanquam Moles aliqua magnifica sine fundamento. Dum enim Falsas Mentis vires mirantur homines & celebrant; Veras ejusdem (quæ esse possint, si debita ei adhibeantur auxilia, atque ipsa Rebus morigera sit, nec impotenter Rebus insultet) prættereunt & perdunt. Restabat illud unum, ut res de integro tentetur, melioribus præsidiiis; utque fiat Scientiarum, & Artium, atque omnis Humanae Doctrinæ, in universum Instauration, à debitis excitata Fundamentis. Hoc vero licet Aggressu infinitum quiddam videri possit, ac supra vires mortales; tamen idem tractatu sanum invenietur ac sobrium, magis quam ea quæ adhuc facta sunt. Exitus enim hujus rei est nonnullus. In iis vero, quæ jam fiunt circa Scientias, est Vertigo quadam, & Agitatio perpetua, & Circulus. Neque eum fugit, quanta in solitudine versetur hoc Experimentum, & quam durum & incredibile sit ad faciendam fidem. Nihilominus, nec rem, nec se ipsum deferendum putavit, quin Viam, quæ una Humana Menti pervia est, tentaret atque iniret. Præstat enim Principium dare

Rei,

Rei, quæ Exitum habere possit; quam in iis,
quæ exitum nullum habent, perpetua con-
tentione & studio implicari. Via autem
Contemplativa Viis illis activis decantatis
fere respondent; ut altera ab initio ardua &
difficilis, desinat in apertum; altera pri-
mo intuitu expedita & proclivis, ducat in
avia & precipitia. Quum autem incertus
esset, quando hæc alicui posthac in mentem
ventura sint; eo potissimum usus Argumen-
to, quod neminem hactenus invenit, qui ad
similes cogitationes animum applicuerit;
decrevit prima quæque, quæ perficere licuit,
in publicum edere. Neque hæc festinatio am-
bitiosa fuit, sed sollicita; ut si quid illi hu-
manitus accideret, extaret tamen Designa-
tio quadam, ac destinatio Rei quam animo
complexus est, utque extaret simul Signum
aliquod honestæ suæ & propensæ in Generis
Humani Commoda voluntatis. Certe
aliam quamcunque Ambitionem inferio-
rem duxit Re, quam præ manibus habuit.
Aut enim hoc quod agitur, nihil est; aut
tantum, ut merito ipso contentum esse de-
beat, nec fructum extra quarere.

SERENISSIMO

Potentissimoque

PRINCIPI AC DOMINO

nostro,

J A C O B O,

Dei Gratia

MAGNÆ BRITANNIÆ,

Francia, & Hibernia Regi,

FIDEI Defensori, &c.

Serenissime Potentissimeque Rex,

POterit fortasse Majestas tua me furti incusare, quod tantum Temporis, quantum ad hæc sufficiat, Negotiis tuis suffuratus sim. Non habeo quod dicam. Temporis enim non fit Restitutio; nisi forte quod detractum fuerit Temporis Rebus tuis, id Memoriae Nominis tui, & Honori Seculi tui reponi possit; si modo hæc alicujus sint pretii. Sunt certe prorsus nova; etiam toto genere: sed descripta ex veteri admodum exemplari, Mundo scilicet ipso, & Natura Rerum & Mentis. Ipse certe (ut ingenue fatear) soleo æstimare hoc Opus magis pro partu Temporis, quam Ingenii. Illud enim in eo solummodo mirabile est; Initia Rei, & tantas de iis quæ invaluerunt Suspiciones, alicui in mentem

D E D I C A T I O.

venire potuisse. Cætera non illibenter sequuntur. At versatur proculdubio Casus (ut loquimur) & quiddam quasi Fortuitum, non minus in iis quæ cogitant Homines, quam in iis quæ agunt aut loquuntur. Verum hunc Casum (de quo loquor) ita intelligi volo, ut si quid in his quæ afferro sit boni, id immensæ Misericordiæ & Bonitati divinæ, & Felicitati Temporum tuorum tribuatur: Cui & vivus integerrimo affectu servi- vi, & mortuus fortasse id effecero, ut illa Posteritati, nova hac accensa face in Philoso- phiæ tenebris, præluere possint. Merito autem Temporibus Regis omnium sapien- tissimi & Doctissimi *Regeneratio* ista & *In- stauratio* Scientiarum debetur. Superest Petitio, Majestate tua non indigna; & ma- xime omnium faciens ad id quod agitur. Ea est, ut quando Salomonem in plurimis refe- ras, Judiciorum gravitate, Regno pacifico, Cordis latitudine, Librorum denique, quos composuisti, nobili varietate: etiam hoc ad ejusdem Regis exemplum addas, ut cures Historiam Naturalem & Experimentalem, veram & severam, (missis Philologicis) & quæ sit in Ordine ad condendam Philoso- phiam, denique qualem suo loco describe- mus, congeri & perfici: Ut tandem post tot Mundi ætates Philosophia & Scientiæ non sint amplius pensiles & aëreæ, sed solidis Ex-

DEDICATIO.

perientia omnigena ejusdemque bene pen-
sitata nitantur fundamentis. Equidem Or-
ganum præbui ; verum Materies è Rebus i-
psis petenda est. Deus Opt. Max. Majestatem
Tuam diu servet incolumem.

Serenissima Majestati Tue

Servus Devotissimus

✠

Devotissimus,

FRANCISCUS VERVLAM,
CANCELLARIUS.

FRAN-

FRANCISCI
DE
VERULAMIO

Instauratio Magna.

PRAEFATIO.

*De statu Scientiarum, quod non sit felix,
aut majorem in modum auctus; quod-
que alia omnino, quam prioribus cognita
fuerit; via aperienda sit Intellectui hu-
mano, & alia comparanda auxilia, ut
mens suo jure in rerum Naturam uti
possit.*

Identur nobis homines. nec opes
nec vires suas bene nosse; verum
de illis majora quam par est, de
his minora credere. Ita fit, ut aut
artes receptas insanis pretiis aestimantes, nil
amplius quærant; aut se ipsos plus æquo
contemnentes, vires suas in levioribus con-
sumant in iis, quæ ad summam rei faciunt,
non; experiantur. Quare sunt & suæ Scien-
tiis Columnæ, tanquam fatales; cum ad ul-
terius penetrandum homines nec desiderio,
nec spe excitentur. Atque, cum opinio
copiæ inter maximas causas inopiæ sit; quum-
que ex fiducia præsentium, vera auxilia ne-
gligantur in posterum; ex usu est, & plane
ex necessitate, ut ab illis quæ adhuc inventa
sunt.

P R A E F A T I O.

sunt, in ipso operis nostri limine (idque relictis ambagibus, & non dissimulanter) honoris & admirationis excessus tollatur; utili monito, ne homines eorum aut copiam, aut utilitatem, in majus accipiant, aut celebrent. Nam si quis in omnem illam librorum varietatem, qua Artes & Scientiæ exsultant, diligentius introspeciat, ubique inveniet ejusdem rei repetitiones infinitas, tractandi modis diversas, inventione præoccupatas; ut omnia primo intuitu numerosa, factò examine pauca reperiantur. Et de utilitate dicendum est; Sapienciam istam, quam à Græcis potissimum hausimus, pueritiâ quandam. Scientiæ videri, atque habere quod proprium est puerorum; ut ad gariendum prompta, ad generandum invalida & immatura sit. Controversiarum enim ferox, cperum effœta est. Adeo ut Fabula illa de Scylla in literarum statum, qualis haberetur, ad vivum quadrare videatur, quæ virginis os & vultum extulit, ad uterum vero monstra latrantia succingebantur & adhærebant. Ita habent & Scientiæ, quibus insuevimus, generalia quædam blandientia, & speciosa; sed cum ad particularia ventum est, veluti ad partes generationis, ut fructum & opera ex se edant, tum contentiones & oblatrantes disputationes exoriuntur, in quas desinunt, & quæ partus locum obtinent,

nent. Præterea, si hujusmodi Scientiæ plane res mortua non essent, id minime videretur eventurum fuisse, quod per multa jam sæcula usu venit, ut illæ suis immotæ fere hæreant vestigiis, nec incrementa genere humano digna sumant: eo usque, ut sæpe numero non solum assertio maneat assertio, sed etiam quæstio maneat quæstio, & per disputationes non solvatur, sed figatur, & alatur; omnisque traditio & successio disciplinarum repræsentet & exhibeat personas Magistri & Auditoris, non Inventoris, & ejus qui inventis aliquid eximium adjiciat. In artibus autem mechanicis contrarium evenire videmus. Quæ, ac si auræ cujusdam vitalis forent participes, quotidie crescunt & perficiuntur; & in primis authoribus rudes plerunque & fere onerosæ & informes apparent, postea vero novas virtutes & commoditatem quandam adipiscuntur, eo usque, ut citius studia hominum & cupiditates deficiant & mutantur, quam illæ ad culmen & perfectionem suam pervenerint. Philosophia contra, & Scientiæ Intellectuales, statuarum more adorantur & celebrantur, sed non promoventur. Quin etiam in primo nonnunquam authore maxime vigent, & deinceps degenerant. Nam postquam homines dedititii facti sunt, & inanius sententiam (tanquam pedarii Senatores)

tores) coierunt, Scientiis ipsis amplitudinem non addunt, sed in certis authoribus ornandis & stipandis servili officio funguntur. Neque illud afferat quispiam; Scientias paulatim succrescentes, tandem ad statum quendam pervenisse, & tum demum (quasi confectis spatiis legitimis) in operibus paucorum sedes fixas posuisse; atque postquam nil melius inveniri potuerit, restare scilicet, ut quæ inventa sint, exornentur, & colantur. Atque optandum quidem esset, hæc ita se habuisse. Rectius illud, & verius; istas Scientiarum mancipationes nil aliud esse, quam rem ex paucorum hominum confidentia, & reliquorum socordia & inertia natam. Postquam enim Scientiæ per partes diligenter fortasse excultæ & tractatæ fuerunt, tum forte exortus est aliquis, ingenio audax, & propter Methodi compendia acceptus, & celebratus, qui specie tenus Artem constituerat, revera veterum labores corruperat. Id tamen posteris gratum esse solet, propter usum operis expeditum, & inquisitionis novæ tædium, & impatientiam. Quod si quis, consensu jam inveterato, tanquam Temporis iudicio moveatur; sciat, se ratione admodum fallaci & infirmam niti. Neque enim nobis magna ex parte notum est, quid in Scientiis & Artibus, variis sæculis & locis, innotuerit, & in publicum ema-

P R A E F A T I O.

emanarit; multo minus, quid à singulis tentatum sit & secreto agitatum. Itaque nec Temporis Partus, nec Abortus extant in Fastis. Neque ipse consensus, ejusque diuturnitas, magni prorsus æstimandus est. Ut-cunque enim varia sint genera Politiarum, unicus est status Scientiarum, isque semper fuit & mansurus est popularis. Atque apud populum plurimum vigent doctrinæ, aut contentiosæ & pugnaces, aut speciosæ & in-anes; quales videlicet assensum aut illaque-ant, aut demulcent. Itaque maxime inge-nia proculdubio per singulas ætates vim pas-sa sunt; dum viri captu & intellectu non vulgares, nihilo secius existimationi suæ con-sulentes, temporis & multitudinis judicio se submiserunt. Quamobrem artiores Con-templationes si forte usquam emicuerint, opinionum vulgarium ventis subinde agitatae sunt, & extinctæ: Adeo ut Tempus, tan-quam fluvius, levia & inflata ad nos deve-xerit, gravia & solida demerferit. Quin & illi ipsi authores, qui dictaturam quandam in Scientiis invaserunt, & tanta confidentia de rebus pronuntiant; cum tamen per in-tervalla ad se redeunt, ad querimonias de subtilitate Naturæ, veritatis recessibus, rerum obscuritate, Causarum implicatione, ingenii humani infirmitate, se convertunt: in hoc nihilo tamen modestiores, cum ma-
lint.

P R A E F A T I O.

Sint communem hominum & rerum conditionem causari, quam de se ipsis confiteri. Quin illis hoc fere solenne est, ut quicquid Ars aliqua non attingat, id ipsum ex eadem arte impossibile esse statuunt. Neque vero damnari potest Ars, quum ipsa disceptet, & judicet. Itaque id agitur, ut ignorantia etiam ab ignominia liberetur. Atque quæ tradita & recepta sunt, ad hunc fere modum se habent: quoad opera sterilia, quaestionum plena; incrementis suis tarda & languida; perfectionem in toto simulantia, sed per partes male impleta; delectu autem popularia, & authoribus ipsis suspecta, ideoque artificiis quibusdam munita, & ostentata. Qui autem & ipsi experiri, & se Scientiis addere, earumque fines proferre statuerunt, nec illi à receptis prorsus desciscere ausi sunt, nec fontes rerum petere. Verum se Magnum quiddam consequutos putant, si aliquid ex proprio inserant, & adjiciant; prudenter secum reputantes, se in assentiendo modestiam, in adjiciendo libertatem tueri posse. Verum dum opinionibus & moribus consultur, mediocritates istæ laudatæ in magnum Scientiarum detrimentum cedunt. Vix enim datur, authores simul & admirari, & superare. Sed fit aquarum more, quæ non altius ascendunt, quam ex quo descendunt. Itaque hujusmodi homines emendant.

P R A E F A T I O.

nonnulla, sed parum promovent, & proficiunt in melius, non in majus. Neque tamen defuerunt, quia usu majore omnia integra sibi duxerunt, & ingenii impetu usi, priora prosternendo, & destruendo, aditum sibi & placitis suis fecerunt; quorum tumultu non magnopere profectum est; quum Philosophiam & Artes non re ac opere amplificare, sed placita tantum permutare, atque regnum opinionum in se transferre contenderint: exiguo sane fructu, quum inter errores oppositos, errandi causæ sint fere communes. Si qui autem nec alienis, nec propriis placitis obnoxii, sed libertati faventes, ita animati fuere, ut alios secum simul quærere cuperent; illi sane affectu honesti, sed conatu invalidi fuerunt, Probabiles enim tantum rationes sequuti videntur, & argumentorum vertigine circumaguntur, & promiscua quærendi licentia severitatem inquisitionis enervarunt. Nemo autem reperitur, qui in rebus ipsis, & experientia, moram fecerit legitimam. Atque nonnulli rursus qui experientiæ undis se commiserunt, & fere Mechanici facti sunt; tamen ipsa experientia Erraticam quandam inquisitionem exercent, nec ei certa lege militant. Quin & plerique pusilla quædam pensa sibi proponere, pro magno ducentes, si unum aliquod inventum eruere possint; instituto non

P R A E F A T I O.

non minus tenui, quam imperito. Nemo enim rei alicujus naturam in ipsa re recte aut feliciter perscrutatur; verum post laboriosam experimentorum variationem non acquiescit. sed invenit quod ulterius quærat. Neque illud inprimis omittendum est, quod omnis in experiendo industria statim ab initio opera quædam destinata præpropere & intempestivo studio captavit; Fructifera (inquam) Experimenta, non Lucifera, quæsit; nec ordinem divinum imitata est, qui primo die lucem tantum creavit, eique unum diem integrum attribuit, neque illo die quicquam materiati operis produxit, verum sequentibus diebus ad ea descendit. At, qui summas Dialecticæ partes tribuerunt, atque inde fidissima Scientiis præsidia comparari putarunt, verissime & optime viderunt, intellectum humanum sibi permissum, merito suspectum esse debere. Verum infirmior omnino est malo medicina; nec ipsa mali experta. Si quidem Dialectica quæ recepta est, licet ad Civilia & Artes, quæ in sermone & opinione positæ sunt, rectissime adhibeatur; Naturæ tamen subtilitatem longo intervallo non attingit, & prensando quod non capit, ad errores potius stabiliendos, & quasi figendos, quam ad viam veritati aperiendam valuit.

Quare, ut quæ dicta sunt complectamur,
non

P R A E F A T I O.

non videtur hominibus aut aliena fides, aut industria propria, circa Scientias hæcenus, feliciter illuxisse; præsertim quum & in demonstrationibus, & in experimentis adhuc cognitis, parum sit præsidii. Aedificium autem hujus universi, structura sua, intellectui humano contemplanti instar labyrinthi est; ubi tot ambigua viarum, tam fallaces rerum & signorum similitudines, tam obliquæ & implexæ Naturarum spiræ & nodi, undequaque se ostendunt; iter autem, sub incerto sensus lumine, interdum affulgente, interdum se condente, per experientiæ & rerum particularium sylvas perpetuo faciendum est. Quin etiam duces itineris (ut dictum est) qui se offerunt, & ipsi implicantur, atque errorum & errantium numerum augent. In rebus tam duris de judicio hominum ex vi propria, aut etiam de felicitate fortuita, desperandum est. Neque enim Ingeniorum quantacunque excellentia, neque experiendi alea sæpius repetita, ista vincere queat. Vestigia filo regenda sunt: omnisque via usque à primis ipsis sensuum perceptionibus certa ratione munienda. Neque hæc ita accipienda sunt, ac si nihil omnino tot sæculis tantis laboribus actum sit. Neque enim eorum quæ inventa sunt, nos poenitet. Atque antiqui certe in his, quæ in ingenio & meditatione abstracta posita sunt,

mira-

P R A E F A T I O.

mirabiles se viros præstitere. Verum, quem-
admodum sæculis prioribus, cum homines
in navigando per stellarum tantum observa-
tiones cursum dirigebant, veteris sane Con-
tinentis oras legere potuerunt, aut maria
aliqua minora & mediterranea trajicere;
priusquam autem Oceanus trajiceretur, &
novi Orbis regiones detegerentur, necesse
fuit, usum acus nauticæ, ut ducem viæ ma-
gis fidum, & certum, innotuisse: simili
prorsus ratione, quæ hucusque in Artibus
& Scientiis inventa sunt, ea hujusmodi sunt,
ut usu, meditatione, observando, argumen-
tando, reperiri potuerint; utpote quæ sen-
sibus propiora sint, & communibus notio-
nibus fere subjaceant: antequam vero ad
remotiora & occultiora Naturæ liceat appel-
lere, necessario requiritur, ut melior & per-
fectior mentis & Intellectus humani usus &
adoperatio introducatur.

Nos certe æterno Veritatis amore devi-
cti, viarum incertis & arduis, & solitudini-
bus, nos commisimus; & Divino auxilio
freti & innixi, mentem nostram, & contra
opinionum violentias & quasi instructas a-
cies, & contra proprias & internas hæsit-
ationes & scrupulos, & contra rerum caligi-
nes, & nubes, & undequaque volantes
phantasias, sustinuimus; ut tandem magis
fida & secūra indicia viventibus & posteris
com-

P R A E F A T I O.

comparare possemus. Qua in re si quid profecerimus, non alia sane ratio nobis viam aperuit, quam vera & legitima spiritus humani humiliatio. Omnes enim ante nos, qui ad artes inveniendas se applicuerunt, conjectis paulisper in res & exempla, & experientiam oculis, statim, quasi inventio nil aliud esset, quam quædam excogitatio, spiritus proprios, ut sibi Oracula exhiberent, quodammodo invocarunt. Nos vero inter res caste & perpetuo versantes, Intellectum longius à Rebus non abstrahimus, quam ut rerum imagines, & radii, (ut in sensu fit.) coire possint; unde fit, ut Ingenii viribus & excellentiæ non multum relinquatur. Atque quam in inveniando adhibemus humilitatem, eandem & in docendo sequuti sumus. Neque enim aut Confutationum triumphis, aut antiquitatis advocationibus, aut auctoritatis usurpatione quadam, aut etiam obscuritatis velo, aliquam his nostris inventis majestatem imponere aut conciliare conamur; qualia reperire non difficile esset ei, qui nomini suo, non animis aliorum lumen affundere conaretur. Non (inquam) ullam aut vim, aut insidias hominum judiciis fecimus, aut paramus; verum eos ad res ipsas & rerum foedera adducimus; ut ipsi videant, quid habeant, quid arguant, quid addant, atque in commune conferant; Nos
au-

P R A E F A T I O.

autem si qua in re, vel male credidimus, vel obdormivimus, & minus attendimus, vel defecimus in via, & inquisitionem abruptimus; nihilominus iis modis res nudas & apertas exhibemus, ut errores nostri antequam Scientiæ massam altius inficiant notari & separari possint, atque etiam ut facilis & expedita sit laborum nostrorum continuatio. Atque hoc modo, inter Empiricam & Rationalem facultatem (quarum morosa & inauspicata divortia, & repudia, omnia in humana familia turbavere) conjugium verum & legitimum in perpetuum nos firmasse, existimamus.

Quamobrem, quum hæc arbitrii nostri non sint; in principio Operis, ad Deum Patrem, Deum Verbum, Deum Spiritum, preces fundimus humillimas, & ardentissimas, ut humani generis ærumnarum memor, & peregrinationis istius vitæ, in qua dies paucos & malos terimus, novis suis Eleemosynis, per manus nostras, familiam humanam dotare dignetur. Atque illud insuper supplices rogamus, ne humana divinis officiant; neve ex refectione viarum sensus, & accensione majore luminis naturalis, aliquid incredulitatis & noctis animis nostris erga Divina mysteria oboriatur: sed potius, ut ab intellectu puro, à phantasie & vanitate repurgato, & divinis oraculis nihilominus sub-

dito

P R A E F A T I O.

dito & prorsus deditio, fidei dentur, quæ fidei sunt. Postremo, ut Scientiæ veneno à serpente infuso, quo animus humanus tumet & inflatur, deposito, nec altum sapiamus, nec ultra sobrium, sed veritatem in charitate colamus.

Peractis autem votis, ad homines conversi, quædam & salutaria monemus, & æqua postulamus. Monemus primum, (quod etiam precati sumus) ut homines sensum in officio, quoad Divina, contineant. Sensus enim (instar Solis) Globi terrestris faciem aperit, cœlestis claudit, & obsignat. Rursus, ne hujusce mali fuga in contrarium peccent. Quod certe fiet, si naturæ Inquisitionem ulla ex parte veluti Interdicto separatam putant. Neque enim pura illa & immaculata Scientia naturalis, per quam *Adam* nomina ex proprietate rebus imposuit, principium aut occasionem lapsui dedit. Sed ambitiosa illa & imperativa Scientiæ Moralis, de Bono & Malo dijudicantis, cupiditas, ad hoc, ut Homo à Deo deficeret, & sibi ipsi leges daret, ea demum ratio atque modus tentationis fuit. De Scientiis autem quæ Naturam contemplantur, sanctus ille Philosophus pronuntiat, *Gloriam Dei esse, celare rem; gloriam Regis autem, rem invenire*: non aliter, ac si Divina Natura innocenti & benevolo puerorum ludo delectaretur, qui
ideo

P R A E F A T I O.

ideo se abscondunt ut inveniantur , atque animam humanam sibi collusorem in hoc ludo , pro sua in homines indulgentia & bonitate , cooptaverit. Postremo omnes in universum monitos volumus , ut Scientiæ veros fines cogitent ; nec eam aut animi causa petant , aut ad contentionem , aut ut alios despiciant , aut ad commodum , aut ad famam , aut ad potentiam , aut hujusmodi inferiora ; sed ad meritum , & usus vitæ , eamque in Charitate perficiant , & regant. Ex appetitu enim Potentiæ , angeli lapsi sunt ; ex appetitu Scientiæ , homines : sed Charitatis non est excessus ; neque Angelus , aut Homo , per eam unquam in periculum venit.

Postulata autem nostra , quæ afferimus , talia sunt. De nobis ipsis silemus : De re autem quæ agitur , petimus , ut homines eam non Opinionem , sed Opus esse cogitent ; ac pro certo habeant , non Sectæ nos alicujus , aut Placiti , sed utilitatis & amplitudinis humanæ fundamenta moliri. Deinde , ut suis commodis æqui , exutis opinionum zelis & præjudiciis , in commune consulant , ac ab erroribus viarum atque impedimentis , nostris præsidis & auxiliis , liberati & muniti , laborum , qui restant , & ipsi in partem veniant. Præterea , ut bene sperent , neque *Instaurationem* nostram , ut quiddam infinitum , & ultra mortale , fingant , & animo

con-

P R A E F A T I O.

concupiant; quum revera sit infiniti erroris finis, & terminus legitimus; mortalitatis autem, & humanitatis, non sit immemor; quum rem non intra unius ætatis curriculum omnino perfici posse confidat, sed successioni destinet; denique Scientias, non per arrogantiam in humani Ingenii cellulis, sed submissee in mundo majore quærat. Vasta vero, ut plurimum solent esse, quæ inania: solida contrahuntur maxime, & in parvo sita sunt. Postremo etiam petendum videtur, (ne forte quis rei ipsius periculo nobis iniquus esse velit) ut videant homines, quatenus ex eo, quod nobis asserere necesse sit, (si modo nobis ipsi constare velimus) de his nostris opinandi, aut sententiam ferendi, sibi jus permissum putent: quum nos omnem istam rationem humanam præmatu-ram, anticipantem, & à rebus temere, & citius quam oportuit, abstractam, (quate-nus ad inquisitionem Naturæ) ut rem variam, & perturbatam, & male extructam, rejiciamus. Neque postulandum est, ut e-jus judicio stetur, quæ ipsa in judicium vo-catur.

DISTRI-

1871
JANUARY 1st
NEW YORK

My dear Sir,
I have the honor to acknowledge
the receipt of your letter of the 27th
inst. in relation to the
above named matter.

I am, Sir, very respectfully,
Yours, very truly,
J. M. Smith

1871

D I S T R I B U T I O O P E R I S.

Ejus constituuntur Partes sex.

Prima ; *Partitiones Scientiarum.*

Secunda ; *Novum Organum sive Indicia
de Interpretatione Natura.*

Tertia ; *Phænomena Univerſi, sive Hiſto-
ria Naturalis & Experimentalis ad
condendam Philoſophiam.*

Quarta ; *Scala Intellectus.*

Quinta ; *Prodromi, sive Anticipationes,
Philosophia Secunda.*

Sexta ; *Philosophia ſecunda, sive Scientia
Activa.*

S I N G U L A R U M A R G U M E N T A.

Pars autem Inſtituti noſtri eſt, ut omnia, quantum fieri poteſt, aperte & perſpicue proponantur. Nuditas enim animi, ut olim, corporis, innocentia, & ſimplicitatis comes eſt. Pateat itaque primo Ordo Operis, atque ratio ejus. Partes Operis a nobis conſtituuntur ſex.

Prima pars exhibet Scientia ejus, ſive Doctrina, in cujus poſſeſſione humanum genus

hactenus versatur, Summam, sive Descriptionem universalem. Visum enim est nobis, etiam in iis, quæ recepta sunt, nonnullam facere moram: eo nimirum consilio, ut facilius & Veteribus perfectio, & Novis aditus detur. Pari enim fere studio ferimur, & ad vetera excolenda, & ad ulteriora assequenda. Pertinet etiam hoc ad faciendam fidem: juxta illud; *Non accipit Indoctus verba Scientia, nisi prius ea dixeris, quæ versantur in corde ejus.* Itaque Scientiarum atque Artium receptarum oras legere, nec non utilia quædam in illas importare, tanquam in transitu non negligemus.

Partitiones tamen Scientiarum adhibemus eas, quæ non tantum jam inventa & notata, sed hactenus ommissa, & debita complectantur. Etenim inveniuntur in globo Intellectuali, quemadmodum in Terrestris, & culta pariter, & deserta. Itaque nil mirum videri debet, si à divisionibus usitatis quandoque recedamus. Adjectio enim, dum totum variat, etiam partes earumque sectiones necessario variat: receptæ autem divisiones, receptæ summæ Scientiarum, qualis nunc est, tantum competunt.

Circa ea vero, quæ ceu ommissa notabimus, ita nos geremus; ut non leves tantum titulos & argumenta concisa eorum, quæ desiderantur, proponamus. Nam siquid inter ommissa retulerimus, (modo sit dignioris subiecti) cujus

cujus ratio paulo videatur obscurior ; (adeo ut merito suspicari possimus , homines non facile intellecturos , quid nobis velimus aut quale sit illud opus quod animo & cogitatione complectimur :) perpetuo nobis curæ erit , aut præcepta hujusmodi Operis conficiendi , aut etiam partem operis ipsius jam à nobis confectam , ad exemplum totius subungere : ut in singulis aut opera aut consilio juvemus. Etenim etiam ad nostram existimationem , non solum aliorum utilitatem pertinere putavimus ; ne quis arbitretur , levem aliquam de istiusmodi rebus notionem mentem nostram perstrinxisse ; atque esse illa , quæ desideramus ac prensamus , tanquam votis similia. Ea vero talia sunt , quorum & penes homines (nisi sibi ipsi desint) potestas plane sit ; & nos apud nosmet rationem quandam certam & explicatam habeamus. Neque enim regiones metiri animo , ut Augures , auspiciorum causa : sed intrare , ut Duces , promerendi studio , suscepimus.

Atque hæc prima Operis pars est.

Porro prætervecti Artes veteres , Intellectum humanum ad trajiciendum instruemus. Destinatur itaque Parti secundæ , Doctrina de meliore & perfectiore usu rationis in Rerum inquisitione , & de auxiliis veris Intellectus : ut per hoc (quantum conditio humanitatis ac mortalitatis patitur) exaltetur Intel-

tellektus, & facultate amplificetur ad Naturæ ardua & obscura superanda. Atque est ea, quam adducimus, Ars (quam *Interpretationem Naturæ* appellare consuevimus) ex genere Logicæ; licet plurimum, atque adeo immensum quiddam intersit. Nam & ipsa illa Logica vulgaris auxilia & præsidia Intellectui moliri ac parare proficitur: & in hoc uno consentiunt. Differt autem plane à Vulgari, rebus præcipue tribus: vid. ipso fine, ordine demonstrandi, & inquirendi initiis.

Nam huic nostræ Scientiæ finis proponitur; ut inveniantur non Argumenta, sed Artes; nec Principiis consentanea, sed ipsa Principia; nec Rationes probabiles, sed Designationes & indicationes Operum. Itaque ex intentione diversa, diversus sequitur effectus. Illic enim adversarius Disputatione vincitur & constringitur: hic Natura, Opere.

Atque cum hujusmodi finæ conveniunt Demonstrationum ipsarum natura & Ordo. In Logica enim vulgari opera fere universa circa Syllogismum consumitur. De Inductione vero Dialectici vix serio cogitasse videntur; levi mentione eam transmittentes, & ad disputandi formulas properantes. At nos demonstrationem per Syllogismum rejicimus, quod confusius agat, & Naturam emittat è manibus. Tamen enim nemini dubium esse possit, quin, quæ in medio termino conveniunt, ea & inter se conveniant; (quod est

est Mathematicæ cujusdam certitudinis :) nihilominus hoc subest fraudis , quod Syllogismus ex propositionibus constet , propositiones ex verbis , verba autem notionum tesserae & signa sint. Itaque si Notiones ipsæ mentis (quæ verborum quasi anima sunt , & totius hujusmodi structuræ ac fabricæ basis) male ac temere à rebus abstractæ , & vagæ , nec satis definitæ & circumscriptæ , denique multis modis vitiosæ fuerint , omnia ruunt. Reijcimus igitur Syllogismum ; neque id solum quoad principia , (ad quæ nec illi eam adhibent) sed etiam quoad propositiones medias : quas educit sane atque parturit utcunque Syllogismus ; sed operum steriles , & à Practica remotas , & plane quoad partem activam Scientiarum in competentes. Quamvis igitur relinquamus Syllogismo & hujusmodi Demonstrationibus famosis ac jactatis , jurisdictionem in Artes populares & opinabiles , (nil enim in hac parte movemus) tamen ad Naturam Rerum , Inductione per omnia , & tam ad minores propositiones , quam ad majores , utimur. *Inductionem* enim censemus eam esse demonstrandi formam , quæ Sensum tuetur , & Naturam premit , & Operibus imminet , ac fere immisce-
tur.

Itaque Ordo quoque demonstrandi plane invertitur. Adhuc enim res ita geri consuevit ; ut a sensu & particularibus primo lo-

co ad maxime generalia advoletur, tanquam ad polos fixos circa quos disputationes ver-
tantur; ab illis cætera per media deriventur,
Via certe compendiaria, sed præcipiti; & ad
Naturam impervia, ad Disputationes vero
proclivi & accommodata. At secundum nos,
Axiomata continenter & gradatim excitantur,
ut nonnisi postremo loco ad Generalis-
sima veniatur: Ea vero Generalissima eva-
dunt, non notionalia, sed bene terminata;
& talia, quæ Natura ut revera sibi notiora
agnoscat, quæque rebus hæreant in medul-
lis.

At in forma ipsa quoque Inductionis, &
judicio quod per eam fit, opus longe maxi-
mum movemus. Ea enim de qua Dialecti-
ci loquuntur, quæ procedit per Enumeratio-
nem simplicem, puerile quiddam est, &
precario concludit, & periculo ab instantia
contradictoria exponitur, & consueta tantum
intuetur; nec exitum reperit.

Atqui opus est ad Scientias Inductionis
forma tali, quæ experientiam solvat, & se-
paret, & per exclusiones ac rejectiones de-
bitas necessario concludat. Quod si Judicium
illud vulgatum Dialecticorum tam operosum
fuerit, & tanta ingenia exercuerit; quanto ma-
gis laborandum est in hoc altero, quod non
tantum ex Mentis penetralibus, sed etiam ex
Naturæ visceribus extrahitur!

Neque tamen hic finis. Nam fundamenta
quo-

quoque Scientiarum fortius deprimimus & solidamus, atque Initia inquirendi altius sumimus, quam adhuc homines fecerunt: ea subiiciendo examini, quæ Logica vulgaris tanquam fide aliena recipit. Etenim Dialectici principia Scientiarum à Scientiis singulis tanquam mutuo sumunt: rursus notiones mentis primas venerantur: Postremo informationibus immediatis sensus bene dispositi acquiescunt. At nos Logicam veram singulas Scientiarum Provincias majore cum imperio, quam penes ipsarum Principia sit, debere ingredi decrevimus: atque illa ipsa Principia putativa ad rationes reddendas compellere, quousque plane consent. Quod vero attinet ad notiones primas Intellectus; nihil est eorum, quæ Intellectus sibi permissus congeffit, quin nobis pro suspecto sit, nec ullo modo ratum, nisi novo indicio se stiterit, & secundum illud pronuntiatum fuerit. Quinetiam sensus ipsius informationes multis modis excutimus. Sensus enim fallunt utique; sed & errores suos indicant: Verum errores præsto, indicia eorum longe petita sunt.

Duplex autem est Sensus culpa: Aut enim destituit nos, aut decipit. Nam primo, plurimæ sunt res, quæ sensum etiam recte dispositum, nec ullo modo impeditum effugiunt, aut subtilitate totius corporis, aut partium minutis, aut loci distantia, aut tardi-

tate atque etiam velocitate motus, aut familiaritate objecti, aut alias ob causas. Neque rursus, ubi Sensus rem tenet, prehensiones ejus admodum firmæ sunt. Nam testimonium & informatio sensus semper est ex analogia Hominis, non ex analogia Universi: atque magno prorsus errore asseritur, Sensum esse mensuram rerum.

Itaque ut his occurratur; nos multo & fido ministerio auxilia Sensui undique conquifivimus, & contraximus: ut destitutionibus substitutiones, variationibus rectificationes suppeditentur. Neque id molimur tam Instrumentis, quam experimentis. Etenim Experimentorum longe major est subtilitas, quam Sensus ipsius, licet instrumentis exquisitis adjuti: (de iis loquimur Experimentis, quæ ad intentionem ejus quod quæritur, perite & secundum artem excogitata & apposita sunt.) Itaque perceptioni Sensus immediatæ ac propriæ non multum tribuimus: sed eo rem deducimus, ut Sensus tantum de Experimento, Experimentum de Re judicet. Quare existimamus, nos Sensus (à quo omnia in Naturalibus petenda sunt, nisi forte libeat insanire) Antistites religiosos, & oraculorum ejus non imperitos Interpretes nos præstitisse: ut alii professione quadam, nos re ipsa Sensum tueri ac colere videamur. Atque hujusmodi sunt ea, quæ ad lumen ipsum Naturæ, ejusque accensione

& im-

& immiffionem paramus : quæ per fe fufficere poffent , fi Intellectus humanus æquus , & inflar tabulæ abrafæ effët. Sed cum mentes hominum miris modis adeo obfefsæ fint, ut ad veros Rerum radios excipiendos fince- ra & polita area prorfus defit; neceffitas quædam incumbit , ut etiam huic rei remedium quærendum effe putemus.

Idola autem , à quibus occupatur Mens ; vel Adfcititia funt , vel Innata. Adfcititia vero immigrarunt in mentes hominum, vel ex Philofophorum placitis & fectis, vel perversis legibus demonstrationum. At Innata inherant Nature ipsius Intellectus , qui ad errorem longe proclivior effe deprehenditur , quam Sensus. Utcunque enim homines fibi placeant, & in admirationem Mentis humanæ ac fere adorationem ruant ; illud certiffimum eft, Sicut Speculum inæquale rerum radios ex figura & fectiõne propria immutat ; ita & Mentem , cum à rebus per Sensum patitur, in notionibus fuis expediendis & comminifcendis, haud optima fide Rerum naturæ fuam naturam inferere & immifcere.

Atque priora illa duo *Idolorum* genera, ægre ; poftrema vero hæc nullo modo evel- li poffunt. Id tantum relinquitur, ut indicen- tur, atque ut vis ifta Mentis infidiatrix note- tur & vincatur ; Ne forte à deffruetione veterum, novi fubinde errorum furculi ex ip- fa mala complexione Mentis pullulent : eo-
A 5 que

que res recidat, ut errores non extinguantur, sed permutentur; Verum è contra, ut illud tandem in æternum ratum & fixum sit, Intellectum; nisi per Inductionem, ejusque formam legitimam, judicare non posse. Itaque Doctrina ista de expurgatione Intellectus, ut ipse ad veritatem habilis sit, tribus redargutionibus absolvitur: Redargutione Philosophiarum, Redargutione Demonstrationum, & Redargutione Rationis humanæ nativæ. His vero explicatis, ac postquam demum patuerit, quid Rerum natura, quid Mentis natura ferat; existimamus, nos thalamum Mentis & Universi, pronuba divina bonitate, stravisse & ornasse. Epithalamii autem votum sit, ut ex eo connubio auxilia humana, & stirps Inventorum, quæ necessitates ac misérias hominum aliqua ex parte doment & subigant, suscipiatur.

Hæc vero est Operis pars secunda.

At vias non solum monstrare & munire, sed inire quoque, consilium est. Itaque Tertia pars Operis complectitur *Phænomena Universi*; hoc est, omnigenam Experientiam, atque Historiam Naturalem, ejus generis, quæ possit esse ad condendam Philosophiam fundamentalis. Neque enim excellens aliqua Demonstrandi via sive Naturam Interpretandi forma, ut Mentem ab errore & lapsu defendere ac sustinere, ita ei materiam ad sciendum præbere & subministrare possit.

V e-

Verum iis, quibus non conijcere & hariolari, sed invenire & scire propositum est; quique non simiolas & fabulas Mundorum comminisci, sed hujus ipsius veri Mundi naturam introspicere, & velut dissecare in animo habent; omnia à Rebus ipsis petenda sunt. Neque huic labori, & inquisitioni, ac mundanæ perambulationi ulla ingenii, aut meditationis, aut argumentationis substitutio aut compensatio sufficere potest; non si omnia omnium ingenia coierint. Itaque aut hoc prorsus habendum, aut negotium in perpetuum deferendum. Ad hunc vero usque diem ita cum hominibus actum est, ut minime mirum sit, si Natura sui copiam non faciat.

Nam primo, sensus ipsius Informatio, & deferens, & fallens: Observatio, indiligens, & inæqualis, & tanquam fortuita: Traditio, vana, & ex rumore: Præctica, operi intenta & servilis: vis Experimentalis, cæca, stupida, vaga, & prærupta: denique Historia naturalis, levis & inops, vitiosissimam materiam Intellectui ad Philosophiam & Scientias congefferunt.

Deinde, præpostera Argumentandi subtilitas & ventilatio, serim rebus plane desperatis tentatur remedium: nec negotium ullo modo restituit, aut errores separat. Itaque nulla spes majoris augmenti ac progressus sita est, nisi in Restauratione quadâ Scientiarum.

Hujus autem exordia omnino à naturali Historia sumenda sunt, eaque ipsa novi cuiusdam generis & apparatus. Frustra enim fuerit, speculum expolire, si desint imagines: & plane Materia idonea præparandi est Intellectui, non solum præsidia fida comparanda. Differt vero rursus Historia nostra (quemadmodum Logica nostra) ab ea quæ habetur, multis rebus: sine, siue officio; ipsa mole & congerie; dein subtilitate; etiam delectu; & constitutione in ordine ad ea quæ sequuntur.

Primò enim eam proponimus Historiam Naturalem; quæ non tam aut rerum varietate delectet, aut præsentis Experimentorum fructu juvet; quam lucem Inventioni causarum affundat, & Philosophiæ enutricandæ primam mammam præbeat. Licet enim Opera, atque Activam Scientiarum partem præcipue sequamur, tamen messis tempus expectamus, nec muscum & segetem herbis demetere conamur. Satis enim scimus, Axiomata recte inventa, tota agmina Operum secum trahere; atque opera non sparsim, sed confertim exhibere. Intempestivum autem illum & puerilem affectum, ut pignora aliqua novorum Operum prope-re caprentur, prorsus damnamus & amovemus, ceu pomum Atalantæ, quod cursum retardat. Atque Historiæ nostræ Naturalis Officium tale est.

Quoad Congeriem vero, conficiamus Historiam non solum Naturæ liberæ ac solutæ; (cum scilicet illa sponte fluit, & opus suum peragit; qualis est Historia Cælestium, Meteororum, Terræ, & Maris, Mineralium, Plantarum, Animalium:) sed multo magis Naturæ constriktæ & vexatæ; nempe, cum per Artem & ministerium humanum de statu suo detruditur, atque premitur & fingitur. Itaque omnia Artium Mechanicarum, omnia Operativæ partis Liberalium, omnia Practicarum complurium, quæ in Artem propriam non coaluerunt, Experimenta, (quantum inquirere licuit, & quantum ad finem nostrum faciunt) perscribimus. Quin etiam (ut, quod res est, eloquamur) factum hominum & speciosa nil morati, multò plus & operæ & præsidii in hac parte, quam in illa altera, ponimus: quandoquidem Naturarum magis se prodit per vexationes Artis, quam in libertate propria.

Neque Corporum tantum Historiam exhibemus, sed diligentia insuper nostræ esse putavimus, etiam Virtutum ipsarum (illarum dicimus, quæ tanquam Cardinales in Natura censerì possint, & in quibus Naturæ primordia plane constituuntur; utpote Materia; primis Passionibus ac desideriis; vid. *Denso, Raro, Calido, Frigido, Consistenti, Fluido, Gravi, Levi*; aliisque haud paucis) Historiam seorsum comparare.

Enim-

Enimvero ut de Subtilitate dicamus, plane conquirimus genus Experimentorum longe subtilius & simplicius quam sunt ea quæ occurrunt. Complura enim è tenebris educimus & eruimus, quæ nulli in mentem venisset investigare, nisi qui certo & constanti tramite ad inventionem Causarum pergeret; cum in se nullius magnopere sint usus: ut liquido appareat, ea non propter se quæ sita esse; sed ita prorsus se habere illa ad Res & Opera, quemadmodum literæ Alphabeti se habeant ad Orationem & verba; quæ licet per se inutiles, eadem tamen omnis sermonis elementa sunt.

In Delectu autem Narrationum & Experimentorum melius hominibus cavisse nos arbitramur, quam qui adhuc in Historia Naturali versati sunt. Nam omnia fide oculata, aut saltem perspecta, & summa quadam cum severitate recipimus: ita ut nil referatur auctum Miraculi causa, sed quæ narramus, à fabulis & vanitate casta & intemperata sint. Quinetiam & recepta quæque ac jactata mendacia (quæ mirabili quodam neglectu per sæcula multa obtinuerunt & inveterata sunt) nominatim proscribimus & notamus; ne Scientiis amplius molesta sint. Quod enim prudenter animadvertit quidam; fabulas, & superstitiones, & nugas, quas Nutriculæ pueris instillant, mentes eorum etiam serio depravare: ita eadem nos movit ratio,

ratio, ut solliciti atque etiam anxii simus, ne ab initio, cum veluti infantiam Philosophiæ sub Historia Naturali tractemus & curemus, illa alicui vanitati assuescat. At in omni Experimento novo & paulo subtiliore, licet (ut nobis videtur) certo ac probato, modum tamen experimenti, quo usi sumus, aperte subjungimus: ut, postquam patefactum sit, quomodo singula nobis constiterint, videant homines, quid erroris subesse & adhærere possit; atque ad probationes magis fidas, & magis exquisitas (si quæ sint) expergiscantur: denique ubique monita, & scrupulos, & cautiones aspergimus, religione quadam, & tanquam exorcismo, omnia phantasmata ejicientes, ac cohibentes.

Postremo, cum nobis exploratum sit quantopere Experientia & Historia aciem mentis humanæ disgreget; & quam difficile sit (præsertim animis vel teneris, vel præoccupatis) à principio cum Natura consuescere; adjungimus sæpius observationes nostras, tanquam primas quasdam conversiones & inclinationes, ac veluti aspectus Historiæ ad Philosophiam: ut & pignoris loco hominibus sint, eos in Historiæ fluctibus perpetuo non detentum iri; utque, cum ad opus Intellectus deveniatur, omnia sint magis in procinctu. Atque, per hujusmodi (qualem describimus) Historiam Naturalem, adiutum quendam fieri posse ad Naturam tu-

tum

tum & commodum, atque Materiam intellectui præberi probam & præparatam, censemus.

Postquam vero & Intellectum fidissimis auxiliis ac præsiidiis stipavimus, & justum Divinorum Operum exercitum severissimo delectu comparavimus, nil amplius superesse videtur, nisi ut Philosophiam ipsam aggrediamur. Attamen in re tam ardua & suspensa, sunt quædam quæ necessario videntur interponenda: partim docendi gratia, partim in usum præsentem.

Horum primum est, ut Exempla proponantur inquirendi & inveniendi, secundum nostram rationem ac viam, in aliquibus subjectis repræsentata: sumendo ea potissimum subjecta, quæ, & inter ea quæ quærentur, sunt nobilissima, & inter se maxime diversas: ut in unoquoque genere Exemplum non desit. Neque de iis Exemplis loquimur, quæ singulis Præceptis ac Regulis illustrandi gratia adiiciuntur: (hoc enim in Secunda Parte operis abunde præstitimus:) sed plane Typos intelligimus & Plasmata, quæ universum Mentis processum, atque inveniendi continuatam fabricam & ordinem in certis subjectis, iisque variis & insignibus, tanquam sub oculos ponant. Etenim nobis in mentem venit, in Mathematicis, astante machinâ, sequi Demonstrationem facilem & perspicuam: contrâ, absque hac commoditate, omnia

omnia videri involuta, &, quàm revera sunt, subtiliora. Itaque hujusmodi Exemplis Quartam partem nostri Operis attribuimus : quæ revera nil aliud est, quam Secundæ Partis applicatio particularis & explicata.

At quinta pars ad tempus tantùm, donec reliqua perficiantur, adhibetur : & tanquam fœnus redditur, usque dum fors haberi possit. Neque enim finem nostrum ita petimus occæcati ; ut, quæ occurrunt in viâ utilia, negligamus. Quamobrem Quintam partem Operis ex iis conficimus, quæ à nobis aut inventa, aut probata, aut addita sunt : Neque id tamen ex rationibus atque præscriptis Interpretandi ; sed ex eodem Intellectûs usu, quem alii in inquirendo & inveniando adhibere consueverunt. Etenim cùm, ex perpetuâ nostrâ cum Natura consuetudine, majora de Meditationibus nostris, quàm pro ingenii viribus, speramus ; tùm poterunt ista veluti tabernaculorum in viâ positorum vice fungi, ut mens ad certiora contendens in iis paulisper acquiescat. Attamen testamur interim, nos illis ipsis, quod ex vera interpretandi formâ non sint inventa, aut probata, teneri minimè velle. Istam verò Iudicii suspensionem non est quod exhorreat quispian in Doctrinâ, quæ non simpliciter nil sciri posse, sed nil nisi certo ordine & certa via sciri posse asserit : atque interea tamen certos Certitudinis gradus ad usum & leva-

men

men constituit ; donec Mens in Causarum explicatione consistat. Neque enim illæ ipsæ Scholæ Philosophorum , qui *Acatalepsiam* simpliciter tenuerunt , inferiores fuere istis quæ pronuntiandi licentiam usurparunt. Illæ tamen Sensui & Intellectui auxilia non paraverunt ; quod nos fecimus : sed fidem & auctoritatem planè sustulerunt ; quod longè alia res est, & ferè opposita.

Sexta tandem pars Operis nostri (cui reliquæ inserviunt ac ministrant) eam demum recludit & proponit Philosophiam, quæ ex hujusmodi (qualem ante docuimus & paravimus) inquisitione legitima & casta, & severa, educitur & constituitur. Hanc verò postremam Partem perficere & ad exitum perducere , res est & supra vires , & ultra spēs nostras collocata. Nos ei initia (ut speramus) non contemnenda, exitum generis humani fortuna dabit ; qualem forte homines in hoc Rerum & Animorum statu , haud facile animo capere aut metiri queant. Neque enim agitur solum felicitas Contemplativa, sed vere res humanæ & fortunæ , atque omnis Operum potentia. Homo enim Naturæ minister & interpret tantum facit & intelligit, quantum de Naturæ ordine, Opere , vel Mente , observaverit : nec amplius scit, aut potest. Neque enim ullæ vires Causarum catenam solvere aut perfringere possint : neque Natura aliter quam patendo
vinci-

vincitur. Itaque intentiones geminæ illæ, humanæ scilicet *Scientia*, & *Potentia*, vere in idem coincidunt: & frustratio Operum maxime fit ex ignoratione Causarum.

Atque in eo sunt omnia, si quis oculos Mentis à Rebus ipsis nunquam deiiciens, earum imagines plane, ut sunt, excipiat. Neque enim hoc siverit Deus, ut Phantasiæ nostræ somnium pro Exemplari Mundi edamus: sed potius benigne faveat, ut Apocalypsim, ac veram visionem vestigiorum & sigillorum Creatoris super Creaturas, scribamus.

Itaque Tu, *Pater*, qui lucem visibilem primitias Creaturæ dedisti, & lucem Intellectualem ad fastigium Operum tuorum in faciem Hominis inspirasti; Opus hoc, quod à tua Bonitate profectum, tuam gloriam repetit, tuere & rege. Tu, postquam conversus es ad spectandum Opera quæ fecerunt manus tuæ, vidisti quod omnia essent bona valde; & requievisti. At Homo conversus ad Opera quæ fecerunt manus suæ, vidit quod omnia essent vanitas & vexatio spiritus; nec ullo modo requievit. Quare si in Operibus tuis sudabimus, facies nos visionis tuæ & Sabbati tui participes. Supplices petimus, ut hæc mens nobis constet: utque novis Eleemosynis per manus nostras & aliorum, quibus eandem mentem largieris, familiam humanam dotaram velis.

SECUNDA PARS
IN STAVRATIONIS.

Quæ artem ipsam Interpretandi Naturam,
& verioris ad operationis Intellectus, ex-
hibet: neque eam ipsam tamen in Cor-
pore tractatus iusti; sed tantum digestam
per summas, in Aphorismos.

NOVUM ORGANVM SIVE
JUDICIA VERA DE INTERPRE-
TATIONE NATURÆ.

PRÆFATIO.

Qui de Naturâ, tanquam de re
exploratâ, pronuntiare ausi sunt,
sive hoc ex animi fiduciâ fecerint,
sive ambitiosè, & more professio-
rio; maximis illi Philosophiam & Scientias
detrimentis affecere. Ut enim ad fidem fa-
ciendam validi, ita etiam ad inquisitionem
extinguendam & abrumpendam efficaces
fuerunt. Neque virtute propria tantum
profuerunt, sed, quantum in hoc, nocue-
runt, quòd aliorum virtutem corruerint, &
perdiderint. Qui autem contrariam huic
viam ingressi sunt, atque nihil prorsus sciri
posse asseruerunt, sive ex Sophistarum ve-
terum

terum odio, sive ex animi fluctuatione, aut etiam ex quadam doctrinæ copiâ, in hanc opinionem delapsi sint, certè non contemnendas ejus rationes adduxerunt. veruntamen nec à veris initiis sententiam suam derivarunt, & studio quodam, atque affectatione, prorsus modum excellèrunt. At antiquiores ex Græcis (quorum scripta perierunt) inter pronuntiandi jactantiam, & *Acatalepsia* desperationem, prudentius se sustinuerunt: Atque de inquisitionis difficultate, & rerum obscuritate, sapiùs querimonias & indignationes miscentes, & veluti frænum mordentes, tamen propositum urgere, atque Naturæ se immiscere, non destiterunt: Consentaneum (ut videtur) existimantes, hoc ipsum (videlicet utrùm aliquid sciri possit) non disputare, sed experiri. Et tamen illi ipsi impetu tantùm intellectus usi, Regulam non adhibuerunt, sed omnia in acri meditatione, & mentis volutatione, & agitatione perpetuâ, posuerunt.

Nostra autem ratio, ut opere ardua, ita dictu facilis est. Ea enim est, ut certitudinis gradus constituamus, Sensum per reductionem quandam tueamur, sed Mentis opus, quod Sensum subsequitur, plerunque reiciamus; novam autem & certam viam, ab ipsis Sensuum perceptionibus, Menti aperiamus, & muniamus. Atque hoc proculdubio viderunt & illi, qui tantas Dialecticæ partes tribue-

tribuerunt. Ex quo liquet, illos Intellectui adminicula quæſiſſe, Mentis autem proceſſum nativum, & ſponte moventem, ſuſpectum habuiſſe. Sed ſerum planè rebus perditis hoc adhibetur remedium; poſtquam Mens ex quotidianâ vitæ conſuetudine, & auditionibus, & doctrinis inquinatis occupata, & vaniſſimis *Idolis* obſeſſa fuerit. Itaque Ars illa Dialecticæ, ſerò (ut diximus) cavens, neque rem ullo modo reſtituens, ad errores potiùs figendos, quàm ad veritatem aperiendam valuit. Reſtat unica ſalus, ac ſanitas, ut opus Mentis univerſum de integro reſumatur; ac Mens, jam ab ipſo principio, nullo modo ſibi permittatur, ſed perpetuò regatur; ac res, veluti per machinas, conficiatur. Sanè ſi homines opera Mechanica nudis manibus, abſque inſtrumentorum vi, & ope, aggreſſi eſſent, quemadmodum opera Intellectualia nudis ſerè Mentis viribus tractare non dubitarunt; parvæ admodum fuiſſent res, quas movere & vincere potuiſſent, licèt operas enixas, atque etiam coniunctas præſtituiſſent. Atqui ſi pauliſper morari, atqui in hoc ipſum exemplum, veluti in ſpeculum, intueri velimus; exquiramus (ſi placet) ſi forte obeliſcus aliquis, magnitudine inſignis, ad triumpho vel huiusmodi magnificentiæ decus transferendus eſſet, atque id homines nudis manibus aggrederentur, annon, hoc magnæ cuiuſdam eſſe demen-

dementiæ, spectator quispiam rei sobrius fateretur? Quod si numerum augerent operariorum, atque hoc modo se valere posse confiderent, annon tanto magis? Sin autem delectum quendam adh. bere vellent, atque imbecilliores separare, & robustis tantum & vigentibus uti, atque hinc saltem se voti compotes fore sperarent, annon adhuc eos impensius delirare diceret? Quin etiam, si hoc ipso non contenti, artem tandem athleticam consulere statuerent, ac omnes deinceps manibus, & lacertis, & nervis ex arte bene unctis, & medicatis, adesse iuberent, annon prorsus eos dare operam, ut cum ratione quadam & prudentia insanirent, clamaret? Atqui homines tamen simili malefano impetu, & conspiratione inutili, feruntur in Intellectualibus; dum ab ingeniorum vel multitudine & consensu, vel excellentia & acumine, magna sperant; aut etiam Dialectica (quæ quædam Athletica censi possit) mentis nervos roborant: Sed interim, licet tanto studio & conatu, (si quis vere iudicaverit) intellectum nudum applicare non desinunt. Manifestissimum autem est, in omni opere magno, quod manus hominis præstat, sine instrumentis & machinis, vires nec singulorum intendi, nec omnium conie posse.

Itaque ex his quæ diximus præmissis, statuimus, duas esse res, de quibus homines plane

plane monitos volumus, ne forte illæ eos fugiant, aut prætereant. Quatum prima huiusmodi est; fieri fato quodam (ut existimamus) bono, ad extinguendas & depellendas contradictiones, & tumores animorum, ut & Veteribus honor & reverentia intacta & imminuta maneant, & nos destinata perficere, & tamen modestiæ nostræ fructum percipere possimus. Nam nos, si profiteamur, nos meliora afferre quàm antiqui, eandem quam illi viam ingressi; nullâ verborum arte efficere possimus, quin inducatur quædam ingenii, vel excellentiæ, vel facultatis comparatio, sive contentio; non ea quidem illicita, aut nova; (quidni enim possimus, pro jure nostro, (neque eo ipso alio, quàm omnium) si quid apud eos non recte inventum aut positum sit, reprehendere, aut notare!) sed tamen utcunque iusta aut permixta. Nihilominus impar fortasse fuisset ea ipsa contentio, ob virium nostrarum modum. Verùm quùm per nos illud agatur, ut alia omnino via Intellectui aperiat, illis intentata & incognita, commutata jam ratio est; cessant studium & partes; nosque indicis tantummodo personam sustinemus; quod mediocris certe est auctoritatis, & fortunæ cuiusdam potius, quam facultatis & excellentiæ. Atque hæc moniti species ad Personas pertinet, altera ad Res ipsas.

Nos siquidem de deturbanda ea, quæ nunc floret, Philosophia, aut si quæ alia sit, aut erit, hac emendatior, aut auctior, minime laboramus. Neque enim officimus, quin Philosophia ista recepta, & aliæ id genus, disputationes alant, Sermones ornent, ad professoria munera, & vitæ civilis compendia, adhibeantur, & valeant. Quin etiam aperte significamus, & declaramus, eam quam nos adducimus Philosophiam, ad istas res admodum utilem non futuram. Non præsto est; neque in transitu capitur; neque ex prænotionibus Intellectui blanditur; neque ad vulgi captum, nisi per utilitatem, & effecta, descendet.

Sint itaque (quod felix faustumque sit utrique patri) duæ doctrinarum emanationes, ac duæ dispensationes; duæ similiter Contemplantium sive Philosophantium Tribus, ac veluti Cognationes; atque illæ neutiquam inter se inimicæ, aut alienæ, sed fœderatæ, & mutuis auxiliis devinctæ: sit denique alia Scientias Colendi, alia Inveniendi ratio. Atque quibus prima potior & acceptior est, ob festinationem, vel vitæ civilis rationes, vel quod illam alteram ob mentis infirmitatem capere & complecti non possint; (id quod longe plurimis accidere necesse est) optamus, ut iis feliciter & ex voto succedat quod agunt; atque ut quod sequuntur, teneant. Quod si cui mortalium cordi & cu-

ræ sit, non tantum Inventis hære, atque
iis uti, sed ad ulteriora penetrare; atque non
disputando adversarium, sed opere naturam
vincere; denique, non belle & probabiliter
opinari, sed certo & ostensive scire; tales,
tanquam veri Scientiarum filij, nobis (si vi-
debitur) se adiungant; ut omissis Naturæ a-
triis, quæ infiniti contriverunt, aditus ali-
quando ad interiora patefiat. Atque ut me-
lius intelligamur, utque illud ipsum quod
volumus, ex nominibus impositis magis fa-
miliariter occurrat; altera ratio, sive via,
Anticipatio Mentis; altera, *Interpretatio
Naturæ*, à nobis appellari consuevit.

Est etiam quod petendum videtur. Nos
certe cogitationem suscepimus, & curam ad-
hibuimus, ut quæ à nobis proponuntur, non
tantum vera essent, sed etiam ad animos ho-
minum (licet miris modis occupatos & in-
terclusos) non incommode aut aspere acce-
derent. Veruntamen æquum est, ut ab ho-
minibus impetremus, (in tanta præsertim
Doctrinarum & Scientiarum restauratione)
ut qui de hisce nostris aliquid, sive ex sensu
proprio, sive ex autoritatum turba, sive ex
demonstrationum formis, (quæ nunc tan-
quam Leges quædam judiciales invalue-
runt) statuere, aut existimare velit; ne id in
transitu, & velut aliud agendo, facere se
posse speret; sed ut rem pernoscatur; nostram,
quam describimus & munimus, viam ipse
paula-

paulatim tentet ; subtilitati rerum , quæ in
 experientia signata est assuescat ; pravos de-
 nique , atque alte hærentes mentis habitus ,
 tempestiva , & quasi legitima mora corrigat ;
 atque tum demum (si placuerit) postquam
 in potestate sua esse coeperit , iudicio suo uta-
 tur.

PARTIS SECVNDÆ

SUMMA,

Digesta in

APHORISMOS.

APHORISMI

de Interpretatione

NATURÆ,

&

Regno Hominis.

APHORISMVS

I.

Homo Naturæ minister , & Inter-
 pres tantum facit & intelligit ,
 quantum de Naturæ Ordine re,
 vel mente, observaverit : nec am-
 plius scit, aut potest.

NEc manus nuda, nec Intellectus sibi permissus, multum valet; Instrumentis & auxiliis res perficitur; quibus opus est, non minus ad intellectum, quam ad manum. Atque ut instrumenta manus motum aut cient, aut regunt; Ita & instrumenta Mentis, Intellectui aut suggerunt, aut cavent.

I I I.

Scientia & Potentia humana in idem coincidunt, quia ignoratio causæ destituit effectum. Natura enim non nisi parendo vincitur: Et quod in Contemplatione instar causæ est; id in Operatione instar Regulæ est.

I V.

AD opera nil alid potest Homo, quam ut corpora naturalia admoveat, & amoveat: reliqua, Natura intus transigit.

V.

Solent se immiscere Naturæ (quoad Opera) Mechanicus, Mathematicus, Medicus, Alchymista, & Magus: sed omnes (ut nunc sunt res) conatu levi, successu tenui.

V I.

Insanum quiddam esset, & in se contrarium, existimare, ea, quæ adhuc nunquam

quam facta sunt, fieri posse, nisi per modos adhuc nunquam tentatos.

VII.

Generationes Mentis & Manus numerosæ admodum videntur in libris, & Opificiis. Sed omnis ista varietas sita est in subtilitate eximia, & derivationibus paucarum rerum, quæ innotuerunt; non in numero Axiomatum.

VIII.

Etiam Opera, quæ jam inventa sunt, Causæ debentur, & Experientiæ, magis quam Scientiis: Scientiæ enim, quas nunc habemus, nihil aliud sunt quam quædam Concinnationes rerum antea inventarum; non modi inveniendi aut designationes novorum Operum.

IX.

Causa vero & radix fere omnium malorum in Scientiis ea una est; quod dum Mentis humanæ vires falso miramur & extollimus, vera ejus auxilia non quæramus.

X.

Subtilitas Naturæ subtilitatem Sensus & Intellectus multis partibus superat.; ut pulchræ illæ meditationes, & speculationes

humanæ, & Causationes, res malesana sint, nisi quod non adsit qui advertat.

XI.

Sicut Scientiæ, quæ nunc habentur inutilis sunt ad inventionem Operum: Ita & Logica quæ nunc habetur, inutilis est ad inventionem Scientiarum.

XII.

Logica, quæ in abusu est, ad errores (qui in notionibus vulgaribus fundantur) stabiliendos & figendos valet, potius quam ad inquisitionem veritatis; ut magis damno-
sa sit, quam utilis.

XIII.

Syllogismus ad Principia Scientiarum non adhibetur, ad media Axiomata frustra adhibetur, cum sit subtilitati Naturæ longe impar. Assensum itaque constringit, non res.

XIV.

Syllogismus ex Propositionibus constat, propositiones ex verbis, verba Notionum tesserae sunt. Itaque si notiones ipsæ, (id quod basis rei est) confusæ sint, & temere à rebus abstractæ; nihil in iis, quæ superstruuntur, est firmitudinis. Itaque spes est una in *Inductione* vera.

XV.

XV.

IN Notionibus nil sani est ; nec in Logicis, nec in Physicis. non *Substantia*, non *Qualitas*, *Agere*, *Pati*, ipsum *Esse*, bonæ notiones sunt ; multo minus. *Grave*, *Leve*, *Densum*, *Tenue*, *Humidum*, *Siccum*, *Generatio*, *Corruptio*, *Attrahere*, *Fugare*, *Elementum*, *Materia*, *Forma*, & id genus ; sed omnes phantasticæ & male terminatæ.

XVI.

NOtiones infirmarum Specierum, *Hominis*, *Canis*, *Columba*, & prehensionum immediatarum sensus, *Calidi*, *Frigidi*, *Albi*, *Nigri*, non fallunt magnopere ; quæ tamen ipsæ à fluxu *Materiæ* & *Commissione* rerum quandoque confunduntur ; reliquæ omnes (quibus homines hætenus usi sunt) aberrationes sunt, nec debitis modis à rebus abstractæ & excitatæ.

XVII.

NEc minor est libido & aberratio in constituendis Axiomatibus, quam in Notionibus abstrahendis ; idque in ipsis principiis, quæ ab inductione vulgari pendent. At multo minor est in Axiomatibus, & propositionibus inferioribus, quæ educit Syllogismus.

XVIII.

QUæ adhuc inventa sunt in Scientiis, ea hujusmodi sunt, ut notionibus vulgaribus fere subjaceant: Vt vero ad interiora, & remotiora Naturæ penetretur, necesse est, ut tam Notiones, quam Axiomata, magis certa & munita via à rebus abstrahantur, atque omnino melior & certior Intellectus adoperatio in usum veniat.

XIX.

DUæ viæ sunt, atque esse possunt, ad inquirendam & inveniendam veritatem. Altera à sensu & particularibus advolat ad Axiomata maxime generalia, atque ex iis principiis eorumque immota veritate iudicat & invenit Axiomata media: Atque hæc via in usu est. Altera à sensu & particularibus excitat Axiomata, ascendendo continenter & gradatim, ut ultimo loco perveniatnr ad maxime generalia; quæ via vera est, sed intentata.

XX.

EAndem ingreditur viam (priorem scilicet) Intellectus sibi permissus, quam facit ex ordine Dialecticæ. Gestit enim Mens exilire ad magis generalia, ut acquiescat: Et post parvam moram fastidit experientiam:
Sed

Sed hæc mala demum aucta sunt à Dialectica ob pompas disputationum.

XXI.

Intellectus sibi permissus, in ingenio sobrio & patiente, & gravi, (præsertim si à doctrinis receptis non impediatur) tentat nonnihil illam alteram viam, quæ recta est, sed exiguo profectu; cum Intellectus, nisi regatur & juvetur, res inæqualis sit, & omnino inhabilis ad superandam rerum obscuritatem.

XXII.

VTraque Via orditur à sensu & particularibus, & acquiescit in maxime generalibus: Sed immensum quiddam discrepant; cum altera perstringat tantum experientiam & particularia cursim; altera in iis rite & Ordine versetur; Altera rursus jam à principio constituat generalia quædam abstracta, & inutilia; altera gradatim exurgat ad ea quæ revera Naturæ sunt notiora.

XXIII.

Non leve quiddam interest inter humanæ mentis *Idola*, & divinæ mentis Ideas, hoc est, inter placita quædam inania, & veras signaturas, atque impressiones factas in creaturis, prout inveniuntur.

XXIV.

Nullo modo fieri potest, ut Axiomata per argumentationem constituta ad Inventionem novorum Operum valeant; quia subtilitas Naturæ subtilitatem argumentandi multis partibus superat. Sed Axiomata à particularibus rite & Ordine abstracta, nova particularia rursus facile indicant, & designant; Itaque Scientias reddunt activas.

XXV.

Axiomata, quæ in usu sunt, ex tenui & manipulari experientia, & paucis particularibus, quæ ut plurimum occurrunt, fluxere; & sunt fere ad mensuram eorum facta, & extensa: ut nil mirum sit, si ad Nova particularia non ducant. Quod si forte instantia aliqua non prius animadversa aut cognita se offerat, Axioma distinctione aliqua frivola salvatur, ubi emendari ipsum verius foret.

XXVI.

Rationem humanam, qua utimur ad Naturam, *Anticipationes Natura*, (quia res temeraria est & præmatura,) at illam rationem quæ debitis modis elicitur à rebus, *Interpretationem Natura*, docendi gratia, vocare consuevimus.

XXVII.

XXVII.

Anticipationes satis firmæ sunt ad consensum; quandoquidem, si homines etiam insanirent ad unum modum & conformiter, illi satis bene inter se congruere possent.

XXVIII.

Quin longe validiores sunt ad subeundum assensum *Anticipationes*, quam *Interpretationes*; quia ex paucis collectæ, iisque maxime quæ familiariter occurrunt, Intellectum statim perstringunt, & phantasiam implent; ubi contra, *Interpretationes*, ex rebus admodum variis & multum distantibus sparsim collectæ, Intellectum subito percutere non possunt; ut necesse sit eas, quoad Opiniones, duras & absonas, fere instar mysteriorum fidei, videri.

XXIX.

In Scientiis, quæ in Opinionibus & placitis fundatæ sunt, bonus est usus *Anticipationum*, & *Dialecticæ*; quando opus est assensum subjugare, non res.

XXX.

Non, si omnia omnium ætatum ingenia coierint, & labores contulerint & trans-

miserint, progressus magnus fieri poterit in Scientiis per *Anticipationes*: quia errores radicales, & in prima digestionem mentis, ab excellentia functionum & remediorum sequentium non curantur.

XXXI.

FRustra magnum expectatur augmentum in Scientiis ex superinductione & insitione novorum super vetera; sed instauratio facienda est ab imis fundamentis, nisi libeat perpetuo circumvolvi in Orbem, cum exili & quasi contemnendo progressu.

XXXII.

ANtiquis Authoribus suus constat honos, atque adeo omnibus; quia non ingeniorum aut facultatum inducitur comparatio, sed viæ; nosque non Iudicis, sed Indicis personam sustinemus.

XXXIII.

NUllum (dicendum enim est aperte) recte fieri potest iudicium nec de via nostra, nec de iis quæ secundum eam inventa sunt, per *Anticipationes*, rationem scilicet quæ in usu est, quia non postulandum est ut ejus rei iudicio stetur, quæ ipsa in iudicium vocatur.

XXXIV.

XXXIV.

NEquè etiam tradendi aut explicandi ea ; quæ adducimus , facilis est ratio ; quia , quæ in se nova sunt , intelligentur tamen ex analogia veterum.

XXXV.

Dixit *Borgia* de expeditione *Gallorum* in *Italiam*, eos venisse cum creta in manibus, ut diversoria notarent , non cum armis, ut perrumperent. Itidem & nostra ratio est ; ut doctrina nostra animos idoneos & capaces subintret. Confutationum enim nullus est usus, ubi de Principiis & ipsis Notionibus, atque etiam de formis Demonstrationum dissentimus.

XXXVI.

Restat vero nobis modus tradendi unus & simplex, ut homines ad ipsa particularia & eorum Series & Ordines adducamus ; & ut illi rursus imperent sibi ad tempus abnegationem Notionum , & cum rebus ipsis consuescere incipiant.

XXXVII.

Ratio eorum , qui *Acatalepsiam* tenuerunt , & via nostra , initiis suis quodammodo consentiunt ; exitu immensum dis-
jun-

junguntur & opponuntur. Illi enim, nihil sciri posse, simpliciter asserunt; Nos non multum sciri posse in Natura, ea, quæ nunc in usu est, via: Verum illi exinde authoritatem sensus & intellectus destruunt: Nos auxilia iisdem excogitamus & subministramus.

XXXVIII.

I*dola* & Notiones falsæ quæ Intellectum humanum jam occuparunt, atque in eo altè hærent, non solum Mentes hominum ita obsident, ut veritati aditus difficilis pateat; sed etiam dato & concessio aditu, illa rursus in ipsa instauratione Scientiarum occurrent, & molesta erunt; nisi homines præmoniti, adversus ea se, quantum fieri potest, muniant.

XXXIX.

Quatuor sunt genera *Idolorum* quæ mentes humanas obsident. Iis (docendi gratia) nomina imposuimus, ut primum genus, *Idola Tribus*; secundum, *Idola Speciei*; tertium, *Idola Fori*; quartum, *Idola Theatri*, vocentur.

XL.

Excitatio Notionum & Axiomatum per *Inductionem* veram, est certe proprium remedium ad *Idola* arcenda & summovenda; Sed tamen indicatio *Idolorum* magni est

est usus. Doctrina enim de *Idolis* similiter se habet ad *Interpretationem Naturæ*, sicut doctrina de Sophisticis Elenchis ad Dialecticam vulgarem.

XLI.

I*dola Tribus* sunt fundata in ipsa Naturâ humana, atque in ipsa Tribu seu gente hominum. Falso enim asseritur, Sensum humanum esse Mensuram rerum; Quin contra, omnes Perceptiones, tam Sensus quam Mentis, sunt ex analogia Hominis, non ex analogia Universi. Estque Intellectus humanus instar speculi inæqualis ad radios rerum; qui suam naturam Naturæ rerum immiscet, eamque distorquet & inficit.

XLII.

I*dola Specus* sunt *Idola* hominis individui. Habet enim unusquisque (præter aberrationes Naturæ humanæ in genere) Specum sive cavernam quandam individuum, quæ lumen Naturæ frangit & corrumpit; vel propter naturam cuiusque propriam & singularem; vel propter educationem & conversationem cum aliis; vel propter lectionem librorum, & authoritates eorum quos quisque colit & miratur; vel propter differentias Impressionû, prout occurrunt in animo præoccupato, & prædisposito, aut in animo æquo & sedato vel ejusmodi. ut plane spiritus hu-
manus

manus (prout disponitur in hominibus singulis) sit res varia , & omnino perturbata , & quasi fortuita. Unde bene *Heraclitus* , homines Scientias quærere in minoribus Mundis , & non in majore sive communi.

X L I I I.

Sunt etiam *Idola* tanquam ex contractu & societate humani generis ad invicem , quæ *Idola Fori* propter hominum commercium , & consortium , appellamus. Homines enim per sermones sociantur ; At verba ex captu vulgi imponuntur. Itaque mala & inepta verborum impositio , miris modis intellectum obsidet. Neque definitiones aut explicationes , quibus homines docti se munire & vindicare in nonnullis consueverunt , rem ullo modo restitunt. Sed verba plane vim faciunt intellectui , & omnia turbant ; & homines ad inanes & innumeras Controversias , & commenta , deducunt.

X L I V.

Sunt denique *Idola* quæ immigrarunt in Animos hominum ex diversis Dogmatibus Philosophiarum , ac etiam ex perversis legibus Demonstrationum ; quæ *Idola Theatri* nominamus ; quia quot Philosophiæ receptæ aut inventæ sunt , tot fabulas productas & actas censemus , quæ Mundos effecerunt fictitios & scenicos. Neque de his quæ
jam

jam habentur, aut etiam de veteribus Philosophiis & Sectis tantum loquimur, cum complures aliæ ejusmodi fabulæ componi & concinnari possint; quandoquidem errorum prorsus diverforum causæ sint nihilominus fere communes. Neque rursus de Philosophiis universalibus tantum hoc intelligimus, sed etiam de Principiis & Axiomatibus pluribus Scientiarum, quæ ex traditione & fide & neglectu invaluerunt. Verum de singulis istis generibus *Idolorum*, fusius & distinctius dicendum est, ut Intellectui humano cautum sit.

XLV.

Intellectus humanus ex proprietate sua facile supponit majorem ordinem, & æqualitatem in rebus, quam invenit: Et cum multa sint in Natura monodica, & plena imparitatis, tamen affingit Parallela, & Correspondentia, & Relativa, quæ non sunt. Hinc Commenta illa, *In cœlestibus omnia moveri per circulos perfectos*, lineis spiralibus & draconibus (nisi nomine tenus) prorsus rejectis. Hinc elementum. Ignis cum Orbe suo introductum est ad constituendum quaternionem cum reliquis tribus, quæ subjiciuntur sensui. Etiam Elementis (quæ vocant) imponitur ad placitum decupla proportio excessus, in raritate ad invicem, & hujusmodi somnia. Neque vanitas ista tantum

tum valet in dogmatibus , verum etiam in Notionibus simplicibus.

XLVI.

Intellectus humanus in iis quæ semel placuerunt , (aut quia recepta sunt & credita, aut quia delectant ,) alia etiam omnia trahit ad suffragationem, & consensum cum illis : Et licet major sit instantiarum vis & copia , quæ occurrunt in contrarium ; tamen eas aut non observat , aut contemnit , aut distinguendo summovet & rejicit , non sine magno & pernicioso præjudicio , quo prioribus illis Syllepsibus authoritas maneat inviolata. Itaque recte respondit ille , qui , cum suspensa tabula in templo ei monstraretur eorum, qui vota solverant, quod naufragii periculo elapsi sint , atque interrogando premeretur, anne tum quidem Deorum Numen agnosceret , quæsit denuo , *At ubi sunt illi depicti qui post vota nuncupata perierunt ?* Eadem ratio est fere omnis superstitionis , ut in Astrologicis , in Somniis , Ominibus , Nemesisibus , & hujusmodi ; in quibus , homines delectati hujusmodi vanitatibus , advertunt eventus , ubi implentur ; ast ubi fallunt , licet multo frequentius , tamen negligunt, & prætereunt. At longe subtilius serpit hoc malum in Philosophiis , & Scientiis ; in quibus quod semel placuit , reliquo (licet multo firmiora & potiora) inficit ,

ficat, & in ordinem redigit. Quinetiam licet abfuerit ea, quam diximus, delectatio & vanitas, is tamen humano intellectui error est proprius & perpetuus, ut magis moveatur & excitetur Affirmativis, quam Negativis; cum rite & ordine æquum se utrique præbere debeat; quin contra, in omni Axiomate vero constituendo, major est vis instantiæ negativæ.

XLVII.

Intellectus humanus illis, quæ simul & subito mentem ferire & subire possunt, maxime movetur; à quibus phantasia impleri & inflari consuevit: reliqua vero modo quodam, licet imperceptibili, ita se habere fingit, & supponit, quomodo se habent pauca illa quibus Mens obsidetur; ad illum vero transcursum ad instantias remotas & heterogeneas, per quas Axiomata tanquam igne probantur, tardus omnino Intellectus est, & inhabilis, nisi hoc illi per duras leges, & violentum imperium, imponatur.

XLVIII.

Gliscit intellectus humanus, neque consistere, aut acquiescere potis est, sed ulterius petit; at frustra. Itaque incogitabile est ut sit aliquid extremum aut extimum Mundi, sed semper quasi necessario occurrit ut sit aliquid ulterius. Neque rursus cogitari

tari potest quomodo æternitas defluerit ad hunc diem; cum distinctio illa quæ recipi consuevit, quod sit *Infininitum à parte ante, & à parte post*, nullo modo constare possit; quia inde sequeretur, quod sit unum infinitum alio infinito majus, atque ut consumatur infinitum, & vergat ad finitum. Similis est subtilitas de lineis semper divisibilibus, ex impotentia cogitationis. At majore cum pernicie intervenit hæc impotentia Mentis in inventione causarum: Nam cum maxime universalia in Natura positiva esse debeant quemadmodum inveniuntur, neque sunt revera causabilia; tamen Intellectus humanus nescius acquiescere, adhuc appetit notiora. Tum vero, ad ulteriora tendens, ad proximiora recidit, videlicet ad causas finales; quæ sunt plane ex natura hominis, potius quam Universi. atque ex hoc fonte Philosophiam miris modis corruperunt. Est autem æque imperiti & leviter philosophantis, in maxime universalibus causam requirere, ac in subordinatis & subalternis causam non desiderare.

XLIX.

INtellectus humanus luminis sicci non est; sed recipit infusionem à voluntate & affectibus; id quod generat *Ad quod vult Scintillas*: Quod enim mavult homo verum esse, id potius credit. Rejicit itaque difficilia, ob
inqui-

inquirendi impatientiam ; sobria , quia coarctant spem ; altiora Naturæ , propter superstitionem ; lumen experientiæ , propter arrogantiæ & fastum , ne videatur Mens versari in vilibus & fluxis ; paradoxa , propter Opinionem vulgi ; Denique innumeris modis , iisque interdum imperceptibilibus , affectus intellectum inbuit & inficit.

L.

AT longe maximum impedimentum & aberratio Intellectus humani provenit à stupore & incompetentiâ & fallaciis Sensuum ; ut ea quæ Sensum feriant , illis quæ Sensum immediate non feriunt , licet potioribus , præponderent. Itaque contemplatio fere desinit cum aspectu ; adeo ut rerum invisibilium exigua aut nulla sit observatio. Itaque omnis operatio spirituum in corporibus tangibilibus inclusorum latet , & homines fugit. Omnis etiam subtilior metaschematismus in partibus rerum crassiorum , (quam vulgo alterationem vocant , cum sit reveralatio per minima) latet similiter : & tamen nisi duo ista , quæ diximus , explorata fuerint & in lucem producta , nihil magni fieri potest in Naturâ quoad opera. Rursus ipsa natura aëris communis , & corporum omnium , quæ aërem tenuitate superant , (quæ plurima sunt) fere incognita est. Sensus enim per se res infirma est , & aberrans ; neque organa

na ad amplificandos Sensus aut acuendos multum valent; sed omnis verior interpretatio Naturæ conficitur per instantias, & experimenta idonea & apposita; ubi Sensus de experimento tantum, experimentum de Natura & re ipsa judicat.

L I.

Intellectus humanus fertur ad abstracta propter naturam propriam; atque ea, quæ fluxa sunt, fingit esse constantia. Melius autem est Naturam secare, quam abstrahe-
re, id quod *Democriti* Schola fecit, quæ magis penetravit in Naturam, quam reliquæ. Materia potius considerari debet, & ejus Schematismi, & Metaschematismi, atque Actus purus, & lex Actus, sive Motus; Formæ enim Commenta animi humani sunt, nisi libeat leges illas Actus Formas appellare.

L II.

HVjusmodi itaque sunt *Idola*, quæ vocamus *Idola Tribus*; quæ ortum habent aut ex æqualitate substantiæ spiritus humani; aut ex præoccupatione ejus; aut ab angustiis ejus; aut ab inquieto Motu ejus; aut ab infusione affectuum; aut ab incompetencia Sensuum; aut ab impressionis modo.

L I I I.

LIII.

I *Dola Specus* ortum habent ex propria cuiusque Natura & animi & corporis ; atque etiam ex educatione , & consuetudine , & fortuitis. Quod genus , licet sit varium , & multiplex , tamen ea proponemus , in quibus maxima Cautio est , quæque plurimum valent ad polluendum Intellectum , ne sit purus.

LIV.

A Dāmant homines Scientias & Contemplationes particulares ; aut quia authores & inventores se earum credunt ; aut quia plurimum in illis operæ posuerunt , iisque maxime assueverunt. Huiusmodi vero homines , si ad Philosophiam & Contemplationes universales se contulerint , illas ex prioribus Plantasiis detorquent , & corrumpunt ; id quod maxime conspicuum cernitur in *Aristotele* , qui Naturalem suam Philosophiam , Logicæ suæ prorsus mancipavit , ut eam fere inutilem & contentiosam reddiderit. Chymicorum autem genus , ex paucis experimentis fornacis , Philosophiam constituerunt phantasticam , & ad pauca spectantem : Quinetiam *Gilbertus* , postquam in contemplationibus Magnetis se laboriosissime exercuisset , confinxit statim Philosophiam

phiam consentaneam rei apud ipsum præpollenti.

LV.

Maximum & velut radicale discrimen Ingeniorum, quoad Philosophiam & Scientias, illud est; quod alia ingenia sint fortiora & aptiora ad notandas rerum differentias; alia, ad notandas rerum similitudines. Ingenia enim constantia & acuta, figere contemplationes, & morari, & hære in omni subtilitate differentiarum possunt: Ingenia autem sublimia, & discursiva, etiam tenuissimas & catholicas rerum similitudines & agnoscunt, & componunt: Vtrumque autem ingenium facile labitur in excessum, prensando aut gradus rerum, aut umbras.

LVI.

Reperiuntur ingenia alia in admirationem Antiquitatis, alia in amorem & amplexum Novitatis effusa; pauca vero ejus temperamenti sunt, ut modum tenere possint, quin aut quæ recte posita sunt ab Antiquis convellant, aut ea contemnant quæ recte afferuntur à Novis. Hoc vero magno scientiarum & Philosophiæ detrimento fit, quum studia potius sint Antiquitatis & Novitatis, quam judicia: Veritas autem non à felicitate temporis alicujus, quæ res varia est; sed à lumine Naturæ & Experientiæ, quod æter-

æternum est, petenda est. Itaque abneganda sunt ista studia: & videndum, ne intellectus ab illis ad consensum abripiatur.

LVII.

Contemperationes Naturæ, & corporum in simplicitate sua, intellectum frangunt & comminuunt: Contemperationes vero Naturæ, & corporum in compositione & configuratione sua, intellectum stupefaciunt & solvunt. Id optime cernitur in schola *Leucippi* & *Democriti*, collata cum reliquis Philosophiis. Illa enim ita versatur in particulis Rerum, ut fabricas fere negligat: reliquæ autem ita fabricas intuentur attonitæ, ut ad simplicitatem naturæ non penetrant: Itaque alternandæ sunt contemperationes istæ, & vicissim sumendæ; ut Intellectus reddatur simul penetrans, & capax; & evitentur ea quæ diximus incommoda, atque *Idola* ex iis provenientia.

LVIII.

Talis itaque esto Prudentia contemplativa in arcendis & summovendis *Idolis Specus*; quæ aut ex prædominantia, aut ex excessu compositionis & divisionis, aut ex studiis erga tempora, aut ex objectis largis & minutis, maxime ortum habent. Generaliter autem pro suspecto habendum unicuique rerum Naturam contemplanti, quicquid Intel-

telleſtum ſuum potiſſimum capit & detinet; tantoque major adhibenda in huiusmodi placitis eſt cautio, ut Intellectus ſervetur æquus & purus.

LIX.

AT *Idola Fori* omnium moleſtiſſima ſunt; quæ ex fœdere verborum & nominum, ſe inſinuarunt in Intellectum. Credunt enim homines, rationem ſuam verbis imperare. Sed fit etiã ut verba vim ſuam ſuper Intellectum retorqueant & refleſtant, quod Philoſophiam & Scientias reddidit Sophiſticas & inactivas. Verba autem plerunque ex captu vulgi induntur, atque per lineas, vulgari intellectui maxime conſpicias, res ſecant. Quum autem Intellectus acutior, aut obſervatio diligentior, eas lineas transferre volet, ut illæ ſint magis ſecundum naturam; verba obſtrepunt. Unde fit, ut magnæ & ſolennes diſputationes hominum doctorum, ſæpe in controverſias circa verba & nomina deſinant; à quibus (ex more & prudentia Mathematicorum) incipere conſultius foret, eaſque per definitiones in ordinem redigere. Quæ tamen definitiones, in Naturalibus & materiatis, huic malo mœderi non poſſunt; quoniam & ipſæ definitiones ex verbis conſtant, & verba gignunt verba: adeo ut neceſſe ſit, ad instantias particulares, earumque ſeries & ordines recurrere;

rere; ut mox dicemus, quum ad modum
& rationem constituendi Notiones & Axio-
mata deventum fuerit.

LX.

I *Dola* quæ per verba Intellectui imponun-
tur, duorum generum sunt: Aut enim
sunt rerum nomina, quæ non sunt; (quem-
admodum enim sunt res, quæ nomine ca-
rent, per inobservationem; ita sunt & no-
mina, quæ carent rebus, per suppositionem
phantasticam;) aut sunt nomina rerum quæ
sunt, sed confusa, & male terminata, & te-
mere & inæqualiter à rebus abstracta. Prio-
ris generis sunt, *Fortuna*, *Primum Mobile*,
Planetarum Orbes, *Elementum Ignis*, &
huiusmodi commenta, quæ à vanis & falsis
theoriis ortum habent. Atque hoc genus
Idolorum facilius ejicitur, quia per constan-
tem abnegationem & antiquationem theo-
riarum exterminari possunt.

At alterum genus perplexum est, & alte-
rærens; quod ex mala & imperita abstra-
ctione excitatur. Exempli gratia, accipiat
aliquod verbum, (*Humidum*, si placet)
& videamus quomodo sibi consent, quæ
per hoc verbum significantur: & invenietur
verbum istud, *Humidum*, nihil aliud quam
nota confusa diversarum actionum, quæ
nullam constantiam aut reductionem patiun-
tur. Significat enim, & quod circa aliud

corpus facile se circumfundit ; & quod in se est indeterminabile , nec consistere potest ; & quod facile cedit undique ; & quod facile se dividit , & dispergit ; & quod facile se unit , & colligit ; & quod facile fluit , & in motu ponitur ; & quod alteri corpori facile adhæret , idque madefacit ; & quod facile reduitur in liquidum , sive colliquatur , cum antea consisteret. Itaque quum ad hujus nominis prædicationem & impositionem ventum sit ; si alia accipias , flamma humida est ; si alia accipias , aer humidus non est ; si alia , pulvis minutus humidus est ; si alia , vitrum humidum est. ut facile appareat , istam Notionem ex aqua tantum , & communibus & vulgaribus liquoribus , absque ulla debita verificatione , temere abstractam esse.

In verbis autem , gradus sunt quidam pravitatis & erroris. Minus vitiosum genus est nominum substantiæ alicujus , præsertim specierum infimarum , & bene deductarum ; (nam notio cretæ , luti , bona ; terræ , mala :) vitiosius genus est actionum , ut *generare* , *corrumpere* , *alterare* : vitiosissimum qualitatium , (exceptis objectis sensus immediatis) ut *gravis* , *levis* , *tenuis* , *dens* , &c. & tamen in omnibus istis fieri non potest , quin sint aliæ Notiones aliis paulo meliores , prout in sensum humanum incidit rerum copia.

LXI.

AT *Idola Theatri* innata non sunt, nec occulto insinuata in Intellectum; sed ex fabulis theoriarum & perversis legibus Demonstrationum, plane indita & recepta. In his autem confutationes tentare & suscipere consentaneū prorsus non est illis, quæ à nobis dicta sunt. Quum enim nec de Principiis consentiamus, nec de Demonstrationibus; tollitur omnis argumentatio. Id vero bono fit fato, ut Antiquis suus constet honos. Nihil enim illis detrahatur, quum de via omnino quæstio sit. Claudus enim (ut dicitur) in via, antevertit cursorem extra viam. Etiam illud manifesto liquet, currenti extra viam, quo habilior sit & velocior, eo majorem contingere aberrationem.

Nostra vero inveniendi Scientias ea est ratio, ut non multum ingeniorum acumini & robori relinquatur; sed quæ ingenia & Intellectus fere exæquet. Quemadmodum enim ad hoc ut linea recta fiat, aut circulus perfectus describatur, multum est in constantia & exercitatione manus, si fiat ex vi manus propria, sin autem adhuc beatur regula, aut circinus, parum aut nihil; omnino similis est nostra ratio. Licet autem confutationum particularium nullus sit usus; de sectis tamen & generibus hujusmodi theoriarum nonnihil dicendum est; atque etiam paulo

post de signis exterioribus, quod se male habeant; & postremo de causis tantæ infelicitatis, & tam diuturni & generalis in errore consensus; ut ad vera minus difficilis sit aditus, & Intellectus humanus volentius expurgetur, & *Idola* dimittat.

LXII.

I *Dola Theatri*, sive Theoriarum, multa sunt, & multo plura esse possunt, & aliquando fortasse erunt. Nisi enim, per multa jam sæcula, hominum ingenia circa religionem & Theologiam occupata fuissent; atque etiam Politicæ Civiles (præsertim Monarchiæ) ab istiusmodi novitatibus, etiam in contemplationibus, essent averſæ; ut cum periculo & detrimento fortunarum suarum in illas homines incumbant, non solum præmio destituti, sed etiam contemptui & invidiæ expositi; complures aliæ proculdubio Philosophiarum & Theoriarum sectæ, similes illis quæ magna varietate olim apud Græcos floquerunt, introductæ fuissent. Quemadmodum enim super *Phænomena* ætheris, plura *Thematæ* Cœli confingi possunt; similiter, & multo magis, super *Phænomena* Philosophiæ fundari possunt & constitui varia dogmata. Atque huiusmodi *Theatri* fabulæ habent etiam illud, quod in Theatro Poëtarum usu venit: ut narrationes fictæ ad Scenā, nar-

narrationibus ex historia veris concinniores sint, & elegātiores, & quales quis magis vellet.

In genere autem, in materiam Philosophiæ sumitur aut multum ex paucis, aut parum ex multis; ut utrinque Philosophia super experientiæ & naturalis historiæ nimis angustam basin fundata sit, atque ex paucioribus quam par est, pronunciet. Rationale enim genus Philosophantium ex experientia arripiunt varia & vulgaria, eaque neque certo comperta, nec diligenter examinata & pensitata; reliqua in meditatione atque ingenii agitatione ponunt.

Est & aliud genus Philosophantium, qui in paucis experimentis sedulo & accurate elaborarunt, atque inde Philosophias educere & confingere ausi sunt; reliqua miris modis ad ea detorquentes.

Est & tertium genus eorum, qui Theologiam & traditiones ex fide & veneratione immiscent; inter quos vanitas nonnullorum, ad petendas & derivandas Scientias, à Spiritibus scilicet & Geniis, deflexit; ita ut stirps errorum, & *Philosophia falsa*, genere triplex sit; *Sophistica, Empirica, & Superstitiosa.*

LXIII.

Primi generis exemplum in *Aristotele* maxime conspicuum est. Qui Philosophiam Naturalem Dialectica sua corrumpit;

quum Mundum ex Categoriis effecerit ; animæ humanæ , nobilissimæ substantiæ , genus ex vocibus secundæ intentionis tribuerit ; negotium *densi & rari* , per quod corpora subeunt majores & minores dimensiones sive spatia , per frigidam distinctionem Actus & Potentiæ transfegerit , motum singulis corporibus unicum & proprium , & , si participant ex alio motu , id aliunde moveri , asseruerit , & innumera aliâ , pro arbitrio suo , Naturæ rerum imposuerit : magis ubique sollicitus quomodo quis respondendo se explicet , & aliquid reddatur in verbis positivum , quam de interna rerum veritate . Quod etiam optime se ostendit in comparatione Philosophiæ ejus , ad alias philosophias , quæ apud Græcos celebrabantur . Habent enim Homoiomera *Anaxagora* , Atomi *Leucippi & Democriti* , Cælum & Terra *Parmenidis* , Lis & Amicitia *Empedoclis* , Resolutio corporum in adiaphoram naturam Ignis , & Replicatio eorundem ad densum , *Heracleti* , aliquid ex Philosopho naturali ; & rerum naturam , & experientiam , & corpora sapiunt : ubi *Aristotelis* Physica , nihil aliud quam Dialecticæ voces plerunque sonet ; quam etiam in Metaphysicis sub solenniore nomine , & ut magis scilicet Réalis , non Nominalis , retractavit . Neque illud quenquam moveat , quod in libris ejus de Animalibus , & in Problematibus , & in aliis suis tractatibus ,

tibus, versatio frequens sit in experimentis. Ille enim prius decreverat; neque experientiam ad constituenda Decreta & Axiomata rite consuluit; sed postquam pro arbitrio suo decrevisset, experientiam ad sua placita totam circumducit, & captivam; ut hoc etiam nomine magis accusandus sit, quam sectatores ejus moderni (Scholasticorum Philosophorum genus) qui experientiam omnino deseruerunt.

LXIV.

AT Philosophiæ genus *Empiricum* placita magis deformia & monstrosa educit, quam *Sophisticum* aut rationale genus; quia non in luce notionum vulgarium, (quæ licet tenuis sit & superficialis, tamen est quodammodo universalis, & ad multa pertinens) sed in paucorum experimentorum angustiis & obscuritate fundatum est. Itaque talis Philosophia, illis qui in hujusmodi experimentis quotidie versantur, atque ex ipsis phantasiam contaminarunt probabilis videtur, & quasi certa: cæteris, incredibilis & vana. Cujus exemplum notabile est in Chymicis, eorumque dogmatibus; alibi autem vix hoc tempore invenitur, nisi forte in Philosophia *Gilberti*. Sed tamen circa hujusmodi Philosophias cautio nullo modo prætermittenda erat; quia mente jam prævidemus & auguramur, si quando homines, nostris monitis

nitis excitati, ad experientiam se serio contulerint (valere jussis doctrinis Sophisticis,) tum demum propter præmaturam & præproperam Intellectus festinationem, & saltum, volatum ad generalia, & rerum principia, fore, ut magnum ab hujusmodi Philosophiis periculum immineat; cui malo etiam nunc obviam ire debemus.

L X V.

AT Corruptio Philosophiæ ex *Superstitione*, & Theologia admixta, latius omnino patet, & plurimum mali infert, aut in Philosophias integras, aut in earum partes. Humanus enim Intellectus non minus impressionibus Phantasiæ est obnoxius, quam impressionibus vulgarium notionum. Pugna enim genus Philosophiæ & *Sophisticum*, illaqueat Intellectum: at illud alterum phantasticum, & tumidum, & quasi Poëticum, magis blanditur Intellectui. Inest enim homini quædam Intellectus ambitio, non minor quam voluntatis; præsertim in ingeniis altis & elevatis.

Hujus autem generis exemplum inter Græcos illucescit, præcipue in *Pythagora*, sed cum *Superstitione* magis crassa & onerosa conjunctum; at periculosius & subtilius in *Platone*, atque ejus schola. Invenitur etiam hoc genus mali in partibus Philosophiarum reliquarum, introducendo formas ab-

stra-

tractas, & causas finales, & causas primas; omittendo sæpissime medias, & hujusmodi. Huic autem rei summa adhibenda est cautio. Pessima enim res est errorum *Apotheosis*, & pro peste Intellectus habenda est, si vanis accedat veneratio. Huic autem vanitati, nonnulli ex modernis summa levitate ita indulserunt, ut in primo capitulo Geneseos, & in libro Iob, & aliis Scripturis sacris, Philosophiam naturalem fundare conati sint; inter *viva querentes mortua*. Tantoque magis hæc vanitas inhibenda venit, & coercenda quia ex Divinorum & Humanorum malefana admittance, non solum educitur Philosophia phantastica, sed etiam Religio hæretica. Itaque salutare admodum est, si mente sobria fidei tantum dentur quæ fidei sunt.

LXVI.

ET de malis authoritatibus Philosophiarum, quæ aut in *Vulgaribus notionibus*, aut in *pauca experimentis*, aut in *superstitione* fundatæ sunt, jam dictum est. Dicendum porro est & de vitiosa materia Contemplationum, præsertim in Philosophia Naturali: Inficitur autem Intellectus humanus ex intuitu eorum, quæ in Artibus Mechanicis fiunt, in quibus corpora per compositiones aut separationes ut plurimum alterantur; ut cogitet, simile quiddam etiam in natura re-

rum universalis fieri. Unde fluxit commentum illud Elementorum, deque illorum concursu, ad constituenda corpora naturalia. Rursus, quum homo Naturæ libertatem contempletur, incidit in species Rerum, Animalium, Plantarum, Mineralium: unde facile in eam labitur cogitationem, ut existimet, esse in Natura quasdam formas Rerum primarias, quas Natura educere molitur; atque reliquam varietatem ex impedimentis & aberrationibus Naturæ in opere suo conficiendo, aut ex diversarum specierum conflictu, & transplantatione alterius in alteram, provenire. Atque prima cogitatio qualitates primas elementares, secunda proprietates occultas, & virtutes específicas, nobis peperit, quarum utraque pertinet ad inania contemplationum compendia, in quibus acquiescit animus, & à solidioribus avertitur. At Medici, in secundis rerum qualitatibus & operationibus, Attrahendi, Repellendi, Attenuandi, Inspissandi, Dilatandi, Astringendi, Discutiendi, Maturandi, & hujusmodi, operam præstant meliorem: atque nisi ex illis duobus (quæ dixi) compendiis (qualitatibus scilicet elementaribus, & virtutibus specificis) illa altera (quæ recte notata sunt) corrumpere, reducendo illa ad primas qualitates, earumque mixturas subtiles & incommensurabiles; aut ea non producendo, cum maiore & diligentiore observatione, ad qualitates tertias & quartas,

tas, sed contemplationem intempestive abruptendo; illi multo melius profecissent. Neque hujusmodi virtutes (non dico eadem, sed similes) in humani corporis medicinis tantum exquirendæ sunt; sed etiam in cæterorum corporum naturalium mutationibus.

Sed multo adhuc majore cum malo fit, quod quiescentia rerum principia, ex quibus; & non moventia, per quæ res fiunt, contemplentur & inquirant. Illa enim ad sermones, ista ad opera spectant. Neque enim vulgares illæ differentiæ Motus, quæ in Naturali Philosophia recepta notantur, *Generationis, Corruptionis, Augmentationis, Diminutionis, Alterationis, & Lationis*, ullius sunt pretii. Quippe hoc sibi volunt; Si corpus, alias non mutatum, loco tamen moveatur, hoc *Lationem* esse; si manente & loco, & specie, qualitate mutetur, hoc *Alterationem* esse; si vero ex illa mutatione moles ipsa, & quantitas corporis non eadem maneat, hoc *Augmentationis & Diminutionis* motum esse; si eatenus mutantur, ut speciem ipsam & substantiam mutant, & in alia migrant, hoc *Generationem & Corruptionem* esse. At ista mere popularia sunt, & nullo modo in Naturam penetrant; suntque mensuræ & periodi tantum, non species motus. Innuunt enim illud, *Hucusque, & non, Quomodo, vel Ex quo fonte*. Neque enim

enim de corporum appetitu, aut de partium eorum processu, aliquid significant; sed tantum quum motus ille rem aliter ac prius, crasso modo, sensui exhibet, inde divisionem suam auspicantur. Etiam quum de causis motuum aliquid significare volunt, atque divisionem ex illis instituere, differentiam motus naturalis & violenti, maxima cum concordia, introducunt; quæ & ipsa omnino ex notione vulgari est; cum omnis motus violentus etiam naturalis revera sit, scilicet cum externum efficiens naturam alio modo in opere ponet, quam quo prius.

At hisce omissis; si quis (exempli gratia) observaverit, inesse corporibus appetitum contactus ad invicem, ut non patiantur unitatem Naturæ prorsus dirimi, aut abscindi, ut vacuum detur: aut si quis dicat, inesse corporibus appetitum se recipiendi in naturalem suam dimensionem, vel tensuram, ut si ultra eam, aut citra eam, comprimantur, aut distrahantur, statim in veterem sphaeram & exporrectionem suam se recuperare & remittere moliantur: aut si quis dicat, inesse corporibus appetitum congregationis ad massas connaturalium suorum, densorum videlicet versus Orbem Terræ, tenuiorum & rariorū versus ambitum Cœli: hæc & huiusmodi vere Physica sunt genera Motuū. At illa altera plane Logica sunt, & Scholastica, ut ex hac collatione eorum manifesto liquet.

Neque minus etiam malum est, quod in Philosophiis & contemplationibus suis, in Principiis rerum atque Ultimitatibus naturæ investigandis & tractandis, opera infumatur; cum omnis utilitas & facultas operandi, in mediis consistat. Hinc fit, ut abstrahere Naturam homines non desinant, donec ad materiam potentialem & informem ventum fuerit; nec rursus secare Naturam desinant, donec perventum fuerit ad Atomum, quæ, etiamsi vera essent, tamen ad juvandas hominum fortunas parum possunt.

LXVII.

Danda est etiam cautio Intellectui, de intemperantiis Philosophiarum, quoad assensum præbendum aut cohibendum; quia hujusmodi intemperantiæ videntur *Idola* fingere, & quodammodo perpetuare, ne detur aditus ad ea summovenda.

Duplex autem est excessus: Alter eorum, qui facile *pronuntiant*, & scientias reddunt positivas & Magistrales; Alter eorum, qui *Acatalepsiam* introduxerunt, & inquisitionē vagam sine termino. Quorum primus Intellectū deprimit, alter enervat. Nā *Aristotelis* Philosophia, postquam ceteras Philosophias (more Ottomanorum erga fratres suos) pugnacibus confutationibus contrucidasset; de singulis pronunciavit; & ipse rursus quæstiones ex arbitrio suo subornat, deinde confi-

cit; ut omnia certa sint & decreta. Quod etiam apud successiones suas valet, & in usu est.

At *Platonis* schola *Acatalepsiam* introduxit, primo tanquam per jocum & ironiam, in odium veterum Sophistarum, *Protagora*, *Hippia*, & reliquorum, qui nihil tam verebantur, quam ne dubitare de re aliqua viderentur. At nova *Academia* *Acatalepsiam* dogmatizavit, & ex professo tenuit. Quæ licet honestior ratio sit, quam *pronuntiandi* licentia, quum ipsi pro se dicant, se minime confundere inquisitionem, ut *Pyrro* fecit & *Ephectici*, sed habere quod sequantur ut probabile, licet non habeant quod teneant ut verum; tamen postquam animus humanus de veritate invenienda semel desperaverit, omnino omnia fiunt languidiora: Ex quo fit, ut deflectant homines potius ad amœnas disputationes & discursus, & rerum quasdam peragrationes, quam in severitate inquisitionis se sustineant. Verum quod à principio diximus, & perpetuo agimus, sensui & intellectui humano, eorumque infirmitati, autoritas non est deroganda, sed auxilia præbenda.

LXVIII.

Atque de *Idolorum* singulis generibus, eorumque apparatu, jam diximus; quæ omnia constanti & solenni decreto sunt abnegan-

neganda, & renuntianda, & Intellectus ab
 iis omnino liberandus est, & expurgandus,
 ut non alius fere sit aditus ad Regnum Ho-
 minis, quod fundatur in Scientiis, quam ad
 Regnum Coelorum, *in quod nisi sub persona*
infantis, intrare non datur.

LXIX.

AT pravæ demonstrationes, *Idolorum*
 veluti munitiones quædam sunt & præ-
 sidia; eæque, quas in Dialecticis habemus,
 id fere agunt, ut Mundum plane cogitatio-
 nibus humanis, cogitationes autem verbis
 addicant & mancipient. Demonstrationes
 vero Potentia quadam Philosophiæ ipsæ
 sunt, & Scientiæ. Quales enim eæ sunt, ac-
 prout rite aut male institutæ, tales sequuntur
 Philosophiæ, & Contemplationes. Fallunt
 autem, & incompetentes sunt eæ, quibus u-
 timur in universo illo processu, qui à sensu
 & rebus ducit ad Axiomata, & Conclusio-
 nes. Qui quidem Processus quadruplex est,
 & vitia ejus totidem. Primo, impressiones
 sensus ipsius vitiosæ sunt; sensus enim & de-
 stituit, & fallit. At destitutionibus substitu-
 tiones, fallaciis rectificationes debentur.
 Secundo, Notiones ab impressionibus sen-
 suum male abstrahuntur; & interminatæ,
 & confusæ sunt, quas terminatas & bene fi-
 nitas esse oportuit. Tertio, Inductio mala
 est, quæ per enumerationem simplicem
 Prin-

Principia concludit Scientiarum, non adhibitis exclusionibus & solutionibus, five separationibus Naturæ debitæ. Postremo, modus ille inveniendi & probandi, ut primo Principia maxime generalia constituentur, deinde media Axionata ad ea applicentur & probentur, errorum mater est, & Scientiarum omnium calamitas. Verum de istis, quæ jam obiter perstringimus, fusius dicemus, quum veram interpretandæ Naturæ viam, absolutis istis expiationibus & expurgationibus Mentis, proponemus.

LXX.

SEd demonstratio longe optima est Experimentia; modo hæreat in ipso experimento. Nam si traducatur ad alia quæ similia existimantur, nisi rite & ordine fiat illa traductio, res fallax est. At modus experiendi, quo homines nunc utuntur, cæcus est & stupidus. Itaque cum errant & vagantur nulla via certa, sed ex occurſu rerum tantum consilium capiunt, circumferuntur ad multa, sed parum promovent; & quandoque gestiunt, quandoque distrahuntur; & semper inveniunt quod ulterius quærant. Tercè autem ita fit, ut homines leviter & tanquam per ludum experiantur, variando paululum experimenta jam cognita; &, si res non succedat, fastidiendo, & conatum deferendo. Quod si magis serio & constanter ac laboriose

riose ad Experimenta se accingant; tamen in uno aliquo experimento eruendo operam collocant; quemadmodum *Gilbertus* in Magnete, Chymici in auro. Hoc autem faciunt homines, instituto non minus imperito, quam tenui. Nemo enim alicujus rei naturam in ipsa re feliciter perscrutatur: sed amplianda est inquisitio ad magis communia.

Quod si etiam scientiam quandam & dogmata ex Experimentis moliuntur; tamen semper fere studio præpropere & intemptivo deflectunt ad praxin: non tantum propter usum & fructum ejusmodi praxeos; sed ut in opere aliquo novo veluti pignus sibi arripiant, se non inutiliter in reliquis versaturos: atque etiam aliis se venditent, ad estimationem meliorem comparandam de iis in quibus occupati sunt. Ita fit, ut more *Atalanta*, & via decedant ad tollendum aureum pomum; interim vero cursum interrumpant, & victoriam emittant è manibus. Verum in Experientiae vero curriculo, eo-que ad nova producendo, Divina Prudentia omnino, & Ordo, pro exemplari sumenda sunt. Deus autem primo die Creationis Lucem tantum creavit, eique operi diem integrum attribuit; nec aliquid materiati operis eo die creavit. Similiter & ex omnimoda Experientia, primum inventio Causarum & Axiomatum verorum elicienda est: & lucifera Experimenta, non fructifera quæ:

quærenda. Axiomata autem recte inventa & constituta Praxin non strictim, sed confertim instruunt; & Operum agmina ac turmas post se trahunt. Verum de experiendi viis, quæ non minus quam viæ Iudicandi obfessæ sunt & interclusæ, postea dicemus: Impræsentiarum de Experientia vulgari, tanquam de mala Demonstratione, tantum loquuti. Jam vero postulat ordorem, ut de iis, quorum paulo ante mentionem fecimus, signis, (quod Philosophiæ & Contemplationes in usu male se habeant,) & de Causis rei primo intuitu tam mirabilis & incredibilis, quædam subjungamus. Signorum enim notio præparat assensum: Causarum vero explicatio tollit miraculum. Quæ duo ad extirpationem *Idolorum* ex Intellectu faciliorem & clementiorem multum juvant.

LXXI.

Scientiæ, quas habemus, fere à Græcis fluxerunt. Quæ enim Scriptores Romani, aut Arabes; aut Recentiores addiderunt; non multa, aut magni momenti sunt: & qualiacunque sint, fundata sunt super basin eorum quæ inventa sunt à Græcis. Erat autem sapientia Græcorum, professoria, & in disputationes effusa: quod genus inquisitioni veritatis adversissimum est. Itaque nomen illud Sophistarum, quod per contemptum ab iis, qui se Philosophos haberi voluerunt,

luerunt, in antiquos Rhetores rejectum & traductum est, *Gorgiam, Protagoram, Hippiam, Polum*, etiam universo generi competit, *Platoni, Aristoteli, Zenoni, Epicuro, Theoprasto*; & eorum successoribus, *Chrysippo, Carneadi*, reliquis. Hoc tantum intererat; quod prius genus vagum fuerit & mercenarium, civitates circumcursando, & sapientiam suam ostentando, & mercedem exigendo; Alterum vero solennius & generosius, quippe eorum qui sedes fixas habuerunt, & scholas aperuerunt, & gratis philosophati sunt. Sed tamen utrumque genus (licet cætera dispar) professorium erat, & ad disputationes rem deducebat, & sectas quasdam atque hæreses Philosophiæ instituebat & propugnabat: ut essent fere doctrinæ eorum (quod non male cavillatus est Dionysius in Platonem) *Verba otiosorum senum ad imperitos juvenes*. At antiquiores illi ex Græcis, *Empedocles, Anaxagoras, Leucippus, Democritus, Parmenides, Heraclitus, Xenophanes, Philolaus*, reliqui, (nam *Pythagoram*, ut superstitiosum, omittimus) Scholas (quod novimus) non aperuerunt: sed majore silentio, & severius, & simplicius, id est, minore cum affectatione & ostentatione, ad inquisitionem veritatis se contulerunt. Itaque & melius, ut arbitramur, se gesserunt; nisi quod Opera eorum à levioribus istis, qui vulgari captui & affectui

ctui magis respondent ac placent, tractu temporis extincta sint : tempore (ut fluvio) leviora & magis inflata ad nos devchente , graviora & solida mergente. Neque tamen isti à Nationis vitio prorsus immunes erant : sed in ambitionem & vanitatem sectæ condendæ , & auræ popularis captandæ , nimium propendebant. Pro desperata autem habenda est veritatis inquisitio , cum ad huiusmodi inania deflectit. Etiam non omitendum videtur iudicium illud , sive vaticinium potius Sacerdotis *Ægyptii* de Græcis : *Quod semper pueri essent ; neque haberent antiquitatem Scientiæ , aut Scientiam Antiquitatis.* Et certe habent id quod puerorum est ; ut ad garriendum prompti sint , generare autem non possint : Nam verbosa videtur Sapientia eorum , & operum sterilis. Itaque ex Ortu & Gente Philosophiæ , quæ in usu est , quæ capiuntur signa , bona non sunt.

LXXII.

NEque multo meliora sunt Signa , quæ ex natura Temporis & *Ætatis* capi possunt , quàm quæ ex natura Loci & Nationis. Angusta enim erat & tenuis notitia per illam ætatem , vel Temporis , vel Orbis : quod longe pessimum est , præsertim iis qui omnia in Experientia ponunt. Neque enim mille annorum Historiam , quæ digna erat nomine Hi-

Historiæ, habebant; sed fabulas & rumores Antiquitatis. Regionum vero tractuumque mundi exiguam partem noverant; cum omnes Hyperboreos, Scythas; omnes Occidentales, Celtas indistincte appellarent: nil in Africa ultra citimam Æthiopiæ partem, nil in Asia ultra Gangem; multo minus Novi Orbis provincias, ne per auditum sane aut famam aliquam certam & constantem, nosset: imo & plurima climata & zonæ, in quibus populi infiniti spirant & degunt, tanquam inhabitabiles ab illis pronuntiata sint: quinetiam peregrinationes *Democriti*, *Platonis*, *Pythagoræ*, non longinquæ profecto, sed potius suburbanæ, ut magnum aliquid celebrarentur. Nostreis autem temporibus, & Novi Orbis partes complures, & Veteris Orbis extrema undique innotescunt; & in infinitum, Experimentorum cumulus excrevit. Quare si ex Nativitatis aut genituræ tempore (Astrologorum more) signa capienda sint, nil magni de istis Philosophiis significari videtur.

LXXIII.

INter Signa nullum magis certum aut notabile est, quam quod ex fructibus. Fructus enim & Opera inventa, pro veritate Philosophiarum velut sponsores & fidejussores sunt. Atque ex Philosophiis istis Græcorum, & derivationibus earum per particulares Scien-

Scientias, jam per tot annorum spatia, vix unum Experimentum adduci potest, quod ad hominum statum levandum & juvandum spectet, & Philosophiæ speculationibus ac dogmatibus vere acceptum referri possit. Idque *Celsus* ingenue ac prudenter fatetur; nimirum, experimenta Medicinæ primo inventa fuisse, ac postea homines circa ea philosophatos esse, & causas indagasse & assignasse; non ordine inverso evenisse, ut ex Philosophia & causarum cognitione, ipsa Experimenta inventa aut deprompta essent. Itaque mirum non erat, apud *Ægyptios* (qui rerum Inventoribus divinitatem & consecrationem attribuerunt) plures fuisse Brutorum animalium imagines, quam Hominum: quia bruta animalia, per instinctus naturales, multa inventa pepererunt; ubi homines, ex sermonibus & conclusionibus rationalibus, pauca aut nulla exhibuerint.

At Chymicorum industria, nonnulla peperit; sed tanquam fortuito, & obiter, aut per Experimentorum quandam variationem, (ut Mechanici solent) non ex arte aut Theoria aliqua; nam ea, quam confinxerunt, Experimenta magis perturbat, quam juvat. Eorum etiam, qui in Magia (quam vocant) Naturali versati sunt, pauca reperiuntur inventa; eaque levia, & imposturæ propiora. Quocirca, quemadmodum in Religione cavetur, ut Fides ex Operibus mon-

monstretur; idem etiam ad Philosophiam optime traducitur, ut ex Fructibus judicetur, & vana habeatur, quæ sterilis sit: idque eo magis, si loco fructuum unæ & olivæ, producat disputationum & contentionum carduos & spinas.

LXXIV.

CApienda etiam sunt Signa ex incrementis & progressibus Philosophiarum & Scientiarum. Quæ enim in Natura fundata sunt, crescunt & augentur: quæ autem in Opinione, variantur, non augentur. Itaque si istæ Doctrinæ plane instar Plantæ à stirpibus suis revulsæ non essent, sed utero Naturæ adhærerent, atque ab eadem alerentur, id minime eventurum fuisset, quod per annos bis mille jam fieri videmus: nempe, ut Scientiæ suis hæreant vestigiis, & in eodem fere statu maneant, neque augmentum aliquod memorabile sumpserint; quin potius in primo Authore maxime floruerint, & deinceps declinaverint. In Artibus autem Mechanicis, quæ in Natura & Experientiæ luce fundatæ sunt, contra evenire videmus: quæ (quamcū placere) veluti spiritu quodam repletæ, continuo vegetant & crescunt; primo rudes, deinde commodæ, postea excultæ; & perpetuo auctæ.

LXXV.

ETiam aliud Signum capiendum est ; (si modo Signi appellatio huic competat ; cum potius Testimonium sit , atque adeo testimoniorum omnium validissimum ;) hoc est , propria Confessio Authorum , quos homines nunc sequuntur. Nam & illi qui tanta fiducia de rebus pronuntiant, tamen per intervalla, cum ad se redeunt , ad querimonias de Naturæ subtilitate , Rerum obscuritate, Humani ingenii infirmitate , se convertunt. Hoc vero si simpliciter fieret , alios fortasse, qui sunt timidiores , ab ulteriori inquisitione deterrere , alios vero , qui sunt ingenio alacriori & magis fidenti , ad ulteriorem progressum acuere & incitare possit. Verum non satis illis est , de se confiteri , sed quicquid sibi ipsis aut Magistris suis incognitum aut intactum fuerit, id extra terminos Possibilis ponunt ; & tanquam ex arte , cognitu aut factu impossibile pronuntiant : summa superbia & invidia , suorum Inventorum infirmitatem , in Naturæ ipsius calumniam, & aliorum omnium desperationem , vertentes. Hinc schola Academix novæ, quæ *Acatalepsiam* ex professo tenuit, & homines ad sempiternas tenebras damnavit. Hinc opinio, quod Formæ sive veræ rerum Differentiæ (quæ revera sunt leges Actus puri) inventu impossibiles sint, & ultra hominem.

Hinc

Hinc opiniones illæ in Activa & Operativa parte ; Calorem Solis & Ignis toto genere differre ; ne scilicet homines putent se per opera Ignis, aliquid simile iis, quæ in Natura fiunt , educere & formare posse. Hinc illud : Compositionem tantum opus Hominis, Mi-
 stionem vero opus solius Naturæ esse: ne sci-
 licet homines sperent aliquam ex arte Cor-
 porum naturalium generationem aut trans-
 formationem. Itaque ex hoc signo homines
 sibi persuaderi facile patientur , ne cum do-
 gmatibus non solum desperatis , sed etiam
 desperationi devotis, fortunas suas & labores
 misceant.

LXXVI.

NEque illud Signum prætermittendum
 est, quod tanta fuerit inter Philosophos
 olim dissensio, & Scholarum ipsarum varie-
 tas : Quod satis ostendit , viam à Sensu ad
 Intellectum non bene munitam fuisse , cum
 eadem materia Philosophiæ (Natura scilicet
 rerum) in tam vagos & multiplices errores
 abrepta fuerit & distracta. Atque licet hisce
 temporibus dissensiones & dogmatum di-
 versitates circa Principia ipsa, & Philosophias
 integras , ut plurimum extinctæ sint ; tamen
 circa partes Philosophiæ, innumeræ manent
 quæstiones & controversiæ ; ut plane appa-
 reat, neque in Philosophiis ipsis, neque in
 modis Demonstrationum aliquid certi aut
 sani esse.

LXXVII.

QUod vero putant homines, in Philosophia *Aristotelis* magnum utique Consensum esse; cum post illam editam, Antiquorum Philolophiæ cessaverint & exoleverint; ast apud tempora, quæ sequuta sunt, nil melius inventum fuerit; adeo ut illa tam bene posita & fundata videatur, ut utrumque tempus ad se traxerit: Primo, quod de cessatione Antiquarum Philosophiarum post *Aristotelis* Opera edita homines cogitant, id falsum est; diu enim postea, usque ad tempora *Ciceronis*, & secula sequentia, manserunt opera veterum Philosophorum. Sed temporibus insequentibus, ex inundatione Barbarorum in Imperium Romanum, postquam Doctrina humana velut naufragium perpeffa esset; tum demum Philosophiæ *Aristotelis* & *Platonis* tanquam tabulæ ex materia levior & minus solida per fluctus temporum servatæ sunt. Illud etiam de Consensu fallit homines, si acutius rem introspiciant. Verus enim Consensus is est, qui ex libertate iudicii (re prius explorata) in idem conveniente consistit. At numerus longe maximus eorum qui in *Aristotelis* Philosophiam consenserunt, ex præiudicio & auctoritate aliorum se illi mancipavit; ut sequacitas sit potius & coitio, quam Consensus. Quod si fuisset ille verus Consensus, & late patens,

patens, tantum abest ut Consensus pro vera & solida Authoritate haberi debeat, ut etiam violentam præsumptionem inducat in contrarium. Pessimum enim omnium est augurium quod ex Consensu capitur in rebus Intellectualibus: exceptis Divinis & Politicis, in quibus suffragiorum jus est. Nihil enim multis placet, nisi imaginationem feriat, aut Intellectum vulgarium notionum nodis astringat, ut supra dictum est. Itaque optime traducitur illud *Phocionis* à Moribus ad Intellectualia; *Vt statim se examinare debeant homines, quid erraverint, aut peccaverint; si multitudo consentiat & complaudat.* Hoc Signum igitur ex averissimis est. Itaque quod Signa veritatis & sanitatis Philosophiarum & Scientiarum, quæ in usu sunt, male se habeant; sive capiantur ex Originibus ipsarum, sive ex Fructibus, sive ex Progressibus, sive ex Confessionibus Authorum, sive ex Consensu; jam dictum est.

LXXVIII.

IAm vero veniendum ad Causas errorum; & tam diuturnæ in illis per tot sæcula moræ; quæ plurimæ sunt & potentissimæ: ut tollatur omnis admiratio, hæc quæ adducimus, homines hucusque latuisse & fugisse; & maneat tantum admiratio, illa nunc tandem alicui mortalium in mentem venire potuisse, aut cogitationem cujuspiam subiisse:

D. 3. quod

quod etiam (ut nos existimamus) Felicitatis magis est cujusdam, quam excellentis alicujus Facultatis ; ut potius pro Temporis partu haberi debeat, quam pro partu Ingenii.

Primo autem tot sæculorum numerus, vere rem reputanti, ad magnas angustias recidit. Nam ex viginti quinque annorum Centuriis, in quibus memoria & doctrina hominum fere versatur, vix sex Centuriæ seponi & excerpi possunt, quæ Scientiarum feraces, earumve proventui utiles fuerunt. Sunt enim non minus Temporum, quam Regionum Eremitæ & vastitates. Tres enim tantum Doctrinarum revolutiones & periodi recte numerari possunt : Una, apud Græcos ; Altera, apud Romanos ; Ultima, apud nos, Occidentales scilicet Europæ nationes : quibus singulis vix duæ Centuriæ annorum merito attribui possunt. Media Mundi tempora, quoad Scientiarum segetem uberem aut lætam, infelicia fuerunt. Neque enim causa est, ut vel Arabum, vel Scholasticorum mentio fiat : qui per intermedia tempora Scientias potius contriverunt numerosis tractatibus, quam pondus earum auxerunt. Itaque prima Causa tam pusilli in Scientiis profectus, ad angustias Temporis erga illas propitii, rite & ordine refertur.

L X X I X.

AT secundo loco se offert Causa illa magni certe per omnia momenti : ea videlicet,

licet, quod per illas ipsas ætates, quibus hominum ingenia & literæ maxime vel etiam mediocriter floruerint, Naturalis Philosophia minimam partem humanæ operæ sortita sit. Atque hæc ipsa nihilominus pro magna Scientiarum matre haberi debet. Omnes enim Artes & Scientiæ ab hac stirpe revulsæ, poliuntur fortasse, & in usum effinguntur; sed nil admodum crescunt. At manifestum est, postquam Christiana fides recepta fuisset & adolevisset, longe maximam ingeniorum præstantissimorum partem ad Theologiam se contulisse; atque huic rei & amplissima præmia proposita, & omnis generis adjumenta copiosissime subministrata fuisse: Atque hoc Theologiæ studium præcipue occupasse tertiam illam partem sive periodum temporis apud nos Europæos Occidentales, eo magis, quod sub idem fere tempus & literæ florere, & controversiæ circa Religionem pullulare cœperint. At ævo superiori, durante periodo illa secunda, apud Romanos, potissimæ Philosophorum meditationes & industriæ in Morali Philosophia (quæ Ethnicis vice Theologiæ erat) occupatæ & consumptæ fuerunt: Etiam summa ingenia illis temporibus ut plurimum ad res Civiles se applicuerunt, propter magnitudinem Imperii Romani, quod plurimorum hominum opera indigebat. At illa ætas, quæ Naturalis Philosophia apud Græcos maxime

florere visa est, particula fuit Temporis minime diuturna; cum & antiquioribus temporibus septem illi qui Sapientes nominabantur, omnes (præter *Thaletem*) ad Moralem Philosophiam & Civilia se applicuerint; & posterioribus temporibus, postquam *Socrates* Philosophiam de cælo in terras deduxisset, adhuc magis invaluerit Moralis Philosophia, & ingenia hominum à Naturali averterit.

At ipsissima illa periodus temporis, in qua inquisitiones de Natura viguerunt, contradictionibus & novorum placitorum ambitione corrupta est, & inutilis reddita. Itaque quandoquidem per tres istas periodos, Naturalis Philosophia majorem in modum neglecta aut impedita fuerit, nil mirum si homines parum in ea re profecerint, cum omnino aliud egerint.

LXXX.

A Ccredit & illud, quod Naturalis Philosophia in iis ipsis viris qui ei incubuerint, vacantem & integrum hominem, præsertim his recentioribus, vix nacta sit; nisi forte quis Monachi alicujus in cellula, aut Nobilis in villula lucubrantis, exemplum adduxerit: Sed facta est demum Naturalis Philosophia instar transitus cujusdam & pontiferni ad alia.

Atque magna ista Scientiarum Mater mira
indi-

indignitate ad officia Ancillæ detrusa est; quæ Medicinæ aut Mathematicis operibus ministret, & rursus quæ adolescentium immatura ingenia lavet & imbuat velut tinctura quadam prima, ut aliam postea felicius & commodius excipiant. Interim nemo expectet magnum progressum in Scientiis, (præsertim in parte earum Operativa.) nisi Philosophia Naturalis ad Scientias particulares producta fuerit, & Scientiæ particulares rursus ad Naturalem Philosophiam reductæ. Hinc enim fit, ut Astronomia, Optica, Musica, plurimæ Artes Mechanicæ, atque ipsa Medicina, atque (quod quis magis miretur) Philosophia Moralis & Civilis, & Scientiæ Logicæ, nil fere habeant altitudinis in profundo; sed per superficiem & varietatem rerum tantum labantur: quia postquam particulares istæ Scientiæ dispertitæ & constitutæ fuerint, à Philosophia Naturali non amplius aluntur; quæ ex fontibus & veris contemplationibus, Motuum, Radiorum, Sonorum, Texturæ, & Schematismi Corporum, Affectuum, & prehensionum Intellectualium, novas vires & augmenta illis impertiri potuerat. Itaque minime mirum est, si Scientiæ non crescant, cum à radicibus suis sint separatæ.

LXXXI.

Rursus se ostendit alia causa potens & magna, cur Scientiæ parum promoverint.

rint. Ea vero hæc est ; quod fieri non possit, ut recte procedatur in curriculo , ubi ipsa Meta non recte posita sit , & defixa. Meta autem Scientiarum vera & legitima, non alia est , quam ut dotetur vita humana novis Inventis, & copiis. At turba longe maxima nihil ex hoc sapit, sed meritoria plane est, & professoria ; nisi forte quandoque eveniat, ut artifex aliquis acrioris ingenii, & gloriæ cupidus , novo alicui Invento det operam ; quod fere fit cum Facultatum dispendio. At apud plerosque tantum abest , ut homines id sibi proponant, ut Scientiarum & Artium Massa augmentum obtineat ; ut ex ea , quæ præsto est , Massa , nil amplius sumant aut quærant , quam quantum ad usum professorium , aut lucrum, aut existimationum , aut hujusmodi compendia , convertere possint. Quod si quis ex tanta multitudine Scientiam affectu ingenuo & propter se expetat ; invenietur tamen ille ipse, potius contemplationum & doctrinarum varietatem, quam veritatis severam & rigidam inquisitionem sequi. Rursus, si alius quispiam fortasse veritatis inquisitor sit severior ; tamen & ille ipse talem sibi proponet veritatis conditionem , quæ Menti & Intellectui satisfaciat in redditione causarum, rerum quæ jampridem sunt cognitæ ; non eam quæ nova operum pignora, & novam Axiomatum lucem assequatur. Itaque , si finis Scientiarum à ne-

mine

NOVUM ORGANUM 83
mine adhuc bene positus sit, non mirum est,
si in iis, quæ sunt subordinata ad finem, se-
quatur aberratio.

LXXXII.

Quemadmodum autem finis & Meta
Scientiarum male posita sunt apud ho-
mines; ita rursus etiam si illa recte posita
fuissent, viam tamen sibi delegerunt omnino
erroneam, & imperviam. Quod stupore
quodam animum rite rem reputanti percul-
serit; non ulli mortalium curæ aut cordi
fuisse, ut Intellectui humano, ab ipso sensu
& experientia ordinata & bene condita, via
aperiretur & muniretur; sed omnia vel tra-
ditionum caligini, vel argumentorum verti-
gini, & turbini, vel casus & experientiæ va-
gæ & inconditæ undis, & ambagibus, per-
missa esse. Atque cogitet quis sobrie & dili-
genter, qualis sit ea via, quam in inquisitione
& inventione alicujus rei homines adhibere
consueverunt. Et primo notabit proculdu-
bio inveniendi modum simplicem & inarti-
ficiosum, qui hominibus maxime est fami-
liaris. Hic autem non alius est, quam ut is
qui se ad inveniendum aliquid comparat &
accingit, primo quæ ab aliis circa illa dicta
sint inquirat & evolvat; deinde propriam
meditationem addat, atque per Mentis mul-
tam agitationem, spiritum suum proprium
sollicitet, & quasi invocet, ut sibi oracula

pandat. quæ res omnino sine fundamento est, & in opinionibus tantum volvitur.

At alius quispiam Dialecticam ad inveniendum advocet, quæ nomine tenus tantum ad id quod agitur, pertinet. Inventio enim Dialecticæ non est Principiorum, & Axiomatum præcipuorum, ex quibus Artes constant, sed eorum tantum quæ illis consentanea videntur. Dialectica enim magis curiosos & importunos, & sibi negotium facessentes, eamque interpellantes de probationibus & inventionibus Principiorum, sive Axiomatum primorum, ad fidem, & veluti Sacramentum cuilibet Arti præstandum, notissimo responso rejicit.

Restat Experientia mera. quæ, si occurrat, Casus; si quæsitæ sit, Experimentum nominatur. Hoc autem Experientiæ genus nihil aliud est, quam (quod ajunt) scopæ dissolutæ, & mera palpatio, quali homines noctu utuntur, omnia pertentando, si forte in rectam viam incidere detur; quibus multo satius & consultius foret, diem præstolari, aut lumen accendere, & deinceps viam inire. At contra, verus Experientiæ ordo primo lumen accendit, deinde per lumen iter demonstrat, incipiendo ab Experientia ordinata, & digesta, & minime præpostera aut erratica, atque ex ea educendo Axiomata, atque ex Axiomatibus constitutis rursus Experimenta nova, quum nec verbum Divinum in

in rerum Massam absque ordine operatum sit.

Itaque desinant homines mirari, si spatium Scientiarum non confectum sit, cum à via omnino aberraverint; relicta prorsus, & deserta Experientia, aut in ipsa (tanquam in Labyrintho) se intrinando, & circumcurando; cum rite institutus ordo, per Experientiæ sylvas, ad aperta Axiomatum, tramite constanti ducat.

LXXXIII.

EXcrevit autem mirum in modum istud malum, ex opinione quadam, sive æstimatione inveterata, verum tumid, & damnoſa; Minui nempe Mentis humanæ Majestatem, si experimentis, & rebus particularibus sensui subjectis, & in materia determinatis, diu ac multum verſetur: præſertim quum hujusmodi res ad inquirendum laborioſæ, ad meditandum ignobiles, ad dicendum asperæ, ad practicam illiberales, numero infinitæ, & subtilitate tenues eſſe ſoleant. Itaque jam tandem huc res rediit, ut via vera non tantum deserta, sed etiam intercluſa & obſtructa ſit; ſaſtidita Experientia, nedum relicta, aut male adminiſtrata.

LXXXIV.

Rurſus vero homines à progreſſu in Scientiis detinuit & fere incantavit Reverentia

tia Antiquitatis, & virorum, qui in Philosophia magni habiti sunt, authoritas, atque deinde Consensus. Atque de Consensu superius dictum est.

De Antiquitate autem, opinio quam homines de ipsa foveant, negligens omnino est, & vix verbo ipsi congrua. Mundi enim senium & grandævitas pro Antiquitate vere habenda sunt; quæ temporibus nostris tribui debent, non juniore ætati Mundi, qualis apud Antiquos fuit. Illa enim ætas respectu nostri, antiqua & major; respectu mundi ipsius, nova & minor fuit. Atque revera quemadmodum majorem rerum humanarum notitiam, & maturius judicium, ab homine senes expectamus, quam à Juvene, propter Experientiam, & rerum quas vidit, & audivit, & cogitavit, varietatem & copiam; eodem modo & à nostra ætate (si vires suas nosset, & experiri, & intendere vellet) majora multo quam à priscis temporibus expectari par est; utpote ætate Mundi grandiore, & infinitis experimentis & observationibus aucta & cumulata.

Neque pro nihilo æstimandum, quod per longinquas navigationes & peregrinationes (quæ sæculis nostris increbuerunt) plurima in Natura patuerint, & reperta sint, quæ novam Philosophiæ lucem immittere possint. Quin & turpe hominibus foret, si globi materialis tractus, Terrarum videlicet, Mari-
rium,

rium, Astrorum, nostris temporibus immensum aperti & illustrati sint ; globi autem Intellectualis fines , inter veterum inventa & angustias cohibeantur.

Authores vero quod attinet, summæ pusillanimitatis est, Authoribus infinita tribuere, Authori autem authorum, atque adeo omnis authoritatis, Tempori, jus suum denegare. Recte enim Veritas, Temporis filia dicitur, non Authoritatis. Itaque mirum non est, si fascina ista Antiquitatis, & Authorum, & Consensus, hominum virtutem ita ligaverint, ut cum rebus ipsis consuescere (tanquam Maleficiati) non potuerint.

LXXXV.

NEque solum admiratio Antiquitatis, Authoritatis, Consensus, hominum industriam in iis quæ jam inventa sunt acquiescere compulit ; verumetiam operum ipsorum admiratio, quorum copia jampridem facta est humano generi. Etenim quum quis rerum varietatem, & pulcherrimum apparatus, qui per Artes Mechanicas ad cultum humanum congestus & introductus est, oculis subjecerit, eo certe inclinabit, ut potius ad opulentia humanæ admirationem, quam ad inopia sensum accedat ; minime advertens, primitivas hominis observationes, atque Naturæ operationes, (quæ ad omnem illam varietatem, instar animæ sunt,

& pri-

& primi Motus) nec multas, nec alte petitas esse; cætera ad patientiam hominum tantum, & subtilem & ordinatum Manus vel Instrumentorum motum, pertinere. Res enim (exempli gratia) subtilis est certe & accurata, confectio horologiorum, talis scilicet, quæ cœlestia in rotis, pulsum animalium in motu successivo & ordinato, videatur imitari; quæ tamen res, ex uno aut altero Naturæ Axiomate pender.

Quod si quis rursus subtilitatem illam inquireatur, quæ ad Artes Liberales pertinet; aut etiam eam, quæ ad corporum naturalium præparationem, per Artes Mechanicas spectat, & hujusmodi res suspiciat; veluti Inventionem motuum cœlestium in Astronomia; Concentuum in Musica, literarum Alphabeti (quæ etiam adhuc in regno Sinarum in usu non sunt) in Grammatica; aut rursus in Mechanicis, factorum Bacchi & Cereris, hoc est, præparationem vini & cervisiæ, panificiorum, aut etiam Mensæ deliciarum, & distillationum, & similium; ille quoque, si secum cogitet, & animum advertat, per quantos temporum circuitus (cum hæc omnia, præter distillationes, antiqua fuerint) hæc ad eam quam nunc habemus culturam perducta sint, & (ut jam de horologiis dictum est) quam parum habeant ex observationibus & Axiomatibus Naturæ, atque quam facile, & tanquam per occasiones ob-

vias,

vias, & contemplationes incurrentes, ista inveniri potuerint; ille (inquam) ab omni admiratione se facile liberabit, & potius humanæ conditionis miserebitur, quod per tot sæcula, tanta fuerit Rerum & Inventorum penuria, & sterilitas. Atque hæc ipsa tamen, quorum nunc mentionem fecimus, Inventæ, Philosophia & Artibus Intellectus antiquiora fuerunt: adeo ut, (si verum dicendum sit) cum hujusmodi Scientiæ rationales & dogmaticæ inceperint, Inventio operum utilium defierit.

Quod si quis ab Officinis ad Bibliothecas se converterit, & immensam quam videmus librorum varietatem in admiratione habuerit, is examinatis & diligentius inspectis ipsorum librorum materiis & contentis, obstupescet certe in contrarium; & postquam nullum dari finem repetitionibus observaverit, quumque homines eadem agant & loquantur, ab admiratione varietatis transibit ad miraculum indigentię & paucitatis earum rerum, quæ hominum mentes adhuc tenuerunt & occuparunt.

Quod si quis ad intuendum ea, quæ magis curiosa habentur quam sana, animum submiserit, & Alchymistarum aut Magorum opera penitus inspexerit, is dubitabit forsitan, utrum risu, an lachrymis potius illa digna sint. Alchymista enim spem alit æternam, atque ubi res non succedit, errores

pro-

proprios reos substituit; secum accusatorie reputando, se aut Artis, aut Authorum vocabula non satis intellexisse; unde ad traditionis & auriculares susurros animum applicat; aut in practicæ suæ scrupulis & momentis aliquid titubatum esse; unde Experimenta in infinitum repetit: ac interim quum inter Experimentorum sortes, in quædam incidit aut ipsa facie nova, aut utilitate non contemnenda; hujusmodi pignoribus animum pascit, eaque in majus ostentat & celebrat; reliqua spe sustentat. Neque tamen negandum est, Alchymistas non pauca invenisse, & Inventis utilibus homines donasse. Verum fabula illa non male in illos quadrat de Sene, qui filiis aurum in vinea defossam (sed locum se nescire simulans) legaverit; unde illi vineæ fodiendæ diligenter incubuerunt, & aurum quidem nullum repertum, sed vindemia ex ea cultura facta est uberior.

At Naturalis Magiæ Cultores, qui per rerum Sympathias omnia expediunt, ex conjecturis otiosis & supinissimis, rebus virtutes & operationes admirabiles affinxerunt; atque si quando opera exhibuerint, ea illius sunt generis, ut ad admirationem & novitatem, non ad fructum & utilitatem, accommodata sint.

In superstitiosa autem Magia, (si & de hac dicendum sit) illud imprimis animad-
verten-

vertendum est, esse tantummodo certi cuiusdam & definiti generis subiecta, in quibus Artes curiosæ & superstitiosæ, per omnes Nationes, atque ætates, atque etiam religiones, aliquid potuerint. Itaque ista missa faciamus. Interim nil mirum est, si opinio Copiæ, causam Inopiæ dederit.

LXXXVI.

ATque hominum admirationi quoad Doctrinas & Artes, per se satis simplici, & prope puerili, incrementum accessit ab eorum astu & artificio, qui Scientias tractaverunt & tradiderunt. Illi enim ea ambitione & affectatione eas proponunt, atque in eum modum efformatas, ac veluti personatas, in hominum conspectum producunt, ac si illæ omni ex parte perfectæ essent, & ad exitum perductæ. Si enim Methodum aspicias, & partitiones, illæ prorsus omnia complecti & concludere videntur, quæ in illud subiectum cadere possunt. Atque licet membra illa male impleta, & veluti Capsulæ inanes sint; tamen apud Intellectum vulgarem Scientiæ formam & rationem integræ præ se ferunt.

At primi & Antiquissimi veritatis Inquisitores, meliore fide & fato, cognitionem illam, quam ex rerum contemplatione decerpere & in usum recondere statuebant, in *Alphorismos*, sive breves, easdemque sparsas, nec Methodo revinctas sententias, conjicere

cere solebant ; neque se Artem universam complecti simulabant , aut profitebantur. At eo quo nunc res agitur modo , minime mirum est , si homines in iis ulteriora non quærant , quæ pro perfectis & numeris suis jampridem absolutis traduntur.

LXXXVII.

E Tiam Antiqua magnum existimationis & fidei incrementum acceperunt , ex eorum vanitate & levitate qui nova proposuerunt ; præsertim in Philosophiæ Naturalis parte activa & operativa. Neque enim defuerunt homines vaniloqui & phantastici , qui partim ex credulitate , partim ex impostura , genus humanum promissis onerarunt : vitæ Prolongationem , Senectutis retardationem , dolorum levationem , Naturalium defectuum reparationem , Sensuum deceptiones , Affectuum ligationes & incitationes , Intellectualium facultatum illuminationes , Substantiarum transmutationes , & Motuum ad libitum roborationes & multiplicationes , Aeris impressiones & alterationes , Cœlestium Influentiarum deductiones & procurationes , rerum futurarum divinationes , remotarum repræsentationes , occultarum revelationes , & alia complura pollicitando & ostentando. Verum de istis Largitoribus non multum aberraverit qui istiusmodi iudicium fecerit , tantum nimirum in
doctri-

doctrinis Philosophiæ, inter horum vanitates, & veras Artes, inter alie, quantum inter res gestas *Iulij Cæsaris*, aut *Alexandri Magni*, & res gestas *Amadicij ex Gallia*, aut *Arthuri ex Britannia*, in historiæ narrationibus interfit. Inveniuntur enim clarissimi illi Imperatores revera majora gessisse, quam umbratiles isti Heroes etiam fecisse fingantur; sed modis & viis scilicet actionum, minime fabulosis & prodigiosis. Neque propterea æquum est, veræ memoriæ fidem derogari, quod à fabulis illa quandoque læsa sit, & violata. Sed interim minime mirum est, si propositionibus novis (præsertim cum mentione operum) magnum sit factum præiudicium, per istos impostores qui similia tentaverunt; cum vanitatis excessus & fastidium, etiam nunc omnem in ejusmodi conatibus magnanimitatem destruxerit.

LXXXVIII.

AT longe majora à pusillanimitate, & pensorum, quæ humana industria sibi proposuit, parvitate & tenuitate, detrimento in Scientias invecta sunt. Et tamen (quod pessimum est) pusillanimitas ista non sine arrogantia & fastidio se offert.

Primum enim, omnium Artium illa reperitur cautela jam facta familiaris, ut in qualibet Arte Authores, Artis suæ infirmita-

tem in Naturæ calumniam vertant; & quod Ars ipsorum non assequitur, id ex eadem Arte impossibile in Natura pronunciant. Neque certe damnari potest Ars, si ipsa iudicet. Etiam Philosophia quæ nunc in manibus est, in sinu suo posita quædam fovet, aut placita, quibus (si diligentius inquiretur) hoc hominibus omnino persuaderi volunt; nil ab Arte, vel hominis opere, arduum, aut in Naturam imperiosum & validum, expectari debere; ut de Heterogenia Caloris, Astri & Ignis, & Mistione, superius dictum est. Quæ si notentur accuratius, omnino pertinent ad humanæ potestatis circumscriptionem malitiosam, & ad quæsitam & artificiosam desperationem, quæ non solum spei auguria turbet, sed etiam omnes industriæ stimulos & nervos incidat, atque ipsius Experientiæ aleas abjiciat; dum de hoc tantum solliciti sunt, ut Ars eorum perfecta censeatur; gloriæ vanissimæ & perditissimæ dantes operam, scilicet ut quicquid adhuc inventum & comprehensum non sit, id omnino nec inveniri, nec comprehendi posse in futurum credatur. At si quis rebus addere se, & novum aliquid reperire conetur, ille tamen omnino sibi proponet & destinabit, unum aliquod Inventum (nec ultra) perscrutari & eruere; ut Magnetis naturam, Maris fluxum & refluxum, Thema Cœli, & huiusmodi, quæ secreti aliquid habere videntur,

tur, & hæcenus parum feliciter tractata sint: Quum summæ sit imperitiæ, rei alicujus naturam in se ipsa perscrutari: quandoquidem eadem Natura, quæ in aliis videtur latens & occulta, in aliis manifesta sit, & quasi palpabilis; atque in illis admirationem, in his ne attentionem quidem moveat. Ut fit in Natura Consistentiæ, quæ in ligno vel lapide non notatur, sed solidi appellatione transmittitur, neque amplius de fuga separationis aut solutionis continuitatis inquiritur: At in Aquarum bullis eadem res videtur subtilis, & ingeniosa; quæ bullæ se conjiciunt in pelliculas quasdam, in Hemisphærii formam curiosè effictas, ut ad momentum temporis evitetur solutio continuitatis.

Atque prorsus illa ipsa quæ habentur pro secretis, in aliis habent naturam manifestam & communem; quæ nunquam se dabit conspiciendam, si hominum Experimenta aut contemplationes in illis ipsis tantum versentur. Generaliter autem & vulgo, in Operibus Mechanicis habentur pro novis Inventis, si quis jampridem Inventa subtilius poliat, vel ornet elegantius, vel simul uniat & componat, vel cum usu commodius copulet, aut opus majore, aut etiam minore quam fieri consuevit mole vel volumine exhibeat, & similia.

Itaque minime mirum est, si nobilia, & genere humano digna Inventa in lucem extra-

tracta non sint, quum homines huiusmodi exiguis pensis, & puerilibus, contenti & delectati fuerint; quinetiam in iisdem se magnum aliquod sequutos, aut assequutos putaverint.

LXXIX.

NEque illud prætermittendum est, quod naëta sit Philosophia Naturalis per omnes ætates adversarium molestum & difficilem; Superstitionem nimirum, & zelum Religionis cæcum & immoderatum. Etenim videre est apud Græcos, eos, qui primum causas naturales Fulminis & Tempestatum insuetis adhuc hominum auribus proposuerunt, impietatis in Deos eo nomine damnatos: Nec multo melius à nonnullis antiquorum Patrum Religionis Christianæ exceptos fuisse eos, qui ex certissimis demonstrationibus (quibus nemo hodie sanus contradixerit) Terram rotundam esse posuerunt, atque ex consequenti Antipodas esse asseruerunt.

Quinetiam, ut nunc sunt res, conditio sermonum de Natura, facta est durior & magis cum periculo, propter Theologorum Scholasticorum Summas & Methodos; qui cum Theologiam (satis pro potestate) in ordinem redegerint, & in Artis formam effinxerint, hoc insuper effecerunt, ut pugna & spinosa Aristotelis Philosophia Corpori

pori Religionis, plus quam par erat, imminueretur.

Eodem etiam spectant (licet diverso modo) eorum Commentationes, qui veritatem Christianæ Religionis ex Principiis & Authoritatibus Philosophorum deducere & confirmare haud veriti sunt; Fidei & Sensus conjugium tanquam legitimum multa pompa & solennitate celebrantes, & grata rerum varietate animos hominum permulcentes; sed interim Divina Humanis, impari conditione, permiscentes. At in hujusmodi Misturis Theologiæ cum Philosophia, ea tantum, quæ nunc in Philosophia recepta sunt, comprehenduntur; sed nova, licet in melius mutata, tantum non summoventur & exterminantur.

Denique invenias, ex quorundam Theologorum imperitia, aditum alicui Philosophiæ, quamvis emendatæ, pene interclusum esse. Alii siquidem simplicius subverentur, ne forte altior in Naturam inquisitio ultra concessum sobrietatis terminum penetret; traducentes & perperam torquentes ea quæ de divinis Mysteriis in Scripturis Sacris adversus rimantes secreta divina dicuntur, ad occulta Naturæ, quæ nullo interdicto prohibentur. Alii callidius conjiciunt & animo versant, si media ignorentur, singula ad manum & virgulam divinam (quod Religionis, ut putant, maxime interfit) facilius posse referri:

ferri: quod nihil aliud est, quam *Deo per mendacium gratificari velle*. Alii ab exemplo metuunt, ne motus & mutationes circa Philosophiam in Religionem incurrant, ac desinant. Alii denique solliciti videntur, ne in Naturæ inquisitione aliquid inveniri possit, quod Religionem (præsertim apud indoctos) subvertat; aut saltem labefactet. At isti duo posteriores metus nobis videntur omnino sapientiam animalem sapere; ac si homines in mentis suæ recessibus, & secretis cogitationibus, de firmitudine Religionis, & Fidei in Sensum imperio, diffiderent ac dubitarent; & propterea ab inquisitione Veritatis in Naturalibus periculum illis impendere metuerent. At vere rem reputanti, Philosophia Naturalis, post Verbum Dei, certissima Superstitionis medicina est; eademque probatissimum Fidei alimentum. Itaque merito Religioni donatur tanquam fidissima ancilla: cum altera Voluntatem Dei, altera Potestatem manifestet. Neque enim erravit ille qui dixit; *Erratis, nescientes Scripturas, & Potestatem Dei*: informationem de Voluntate, & meditationem de Potestate, nexu individuo commiscens & copulans. Interim minus mirum est, si Naturalis Philosophiæ incrementa cohibita sint; cum Religio, quæ plurimum apud animos hominum pollet, per quorundam imperitiam & zelum incautum in partem contrariam transierit, & abrepta fuerit.

Rursus in moribus & institutis Scholarum, Academiarum, Collegiorum, & similium Conventuum, quæ doctorem hominum sedibus, & eruditionis culturæ destinata sunt, omnia progressui Scientiarum adversa inveniuntur. Lectiones enim & Exercitia ita sunt disposita, ut aliud à consuetis haud facile cuiquam in mentem veniat cogitare, aut contemplari. Si vero unus aut alter fortasse iudicii libertate uti sustinuerit, is sibi soli hanc operam imponere possit; ab aliorum autem consortio nihil capiet utilitatis. Sin & hoc toleraverit, tamen in capeffenda fortuna industriam hanc & magnanimitatem sibi non levi impedimento fore experietur. Studia enim hominum in ejusmodi locis in quorundam Authorum scripta, veluti in carceres, conclusa sunt; à quibus si quis dissentiat, continuo ut homo turbidus, & rerum novarum cupidus corripitur. At magnum certe discrimen inter Res Civiles, & Artes: Non enim idem periculum à novo motu, & à nova luce. Verum in rebus Civilibus mutatio etiam in melius suspecta est ob perturbationem; cum Civilia auctoritate, consensu, fama, & opinione, non demonstratione nitantur. In Artibus autem & Scientiis tanquam in metalli fodinis omnia novis Operibus & ulterioribus progressibus circumstrepere debent. Atque secundum rectam Ra-

tionem res ita se habet, sed interim non ita vivitur: sed ista, quam diximus, Doctrinarum administratio & Politia, Scientiarum augmenta durius premere consuevit.

XCI.

ATque insuper licet ista invidia cessaverit; tamen satis est ad cohibendum augmentum Scientiarum, quod hujusmodi conatus & industriæ præmiis careant. Non enim penes eosdem est cultura Scientiarum, & præmium. Scientiarum enim augmenta à magnis utique Ingeniis proveniunt; at prætia & præmia Scientiarum sunt penes Vulgus aut Principes viros, qui (nisi raro admodum) vix mediocriter docti sunt. Quinetiam hujusmodi progressus, non solum præmiis & beneficentia hominum, verum etiam ipsa populari laude destituti sunt. Sunt enim illi supra captum maximæ partis hominum, & ab opinionum vulgarium ventis facile obruuntur & extinguuntur. Itaque nil mirum si res illa non feliciter successerit, quæ in honore non fuit.

XCII.

SEd longe maximum progressibus Scientiarum, & novis pensis ac provinciis in iisdem suscipiendis, obstaculum deprehenditur in desperatione hominum, & suppositione Impossibilis. Solent enim viri prudentes
& se.

& severi in hujusmodi rebus plane diffidere: Naturæ obscuritatem, Vitæ brevitatem, Sensuum fallacias, Judicii infirmitatem, Experimentorum difficultates, & similia secum reputantes. Itaque existimant, esse quosdam Scientiarum, per temporum & ætatum Mundi revolutiones, fluxus & refluxus; cum aliis temporibus crescant & floreat, aliis declinent & jaceant: ita tamen, ut cum ad certum quendam gradum & statum pervenerint, nil ulterius possint.

Itaque si quis majora credat aut spondeat, id putant esse cujusdam impotentis, & immaturi animi; atque hujusmodi conatus initia scilicet læta, media ardua, extrema confusa habere. Atque cum hujusmodi cogitationes eæ sint, quæ in viros graves & judicio præstantes facile cadant; curandum revera est, ne rei optimæ & pulcherrimæ amore capti severitatem judicii relaxemus, aut minuamus; & sedulo videndum, quid spei affulgeat, & ex qua parte se ostendat; atque auris levioribus spei rejectis, ea quæ plus firmitudinis habere videntur, omnino discutiendæ sunt & pensitandæ. Quinetiam Prudentia Civilis ad consilium vocanda est & adhibenda, quæ ex præscripto diffidit, & de rebus humanis in deterius conjicit. Itaque jam & de Spe dicendum est; præsertim cum nos promissores non simus, nec vim aut insidias hominum judiciis faciamus aut

fluamus, sed homines manu & sponte ducamus. Atque licet longe potentissimum futurum sit remedium ad spem imprimendam, quando homines ad particularia, præsertim in Tabulis nostris Inveniendi digesta & disposita, (quæ partim ad secundam, sed multo magis ad quartam *Instaurationis* nostræ partem pertinent) adducemus ; cum hoc ipsum sit non spes tantum, sed tanquam res ipsa : tamen ut omnia clementius fiant, pergendum est in instituto nostro de præparandis hominum mentibus ; cujus Præparationis, ista ostensio Spei pars est non exigua. Nam absque ea, reliqua faciunt magis ad contristationem hominum, (scilicet, ut deteriorem & viliorem habeant de iis, quæ jam in usu sunt, opinionem, quam nunc habent ; & suæ conditionis infortunium plus sentiant & pernoscant) quam ad alacritatem aliquam inducendam, aut industriam experiendi acuendam. Itaque Conjecturæ nostræ, quæ spem in hac re faciunt probabilem, aperiendæ sunt & proponendæ : sicut Columbus fecit, ante navigationem illam suam mirabilem maris Atlantici ; cum rationes adduceret, cur ipse novas Terras & Continentes, præter eas quæ ante cognitæ fuerunt, inveniri posse confideret : Quæ rationes licet primo rejectæ, postea tamen experimento probatæ sunt, & rerum maximarum causæ & initia fuerunt.

XCIII.

P Rincipium autem sumendum à Deo: Hoc nimirum quod agitur, propter excellentem in ipso Boni naturam, manifeste à Deo esse; qui Author Boni, & Pater luminum est. In operationibus autem divinis, initia quæque tenuissima exitum certo trahunt. Atque quod de Spiritualibus dictum est, *Regnum Dei non venit cum observatione*; id etiam in omni majore Opere Providentiæ divinæ evenire reperitur; ut omnia sine strepitu & sonitu placide labantur; atque res plane agatur, priusquam homines eam agnoscant aut advertant. Neque omittenda est Prophetia *Danielis* de ultimis Mundi temporibus; *Multipertransibunt & multiplex erit scientia*: Manifeste innuens & significans, esse in Fatis, id est, in Providentia, ut pertransitus Mundi (qui per tot longinquas navigationes impletus plane, aut jam in opere esse videtur) & augmenta Scientiarum in eandem ætatem incidant.

XCIV.

S Equitur ratio omnium maxima ad faciendam spem; nempe ex erroribus temporis præteriti, & viarum adhuc tentatarum. Optima enim est ea reprehensio, quam de Statu Civili haud prudenter administrato quispiam his verbis complexus est: *Quod ad præterita pessimum est, id ad futura optimum*

num videri debet. Si enim vos omnia, quæ ad officium vestrum spectant, præstitissetis, neque tamen res vestra in meliore loco essent; ne spes quidem ulla reliqua foret, eas in melius provehi posse. Sed cum rerum vestrarum status, non à vi ipsa rerum, sed ab erroribus vestris male se habeat; sperandum est, illis erroribus missis aut correctis, magnam rerum in melius mutationem fieri posse. Simili modo, si homines per tanta annorum spatia viam veram inveniendi & colendi Scientias tenuissent, nec tamen ulterius progredi potuissent; audax proculdubio & temeraria foret opinio, posse rem in ulterius provehi. Quod si in via ipsa erratum sit, atque hominum opera in his consumpta in quibus minime oportebat; sequitur ex eo, non in Rebus ipsis difficultatem oriri, quæ potestatis nostræ non sunt; sed in Intellectu humano, ejusque usu & applicatione; quæ res remedium & medicinam suscipit. Itaque optimum fuerit illos ipsos errores proponere: Quot enim fuerint errorum impedimenta in præterito, tot sunt spei argumenta in futurum. Ea vero licet in his quæ superius dicta sunt, non intacta omnino fuerint; tamen ea etiam nunc breviter, verbis nudis ac simplicibus, repræsentare visum est.

XCV.

Qui tractaverunt Scientias, aut Empirici, aut Dogmatici fuerunt. Empirici, formicæ

micæ more, congerunt tantum, & utuntur : Rationales, araneæ more, telas ex se conficiunt : Apis vero ratio media est, quæ materiam ex floribus horti & agri elicit; sed tamen eam propria facultate vertit & digerit. Neque ab simile Philosophiæ verum opificium est; quod nec Mentis viribus tantum aut præcipue nititur, neque ex Historia Naturali & Mechanicis Experimentis præbitam materiam, in Memoria integram, sed in Intellectu mutatam & subactam, reponit. Itaque ex harum facultatum (Experimentalis scilicet, & Rationalis) arctiore & sanctiore foedere (quod adhuc factum non est) bene sperandum est.

XCVI.

Naturalis Philosophia adhuc sincera non invenitur, sed infecta & corrupta: in *Aristotelis* schola, per Logicam; in *Platonis* schola, per Theologiam naturalem; in secunda schola *Platonis*, *Procli*, & aliorum, per Mathematicam; quæ Philosophiam naturalem terminare, non generare aut procurare debet. At ex Philosophia naturali pura & impermixta, meliora speranda sunt.

XCVII.

Nemo adhuc tanta mentis constantia & rigore inventus est, ut decreverit & sibi imposuerit, Theorias & Notiones commu-

nes penitus abolere, & Intellectum abra-
sum & æquum ad particularia de integro
applicare. Itaque illa Ratio humana quam
habemus, ex multa fide, & multo etiam ca-
su, nec non ex puerilibus, quas primo hausi-
mus, Notionibus, farrago quædam est &
congeries.

Quod si quis ætate matura, & sensibus
integris, & mente repurgata, se ad Expe-
rientiam & ad Particularia de integro appli-
cet, de eo melius sperandum est. Atque hac
in parte nobis spondemus fortunam *Alex-
andri Magni*: neque quis nos vanitatis ar-
guat, antequam exitum rei audiat, quæ ad
exuendam omnem vanitatem spectat.

Etenim de *Alexandro* & ejus rebus ge-
stis *Æschines* ita loquutus est: *Nos certe vi-
tam mortalem non vivimus; sed in hoc nati
sumus, ut posteritas de nobis portenta narret
& prædicet: perinde ac si Alexandri res ge-
stas pro miraculo habuisset.*

At ævis sequentibus *Titus Livius* melius
rem advertit & introspexit, atque de *Alex-
andro* hujusmodi quippiam dixit: *Eum non
aliud quam bene ausum vana contemnere.*
Atque simile etiam de nobis judicium futu-
ris temporibus factum iri existimamus: *Nos
nil magni fecisse, sed tantum ea quæ pro ma-
gnis habentur, minoris fecisse.* Sed interim
(quod iam diximus) non est spes nisi in *Re-
generatione Scientiarum*; ut ex scilicet ab
Ex-

Experientia certo ordine excitentur & rursus condantur : quod adhuc factum esse aut cogitatum , nemo (ut arbitramur) affirmaverit.

XCVIII.

Atque Experientiæ fundamenta (quando ad hanc omnino deveniendum est) aut nulla , aut admodum infirma adhuc fuerunt ; nec Particularium sylva & materies , vel numero , vel genere , vel certitudine , informando Intellectui competens , aut ullo modo sufficiens , adhuc quæsitæ est & congesta. Sed contra homines docti (supini sane & faciles) rumores quosdam Experientiæ , & quasi famas & auras ejus , ad Philosophiâ suam vel constituendam vel confirmandam exceperunt , atque illis nihilominus pondus legitimi testimonii attribuerunt. Ac veluti si Regnum aliquod aut Status non ex literis & relationibus à Legatis & Nuntiis fide dignis missis , sed ex Urbanorum sermunculis & extriviis consilia sua & negotia gubernaret ; omnino talis in Philosophiam administratio , quatenus ad Experientiam , introducta est. Nil debitis modis exquisitum , nil verificatum , nil numeratum , nil appensum , nil dimensum in Naturali Historia reperitur. At quod in observatione indefinitum & vagum , id in informatione fallax & infidum est. Quod si cui hæc mira dictu videantur ,

& querelæ minus justæ propiora ; cum *Aristoteles* tantus ipse vir , & tanti Regis opibus subnixus, tam accuratam de *Animalibus* Historiam confecerit ; atque alii nonnulli majore diligentia (licet strepitu minore) multa adjecerint ; & rursus alii de Plantis , de Metallis , & Fossilibus , historias & narrationes copiosas conscripserint ; is sane non satis attendere & perspicere videtur, quid agatur in præsentia. Alia enim est ratio Naturalis Historiæ, quæ propter se confecta est ; alia ejus , quæ collecta est ad informandum Intellectum in ordine ad condendam Philosophiam. Atque hæ duæ Historiæ tum aliis rebus, tum præcipue in hoc differunt ; quod prima ex illis specierum naturalium varietatem , non Artium Mechanicarum Experimenta contineat. Queniamadmodum enim in Civilibus ingenium cujusque, & occultus animi affectuumque sensus , melius elicitur, cum quis in perturbatione ponitur, quam alias: Simili modo , & occulta Naturæ magis se produnt per vexationes Artium , quam cum cursu suo meant. Itaque tum demum bene sperandum est de Naturali Philosophia ; postquam Historia Naturalis (quæ ejus basis est & fundamentum) melius instructa fuerit. antea vero minime.

XCIX.

ATque rursus in ipsa Experimentorum Mechanicorum copia, summa eorum
quæ

quæ ad Intellectus informationem maxime faciunt, & juvant, detegitur inopia. Mechanicus enim de veritatis inquisitione nullo modo sollicitus, non ad alia, quam quæ operi suo subserviunt, aut animum erigit, aut manum porrigit. Tum vero de Scientiarum ulteriore progressu Spes bene fundabitur, quum in Historiam Naturalem recipientur & aggregabuntur complura Experimenta, quæ in se nullius sunt usus, sed ad inventionem causarum & Axiomatum tantum faciunt; quæ nos *Lucifera* Experimenta, ad differentiam *Fructiferorum* appellare consuevimus. Illa autem miram habent in se virtutem & conditionem; hanc videlicet quod nunquam fallant, aut frustrentur. Cum enim ad hoc adhibeantur, non ut opus aliquod efficiant, sed ut causam naturalem in aliquo revelent, quaqua versum cadunt, intentioni æque satisfaciunt, cum quæstionem terminent.

C.

AT non solum copia major Experimentorum quærenda est & procuranda, atque etiam alterius generis, quam adhuc factum est; sed etiam Methodus plane alia, & Ordo, & Processus, continuandæ & provehendæ Experimentiæ, introducenda. Vaga enim Experimentia, & se tantum sequens, (ut superius dictum est) mera palpatio est, &

homi-

homines potius stupefacit, quam informat. At cum Experientia lege certa procedet, feriatim & continenter; de Scientiis aliquid melius sperari poterit.

CI.

Postquam vero Copia & Materies Historiæ Naturalis & Experientiæ talis, qualis ad opus Intellectus, sive ad opus Philosophicum requiritur, præsto jam erit & parata; tamen nullo modo sufficit Intellectus, ut in illam Materiem agat sponte & memoriter; non magis, quam si quis Computationem prout Ephemeredis memoriter se tenere, & superare posse speret. Atque hætenus tamen potiores Meditationis partes, quam Descriptionis, in inveniendis fuerunt; neque adhuc Experientia literata facta est: Atqui nulla nisi de Scripto inventio probanda est. Illa vero in usum veniente, ab Experientia, facta demum literata, melius sperandum.

CII.

Atque insuper, cum tantus sit particularium numerus, & quasi exercitus, isque ita sparsus & diffusus, ut Intellectum disgreget & confundat; de velitationibus, & levibus Motibus, & transcurribus Intellectus, non bene sperandum est; nisi fiat instructio
& co-

& coordinatio per tabulas inveniendi idoneas, & bene dispositas, & tanquam vivas, eorum quæ pertinent ad subiectum in quo versatur inquisitio, atque ad harum tabularum auxilia præparata & digesta Mens applicetur.

CIII.

Verum post Copiam particularium, rite & ordine, veluti sub oculos positorum, non statim transeundum est ad Inquisitionem, & inventionem novorum particularium, aut operum; aut saltem, si hoc fiat, in eo non acquiescendum. Neque enim negamus, postquam omnia omnium Artium Experimenta collecta & digesta fuerint, atque ad unius hominis notitiam & iudicia pervenerint; quin ex ipsa traductione Experimentorum unius Artis in alias, multa nova inveniri possint, ad humanam vitam & statum utilia, per istam Experientiam quam vocamus Literatam: sed tamen minora de ea speranda sunt; majora vero à nova luce Axiomatum, ex particularibus illis certa via & regula eductorum, quæ rursus nova particularia indicent & designent. Neque enim in plano via sita est, sed ascendendo; Ascendendo primo ad Axiomata, Descendendo ad Opera.

CIV.

Nequè tamen permittendum est, ut Intellectus à particularibus, ad Axiomata
remo-

remota & quasi generalissima (qualia sunt Principia (quæ vocant) Artium, & Rerum) saliat, & volet; & ad eorum immotam veritatem Axiomata media probet, & expediat: quod adhuc factum est, prono ad hoc impetu naturali Intellectus, atque etiam ad hoc ipsum, per Demonstrationes quæ fiunt per Syllogismum, jampridem edocto & assuefacto. Sed de Scientiis tum demum bene sperandum est, quando per Scalam veram, & per gradus continuos, & non intermissos, aut hiulcos, à particularibus ascendetur ad Axiomata minora, & inde ad media, alia aliis superiora, & postremo demum ad generalissima. Etenim Axiomata infima non multum ab Experientia nuda discrepant. Suprema vero illa & generalissima (quæ habentur) notionalia sunt, & abstracta, & nil habent solidi. At media sunt Axiomata illa vera, & solida, & viva, in quibus humanæ res, & fortunæ, sitæ sunt; & supra hæc quoque, tandem ipsa illa generalissima; talia scilicet, quæ non abstracta sint, sed per hæc media vere limitantur.

Itaque hominum Intellectui non plumæ addendæ, sed plumbum potius, & pondera; ut cohibeant omnem saltum & volatum. Atque hoc adhuc factum non est; Quum vero factum fuerit, melius de Scientiis sperare licebit:

CV.

IN constituendo autem Axiomate, forma *Inductionis* alia quam adhuc in usu fuit, excogitanda est; eaque non ad Principia tantum (quæ vocant) probanda & invenienda, sed etiam ad Axiomata minora, & media, denique omnia. Inductio enim quæ procedit per enumerationem simplicem, res puerilis est, & precario concludit, & periculo exponitur ab instantia contradictoria, & plerumque secundum pauciora quam par est, & ex his tantummodo quæ præstosunt, pronunciat. At *Inductio*, quæ ad inventionem & demonstrationem Scientiarum & Artium erit utilis, Naturam separare debet, per rejectiones & exclusiones debitas; ac deinde post negativas tot quot sufficiunt, super affirmativas concludere; quod adhuc factum non est, nec tentatum certe, nisi tantummodo à *Platone*, qui ad excutiendas definitiones & ideas, hac certe forma *Inductionis* aliquatenus utitur. Verum ad hujus *Inductionis*, sive *Demonstrationis* instructionem bonam & legitimam, quamplurima adhibenda sunt, quæ adhuc nullius mortalium cogitationem subiere; adeo ut in ea major sit consumenda opera, quam adhuc consumpta est in Syllogismo. Atque hujus *Inductionis* auxilio, non solum ad Axiomata invenienda, verum etiam ad Notiones terminandas, uten-

tendum est. Atque in hac certe *Inductione*, spes maxima sita est.

CVI.

AT in Axiomatibus constituendis per hanc Inductionem, examinatio & probatio etiam facienda est, utrum quod constituitur Axioma aptatum sit tantum & ad mensuram factum eorum particularium ex quibus extrahitur; an vero sit amplius, & latius. Quod si sit amplius, aut latius, videndum, an eam suam amplitudinem & latitudinem, per novarum particularium designationem, quasi fidejussione quadam firmet; ne vel in jam notis tantum hæreamus, vel laxiore fortasse complexu, umbras & formas abstractas, non solida & determinata in materia, presemus. Hæc vero cum in usum venerint, solida tum demum spes merito affulserit.

CVII.

ATque hic etiam resumendum est, quod superius dictum est de Naturali Philosophia producta, & Scientiis particularibus ad eam reductis, ut non fiat scissio & truncatio Scientiarum; Nam etiam absque hoc, minus de progressu sperandum est.

CVIII.

ATque de desperatione tollenda, & spe facienda, ex præteriti temporis erroribus

bus valere jussis, aut rectificatis, jam dictum est. Videndum autem &, si quæ alia sint, quæ spem faciant. Illud vero occurrit; si hominibus non quærentibus, & aliud agentibus, multa utilia, tanquam casu quodam, aut per occasionem, inventa sint; nemini dubium esse posse, quin iisdem quærentibus, & hoc agentibus, idque via & ordine, non impetu & desultorie, longe plura detegi necesse sit. Licet enim semel aut iterum accidere possit, ut quispiam in id forte fortuna incidat, quod magnò conatu & de industria scrutantem antea fugit; tamen in summa rerum, proculdubio contrarium invenitur. Itaque longe plura, & meliora, atque per minora intervalla, à ratione & industria, & directione, & intentione hominum, speranda sunt, quam à casu, & instinctu animalium, & hujusmodi, quæ hætenus principium Inventis dederunt.

CIX.

ETiam illud ad spem trahi possit, quod nonnulla ex his quæ jam inventa sunt, ejus sint generis, ut antequam invenirentur, haud facile cuiquam in mentem venisset, de iis aliquid suspicari; sed plane quis illa ut impossibilia contempsisset. Solent enim homines de rebus novis, ad exemplum veterum, & secundum phantasiam ex iis præceptam, & inquinatam, hariolari; quod genus op-
nandi

nandi fallacissimum est, quandoquidem multa ex his quæ ex fontibus rerum petuntur, per rivulos consuetos non fluant.

Veluti si quis ante tormentorum igneorum inventionem, rem per effectus descripsisset, atque in hunc modum dixisset; Inventum quoddam detectum esse, per quod muri, & munitiones quæque maximæ, ex longo intervallo concuti, & dejici possint; homines sane de viribus tormentorum & machinarum, per pondera, & rotas, & hujusmodi arietationes & impulsus multiplicandis, multa & varia secum cogitaturi fuissent: De vento autem igneo, tam subito & violenter se expandente. & exsufflante, vix unquam aliquid alicujus imaginationi, aut phantasiæ, occursurum fuisset; utpote cujus exemplum in proximo non vidisset, nisi forte in terræ motu, aut fulmine, quæ ut Magnalia Naturæ, & non imitabilia ab homine, homines statim rejecturi fuissent.

Eodem modo, si ante fili bombycini inventionem, quisquam hujusmodi sermonem injecisset; Esse quoddam fili genus inventum, ad vestium & supellectilis usum, quod filum linteum aut lancum, tenuitate, & nihilominus tenacitate, ac etiam splendore, & mollietate, longe superaret; homines statim aut de serico aliquo vegetabili, aut de animalis alicujus pilis delicatioribus, aut de avium plumis, & lanugine, aliquid opinaturi fuissent.

fuiſſent; verum de vermibus puſilli textura, eaſque tam copioſa, & ſe renovante, & anniverſaria, nil fuiſſent certe commenturi. Quod ſi quis etiam de verme verbum aliquod injeciſſet, ludibrio certe futurus fuiſſet, ut qui novas Aranearum operas ſomniaret.

Similiter, ſi ante inventionem Acus Nauticæ, quiſpiam hujusmodi ſermonem intuliſſet; inventum eſſe quoddam instrumentum, per quod Cardines & puncta Cœli, exacte capi & dignoſci poſſint; homines ſtatim, de magis exquiſita fabricatione instrumentorum Aſtronomicorum, ad multa & varia, per agitationem phantaſiæ, diſcuſſuri fuiſſent: quod vero aliquid inveniri poſſit, cujus motus cum cœleſtibus tam bene conveniret, atque ipſum tamen ex cœleſtibus non eſſet, ſed tantum ſubſtantia lapidea, aut metallica; omnino incredibile viſum fuiſſet. Atque hæc tamen, & ſimilia, per tot mundi ætates, homines latuerunt, nec per Philoſophiam, aut Artes rationales inventa ſunt, ſed caſu, & per occaſionem; ſuntque illius (ut diximus) generis, ut ab iis quæ antea cognita fuerunt, plane heterogenea & remotiſſima ſint, ut prænotio aliqua nihil prorsus ad illa conducere potuiſſet.

Itaque ſperandum omnino eſt, eſſe adhuc in Naturæ ſinibus multa excellentis uſus recondita, quæ nullam cum jam Inventis cognationem habent, aut parallelismum; ſed
omni-

omnino sita sunt extra vias phantasiæ; quæ tamen adhuc inventa non sunt; quæ proculdubio per multos sæculorum circuitus & ambages & ipsa quandoque prodibunt, sicut illa superiora prodierunt; sed per viam quam nunc tractamus, propere, & subito, & simul repræsentari, & anticipari possunt.

CX.

AT tamen conspiciuntur & alia Inventa ejus generis, quæ fidem faciant, posse genus humanum nobilia Inventa, etiam ante pedes posita, præterire, & transilire. Ut-cunque enim Pulveris tormentarii, vel fili bombycini, vel Acus nauticæ, vel Sacchari, vel Papyri, vel similium Inventa, quibusdam Rerum & Naturæ proprietatibus niti videantur; at certe Imprimendi artificium nil habet, quod non sit apertum, & fere obvium. Et nihilominus homines, non advertentes, literarum modulos difficilius scilicet collocari, quam literæ per motum manus scribantur, sed hoc interesse, quod literarum moduli semel collocati, infinitis impressionibus, literæ autem per manum exarata, unicæ tantum scriptioni sufficiant; aut fortasse iterum non advertentes, atramentum ita inspissari posse, ut tingat, non fluat; præsertim literis resupinatis, & impressione facta desuper: hoc pulcherrimo Invento (quod ad Doctrinarum propagationem tantum facit) per tot sæcula caruerunt.

Solet

Solet autem Mens humana, in hoc Inventionis curriculo, tam læva sæpenumero & male composita esse, ut primo diffidat, & paulo post se contemnat; atque primo incredibile ei videatur, aliquid tale inveniri posse; postquam autem inventum sit, incredibile rursus videatur, id homines tamdiu fugere potuisse. Atque hoc ipsum ad spem rite trahitur; superesse nimirum adhuc magnum Inventorum cumulum, qui non solum ex operationibus incognitis eruendis, sed & ex jam cognitis transferendis & applicandis, per eam quam diximus Experientiam literatam deduci possit.

CXI.

NEquè illud omittendum ad faciendam Spem; Reputent (si placet) homines, infinitas ingenii, temporis, facultatum expensas quas homines in rebus, & studiis longe minoris usus & pretii, collocant; quorum pars quota, si ad sana & solida verteretur, nulla non difficultas superari possit. Quod idcirco adjungere visum est, quia plane fatemur, Historiæ Naturalis & Experimentalis collectionem, qualem animo metimur, & qualis esse debet, opus esse magnum, & quasi Regium, & multæ operæ atque impensæ.

CXII.

Interim particularium multitudinem nemo reformidet, quin potius hoc ipsum ad spem

spem revocet. Sunt enim Artium & Naturæ particularia *Phænomena*, Manipuli instar, ad ingenii Commenta, postquam ab evidentia rerum disjuncta & abstracta fuerint. Atque hujus viæ, exitus in aperto est, & fere in propinquo; Alterius, exitus nullus, sed implicatio infinita. Homines enim adhuc parvam in Experientia moram fecerunt, & eam leviter perstrinxerunt, sed in meditationibus & commentationibus ingenii, infinitum tempus contriverunt. Apud nos vero si esset præsto quispiam, qui de facto Naturæ ad interrogata responderet, paucorum annorum esset Inventio Causarum & Scientiarum omnium.

CXIII.

ETiam nonnihil hominibus spei fieri posse putamus ab exemplo nostro proprio; neque jactantiæ causa hoc dicimus, sed quod utile dictu sit. Si qui diffidant, me videant, hominem inter homines ætatis meæ, Civilibus negotiis occupatissimum, nec firma admodum valetudine, (quod magnum habet temporis dispendium) atque in hac re plane *Protopirum*, & vestigia nullius sequutum, neque hæc ipsa cum ullo mortalium communicantem; & tamen veram viam constanter ingressum, & ingenium rebus submittentem, hæc ipsa aliquatenus (ut existimamus) provexisse: Et deinceps videant,
quid

quid ab hominibus otio abundantibus, atque à laboribus confociatis, atque à temporum successione, post hæc indicia nostra expectandum sit; præsertim in via quæ non singulis solummodo pervia est, (ut fit in via illa rationali) sed ubi hominum labores & operæ (præsertim quantum ad Experientiæ Collectam) optime distribui, & deinde componi possint. Tum enim homines vires suas nosse incipient, cum non eadem infiniti, sed alia alii præstabunt.

CXIV.

Postremo, etiamsi multo infirmior & obscurior aura Spei ab *istâ nova Continente* spiraverit; tamen omnino experiendum esse (nisi velimus animi esse plane abjecti) statuimus. Non enim res pari periculo non tentatur, & non succedit; cum in illo, ingentis boni; in hoc, exiguæ humanæ operæ jactura vertatur. Verum ex dictis, atque etiam ex non dictis, visum est nobis, spei abunde subesse, non tantum homini strenuo ad experiendum, sed etiam prudenti & sobrio ad credendum.

CXV.

Atque de desperatione tollenda, quæ inter Causas potentissimas ad progressum Scientiarum remorandum & inhibendum fuit, jam dictum est: Atque simul sermo de

Signis & Causis Errorum, & inertię, & ignorantię quę invaluit, absolutus est; præsertim cum subtiliores causę, & quę in iudicium populare aut observationem non incurrunt, ad ea quę de *Idolis* animi humani dicta sunt, referri debeant.

Atque hic simul pars destruens *Instaurationis* nostrę claudi debet, quę perficitur tribus Redargutionibus; Redargutione nimium *Humanae Rationis Nativæ*, & sibi permissę; Redargutione *Demonstrationum*; & Redargutione *Theoriarum*, sive Philosophiarum, & Doctrinarum, quę receptę sunt. Redargutio vero earum talis fuit, qualis esse potuit; videlicet per signa, & Evidentiam Causarum; cum confutatio alia nulla à nobis (qui & de Principiis, & de Demonstrationibus, ab aliis dissentimus) adhiberi potuerit.

Quocirca tempus est, ut ad ipsam Artem, & Normam *Interpretandi Naturam* veniamus; & tamen nonnihil restat, quod prævertendum est. Quum enim in hoc primo *Aphorismorum* libro illud nobis propositum sit, ut tam ad intelligendum, quam ad recipiendum ea quę sequuntur, Mentēs hominum præparentur; Expurgata jam, & abrasa, & æquata Mentis Area, sequitur ut Mens sistatur in positione bona, & tanquam Aspectu benevolo, ad ea quę proponemus. Vallet enim in re nova ad præjudicium, non solum

lum præoccupatio fortis opinionis veteris, sed & præceptio sive præfiguratio falsa, rei quæ affertur. Itaque conabimur efficere, ut habeantur bonæ, & veræ, de iis quæ adducimus, opiniones, licet ad tempus tantummodo, & tanquam usurariæ, donec res ipsa pernoscatur.

CXVI.

Primo itaque postulandum videtur, ne existiment homines, nos more Antiquorum Græcorum, aut quorundam novorum hominum, *Teleſii*, *Patricii*, *Severini*, sectam aliquam in Philosophia condere velle: Neque enim hoc agimus, neque etiam multum intetesse putamus, ad hominum fortunas, quales quis opiniones abstractas de Natura & rerum Principiis habeat: Neque dubium est, quin multa hujusmodi, & vetera revocari, & nova introduci possint; quemadmodum & complura Themata Cœli supponi possunt, quæ cum *Phænomenis* sat bene conveniunt, inter se tamen dissentiunt.

At nos de hujusmodi rebus opinabilibus, & simul inutilibus, non laboramus. At contra nobis constitutum est experiri, an revera potentiæ & amplitudinis humanæ firmiora fundamenta jacere, ac fines in latius proferre possimus. Atque licet sparsim, & in aliis quibus subjectis specialibus, longe veriora habeamus, & certiora, (ut arbitramur) at-

que etiam magis fructuosa, quam quibus homines adhuc utuntur, (quæ in quintam *Instaurationis* nostræ partem concessimus) tamen Theoriam nullam universalem, aut integram proponimus. Neque enim huic rei tempus adhuc adesse videtur. Quin nec spem habemus vitæ producendæ, ad sextam *Instaurationis* partem (quæ Philosophiæ, per legitimam Naturæ interpretationem inventæ, destinata est) absolvendam; sed satis habemus, si in Mediis sobrie & utiliter nos geramus, atque interim semina veritatis sincerioris in posteros spargamus, atque initiis rerum magnarum non desimus.

CXVII.

ATque quemadmodum Sectæ Conditores non sumus; ita nec operum particularium Largitores, aut Promissores. Attamen possit aliquis hoc modo occurrere; quo nos, qui tam sæpe Operum mentionem faciamus, & omnia eo trahamus; etiam Operum aliquorum pignora exhibeamus. Verum via nostra, & ratio, (ut sæpe perspicue diximus, & adhuc dicere iuvat,) ea est; ut non Opera ex Operibus, sive Experimenta ex Experimentis, (ut Empirici) sed ex Operibus & Experimentis Causas & Axiomata, atque ex Causis & Axiomatibus rursus nova Opera & Experimenta (ut legitimi Naturæ Interpretes) extrahamus.

Atque

Atque licet in Tabulis nostris inveniendi, (ex quibus quarta pars *Instaurationis* consistit) atque etiam exemplis particularium, (quas in secunda parte adduximus) atque insuper in observationibus nostris super Historiam, (quæ in tertia parte Operis descripta est) quivis vel mediocris perspicaciæ & solertiæ, complurium operum nobilium indicationes & designationes ubique notabit ; ingenue tamen fatemur, Historiam Naturalem, quam adhuc habemus, aut ex libris, aut ex inquisitione propria, non tam copiosam esse & verificatam, ut legitimæ Interpretationi satisfacere aut ministrare possit.

Itaque si quis ad Mechanica sit magis aptus, & paratus, atque sagax, ad venanda opera, ex conversatione sola cum Experimentis, ei permittimus & relinquimus illam industriam, ut ex Historia nostra, & Tabulis, multa tanquam in via decerpant, & applicet, ad Opera, ac veluti fœnus recipiat ad tempus, donec sors haberi possit. Nos vero, cum ad majora contendamus, moram omnem præproperam & præmaturam in istiusmodi rebus, tanquam Atalantæ pilas (ut sæpius solemus dicere) damnamus, Neque enim aurea poma pueriliter affectamus, sed omnia in victoria cursus Artis super Naturam ponimus ; neque muscum aut segetem herbidam demetere festinamus, sed messem tempestivam expectamus.

CXVIII.

O Ccurreret etiam alicui proculdubio, postquam ipsam Historiam nostram, & Inventionis Tabulas perlegerit, al. quid in ipsis Experimentis minus certum, vel omnino falsum; atque propterea secum fortasse reputabit, fundamentis & Principiis falsis, & dubiis, Inventa nostra niti. Verum hoc nihil est; necesse enim est, talia sub initiis evenire. Simile enim est, ac si in inscriptione aut impressione, una forte litera, aut altera, perperam posita aut collocata sit; id enim legentem non multum impedire solet, quandoquidem errata ab ipso sensu facile corriguntur. Ita etiam cogitent homines, multa in Historia Naturali Experimenta falso credi & recipi posse; quæ paulo post à Causis & Axiomatibus inventis facile expunguntur, & rejiciuntur. Sed tamen verum est, si in Historia Naturali, & Experimentis, magna, & crebra, & continua fuerint errata, illa nulla ingenii aut Artis felicitate corrigi aut emendari posse. Itaque si in Historia nostra Naturali, quæ tanta diligentia, & severitate, & fere religione probata & collecta est, aliquid in particularibus quandoque subsit falsitatis, aut erroris; quid tandem de Naturali Historia vulgari, quæ præ nostra tam negligens est, & facilis, dicendum erit? aut de Philosophia & Scientiis super hujusmodi arenas
(vel

(vel Syrtis potius) ædificatis? Itaque hoc quod diximus, neminem moveat.

CXIX.

O Ccurrent etiam in Historia nostra & Experimentis plurimæ res; primo leves & vulgatæ, deinde viles & illiberales, postremo nimis subtiles ac mere speculativæ, & quasi nullius usus: Quod genus rerum, hominum studia avertere & alienare possit.

Atque de istis rebus, quæ videntur vulgatæ, illud homines cogitent; solum sane eos adhuc nihil aliud agere, quam ut eorum, quæ rara sunt, causas ad ea, quæ frequenter fiunt, referant & accommodent: at ipsorum, quæ frequenter eveniunt, nullas causas inquirent, sed ea ipsa recipiant tanquam concessa & admittenda.

Itaque non Ponderis, non Rotationis Cælestium, non Caloris, non Frigoris, non Luminis, non Duri, non Mollis, non Tenuis, non Densi, non Liquidi, non Consistentis, non Animati, non Inanimati, non Similaris, non Dissimilaris, nec demum Organici causas quærent; sed illis tanquam pro evidentibus & manifestis receptis, de cæteris rebus, quæ non tamen frequenter & familiariter occurrunt, disputant & judicant.

Nos vero, qui satis scimus, nullum de rebus raris aut notabilibus iudicium fieri posse, multo minus res novas in lucem protrahi.

absque vulgarium rerum causis & causarum causis rite examinatis & repertis ; necessario ad res vulgarissimas in Historiam nostram recipiendas compellimur. Quinetiam nil magis Philosophiæ offecisse deprehendimus, quam quod res, quæ familiares sunt & frequenter occurrunt, contemplationem hominum non morentur & detineant, sed recipiantur obiter, neque earum causæ quæri soleant : ut non sæpius requiratur Informatio de rebus ignotis, quam Attentio in notis.

CXX.

Q Uod vero ad rerum Utilitatem attinet, vel etiam Turpitudinem, quibus (ut ait *Plinius*) honos præfandus est ; cæ res, non minus quam latissimæ & pretiosissimæ, in Historiam Naturalem recipiendæ sunt. Neque propterea polluitur Naturalis Historia : Sol enim æque palatia & cloacas ingreditur, neque tamen polluitur. Nos autem non Capitolium aliquod aut Pyramidem hominum superbix dedicamus aut condimus, sed Templum sanctum ad exemplar Mundi in intellectu humano fundamus. Itaque exemplar sequimur. Nam quicquid Essentia dignum est, id etiam Scientia dignum ; quæ est essentiæ imago. At vilia æque subsistunt, ac lauta. Quinetiam, ut è quibusdam putridis materiis, veluti Musco & Zibetho, aliquando optimi odores generantur ; ita & ab instan-

instantis vilibus & sordidis, quandoque eximia lux & informatio emanat. Verum de hoc nimis multa; cum hoc genus fastidii sit plane puerile & effœminatum.

CXXI.

AT de illo omnino magis accurate dispi-
ciendum: Quod plurima in Historia nostra captui vulgari, aut etiam cuivis intellectui, (rebus præsentibus assuefacto) videntur curiosæ cujusdam & inutilis subtilitatis. Itaque de hoc ante omnia & dictum & dicendum est. Hoc scilicet; Nos jam sub initis & ad tempus, tantum *lucifera* Experimenta, non *fructifera* quærere; ad exemplum Creationis divinæ, quod sæpius diximus, quæ primo die lucem tantum produxit, eique soli unum integrum diem attribuit, neque illo die quicquam materiati operis immiscuit.

Itaque si quis istiusmodi res nullius esse usus putet, idem cogitet ac si nullum etiam Lucis esse usum censeat, quia res scilicet solida aut materiata non sit. Atque revera dicendum est, Simplicium Naturarum cognitionem bene examinatam & definitam instar Lucis esse; quæ ad universa Operum penetralia aditum præbet; atque tota agmina Operum & turmas, & Axiomatum nobilissimorum fontes, potestate quadam completitur & post se trahit; in se tamen non ita

magni usus est. Quin & Literarum elementa per se & ſeparatim nihil ſignificant, nec aliqujus usus ſunt, ſed tamen ad omnis ſermonis compositionem & apparatus inſtar Materix primæ ſunt. Etiam ſemina rerum poſtate valida, uſu (niſi in proceſſu ſuo) nihili ſunt. Atque lucis ipſius radii diſperſi, niſi coeant, beneficium ſuum non impertiuntur.

Quod ſi quis Subtilitatibus ſpeculativis offendatur; quid de Scholaſticis viris dicendum erit, qui ſubtilitatibus immenſum indulſerunt? Quæ tamen Subtilitates in verbis, aut ſaltem vulgaribus notionibus, (quod tantundum valet) non in rebus aut Natura conſumptæ fuerunt; atque utilitatis expertes erant, non tantum in Origine, ſed etiam in Conſequentiis: Tales autem non fuerunt, ut haberent in præſens utilitatem nullam, ſed per conſequens infinitam; quales ſunt eæ de quibus loquimur. Hoc vero ſciant homines pro certo, omnem Subtilitatem diſputationum & diſcurſuum Mentis, ſi adhibeatur tantum poſt Axiomata inventa, ſeram eſſe & præpoſteram: & Subtilitatis tempus verum ac proprium, aut ſaltem præcipuum, verſari in penſitanda Experientia, & inde conſtituendis Axiomatibus: Nam illa altera Subtilitas Naturam preſat & captat, ſed nunquam apprehendit aut capit. Et veriſſimum certe eſt, quod de Occaſione ſive Fortuna
dici

dici solet, si transferatur ad Naturam: videlicet, *eam à fronte comatam, ab occipitio calvam esse.*

Denique de contemptu in Naturali Historia rerum aut Vulgarium, aut Viliū, aut nimis Subtilium, & in originibus suis inutilium, illa vox Mulierculæ ad tumidum Principem, qui petitionem ejus, ut rem indignam, & Majestate sua inferiorem, abjecisset, pro oraculo sit; *Desine ergo Rex esse: Quia certissimum est, imperium in Naturam, si quis hujusmodi rebus ut nimis exilibus & minutis vacare nolit, nec obtineri nec geri posse.*

CXXII.

O Ccurrit etiam & illud; mirabile quidam esse & durum, quod nos omnes Scientias atque omnes Authores simul ac veluti uno ictu & impetu summoveamus: idque non assumpto aliquo ex Antiquis in auxilium & præsidium nostrum, sed quasi viribus propriis.

Nos autem scimus, si minus sincera fide agere voluissemus, non difficile fuisse nobis, ista, quæ afferuntur. vel ad antiqua sæcula ante Græcorum tempora, (cum Scientiæ de Natura magis fortasse, sed tamen majore cum silentio floruerint; neque in Græcorum tubas & fistulas adhuc incidissent) vel etiam (per partes certe) ad aliquos ex Græcis ipsis

referre, atque astipulationem & honorem inde petere: more novorum hominum, qui nobilitatem sibi ex antiqua aliqua prosa, per genealogiarum favores, astruunt & asfingunt. Nos vero rerum evidentia freti, omnem commenti & imposturæ conditionem rejicimus, neque ad id quod agitur plus interesse putamus, utrum, quæ jam invenientur, Antiquis olim cognita, & per rerum vicissitudines & sæcula occidentia & orientia sint; quam, hominibus curæ esse debere, utrum Novus Orbis fuerit Insula illa Atlantis, & veteri Mundo cognita; an nunc primum reperta. Rerum enim inventio à Naturæ luce petenda, non ab Antiquitatis tenebris repetenda est.

Quod vero ad universalem istam reprehensionem attinet, certissimum est vere rem reputanti, eam & magis probabilem esse, & magis modestam, quam si facta fuisset ex parte. Si enim in primis Notionibus errores radicati non fuissent, fieri non potuisset, quin nonnulla recte inventa, alia perperam inventa correxissent. Sed cum errores fundamentales fuerint, atque ejusmodi, ut homines potius res neglexerint ac præterierint, quam de illis pravum aut falsum judicium fecerint; minime mirum est, si homines id non obtinuerint, quod non egerint; nec ad metam pervenerint, quam non posuerint aut collocarint; neque viam emensint,

sint, quam non ingressi sint aut tenuerint.

Atque insolentiam rei quod attinet; Certe si quis manus constantia atque oculi vigore lineam magis rectam, aut circulum magis perfectum se describere posse, quam alium quempiam, sibi assumat; inducitur scilicet facultatis comparatio: Quod si quis asserat, se adhibita regula aut circumducto circino, lineam magis rectam, aut circulum magis perfectum posse describere, quam aliquem alium vi sola oculi & manus; is certe non admodum jactator fuerit. Quin hoc, quod dicimus, non solum in hoc nostro conatu primo & inceptivo locum habet; sed etiam pertinet ad eos qui huic rei posthac incumbent. Nostra enim via Inveniendi Scientias, exæquat fere ingenia, & non multum excellentiæ eorum relinquit: cum omnia per certissimas Regulas & Demonstrationes transigat. Itaque hæc nostra (ut sæpe diximus) Felicitatis cujusdam sunt potius quam Facultatis, & potius Temporis partus quam Ingenii. Est enim certe Casus aliquis non minus in Cogitationibus humanis, quam in Operibus & factis.

CXXIII.

ITaque dicendum de nobis ipsis quod ille per jocum dixit, præsertim cum tam bene rem fecet: *Fieri non potest ut idem sentiant, qui aquam, & qui vinum bibant.*

At cæ-

At cæteri homines, tam Veteres quam Novi, liquorem biberunt crudum in Scientiis, tanquam aquam, vel sponte ex Intellectu manantem, vel per Dialecticam, tanquam per rotas ex puteo haustam. At nos liquorem bibimus & propinamus ex infinitis confectam uvis, iisque maturis & tempestivis, & per racemos quosdam collectis ac decerptis; subinde in torculari pressis, ac postremo in vase repurgatis & clarificatis. Itaque nil mirum, si nobis cum aliis non conveniat.

CX XIV.

Occurret proculdubio & illud: nec metam aut Scopum Scientiarum à nobis ipsis (id quod in aliis reprehendimus) verum & optimum præfixum esse. Esse enim Contemplationem veritatis, omni Operum utilitate & magnitudine digniorem & celsiorem: longam vero istam & sollicitam moram in Experientia & Materia, & rerum Particularium fluctibus, Mentem veluti humo affigere, vel potius in Tartarum quoddam confusionis & perturbationis deicere; atque ab Abstractæ Sapientiæ serenitate & tranquillitate (tanquam à statu multo diviniore) arcere & summovere. Nos vero huic rationi libenter assentimur; & hoc ipsum, quod innuunt ac præoptant, præcipue atque ante omnia agimus. Etenim verum exemplar Mundi in Intellectu humano fundamus;

qua-

quale invenitur, non quale cuiquam sua propria ratio dictaverit. Hoc autem perfici non potest, nisi facta Mundi dissectione atque Anatomia diligentissima. Modulos vero ineptos Mundorum & tanquam simiolas, quas in Philosophiis phantasiæ hominum extruxerunt, omnino dissipandas edicimus. Sciant itaque homines, (id quod superius diximus) quantum intersit inter humanæ Mentis *Idola* & divinæ Mentis Ideas. Illa enim nihil aliud sunt, quam Abstractiones ad placitum: Hæ autem sunt vera signacula Creatoris super creaturas, prout in Materie per lineas veras & exquisitas imprimuntur & terminantur. Itaque ipsissimæ Res sunt (in hoc genere.) Veritas & Utilitas: atque Opera ipsa pluris facienda sunt, quatenus sunt veritatis pignora, quam propter vitæ commoda.

CXXV,

Occurret fortasse & illud: nos tanquam actum agere; atque Antiquos ipsos eandem, quam nos, viam tenuisse. Itaque verisimile putabit quispiam, etiam nos, post tantum motum & molitionem, deventuros tandem ad aliquam ex illis Philosophiis quæ apud Antiquos valuerunt. Nam & illos in Meditationum suarum Principiis vim & copiam magnam Exemplorum & Particularium paravisse; atque in Commentarios,

per

per locos & titulos, digessisse; atque inde Philosophias suas & Artes confecisse, & postea, re comperta, pronuntiasse; & Exempli ad fidem & docendi lumen sparsim addidisse; sed Particularium notas, & codicillos, ac commentarios suos, in lucem edere, supervacuum & molestum putasse: ideoque fecisse, quod in ædificando fieri solet; nempe post ædificiū structuram, machinas & scalas à conspectu amovisse. Neque aliter factum esse, credere certe oportet. Verum nisi quis omnino oblitus fuerit eorum quæ superius dicta sunt, huic objectioni (aut scrupulo potius) facile respondebit. Formam enim inquirendi & inveniendi apud Antiquos & ipsi profitemur, & scripta eorum præ se ferunt. Ea autem non alia fuit, quam ut ab Exemplis quibusdam & Particularibus (aditis Notionibus communibus, & fortasse portione nonnulla ex opinionibus receptis, quæ maxime placuerunt) ad Conclusiones maxime generales sive Principia Scientiarum advolarent; ad quorum veritatem immotam & fixam, Conclusiones inferiores per Media educerent ac probarent, ex quibus Artem constituiebant. Tum demum si nova Particularia & Exempli mota essent & adducta, quæ placitis suis refragarentur; illa aut per distinctiones, aut per regularum suarum explanationes, in ordinem subtiliter redigebant; aut demum per exceptiones grosso mo-

so modo summovebant , At rerum Particularium non refragantium causas, ad illa Principia sua laboriose & pertinaciter accommodabant. Verum nec Historia Naturalis & Experientia illa erat, quam fuisse oportebat; (longe certe abest) & ista advolatio ad Generalissima , omnia perdidit.

CXCVI.

O Ccurret & illud; nos , propter inhibitionem quandam pronuntiandi, & principia certa ponendi , donec per medios gradus ad Generalissima rite perventum sit; Suspensionem quandam iudicii tueri , atque ad *Acatalepsiam* rem deducere. Nos vero non *Acatalepsiam* , sed *Eucatalepsiam* meditamur & proponimus : Sensui enim non derogamus , sed ministramus ; & Intellectum non contemnimus, sed regimus. Atque melius est scire quantum opus sit, & tamen nos non penitus scire putare , quam penitus scire nos putare , & tamen nil eorum , quæ opus est , scire.

CXXVII.

ETiam dubitabit quispiam potius quam objiciet ; utrum nos de Naturali tantum Philosophia , an etiam de Scientiis reliquis , Logicis , Ethicis , Politicis , secundum viam nostram perficiendis loquamur. At nos certe de universis hæc , quæ dicta sunt , intelligi-

gimus: Atque quemadmodum vulgaris Logica, quæ regit res per Syllogismum, non tantum ad Naturales, sed ad omnes Scientias pertinet; Ita & nostra, quæ procedit per *Inductionem*, omnia complectitur. Tam enim Historiam & Tabulas inveniendi conficimus de Ira, Metu, & Verecundia, & similibus; ac etiam de exemplis rerum Civilium: nec minus de motibus mentalibus Memoria, Compositionis & Divisionis, Judicii, & reliquorum; quam de Calido & Frigido, aut Luce, aut Vegetatione, aut similibus. Sed tamen cum nostra ratio *Interpretandi*, post Historiam præparatam & ordinatam, non Mentis tantum motus & discursus, (ut Logica vulgaris) sed & rerum naturam intueatur; ita Mentem regimus, ut ad Rerum naturam se, aptis per omnia modis, applicare possit. Atque propterea multa & diversa in Doctrina *Interpretationis* præcipimus, quæ ad Subjecti, de quo inquiremus, qualitatem & conditionem, modum Inveniendi nonnulla ex parte applicent.

CXXVIII.

¶ T illud de nobis ne dubitare quidem fas sit; utrum nos Philosophiam & Artes & Scientias, quibus utimur, destruere & demoliri cupiamus: Contra enim, earum & usum & cultum & honores libenter amplectimur. Neque enim ullo modo officimus, quin

quinistæ, quæ invaluerunt, & Disputationes alant, & Sermones ornent, & ad Professoria munera ac vitæ Civilis compendia adhibeantur & valeant; denique tanquam numisinata quædam, consensu inter homines recipiantur. Quinetiam significamus aperte, ea, quæ nos adducimus, ad istas res non multum idonea futura; cum ad vulgi captum deduci omnino non possint, nisi per Effecta & Opera tantum. At hoc ipsum, quod de affectu nostro & bona voluntate erga Scientias receptas dicimus, quam vere profiteamur, Scripta nostra in publicum edita (præsertim libri *de Progressu Scientiarum*) fidem faciant. Itaque id verbis amplius vincere non conabimur. Illud interim constanter & diserte monemus, his modis, qui in usu sunt, nec magnos in Scientiarum doctrinis & contemplatione progressus fieri, nec illas ad amplitudinem Operum deduci posse.

CXXIX.

Superest ut de Finis excellentia pauca dicamus. Ea si prius dicta fuissent, votis similia videri potuissent: sed spe jam facta, & iniquis præjudiciis sublatis, plus fortasse ponderis habebunt. Quod si nos omnia perfecissemus & plane absolvissemus, nec alios in partem & consortium laborum subinde vocaremus; etiam ab hujusmodi verbis absti-

nuis-

nuissemus, ne acciperentur in prædicationem meriti nostri. Cum vero aliorum industria acuenda sit, & animi excitandi atque accendendi; consentaneum est, ut quædam hominibus in mentem redigamus.

Primo itaque, videtur Inventorum nobilium introductio, inter Actiones humanas longe primas partes tenere: id quod antiqua sæcula judicaverunt. Ea enim Rerum Inventoribus divinos honores tribuerunt: iis autem, qui in Rebus Civilibus merebantur, (quales erant orbium & imperiorum Conditores, Legislatores, Patriarum à diuturnis malis Liberatores, Tyrannidum Debellatores, & his similes) Heroum tantum honores decreverunt. Atque certe si quis ea recte conferat, justum hoc prisca sæculi judicium reperiet. Etenim Inventorum beneficia ad universum genus humanum pertinere possunt; Civilia ad certas tantummodo hominum sedes: hæc etiam non ultra paucas ætates durant; illa, quasi perpetuis temporibus. Atque Status emendatio in Civilibus non sine vi & perturbatione plerumque procedit: at Inventæ beant, & beneficium deferunt absque alicujus injuria aut tristitia.

Etiam Inventæ quasi novæ Cræationes sunt, & divinorum Operum Imitamenta, ut bene cecinit ille:

Primum frugiferos foetus mortalibus agris

*Dediderant quondam præstanti nomine
Athenæ:*

*Et RECREÁVERUNT vitam, leges-
que rogarunt.*

Atque videtur notatu dignum in *Solomone*; quod cum Imperio, Auro, magnificentia Operum, Satellitio, Famulitio, Classe insuper; & Nominis claritate, ac summa hominum admiratione floreret, tamen nihil horum delegerit sibi ad gloriam, sed ita pronuntiaverit: *Gloriam Dei esse, celare rem; gloriam Regis, investigare rem.*

Rursus (si placet) reputet quispiam, quantum intersit inter hominum vitam in exultissima quapiam Europæ Provincia, & in Regione aliqua Novæ Indiæ maxime fera & barbara: Eas tantum differre existimabit, ut merito *Hominem homini Deum esse*, non solum propter auxilium & beneficium, sed etiam per status comparisonem, recte dici possit. Atque hoc, non Solum, non Cœlum, non Corpora, sed Artes præstant.

Rursus, vim & virtutem & consequentias Rerum inventarum notare juvat: quæ non in aliis manifestius occurrunt, quam in illis tribus, quæ Antiquis incognitæ, & quarum primordia, licet recentia, obscura & ingloria sunt: *Artis nimirum Imprimendi, Pulveris Tormentarii, & Acus Nautica.* Hæc enim tria, rerum faciem & statum in Orbe terrarum mutaverunt: primum, in Re
Lit-

Literaria; secundum, in Re Bellica: tertium, in Navigationibus: Unde innumera rerum mutationes sequuta sunt, ut non Imperium aliquod, non Secta, non Stella majorem efficaciam & quasi influxum super res humanas exercuisse videatur, quam illa Mechanica exercuerunt.

Præterea non abs re fuerit, tria hominum Ambitionis genera & quasi gradus distinguere. Primum eorum, qui propriam potentiam in Patria sua amplificare cupiunt; quod genus vulgare est & degener. Secundum eorum, qui Patriæ potentiam & imperium inter humanum genus amplificare nituntur: Illud plus certe habet dignitatis, cupiditatis haud minus. Quod si quis humani generis ipsius potentiam & imperium in rerum Universitatem instaurare & amplificare conetur; ea proculdubio Ambitio (si modo ita vocanda sit) reliquis & sanior est & augustior. Hominis autem imperium in Res, in solis Artibus & Scientiis ponitur. Naturæ enim non imperatur, nisi parendo.

Præterea, si unius alicujus particularis Inventi utilitas ita homines affecerit, ut eum, qui genus humanum Universum beneficio aliquo devincire potuerit, Homine majorem putaverint; quanto celsius videbitur, tale aliquid invenire, per quod alia omnia expedite inveniri possint? Et tamen (ut verum omnino dicamus) quemadmodum luci magnam

gram habemus gratiam, quod per eam vias inire, Artes exercere, legere, nos invicem dignoscere possimus, & nihilominus ipsa visio lucis res præstantior est & pulchrior, quam multiplex ejus usus: Ita certe ipsa Contemplatio Rerum, prout sunt, sine Superstitione aut Impostura, Errore aut Confusione, in se ipsa magis digna est, quam Universalis Inventorum fructus.

Postremo si quis depravationem Scientiarum & Artium ad malitiam & luxuriam & similia, objecerit; id neminem moveat. Illud enim de omnibus mundanis Bonis dici potest, Ingenio, Fortitudine, Viribus, Forma, Divitiis, Luce ipsa, & reliquis. Recuparet modo genus humanum jus suum in Naturam, quod ei ex dotatione divina competit; & detur ei copia: usum vero recta Ratio, & sana Religio gubernabit.

CXXX.

IAm vero tempus est ut Artem ipsam *Interpretandi* Naturam proponamus: in qua licet nos utilissima & verissima præcepisse arbitremur, tamen necessitatem ei absolutam (ac si absque ea nil agi possit) aut etiam perfectionem non attribuimus. Etenim in ea opinione sumus; si justam Naturæ & Experimentiæ Historiam præsto haberent homines, atque in ea sedulo versarentur; sibi que duas res imperare possent; unam, ut receptas opinio-

piniones deponerent; alteram, ut Mentem à generalissimis & proximis ab illis, ad tempus cohiberent; fore ut etiam vi propria & genuina Mentis, absque alia Arte, in formam nostram *Interpretandi* incidere possent. Est enim *Interpretatio* verum & naturale opus Mentis, demptis iis quæ obstant: Sed tamen omnia certe per nostra Præcepta erunt magis in cinctu, & multo firmitiora. Neq; tamen illis nihil addi posse affirmamus: sed contra, nos, qui Mentem respicimus, non tantum in facultate propria, sed quatenus copulatur cum Rebus; Artem Inveniendi cum Inventis adolescere posse, statuere debemus.

LIBER SECUNDUS
APHORISMORUM,
de Interpretatione
NATURÆ
sive
de Regno
HOMINIS.

SUPER datum Corpus novam Naturam, sive novas Naturas generare & superinducere; Opus & Intentio est humanæ Potentiæ. Datæ autem Naturæ Formam, sive Differen-

rentiam veram ; five Naturam naturantem, five Fontem emanationis (ista enim vocabula habemus, quæ ad indicationem rei proximè accedunt) invenire ; Opus & Inventio est humanæ Scientiæ. Atque his operibus primariis, subordinantur alia Opera duo secundaria, & inferiori ; notæ ; Priori, transformatio Corporum concretorum de alio in aliud, intra terminos *possibilis* ; Posteriori, inventio, in omni generatione & Motu, *latentis processus* continuati ab Efficiente manifesto, & Materia manifesta, usque ad Formam inditam ; & inventio similiter *latentis Schematismi* Corporum quiescentium, & non in Motu.

II.

Quam infeliciter se habeat Scientia humana quæ in usu est, etiam ex illis liquet quæ vulgo asseruntur. Recte ponitur ; *Vere scire, esse per Causas scire*. Etiam non male constituuntur Causæ quatuor ; Materia, Forma, Efficiens, & Finis. At ex his Causa Finalis tantum abest ut prosit, ut etiam Scientias corrumpat, nisi in Hominis actionibus. Formæ inventio habetur pro desperata. Efficiens vero & Materia (quales quærentur & recipiuntur, remotæ scilicet, absque *latenti processu* ad formam) res perfunctoriæ sunt, & superficiales, & nihili fere ad Scientiam veram & activam. Neque

tamen obliti sumus, nos superius notasse & correxisse errorem Mentis humanæ, in deferendo Formis primas Essentiæ. Licet enim in Natura nihil vere existat præter Corpora individua, edentia actus puros individuos ex lege; in doctrinis tamen, illa ipsa lex, ejusque inquisitio, & inventio atque explicatio, pro fundamento est tam ad sciendum, quam ad operandum. Eam autem *legem*, ejusque *Paragraphos*, Formarum nomine intelligimus; præsertim cum hoc vocabulum invaluerit, & familiariter occurrat.

III.

Qui Causam alicujus Naturæ (veluti Albedinis, aut Caloris) in certis tantum subjectis novit; ejus Scientia imperfecta est. & qui Effectum super certas tantum Materias (inter eas quæ sunt susceptibles) inducere potest; ejus Potentia pariter imperfecta est. At qui Efficientem & Materialem Causam tantummodo novit, (quæ Causæ fluxæ sunt, & nihil aliud quam vehicula, & Causæ, Formam deferentes in aliquibus) is ad nova Inventa, in Materia aliquatenus simili, & præparata, pervenire potest; sed rerum Terminos altius fixos non movet. At qui Formas novit, is Naturæ unitatem in Materiis dissimilimis complectitur. Itaque quæ adhuc facta non sunt, qualia nec Naturæ vicissitudines, neque Experimentales indu-

duſtriæ, neque Caſus ipſe, in Actum unquam perduxiffent, neque cogitationem humanam ſubitura fuiſſent; detegere & producere po- teſt. Quare ex Formarum Inventione, ſequitur Contemplatio vera, & Operatio libera.

I V.

Icet viæ ad Potentiam, atque ad Scien-
tiam humanam, conjunctiſſimæ ſint, &
fere eædem; tamen propter pernicioſam &
inveteratam conſuetudinem verſandi in abſ-
tractis, tutius omnino eſt, ordiri & excita-
re Scientias ab iis fundamentis, quæ in or-
dine ſunt ad partem Activam, atque ut illa
ipſa partem Contemplativam ſignet & de-
terminet. Videndum itaque eſt, ad aliquam
Naturam ſuper Corpus datum generandam
& ſuperinducendam, quale quis præceptum,
aut qualem quis directionem, aut deductio-
nem maxime optaret; idque ſermone ſim-
plici, & minime abſtruſo.

Exempli gratia; ſi quis argento cupiat ſu-
perinducere flavum colorem auri, aut au-
gmentum ponderis, (ſervatis legibus mate-
riæ) aut lapidi alicui non diaphano diapha-
neitatem, aut vitro tenacitatem, aut corpo-
ri alicui non vegetabili vegetationem; Vi-
dendum (inquam) eſt, quale quis præce-
ptum, aut deductionem potiffimum ſibi dari
exoptet. Atque primo, exoptabit aliquis

proculdubio, sibi monstrari aliquid hujusmodi, quod opere nō frustret, neque experimento fallat. Secundo, exoptabit quis aliquid sibi præscribi, quod ipsum non astringa & coerceat ad Media quædam, & Modos quosdam operandi particulares. Fortasse enim destituetur, ne habebit facultatem, & commoditatem, talia media comparandi & procurandi. Quod si sint & alia Media, & alii Modi (præter illud præceptum) progignendæ talis Naturæ; ea fortasse ex iis erunt, quæ sunt in operantis potestate; à quibus nihilominus per angustias præcepti excludetur, nec fructum capiet. Tertio, optabit aliquid sibi monstrari, quod non sit æque difficile, ac illa ipsa operatio de qua inquiritur, sed propius accedat ad praxin.

Itaque de præcepto vero & perfecto operandi, pronuntiatum erit tale; *ut sit certum, liberum, & disponens, sive in ordine ad actionem.* Atque hoc ipsum idem est cum Inventionem Formæ veræ. Etenim Forma Naturæ alicujus talis est, ut ea posita Natura data infallibiliter sequatur. Itaque adest perpetuo, quando Natura illa adest, atque eam universaliter affirmat, atque inest omni. Eadem Forma talis est, ut ea amota, Natura data infallibiliter fugiat. Itaque abest perpetuo, quando Natura illa abest eamque perpetuo abnegat, atque inest soli. Postremo, Forma vera talis est, ut Naturam datam

ex fonte aliquo Essentiæ deducat, quæ inest pluribus, & notior est Naturæ (ut loquuntur) quam ipsa Forma. Itaque de Axiomate vero & perfecto sciendi, pronuntiatur & præceptum tale est; *ut inveniatur Natura alia, quæ sit cum Natura datâ convertibilis, & tamen sit limitatio Natura notioris, instar generis veri.* Ista autem duo pronuntiata, Activum & Contemplativum, res eadem sunt; & quod in operando utilissimum, id in sciendo verissimum.

V.

AT Præceptum sive Axioma de transformatione Corporum, duplicis est generis. Primum intuetur Corpus, ut turmam sive conjugationem Naturarum simplicium. ut in Auro hæc conveniunt; quod sit flavum; quod sit ponderosum, ad pondus tale; quod sit malleabile, aut ductile, ad extensionem talem; quod non fiat volatile, nec deperdat de quanto suo per ignem; quod fluat fluore tali; quod separetur & solvatur modis talibus. & similiter de ceteris Naturis, quæ in Auro concurrunt. Itaque hujusmodi Axiomata deducit ex Formis Naturarum simplicium. Nam qui Formas & Modos novit, superinducendi flavi, ponderis, ductilis, fixi, floris, solutionum, & sic de reliquis, & eorum graduationes & modos; videbit & curabit, ut ista conjungi possint in aliquo corpore.

pore, unde sequatur transformatio in aurum. Atque hoc genus operandi pertinet ad Actionem primariam. Eadem enim est ratio generandi Naturam aliquam simplicem, & plures; nisi quod arctetur magis & restringatur homo in operando, si plures requirantur, propter difficultatem tot Naturas coadunandi; quæ non facile conveniunt, nisi per vias Naturæ tritas & ordinarias. Utcunque tamen; dicendum est, quod iste Modus operandi (qui Naturas intuetur simplices, licet in corpore concreto) procedat ex iis, quæ in Natura sunt constantia, & æterna, & Catholica, & latas præbeat potentiæ humanæ vias, quales (ut nunc sunt res) Cogitatio humana vix capere aut repræsentare possit.

At secundum genus Axiomatis, (quod à *latentis processus* inventionem pendet) non per Naturas simplices procedit, sed per concreta corpora, quemadmodum in Natura inveniuntur, cursu ordinario. Exempli gratia In casu ubi fit Inquisitio, ex quibus initiis, & quo modo, & quo processu, Aurum, aut aliud quodvis metallum aut lapis generetur, à primis menstruis, aut rudimentis suis, usque ad Mineram perfectam: Aut similiter, quo processu herbæ generentur à primis concretionibus succorum in terra, aut à seminibus, usque ad plantam formatam, cum universa illa successione Motus, & diversis
& con-

& continuatis Naturæ nixibus ; Similiter , de generatione ordinatim explicata Animalium , ab Initu ad partum ; Et similiter de corporibus aliis.

Enimvero neque ad generationes Corporum tantum spectat hæc Inquisitio , sed etiam ad alios motus & opificia Naturæ. Exempli gratia ; In casu ubi fit Inquisitio de universa serie , & continuatis actionibus alimentandi , à prima receptione alimenti , ad assimilationem perfectam ; aut similiter de Motu voluntario in animalibus , à prima impressione imaginationis , & continuatis nixibus spiritus , usque ad flexiones & motus artuum ; aut de explicato motu linguæ , & labiorum , & instrumentorum reliquorum , usque ad editionem vocum articulatarum. Nam hæc quòque spectant ad Naturas concretas , sive Collegiatas , & in fabrica ; & intuentur veluti consuetudines Naturæ particulares , & speciales , non leges fundamentales & communes , quæ constituunt formas. Veruntamen omnino fatendum est , rationem istam videri expeditiorem , & magis sitam in propinquo , & spem injicere magis , quam illam primariam.

At pars Operativa similiter , quæ huic parti Contemplativæ respondet , operationem extendit & promovet , ab iis quæ ordinario in Natura inveniuntur , ad quædam proxima , aut à proximis nō admodum remota ; Sed

altiores & radicales operationes super Naturam, pendent utique ab Axiomatibus primariis. Quinetiam ubi non datur homini facultas operandi, sed tantum sciendi, ut in Coelestibus, (neque enim conceditur homini operari in Coelestia aut ea immutare aut transformare) tamen Inquisitio facti ipsius, sive veritatis rei, non minus quam cognitio Causarum & consensuum, ad primaria illa & Catholica Axiomata de Naturis simplicibus (veluti de Natura Rotationis spontaneæ, Attractionis sive virtutis Magneticæ, & aliorum complurium, quæ magis communia sunt, quam ipsa Coelestia) refertur. Neque enim speret aliquis terminare quæstionem, utrum in Motu diurno revera Terra aut Cælum rotet; nisi Naturam Rotationis spontaneæ prius comprehenderit.

VI.

L *Atens* autem *Processus*, de quo loquimur, longe alia res est, quam animis hominum (qualiter nunc obsidentur) facile possit occurrere. Neque enim intelligimus menfuras quasdam, aut signa, aut scalas processus, in corporibus spectabiles; sed plane processum continuatum, qui maxima ex parte sensum fugit.

Exempli gratia; In omni generatione & transformatione Corporum, inquirendum, quid deperdatur & evolet, quid maneat, quid

quid accedat ; quid dilatetur , quid contrahatur ; quid uniatur , quid separetur ; quid continuetur , quid abscindatur ; quid impellat , quid impediatur ; quid dominetur , quid succumbat ; & alia complura.

Neque hic rursus hæc tantum in generatione aut transformatione Corporum querenda sunt ; sed & in omnibus aliis alterationibus , & Motibus , similiter inquirendum , quid antecedit , quid succedat ; quid sit incitatus , quid remissius ; quid Motum præbeat , quid regat ; & hujusmodi. Ista vero omnia Scientiis (quæ nunc pinguissima Minerva , & prorsus inhabili , contexuntur) incognita sunt & intacta. Cum enim omnis Actio naturalis per minima transigatur , aut saltem per illa quæ sunt minora , quam ut sensum feriant ; nemo se Naturam regere aut vertere posse speret , nisi illa debito modo comprehenderit , & notaverit.

VII.

Similiter , Inquisitio & Inventio *latentis Schematismi* in Corporibus , res nova est ; non minus , quam Inventio *latentis processus* & Formæ. Versamur enim plane adhuc in atriis Naturæ , neque ad interiora paramus aditum. At nemo corpus datum nova Natura dotare , vel in novum corpus feliciter & apposite transmutare potest , nisi Corporis

alterandi aut transformandi bonam habuerit notitiam. In modos enim vanos incurret, aut saltem difficiles, & perversos, nec pro corporis natura, in quod operatur. Itaque ad hoc etiam via plane est aperienda & munienda.

Atque in Anatomia Corporum Organicorum (qualia sunt hominis, & animalium) opera sane recte & utiliter infumitur, & videtur res subtilis, & scrutinium Naturæ bonum. At hoc genus Anatomix spectabile est, & sensui subjectum, & in corporibus tantum organicis locum habet, Verum hoc ipsum obvium quiddam est, & in promptu situm, præ Anatomia vera *Schematismi latentis* in corporibus quæ habentur pro similaribus; præsertim in rebus specificatis, & earum partibus, ut ferri, lapidis; & partibus similaribus, plantæ, animalis; veluti radicis, folii, floris, carnis, sanguinis, ossis, &c. At etiam in hoc genere non prorsus cessavit industria humana; hoc ipsum enim innuit separatio corporum similarium per distillationes, & alios solutionum modos, ut dissimilaritas compositi per congregationem partium homogenearum appareat. Quod etiam ex usu est, & facit ad id quod quærimus; licet sæpius res fallax sit; quia complures Naturæ separationi imputantur & attribuuntur, ac si prius subsistissent in composito; quas revera ignis & calor, & alii modi apertionum de novo inducunt,

dunt, & superinducunt. Sed & hæc quoque parva pars est operis, ad inveniendum *Schematismum* verum in composito; qui *Schematismus* res est longe subtilior, & accuratior, & ab operibus ignis potius confunditur, quam eruitur & elucescit.

Itaque facienda est corporum separatio & solutio; non per ignem certe, sed per rationem & *Inductionem* veram, cum Experimentis auxiliaribus; & per comparisonem ad alia corpora, & reductionem ad Naturas simplices, & earum formas, quæ in composito conveniunt & complicantur; & transeundum plane à *Vulcano* ad *Minervam*, si in animo sit veras corporum texturas & *Schematismos* (unde omnis occulta atque (ut vocant) specifica proprietas & virtus in rebus pendet, unde etiam omnis potentis alterationis & transformationis norma educitur) in lucem protrahere.

Exempli gratia; inquirendum, quid sit in omni corpore spiritus, quid essentia tangibilis; atque ille ipse Spiritus, utrum sit copiosus & turgeat, an jejunos & paucus; tenuis, aut crassior; magis aëreus, aut igneus; acris, aut deses; exilis, aut robustus; in progressu, aut in regressu; abscissus, aut continuatus; consentiens cum externis & ambientibus, aut dissentiens; &c. Et similiter; Essentia tangibilis; (quæ non pauciores recipit differentias, quam spiritus) atque ejus

villi, & fibræ, & omnimoda textura. Rursus autem collocatio Spiritus per corpoream molem, ejusque pori, meatus, venæ & cellulæ, & rudimenta, sive tentamenta Corporis organici, sub eandem Inquisitionem cadunt. Sed & in his quoque; atque adeo in omni *latentis Schematismi* Inventionem, lux vera & clara ab Axiomatibus primariis immittitur, quæ certe caliginem omnem, & subtilitatem, discutit.

VIII.

NEque propterea res deducetur ad Atomum, quæ præsupponit Vacuum, & Materiam non fluxam, (quorum utrumque falsum est) sed ad particulas veras, quales inveniuntur. Neque rursus est, quod exhorreat quispiam istam subtilitatem, ut inexplicabilem; sed contra, quo magis vergit Inquisitio ad Naturas simplices, eo magis omnia erunt sita in plano & perspicuo; translato negotio à multiplici in simplex; & ab incommensurabili ad commensurabile; & à surdo ad computabile; & ab infinito & vago ad definitum & certum; ut sit in elementis litterarum, & tonis concentuum. Optime autem cedit Inquisitio Naturalis, quando Physicum terminatur in Mathematico. At rursus multitudinem aut fractiones nemo reformidet. In rebus enim quæ per numeros transfiguntur, tam facile quis posuerit aut cogitaverit.

verit Millenarium, quam unum; aut millesimam partem unius, quam unum integrum.

IX.

EX duobus generibus Axiomatum, quæ superius posita sunt, oritur vera divisio Philosophiæ, & scientiarum; translatis vocabulis receptis (quæ ad indicationem rei proxime accedunt) ad sensum nostrum. Videlicet, ut Inquisitio *Formarum*, quæ sunt (ratione certe, & sua lege) æternæ & immobiles, constituat *Metaphysicam*; Inquisitio vero *Efficientis & Materiae*, & *latentis processus*, & *latentis Schematismi*, (quæ omnia cursum Naturæ communem & ordinarium, non leges fundamentales & æternas respiciunt) constituat *Physicam*; atque his subordinentur similiter Practicæ duæ; *Physica Mechanica*; *Metaphysica* (perpurcato nomine) *Magia*, propter latas ejus vias, & majus imperium in Naturam.

X.

Posito itaque doctrinæ scopo, pergendum ad præcepta; idque ordine minime perverso, aut perturbato. Atque indicia de *Interpretatione Naturæ* complectuntur partes in genere duas; primam, de educendis aut excitandis Axiomatibus ab Experientia; secundam, de deducendis aut derivandis Experi-

perimentis novis ab Axiomatibus. Prior autem trifariam dividitur; in tres nempe Ministrationes; Ministrationem ad sensum; Ministrationem ad Memoriam; & Ministrationem ad Mentem, five Rationem.

Primo enim paranda est *Historia Naturalis*, & *Experimentalis*, sufficiens & bona; quod fundamentum rei est: Neque enim fingendum, aut excogitandum, sed invenendum, quid Natura faciat, aut ferat.

Historia vero Naturalis & Experimentalis tam varia est & sparsa, ut Intellectum confundat & disgreget, nisi sistatur & compareat ordine idoneo. Itaque formandæ sunt *Tabulae*, & *Coordinationes Instantiarum*, tali modo & instructione, ut in eas agere possit Intellectus.

Id quoque licet fiat; tamen Intellectus sibi permissus, & sponte movens, incompetens est, & inhabilis ad opificium Axiomatum, nisi regatur, & muniatur. Itaque tertio adhibenda est *Inductio* legitima, & vera, quæ ipsa *clavis* est *Interpretationis*. Incipiendum autem est à Fine, & retro pergendum ad reliqua.

XI.

Inquisitio Formarum sic procedit; Super Naturam datam primo facienda est *comparentia ad Intellectum* omnium *Instantiarum* Notarum, quæ in eadem Natura con-

veniunt, per Materias licet diffimillimas. Atque hujusmodi collectio facienda est historice, absque contemplatione præfestina aut subtilitate aliqua majore. Exempli gratia; In Inquisitione de Forma Calidi.

Instantia Convenientes in Natura Calidi.

1. Radii Solis, præsertim Æstare & Meridie.
2. Radii Solis reflexi & constipati, ut inter montes, aut per parietes, & maxime omnium in speculis comburentibus.
3. Meteora Ignita.
4. Fulmina comburentia.
5. Eruktiones flammæ ex Cavis montium, &c.
6. Flamma omnis.
7. Ignita solida.
8. Balnea Calida Naturalia.
9. Liquida ferventia, aut calefacta.
10. Vapores & Fumi ferventes, atque Aer ipse, qui fortissimum & furentem suscipit calorem, si concludatur; ut in Reverberatoriis.
11. Tempestates aliquæ sudæ per ipsam constitutionem Aeris, non habita ratione Temporis Anni.
12. Aer conclusus & subterraneus in Cavernis nonnullis, præsertim hyeme.
13. Omnia villosa, ut lana, pelles animalium,

lium, & plumagines, habent nonnihil teporis.

14. Corpora omnia, tam solida, quam liquida, & tam densa, quam tenuia, (qualis est ipse Aer) Igni ad tempus approximated.

15. Scintillæ ex silice & chalybe per fortem percussionem.

16. Omne Corpus fortiter attritum, ut lapis, lignum, pannus, &c. adeo ut temones, & axes rotarum, aliquando flammam concipiant; & Mos excitandi Ignis apud Indos Occidentales per Attritionem.

17. Herbæ virides & humidæ simul conclusæ & contrusæ, ut Rosæ, pisa in coribibus; adeo ut scenum, si repositum fuerit madidum, sæpe concipiat flammam.

18. Calx viva, aqua aspersa.

19. Ferrum, cum primo dissolvitur per aquas fortes in vitro, idque absque ulla admotione ad ignem; & stannum similiter, &c. sed non adeo intense.

20. Animalia, præsertim & perpetuo per interiora; licet in insectis calor ob parvitatem corporis non deprehendatur ad tactum.

21. Fimus equinus, & hujusmodi excrementa animalium recentia.

22. Oleum forte Sulphuris & Vitrioli exequitur opera Caloris, in linteo adurenda.

23. Oleum Origani, & hujusmodi, exequitur opera Caloris in adurendis ossibus dentium.
24. Spiritus vini fortis & bene rectificatus exequitur opera Caloris ; adeo ut si albumen ovi in eum injiciatur , concreascet & albescat , fere in modum albuminis cocti ; panis injectus torrefiat & incrustetur , ad modum panis tosti.
25. Aromata , & herbæ calidæ, ut Dracunculus, Nasturtium vetus, &c. licet ad manum non sint calida , (nec integra , nec pulveres eorum) tamen ad linguam & palatum parum masticata, percipiuntur calida , & quasi adurentia.
26. Acetum forte , & omnia acida, in membro ubi non sit *Epidermis* , ut in oculo , lingua , aut aliqua alia parte vulnerata, & cute detecta , dolorem cient , non multum discrepantem ab eo qui inducitur à calido.
27. Etiam frigora acria & intensa inducunt sensum quendam ustionis ;

Nam Borea penetrabile frigus adurit.

28. Alia.

Hanc *Tabulam Essentia & Præsentia* appellare consuevimus.

XII.

Secundo, facienda est *Comparentia* ad Intellectum *Instantiarum*, quæ Natura data privantur: quia Forma (ut dictum est) non minus abesse debet, ubi Natura data abest; quam adesse, ubi adest. Hoc vero infinitum esset in omnibus.

Itaque subjungenda sunt *Negativa Affirmativis*, & Privationes inspiciendæ tantum in illis Subjectis, quæ sunt maxime cognata illis alteris, in quibus Natura data inest & compareret. Hanc *Tabulam declinationis*, sive *Absentia in proximo*, appellare consuevimus,

Instantia in proximo, quæ privantur
natura Calidi.

Ad Instantiam primam Affirmativam.

Lunæ Stellarum, & Cometarum radii, non inveniuntur calidi ad tactum: quinetiam observari solent acerrima frigora in Pleniluniis.

Instantia prima Negativa vel Subjunctiva.

At Stellæ fixæ Majores, quando Sol eas subit, aut iis approximatur, existimantur fervores Solis augere & intendere; ut fit cum Sol sistitur in Leone; & Diebus Canicularibus.

Ad secundam, secunda.

Radii Solis in Media (quam vocant) Regione Aeris non calefaciunt; cujus ratio vulgo non male redditur; quia Regio illa nec satis appropinquat ad Corpus Solis unde radii emanant, nec etiam ad Terram, unde reflectuntur. Atque hoc liquet ex fastigiis Montium, (nisi sint præalti) ubi nives perpetuo durant. Sed contra notatum est à nonnullis, quod in cacumine *Picus de Tenariph*, atque etiam in *Andis Peruviae*, ipsa fastigia Montium nive destituta sint; nivibus jacentibus tantum inferius in ascensu. Atque insuper Aer in illis ipsis Verticibus Montium deprehenditur minime frigidus, sed tenuis tantum & acer; adeo ut, in *Andis*, pungat & vulneret oculos per nimiam acrimoniam, atque etiam pungat os ventriculi, & inducat vomitum. Atque ab Antiquis notatum est, in vertice *Olympi* tantam fuisse Aeris tenuitatem, ut necesse fuerit illis, qui eo ascenderant, secum deferre spongiarum aceto & aqua madefactas, easque ad os & nares subinde apponere; quia Aer ob tenuitatem non sufficiebat respirationi. In quo Vertice etiam relatum est tantam fuisse serenitatem & tranquillitatem à pluviis, & nivibus, & ventis; ut Sacrificantibus literæ descriptæ digito in cineribus Sacrificiorum super aram *Jovis*, manerent in annum proximum absque ulla per-

perturbatione. Atque etiam hodie ascendentes ad verticem *Picus de Tenariph*, eo vadunt noctu & non interdiu; & paulo post ortum Solis monentur & excitantur à Ducibus suis, ut festinent descendere, propter periculum (ut videtur) à tenuitate Aeris. ne solvat spiritus & suffocet.

Ad secundam, tertia.

Reflexio radiorum Solis, in Regionibus prope Circulos Polares, admodum debilis & inefficax invenitur in Calore: adeo ut Belgæ, qui hybernarunt in nova *Zembla*, cum expectarent navis suæ liberationem & deobstructionem à glaciali mole, (quæ eam obsederat) per initia mensis Iulii spe sua frustrati sint, & coacti scaphæ se committere. Itaque radii Solis directi videntur parum posse, etiam super terram planam; nec reflexi etiam, nisi multiplicentur & uniantur, quod fit, cum Sol magis vergit ad perpendicularum; quia tum incidentia radiorum facit angulos acutiores; ut lineæ radiorum sint magis in propinquo ubi contra in magnis obliquitatibus Solis, anguli sunt valde obtusi, & proinde lineæ radiorum magis distantes. Sed interim notandum est, multas esse posse operationes radiorum Solis, atque etiam ex natura Calidi, quæ non sunt proportionatæ ad tactum nostrum: adeo ut respectu nostri non operentur usque ad calefactio-

ctionem, sed respectu aliorum nonnullorum corporum exequantur opera Calidi.

Ad secundam, quarta.

Fiat hujusmodi Experimentum. Accipiat^r speculum fabricatum, contra ac fit in speculis comburentibus; & interponatur inter manum & radios Solis; & fiat observatio, utrum minuat calorem Solis, quemadmodum speculum comburens eundem auget & intendit. Manifestum est enim quoad radios Opticos, prout fabricatur speculum in densitate inæquali respectu Medii & Laterum, ita apparere simulachra magis diffusa, aut magis contracta. Itaque idem videndum in Calore.

Ad secundam, quinta.

Fiat Experimentum diligenter, utrum per specula comburentia fortissima & optime fabricata, radii Lunæ possint excipi & colligi in aliquem vel minimum gradum temporis. Is vero gradus temporis, si fortasse nimis subtilis & debilis fuerit, ut ad tactum percipi & deprehendi non possit; confugiendum erit ad Vitra illa quæ indicant constitutionem Aeris calidam aut frigidam; ita ut radii Lunæ per Speculum comburens incidant & jacentur in summitatem Vitri hujusmodi; atque tum notetur, si fiat depressio aquæ per tempus.

Ad secundam, sexta.

Practicetur etiam Vitrum comburens super Calidum, quod non sit radiosum aut luminosum; ut Ferri, & Lapidis calefacti, sed non igniti; aut Aquæ ferventis, aut similium: & notetur, utrum fiat augmentum & intentio Calidi, ut in radiis Solis.

Ad secundam, septima.

Practicetur etiam Speculum comburens in flamma communi.

Ad tertiam, Octava.

Cometarum (si & illos numerare inter Meteora libuerit) non deprehenditur constans aut manifestus effectus in augendis ardoribus anni, licet siccitates sæpius inde sequi notatæ sint. Quinetiam Trabes, & Columnæ lucidæ, & Chasmata, & similia, apparent sæpius temporibus hybernis, quam æstivis; & maxime per intensissima frigora, sed conjuncta cum siccitatibus. Fulmina tamen & Coruscationes & Tonitrua raro eveniunt hyeme, sed sub tempus magnorum fervorum. At Stellæ (quas vocant) cadentes, existimantur vulgo magis constare ex viscosa aliqua materia ipsplendida & accensa, quam esse naturæ igneæ fortioris. Sed de hoc inquiratur ulterius.

Ad quartam, nona.

Sunt quædam Coruscationes, quæ præ-
bent

bent Lumen, sed non urunt: Ex vero semper fiunt sine Tonitru.

Ad quintam, decima.

Eruktiones & eruptiones Flammarum inveniuntur non minus in Regionibus frigidis quam calidis; ut in *Islandia* & *Groenlandia*: quemadmodum & Arbores per regiones frigidas magis sunt quandoque inflammabiles, & magis piceæ ac resinosæ, quam per regiones calidas; ut fit in Abiete, Pinu, & reliquis: Verum in quali situ & natura Soli hujusmodi eruptiones fieri soleant, ut possimus *Affirmativa* subjungere *Negativam*, non satis quæsitum est.

Ad sextam, undecima.

Omnis flamma perpetuo est calida magis aut minus, neque omnino subjungitur *Negativa*. Et tamen referunt, Ignem fatuum, (quem vocant) qui etiam aliquando impingitur in parietem, non multum habere caloris; fortasse instar flammæ spiritus vini, quæ clemens & lenis est. Sed adhuc lenior videtur ea flamma, quæ in nonnullis Historiis fidis & gravibus invenitur apparuisse circa capita & comas Puerorum & Virginum; quæ nullo modo comas adurebat, sed molli-ter circum eas trepidabat. Atque certissimum est, circa Equum in itinere sudantem, noctu & suda tempestate apparuisse quandoque Coruscationem quandam absque mani-

manifesto calore. Atque paucis abhinc annis notissimum est, & pro miraculo quasi habitum, Gremiale cujusdam Puellæ paulo motum aut fricatum coruscasse: quod fortasse factum est ob alumen aut sales, quibus gremiale tinctum erat, paulo crassius hærentia & incrustata, & ex fricatione fracta. Atque certissimum est, Saccharum omne, sive conditum (ut vocant) sive simplex, modo sit durius, in tenebris fractum aut cultello sculptum coruscare. Similiter Aqua marina & falsa, noctu interdum invenitur remis fortiter percussa coruscare. Atque etiam in tempestatibus Spuma Maris fortiter agitata noctu coruscat; quam Coruscationem Hispani *pulmonem marinum* vocant. De illa Flamma autem, quam antiqui nautæ vocabant *Castorem* & *Pollucem*, & moderni *Focum Sancti Ermi*, qualem calorem habeat, non satis quæsitum est.

Ad septimam, duodecima.

Omne Ignitum ita ut vertatur in ruborem igneum, etiam sine flamma perpetuo calidum est; neque huic *Affirmativa* subjungitur *Negativa*: sed quod in proximo est, videtur esse Lignum putre; quod splendet noctu, neque tamen deprehenditur calidum: & Squamæ Piscium putrescentes etiam splendent noctu, nec inveniuntur ad tactum calidæ: neque etiam corpus Cicindelæ, aut Mu-

NOVUM ORGANUM. 169
fæ, (quam vocant Luciolam) calidè ad
tactum deprehenditur.

Ad octavam, decima tertia.

De balneis calidis, in quo situ & natura
Soli emanare soleant, non satis quæsitum
est; itaque non subjungitur *Negativa*.

Ad nonam, decima quarta.

Liquidis ferventibus subjungitur *Negati-
va* ipsius Liquidi in natura sua. Nullum e-
nim invenitur liquidum tangibile, quod sit
in natura sua & maneat constanter calidum;
sed superinducitur ad tempus tantum Calor.
Natura ascititia: adeo ut quæ potestate & o-
peratione sunt maxime calida, ut spiritus Vi-
ni, olea aromatum chymica, etiam olea vi-
trioli & sulphuris, & similia, quæ paulo post
adurunt, ad primum tactum sint frigida. A-
qua autem Balneorum naturalium excepta
in vas aliquod, & separata à fontibus suis,
defervesceat perinde ac aqua igne calefacta.
At verum est, corpora Oleosa ad tactum
paulo minus esse frigida quam Aquea; ut O-
leum minus quam Aqua, Sericum minus
quam Linteum. Verum hoc pertinet ad
Tabulam Graduum de Frigido.

Ad decimam, decima quinta.

Similiter Vaporì fervido subjungitur *Neg-
ativa* naturæ ipsius Vaporis, qualis apud
nos invenitur. Etenim exhalationes ex O-
leosis,

leosis, licet facile inflammabiles, tamen non inveniuntur calidæ, nisi à corpore calido recenter exhalaverint.

Ad decimam, decima sexta.

Similiter Aëri ipsi ferventi subjungitur *Negativa* naturæ Aëris ipsius. Neque enim invenitur apud nos Aër calidus, nisi fuerit aut conclusus, aut attritus, aut manifeste calefactus à Sole, Igne, aut aliquo alio corpore calido.

Ad undecimam, decima septima.

Subjungitur *Negativa* Tempestatum frigidarum magis quam pro ratione temporis Anni, quæ eveniunt apud nos flante Euro & Borea: quemadmodum & contrariæ tempestates eveniunt flante Austro & Zephyro. Etiam inclinatio ad pluviam (præsertim temporibus hyemalibus) comitatur tempestatem tepidam: at Gelu contra frigidam.

Ad duodecimam, decima octava.

Subjungitur *Negativa* Aëris conclusi in cavernis tempore æstivo. At de Aëre concluso omnino diligentius inquirendum. Primo enim non absque causa in dubitationem venit, qualis sit natura Aëris, quatenus ad Calidum & Frigidum in natura sua propria. Recipit enim Aër Calidum manifesto ex impressione Cœlestium; Frigidum autem fortasse ab expiratione Terræ; & rursus in Me-

dia (quam vocant) Regione Aëris, à vaporibus frigidis & nivibus: Vt nullum iudicium fieri possit de Aëris natura per Aërem qui foras est & sub Dio, sed verius foret iudicium per Aërem conclusum. Atqui opus est etiam ut Aër concludatur in tali vase & materia, quæ nec ipsa imbuat Aërem calido vel frigido ex vi propria, nec facile admittat vim Aëris extranei. Fiat itaque Experimentum per ollam figularem multiplici corio obductam ad muniendam ipsam ab Aëre extraneo, facta mora per tres aut quatuor dies in vase bene occluso: deprehensio autem fit post apertionem vasis, vel per manum, vel per vitrum, graduum ordine applicatum.

Ad decimam tertiam, decima nona.

Subest similiter dubitatio, utrum tepor in lana, & pellibus, & plumis, & huiusmodi, fiat ex quodam exili calore inhærente, quatenus excernuntur ab animalibus; aut etiam ob pinguedinem quandam & oleositatem, quæ sit naturæ congruæ cum tepore; vel plane ob conclusionem & fractionem Aëris, ut in articulo præcedente dictum est. Videtur enim omnis Aër abscissus à continuitate Aëris forinseci, habere nonnihil teporis. Itaque fiat Experimentum in fibrosis, quæ fiunt ex lino; non ex lana, aut plumis, aut serico, quæ excernuntur ab animatis. No-

tandum est etiam, omnes pulveres (ubi manifestò includitur Aër) minus esse frigidos, quam corpora integra ipsorum: quemadmodum etiam existimamus, omnem spumam (utpote quæ aërem contineat) minus esse frigidam, quam liquorem ipsum.

Ad decimam quartam, vicesima.

Huic non subjungitur *Negativa*. Nihil enim reperitur apud nos sive Tangibile, sive Spiritale, quod admotum igni non excipiat calorem. In eo tamen differunt, quod alia excipiant calorem citius, ut Aër, Oleum, & Aqua; alia tardius, ut Lapis & Metalla. Verum hoc pertinet ad *Tabulam Graduum*.

Ad decimam quintam, vicesima prima.

Huic instantiæ non subjungitur *Negativa* alia, quàm ut bene notetur; Non excitari scintillas ex silice & chalybe, aut alia aliqua substantia dura, nisi ubi excutiuntur minutiæ aliquæ ex ipsa substantia Lapidis vel Metallī: neque Aërem attritum unquam per se generare scintillas, ut vulgo putant: Quin & ipsæ illæ scintillæ ex pondere corporis igniti magis vergunt deorsum quam sursum, & in extinctione redeunt in quandam fuliginem corpoream.

Ad decimam sextam, vicesima secunda.

Existimamus, huic Instantiæ non subjungi *Neg-*

gi *Negativam*. Nullum enim invenitur apud nos corpus tangibile, quod non ex attritione manifesto caleseat; adeo ut Veteres somniant, non inesse Cœlestibus aliam vim, aut virtutem calefaciendi, nisi ex attritione Aëris perorat onem rapidam & incitatam. Verum in hoc genere ulterius inquirendum est, utrum corpora quæ emittuntur ex Machinis (qualia sunt pilæ ex Tormentis) non ex ipsa percussione contrahant aliquem gradum caloris; adeo ut postquam deciderint, inveniantur nonnihil calida. At Aër motus magis infrigidat quam calefacit; ut in ventis, & tollibus, & flatu oris contracti. Verum hujusmodi motus non est tam rapidus ut excitet calorem; & fit secundum totum, non per particulas: ut mirum non sit, si non generet calorem.

Ad decimam septimam, vicesimam tertiam.

Circa hanc Instantiam facienda est inquisitio diligentior. Videntur enim Herbæ & Vegetabilia viridia & humida aliquid habere in se occulti caloris. Ille vero calor tam tenuis est, ut in singulis non percipiatur ad tactum: Verum postquam illa adunata sint & conclusa, ut spiritus ipsorum non expiret in aërem, sed se invicem foveat; tum vero oritur calor manifestus, & nonnunquam flamma in materia congrua.

Ad decimam octavam, vicesima quarta.

Etiam circa hanc Instantiam diligentior facienda est inquisitio. Videtur enim Calx viva aqua aspersa concipere calorem; vel propter unionem caloris qui antea distrahebatur, (ut ante dictum est de Herbis conclusis) vel ob irritationem & exasperationem spiritus ignei ab aqua, ut fiat quidam conflictus & antiperistasis. Utra vero res sit in causa, facilius apparebit, si loco Aquæ immittatur Oleum. Oleum enim æque ac Aqua valebit ad unionem spiritus inclusi, sed non ad irritationem. Etiam faciendum est Experimentum latius tam in cineribus & calcibus diversorum corporum, quam per immisionem diversorum liquorum.

Ad decimam nonam, vicesima quinta.

Huic Instantiæ subjungitur *Negativa* aliorum Metallorum, quæ sunt magis mollia & fluxa. Etenim bracteolæ Auri solutæ in liquorem per Aquam Regis, nullum dant calorem ad tactum in dissolutione: neque similiter Plumbum in Aqua forti. Neque etiam Argentum vivum, (ut memini.) Sed Argentum ipsum parum excitat caloris, atque etiam Cuprum, (ut memini) sed magis manifesto Stannum, atque omnium maxime Ferrum & Chalybs; quæ non solum fortem excitant calorem in dissolutione, sed etiam

vio-

violentam ebullitionem. Itaque videtur calor fieri per conflictum, cum Aquæ fortes penetrant & fodiunt, & divellunt partes corporis, corpora ipsa resistunt. Ubi vero corpora facilius cedunt, vix excitatur Calor.

Ad vicesimam, vicesima sexta.

Calori Animalium nulla subjungitur *Negativa*, nisi Insectorum (ut dictum est) ob parvitatem corporis. Etenim in Piscibus collatis ad Animalia terrestria magis notatur gradus coloris, quam privatio. In Vegetabilibus autem & Plantis nullus percipitur gradus caloris ad tactum, neque in lachrymis ipsorum, neque in Medullis recenter apertis. At in Animalibus magna reperitur diversitas Caloris, tum in partibus ipsorum; (alius est enim calor circa Cor, alius in Cerebro, alius circa Externa) tum in Accidentibus eorum, ut in exercitatione vehementi, & febribus.

Ad vicesimam primam, vicesima septima.

Huic Instantiæ vix subjungitur *Negativa*. Quinetiam excrementa Animalium non recentia manifeste habent calorem potentialem, ut cernitur in impinguatione Soli.

Ad vicesimam secundam & tertiam, vicesima octava.

Liquores (sive Aquæ vocentur, sive Olea)

qui habent magnam & intensam acrimoniam, exequuntur opera caloris in divulsione corporum, atque adustione post aliquam moram: sed tamen ad ipsum tactum manus non sunt calidi ab initio. Operantur autem secundum analogiam, & poros corporis cui adjunguntur. Aqua enim Regis Aurum solvit, Argentum minime: At contra, Aqua fortis Argentum solvit, Aurum minime: Neutrum autem solvit Vitrum. Et sic de cæteris.

Ad vicesimam quartam, vicesima nona.

Fiat Experimentum spiritus vini in Lignis, ac etiam in Butyro, aut Cera, aut Pice; si forte per calorem suum ea aliquatenus liquefaciat. Etenim Instantia 24. ostendit potestatem ejus imitativam Caloris in incrustationibus. Itaque fiat similiter Experimentum in Liquefactionibus. Fiat etiam Experimentum per Vitrum Graduum sive Calendare,* quod concavum sit in summitate sua per exterius; & immittatur in illud concavum exterius spiritus vini bene rectificatus, cum operculo, ut melius contineat calorem suum; & notetur utrum per calorem suum faciat aquam descendere.

Ad vicesimam quintam, tricesima.

Aromata, & Herbæ acres ad palatum, multo magis sumptæ interius, percipiuntur calidi-

calida. Videndum itaque in quibus aliis materiis exequantur opera caloris. Atque referunt Nautæ, cum cumuli & massæ Aromatum diu conclusæ subito aperiuntur, periculum instare illis, qui eas primo agitant & extrahunt, à febribus & inflammationibus spiritus. Similiter fieri poterit Experimentum, utrum pulveres hujusmodi Aromatum aut Herbarum non arefaciant Laridum, & carnem suspensam super ipsos, veluti fumus Ignis.

Ad vicesimam sextam, tricesima prima,

Acrimonia sive Penetratio inest tam Frigidis, qualia sunt Acetum, & oleum Vitrioli, quam Calidis, qualia sunt oleum Origani, & similia. Itaque similiter & in Animatis cient dolorem, & in non Animatis divellunt partes & consumunt. Neque huic instantiæ subjungitur *Negativa*. Atque in Animatis nullus reperitur dolor, nisi cum quodam sensu caloris.

Ad vicesimam septimam, tricesima secunda.

Communes sunt complures actiones & Calidi, & Frigidi, licet diversa admodum ratione. Nam & nives, puerorum manus videntur paulo post urere; & frigora tuentur carnes à putrefactione, non minus quam ignis; & Calores contrahunt corpora in mi-

nus, quod faciunt & Frigida. Verum hæc & similia opportunius est referre ad Inquisitionem de Frigido.

Aphor. XIII.

Tertio facienda est *Comparentia ad Intellectum* Instantiarum in quibus Natura, de qua fit Inquisitio, inest secundum magis & minus; sive facta comparatione incrementi & decrementi in eodem subiecto, sive facta comparatione ad invicem in subiectis diversis. Cum enim Forma rei sit ipsissima Res; neque differat Res à Forma, aliter quam differunt Apparens & Existens, aut Exterius & Interius, aut in ordine ad Hominem & in ordine ad Universum; omnino sequitur, ut non recipiatur aliqua Natura pro vera Forma, nisi perpetuo decrescat quando Natura ipsa decrescit, & similiter perpetuo augeatur quando Natura ipsa augetur. Hanc itaque Tabulam, *Tabulam Graduum* sive *Tabulam Comparativam* appellare consuevimus.

*Tabula Graduum, sive Comparativa
in Calido.*

Primo itaque dicemus de iis quæ nullum prorsus gradum Caloris habent ad tactum; sed videntur habere potentialem tantum quendam calorem, sive dispositionem
& præ-

& præparationem ad calidum. Postea de-
 mum descendemus ad ea, quæ sunt actu sive
 ad tactum Calida, eorumque fortitudines
 & Gradus.

1. In corporibus solidis & tangibilibus non
 invenitur aliquid, quod in Natura sua
 Calidum sit originaliter. Non enim lapis
 aliquis, non metallum, non sulphur, non
 fossile aliquod, non lignum, non aqua,
 non cadaver animalis, inveniuntur calida.
 Aquæ autem calidæ in Balneis videntur
 calefieri per accidens, sive per flammam
 aut ignem subterraneum, qualis ex Æterna
 & montibus aliis compluribus evomitur;
 sive ex conflictu corporum, quemadmo-
 dum Calor fit in ferri & stanni dissolutio-
 nibus. Itaque gradus Caloris in Inanima-
 tis, quatenus ad tactum humanum, nul-
 lus est; veruntamen illa Gradu Frigoris
 differunt; non enim æque frigidum est li-
 gnum, æ metallum. Sed hoc pertinet ad
Tabulam graduum in Frigido.
2. Attamen quoad potentiales Calores &
 præparationes ad flammam, complura in-
 veniuntur inanimata admodum disposita,
 ut Sulphur, Naphtha, Petrelæum.
3. Quæ antea incaluerunt, ut finus equinus
 ex animali, aut calx, aut fortasse cinis aut
 fuligo ex Igne, reliquias latentes quasdam
 caloris prioris retinent. Itaque fiunt
 quædam distillationes & separationes

corporum, per sepulturam in fimo equino; atque excitatur calor in calce per adspersionem aquæ; ut jam dictum est.

4. Inter Vegetabilia non invenitur aliqua Planta, sive pars Plantæ, (veluti lachryma, aut medulla) quæ sit ad tactum humanum calida. Sed tamen (ut superius dictum est) herbæ virides conclusæ calefcunt; atque ad interiorem tactum, veluti ad palatum, aut ad stomachum, aut etiam ad exteriores partes post aliquam moram, (ut in emplastris & unguentis) alia vegetabilia inveniuntur calida, alia frigida.

5. Non invenitur in partibus animalium, postquam fuerint mortuæ aut separatæ, aliquid calidum ad tactum humanum. Nam neque fimo equinus ipse, nisi fuerit conclusus & sepultus, calorem retinet. Sed tamen omnis fimo habere videtur calorem potentialem, ut in agrorum impinguatione. Et similiter, cadavera animalium, hujusmodi habent latentem & potentialem calorem; adeo ut in Cœmeteriis, ubi quotidie fiunt sepulturæ, Terra calorem quendam occultum colligat, qui cadaver aliquod recenter impositum consumit, longe citius quam terra pura. Atque apud Orientales traditur inveniri textile quoddam tenue & molle, factum ex avium plumagine, quod vi innata butyrum

rum solvat & liquefaciat, in ipso leviter involutum.

6. Quæ impinguant agros, ut Fimi omnis generis, Creta, Arena maris, Sal, & similia, dispositionem nonnullam habent ad Calidum.
7. Omnis putrefactio in se rudimenta quædam exilis Caloris habet, licet non hucusque, ut ad tactum percipiatur. Nam nec ea ipsa quæ putrefacta solvuntur in animalcula, ut Caro, Caseus, ad tactum percipiuntur Calida; neque lignum putre, quod noctu splendet, deprehenditur ad tactum Calidum. Calor autem in putridis quandoque se prodit per odores tetros & fortes.
8. Primus itaque Caloris gradus, ex iis quæ ad tactum humanum percipiuntur Calida, videtur esse Calor animalium, qui bene magnam habet graduum latitudinem; Nam infimus gradus (ut in insectis) vix ad tactum deprehenditur; Summus autem gradus vix attingit ad gradum Caloris radiorum Solis in regionibus & temporibus maxime ferventibus; neque ita acris est, quin tolerari possit à manu. Et tamen referunt de *Constantio*, aliisque nonnullis, qui Constitutionis & habitus Corporis admodum sicci fuerunt, quod acutissimis febribus correpti, ita incaluerint, ut manum admotam aliquantulum urere visi sint.

9. Animalia, ex Motu & exercitatione, ex vino & epulis, ex venere, ex febribus ardentibus, & ex dolore, augentur Calore.
10. Animalia in accessibus febrium intermittentium, à principio, frigore & horrore corripuntur; sed paulo post majorem in modum incalescunt; quod etiam faciunt à principio in Causonibus, & febribus pestilentialibus.
11. Inquiratur ulterius de Calore comparato in diversis animalibus, veluti piscibus, quadrupedibus, serpentibus, avibus; atque etiam secundum species ipsorum, ut in Leone, Milvio, Homine; Nam ex vulgari opinione, pisces per interiora minus calidi sunt, aves autem maxime calidæ; præsertim Columbæ, Accipitres, Struthiones.
12. Inquiratur ulterius de Calore comparato in eodem animali secundum partes & membra ejus diversa. Nam lac, sanguis, sperma, ova, inveniuntur gradu modico tepida, & minus Calida quam ipsa caro exterior in animali, quando movetur, aut agitur. Qualis vero gradus sit Caloris in cerebro, stomacho, corde, & reliquis, similiter adhuc non est quæsitum.
13. Animalia omnia, per hyemem & tempestates frigidas, secundum exterius frigeant; sed per Interiora etiam magis esse calida existimantur.

14. Calor Cœlestium etiam in regione calidissima, atque temporibus anni & diei calidissimis, non eum gradum Caloris obtinet, qui vel lignum aridissimum, vel stramen, vel etiam linteum ustum incendat aut adurat, nisi per specula comburentia roboretur; sed tamen è rebus humidis vaporem excitare potest.
15. Ex traditione Astronomorum ponuntur stellæ aliæ magis, aliæ minus calidæ. Inter Planetas enim post *Solem* ponitur *Mars* calidissimus; deinde *Jupiter*, deinde *Venus*; Ponuntur autem tanquam frigidi, *Luna*, & deinde omnium maxime *Saturnus*. Inter fixas autem ponitur calidissimus *Sirius*; deinde *Cor Leonis*, sive *Regulus*; deinde *Canicula*, &c.
16. *Sol* magis calefacit, quo magis vergit ad perpendicularum, sive *Zenith*; quod etiam credendum est de aliis Planetis, pro modo suo Caloris; Exempli gratia, *Iovem* magis apud nos calefacere, cum positus sit sub *Capricorno*, aut *Aquario*.
17. Credendum est, *Solem* ipsum, & Planetas reliquos, magis calefacere in *Perigæis* suis, propter propinquitatem ad terram, quam in *Apogæis*. Quod si eveniat, ut in aliqua regione *Sol* sit simul in *Perigæo*, & propius ad perpendicularum; necesse est, ut magis calefaciat, quam in regione ubi *Sol* sit similiter in *Perigæo*, sed
ma-

magis ad obliquum. Adeo ut Comparatio exaltationis Planetarum notari debeat, prout ex perpendicularo aut obliquitate participet, secundum regionum varietatem.

18. Sol etiam, & similiter reliqui Planetæ, calefacere magis existimantur, cum sint in proximo ad Stellæ fixas majores; veluti cum Sol ponitur in Leone, magis vicinus fit cordi Leonis, caudæ Leonis, & Spicæ virginis, & Sirio, & Caniculæ, quam cum ponitur in Cancro, ubi tamen magis sistitur ad perpendicularum. Atque credendum est, partes Cœli majorem infundere calorem (licet ad tactum minime perceptibilem) quo magis ornatae sint Stellis, præsertim majoribus.
19. Omnino Calor Cœlestium augetur tribus modis; videlicet ex perpendicularo, ex propinquitate sive Perigæo, & ex conjunctione sive consortio Stellarum.
20. Magnum omnino invenitur intervallum inter Calorem Animalium, ac etiam radiorum Cœlestium, (prout ad nos deferuntur,) atque flammam, licet lenissimam, atque etiam Ignita omnia; atque insuper liquores, aut aërem ipsum, majorem in modum ab igne calefactum. Et enim flamma spiritus vini, præsertim rara, nec constipata, tamen potius est flumen, aut

aut linteum, aut papyrus incendere, quod nunquam faciet Calor Animalis, vel Solis, absque speculis comburentibus.

21. Flammæ autem, & Ignitorum, plurimi sunt gradus in fortitudine & debilitate Caloris. Verum de his nulla est facta diligens Inquisitio; ut necesse sit ista leviter transmittere. Videtur autem ex flammis illa ex spiritu vini esse mollissima; nisi forte Ignis fatuus, aut flammæ, seu coruscationes ex sudoribus animalium, sint molliores. Hanc sequi opinamur flammam ex vegetabilibus levibus & porosiss, ut stramine, scirpis, & foliis arefactis; à quibus non multum differre flammam ex pilis aut plumis. Hanc sequitur fortasse flamma ex lignis, præsertim iis quæ non multum habent ex resina aut pice; ita tamen ut flamma ex lignis quæ parva sunt mole (quæ vulgo colligantur in fasciculos) lenior sit, quam quæ fit ex truncis arborum & radicibus. Id quod vulgo experiri licet in fornacibus quæ ferrum excoquunt, in quibus ignis ex fasciculis & ramis arborum non est admodum utilis. Hanc sequitur (ut arbitramur) flamma ex oleo, & sevo, & cera, & hujusmodi oleosis & pinguibus, quæ sunt sine magna acrimonia. Fortissimus autem Calor reperitur in pice & resina, atque adhuc magis in Sulphure & Caphura, & Naphtha, & Petre-

trelæo, & Salibus, (postquam materia cruda eruperit) & in horum compositionibus, veluti pulvere Tormentario, Igne Græco, (quem vulgo Ignem ferum vocant) & diversis ejus generibus, quæ tam obstinatum habent Calorem, ut ab aquis non facile extinguantur.

22. Existimamus etiam, flammam, quæ resultat ex nonnullis metallis imperfectis, esse valde robustam & acrem. Verum de istis omnibus inquiratur ulterius.

23. Videtur autem flamma fulminum potentiorum has omnes flammæ superare; adeo ut ferrum ipsum perfectum aliquando colliquaverit in guttas; quod flammæ illæ alteræ facere non possunt.

24. In Ignitis autem diversi sunt etiam gradus Caloris, de quibus etiam non facta est diligens inquisitio. Calorem maxime debilem existimamus esse ex linteo usto; quali ad flammæ excitationem uti solemus; & similiter ex ligno illo spongioso, aut funiculis arefactis, qui ad tormentorum accensionem adhibentur. Post hunc sequitur carbo ignitus ex lignis, & anthracibus, atque etiam ex lateribus ignitis, & similibus. Ignitorum autem vehementissime calida existimamus esse metalla ignita, ut Ferrum, & Cuprum, & cætera. Verum de his etiam facienda est ulterior inquisitio.

25. Inveniuntur ex Ignitis nonnulla longe Calidiora, quam nonnullæ ex flammis. Multo enim Calidius est & magis adurens Ferrum Ignitum, quam flamma spiritus vini.
26. Inveniuntur etiam ex illis quæ Ignita non sunt, sed tantum ab igne Calefacta, sicut Aquæ ferventes, & Aër conclusus in reverberatoriis, nonnulla quæ superant Calore multa ex flammis ipsis, & Ignitis.
27. Motus auget Calorem; ut videre est in follibus & flatu; adeo ut duriora ex Metallis non solvantur aut liquefiant per ignem mortuum aut quietum, nisi flatu excitetur.
28. Fiat Experimentum per specula comburentia, in quibus (ut memini) hoc fit; ut si speculum ponatur (exempli gratia) ad distantiam Spithamæ ab objecto combustibili, non tantopere incendat aut adurat, quam si positum fuerit speculum (exempli gratia) ad distantiam Semispi-thamæ, & gradatim & lente trahatur ad distantiam Spithamæ. Conus tamen, & unio radiorum eadem sunt, sed ipse Motus auget operationem Caloris.
29. Existimantur incendia illa, quæ fiunt flante vento forti majores progressus facere adversus ventum, quam secundum ventum; quia scilicet flamma resilit motu per-

perniciore, vento remittente, quam procedit vento impellente.

30. Flamma non emicat aut generatur, nisi detur aliquid concavi, in quo flamma movere possit & ludere; præterquam in flammis flatusosis pulveris Tormentarii, & similibus, ubi compressio & incarceration flammæ auget ejus furorem.
31. Incus per malleum calefcit admodum; adeo ut si Incus fuerit laminæ tenuioris, existimemus, illam per fortes & continuos ictus mallei posse rubescere, ut ferrum ignitum; sed de hoc fiat Experimentum.
32. At in Ignitis quæ sunt porosa, ita ut detur spatium ad exercendum motum ignis, si cohibeatur hujusmodi motus per compressionem fortem, statim extinguatur ignis; velati cum linreum ustum, aut filum ardens candelæ aut lampadis, aut etiam carbo aut pruna ardens, comprimitur per pressorium, aut pedis conculationem, aut hujusmodi, statim cessant operationes Ignis.
33. Approximatio ad corpus Calidum auget Calorem, pro gradu approximationis; quod etiam fit in lumine: Nam quo propius collocatur objectum ad lumen, eo magis est visibile.
34. Unio calorum diversorum auget Calorem, nisi facta sit commistio corporum.
Nam

Nam focus magnus, & focus parvus in eodem loco, nonnihil invicem augent Calorem; at aqua tepida immissa in aquam ferventem refrigerat.

35. Mora corporis calidi auget Calorem. Etenim Calor perpetuo transiens & emanans, commiscetur cum calore præinexistente, adeo ut multiplicet Calorem. Nam focus non æque calefacit cubiculum per moram semihoræ, ac si idem focus dureret per horam integram. At hoc non facit lumen; Etenim lampas aut candela in aliquo loco posita, non magis illuminat per moram diuturnam, quam statim ab initio.
36. Irritatio per frigidum ambiens, auget Calorem; ut in focis videre est per gelu acre. Quod existimamus fieri non tantum per convulsionem & contractionem Caloris, quæ est species unionis; sed per exasperationem: veluti cum aër aut baculum violentem comprimitur aut flectitur, non ad punctum loci prioris resilit, sed ulterius in contrarium. Itaque fiat diligens Experimentum, per baculum vel simile aliquid immissum in flammam, utrum ad latera flammæ aduratur citius, quam in medio flammæ.
37. Gradus autem in susceptione Caloris sunt complures. Atque primo omnium notandum est, quòd parvus & exilis calor,

lor, etiam ea corpora quæ Caloris minime omnium sunt susceptiva, immutet tamen & nonnihil calefaciat. Nam ipse calor manus, globulum plumbi, aut alicujus Metalli, paulisper detentum nonnihil calefacit. Adeo facile, & in omnibus transmittitur & excitatur Calor, corpore nullo modo ad apparentiam immutato.

38. Facillime omnium corporum apud nos & excipit & remittit Calorem Aër; quod optime cernitur in vitris Calendaribus. Eorum confectio est talis; Accipiatur vitrum ventre concavo, collo tenui & oblongo; resupinetur, & demittatur hujusmodi vitrum, ore deorsum verso, ventre sursum, in aliud vasculum vitreum ubi sit Aqua, tangendo fundum vasculi illius recipientis, extremo ore vitri immissi; & incumbat paululum vitri immissi collum ad os vitri recipientis, ita ut stare possit; quod ut commodius fiat, apponatur parum ceræ ad os ejus vitri recipientis, ita tamen ut non penitus obturetur os ejus, ne ob defectum Aëris succedentis impediat motus, de quo jam dicetur, qui est admodum facilis & delicatus.

Oportet autem ut vitrum demissum, antequam inseratur in alterum, calefiat ad ignem à parte superiori, ventre scilicet. Postquam autem fuerit vitrum illud collocatum

locatum, ut diximus, recipiet & contrahet se Aër (qui dilatatus erat per calefactionem) post moram sufficientem pro extinctione illius ascititii Caloris, ad talem extensionem sive dimensionem, qualis erit Aëris ambientis aut communis tunc temporis, quando immittitur vitrum; atque attrahet aquam in sursum ad hujusmodi mensuram. Debet autem appendi charta angusta & oblonga, & gradibus (quot libuerit) interstincta. Videbis autem, prout tempestas diei incalescit aut frigescit, Aërem se contrahere in angustius per frigidum, & extendere se in latius per calidum; id quod conspicietur per aquam ascendentem quando contrahitur Aër, & descendentem sive depressam quando dilatatur Aër. Sensus autem aëris, quatenus ad Calidum, & Frigidum, tam subtilis est & exquisitus, ut facultatem tactus humani multum superet; adeo ut Solis radius aliquis, aut calor anhelitus, multo magis calor manus, super vitri summitatem positus, statim deprimat aquam manifesto. Attamen existimamus, spiritum animalium magis adhuc exquisitum sensum habere Calidi & Frigidi, nisi quod à mole corporea impediatur & hebetetur.

39. Post Aërem existimamus corpora esse maxime sensitiva Caloris ea, quæ à frigore recenter immutata sunt & compressa.

sa, qualia sunt Nix, & Glacies; ea enim leni aliquo tepore solvi incipiunt & colligari. Post illa sequitur fortasse Argentum vivum. Post illud sequuntur corpora pingua, ut oleum, butyrum, & similia; deinde Lignum; deinde Aquâ. Postremo Lapides, & Metalla, quæ non facile calefiunt, præsertim interius. Illa tamen Calorem semel susceptum diutissime retinent; ita ut later, aut lapis, aut ferrum ignitum, in pelvim aquæ frigidæ immisum, & demersum, per quartam partem horæ (plus minus) retineat Calorem, ita ut tangi non possit.

40. Quo minor est corporis moles, eò citius per corpus calidum approximatum incalescit; id quod demonstrat, omnem Calorem apud nos, esse corpori tangibili quodammodo adversum.
41. Calidum, quatenus ad sensum & tactum humanum, res varia est & respectiva; adeo ut aqua tepida, si manus frigore occupetur, sentiatur esse calida; si manus incaluerit, frigida.

Aphor. XIV.

Quam inopes simus historiæ, quivis facile advertet, cum in *Tabulis* superioribus, præterquam quod loco historiæ probatæ & Instantiarum certarum nonnunquam traditiones & relationes inseramus, (semper

tamen adjecta dubiæ fidei & Authoritatis vota) sæpenumero etiam hisce verbis , *Fiat Experimentum, vel Inquiratur ulterius, uti cogamur.*

XV.

Atque Opus & officium harum trium Tabularum , *Comparentiam Instantiarum ad intellectum* , vocare consuevimus. Facta autem *Comparentia* , in opere ponenda est ipsa *Inductio*. Invenienda est enim , super *Comparentiam* omnium & singularum Instantiarum , Natura talis quæ cum natura data perpetuo adsit , absit , atque crescat , & decrescat ; sitque (ut superius dictum est) limitatio Naturæ magis communis. Hoc si mens jam ab initio facere tentet affirmativè , (quod sibi permissa semper facere solet) occurrent phantasmata , & opinabilia , & Notionalia male terminata , & Axiomata quotidie emendanda ; nisi libeat (Scholarum more) pugnare pro falsis. Ea tamen proculdubio erunt meliora aut praviora , pro facultate & robore intellectus qui operatur. At omnino Deo (Formarum Inditori & opifici) aut fortasse Angelis & Intelligentiis competit , Formas per Affirmationem immediate nosse , atque ab initio Contemplationis. Sed certe supra hominem est ; Cui tantum conceditur , procedere primo per *Negativas* , & postremo loco desinere in *Affirmativas* , post omnimodam exclusionem.

XVI.

ITaque Naturæ facienda est prorsus solutio & separatio ; non per Ignem certe , sed per Mentem , tanquam Ignem divinum. Est itaque *Inductionis* veræ opus primum (quatenus ad inveniendas Formas) *Rejection* sive *Exclusiva* Naturarum singularum, quæ non inveniuntur in aliqua Instantia , ubi Natura data adest. Aut inveniuntur in aliqua Instantia , uti Natura data abest , aut inveniuntur in aliqua Instantia crescere, cum Natura data decrescat ; aut decrescere , cum Natura data crescat. Tum vero post *Rejectionem* & *Exclusivam* debitis modis factam, secundo loco (tanquam in fundo) manebit (abeuntibus in fumum opinionibus volatilibus) Forma affirmativa , solida , & vera , & bene terminata. Atque hoc breve dictu est , sed per multas ambages ad hoc pervenitur. Nos autem nihil fortasse de iis, quæ ad hoc faciunt, prætermitemus.

XVII.

CAvendum autem est , & monendum quasi perpetuo , ne cum tantæ partes Formis videantur à nobis tribui , trahantur ea , quæ dicimus , ad Formas eas , quibus hominum contemplationes & cogitationes hætenus assueverunt.

Primo enim , de Formis copulatis , quæ sunt (ut diximus) Naturarum simplicium
Con-

Conjugia ex cursu communi universi, ut Leonis, Aquilæ, Rosæ, Auri & hujusmodi, impræsentiarum non loquimur. Tempus enim erit de iis tractandi, cum ventum fuerit ad *latentes Processus*, & *latentes Schematismos*, eorumque inventionem, prout reperiuntur in substantiis (quas vocant) seu Naturis concretis.

Rursus vero, non intelligantur ea quæ dicimus (etiam quatenus ad Naturas simplices) de formis & Ideis abstractis, aut in materia non determinatis, aut male determinatis. Nos enim quum de Formis loquimur, nil aliud intelligimus, quàm leges illas & determinationes Actus puri, quæ Naturam aliquam simplicem ordinant & constituunt; ut calorem, lumen, pondus, in omnimoda materia & subjecto susceptibili. Itaque eadem res est Forma Calidi, aut Forma Luminis, & Lex Calidi, sive Lex Luminis; neque vero à rebus ipsis & parte operativa, unquam nos abstrahimus, aut recedimus. Quare cum dicimus (exempli gratia) in Inquisitione Formæ Caloris, *Rejice tenuitatem*, aut *Tenuitas non est ex Forma Caloris*; idem est ac si dicamus, *poteſt homo superinducere Calorem in corpus densum*; aut contra, *poteſt homo auferre aut arcere Calorem à corpore tenui*.

Quod si cuiquam videantur etiam Formæ nostræ habere nonnihil abstracti, quod mi-

ſceant & conjungant heterogenea, (videntur enim valde eſſe heterogenea Calor Cœleſtium, & Ignis; rubor fixus in roſa, aut ſimilibus, & apparens in Iride, aut radiis Opalii, aut radiis Opalii, aut Adamantis; Mors ex ſummeſſione, ex crematione, ex punctura gladii, ex Apoplexia, ex Atrophia; & tamen conveniunt iſta in Natura Calidi, Ruboris, Mortis) iſe habere intellectum norit, conſuetudine, & integralitate rerum, & opinionibus captum & detentum. Certiſſimum enim eſt, iſta utcunque heterogenea & aliena, coire in Formam, ſive Legem eam quæ ordinat Calorem, aut ruborem, aut mortem; nec emancipari poſſe potentiam humanam, & liberari à Naturæ curſu communi, & expandi & exaltari ad Efficientia nova, & Modos operandi novos, niſi per revelationem & inventionem hujusmodi Formarum; & tamen poſt iſtam unionem Naturæ, quæ eſt res maxime principalis, de Naturæ diviſionibus & venis, tam ordinariis, quam interioribus & verioribus, ſuo loco poſtea dicetur.

XVIII.

Am vero proponendum eſt Exemplum *Exclusionis ſive Rejectionis Naturarum*, quæ per *Tabulas Compærentia* reperiuntur non eſſe ex Forma Calidi; illud interim monendo, non ſolum ſufficere ſingulas *Tabulas* ad

ad *Rejectionem* alicujus Naturæ, sed etiam unamquamque ex Instantiis singularibus in illis contentis. Manifestum enim est ex iis quæ dicta sunt, omnem *Instantiam contradictoriam* destruere opinabile de Forma. Sed nihilominus quandoque perspicuitatis causa, & ut usus *Tabularum* clarius demonstretur, *Exclusivam* duplicamus, aut repetimus.

Exemplum *Exclusiva*, sive *Rejectionis*
Naturarum à forma Calidi.

1. **P**er radios Solis, *Rejice* Naturam Elementarem.
2. Per Ignem communem, & maxime per Ignem subterraneos (qui remotissimi sunt, & plurimum intercluduntur à radiis Cœlestibus) *Rejice* Naturam Cœlestem.
3. Per Calefactionem omnigenum corporum, (hoc est, Mineralium, Vegetabilium, partium exteriorum. Animalium, Aquæ, Olei, Aëris, & reliquorum ex approximatione sola ad Ignem aut aliud Corpus calidum; *Rejice* omnem Varietatem, sive subtiliorem Texturam corporum.
4. Per Ferrum & Metalla ignita, quæ calefaciunt alia corpora, nec tamen omnino pondere aut substantia minuuntur; *Rejice* inditionem sive mixturam substantiæ alterius Calidi.

5. Per Aquam ferventem, atque Aërem, atque etiam per Metalla, & alia Solida calefacta, sed non usque ad ignitionem sive ruborem; *Rejice* Lucem & Lumen.
6. Per radios Lunæ, & aliarum Stellarum, (excepto Sole) *Rejice* etiam Lucem & Lumen.
7. Per *Comparativam* Ferri igniti, & Flammæ spiritus vini, (ex quibus Ferrum ignitum plus habet calidi & minus lucidi, Flamma autem spiritus vini plus lucidi & minus calidi) *Rejice* etiam Lucem & Lumen.
8. Per aurum & alia Metalla ignita, quæ densissimi sunt corporis secundum totum; *Rejice* Tenuitatem.
9. Per Aërem, qui invenitur ut plurimum frigidus, & tamen manet tenuis; *Rejice* etiam Tenuitatem.
10. Per Ferrum ignitum, quod non intumescit mole, sed manet intra eandem dimensionem visibilem; *Rejici* Motum localem, aut expansivum, secundum totum.
11. Per dilatationem Aëris in Vitris Calendariis & similibus, qui movetur localiter & expansive manifesto, neque tamen colligit manifestum augmentum Caloris; *Rejice* etiam Motum Localem, aut expansivum secundum totum.
12. Per facilem Tepefactionem omnium cor-

corporum absque aliqua destructione aut alteratione notabili ; *rejice* Naturam destructivam, aut inditionem violentam alicujus Naturæ novæ.

13. Per Consensum & Conformitatem operum similium, quæ eduntur à Calore & à Frigore ; *rejice* Motum tam Expansivum quam Contractivum , secundum totum.

14. Per Accensionem Caloris ex attritione corporum ; *rejice* Naturam Principalem. Naturam Principalem vocamus eam, quæ Positiva reperitur in Natura , nec causatur à Natura præcedente.

Sunt & aliæ Naturæ : neque enim Tabulas conficimus perfectas , sed Exempla tantum.

Omnes & singulæ Naturæ prædictæ non sunt ex Forma Calidi. Atque ab omnibus Naturis prædictis liberatur Homo in operatione super Calidum.

Aphor. XIX.

Atque in *Exclusiva* jacta sunt fundamenta *Inductionis* veræ , quæ tamen non perficitur donec sistatur in Affirmativa. Neque vero ipsa *Exclusiva* ullo modo perfecta est , neque adeo esse potest subinitiis. Est enim *Exclusiva* (ut plane liquet) *Rejectio* Naturarum Simplicium. Quod si non habeamus adhuc bonas & veras Notiones Naturarum simplicium, quomodo rectificari potest

rest *Exclusiva*? At nonnullæ ex supradictis (veluti Notio Naturæ Elementaris, Notio Naturæ Cœlestis, Notio Tenuitatis) sunt Notiones vagæ, nec bene terminatæ. Itaque nos, qui nec ignari sumus, nec obliti, quantum opus aggrediamur, (vid. ut faciamus Intellectum humanum Rebus & Naturæ parem) nullo modo acquiescimus his quæ adhuc præcepimus: sed & rem in ulterius provehimus, & fortiora auxilia in usum Intellectus machinamur & ministramus; quæ nunc subjungemus. Et certe in *Interpretatione Natura* animus omnino taliter est præparandus & formandus, ut & sustineat se in gradibus debitis certitudinis, & tamen cogitet, (præsertim sub initiis) ea, quæ adsunt, multum pendere ex iis quæ supersunt.

X X.

A Tamen quia citius emergit Veritas ex errore quam ex confusione, utile putamus, ut fiat permissio Intellectui, post tres Tabulas *Comparentia prima* (quales posuimus) factas & pensitatas, accingendi se & tentandi opus *Interpretationis Natura* in affirmativa; tam ex Instantiis Tabularum, quam ex iis quæ alias occurrent. Quod genus Tentamenti, *Permissionem Intellectus*, sive *Interpretationem inchoatam*, sive *Vindemiationem primam* appellare consuevimus.

Vin-

*Vindemiatio prima de Forma
Calidi.*

A Nimadvertendum autem est, Formam rei inesse (ut ex iis, quæ dicta sunt, plane liquet) Instantiis universis & singulis, in quibus Res ipsa inest; aliter enim Forma non esset: Itaque nulla plane dari potest *Instantia* contradictoria. Attamen longe magis conspicua invenitur Forma & evidens in aliquibus *Instantiis*, quam in aliis; in iis videlicet ubi minus cohibita est Natura Formæ, & impedita, & redacta in ordinem, per Naturas alias. Hujusmodi autem Instantias, *Elucescentias* vel *Instantias Ostensivas* appellare consuevimus. Pergendum itaque est ad *Vindemiationem* ipsam primam de Forma Calidi Per universas & singulas *Instantias*, Natura, cujus limitatio est Calor, videtur esse Motus. Hoc autem maxime ostenditur in Flamma, quæ perpetuo movetur; & in Liquoribus ferventibus aut bullientibus, qui etiam perpetuo moventur. Atque ostenditur etiam in incitatione sive incremento Caloris facta per motum; ut in Tollibus, & ventis: de quo vide *Instant. 29. Tab. 3.* Atque similiter in aliis modis Motus, de quibus vide *Instant 28. & 31. Tab. 3.* Rursus ostenditur in extinctione Ignis & Caloris per omnem fortem compressionem, quæ frænat & cessare facit Motum: de qua

I 5

vide

vide *Instant.* 30. & 32. *Tab.* 3. Ostenditur etiam in hoc, quod omne corpus destruitur aut saltem insigniter alteratur ab omni Igne & Calore forti ac vehementi. Unde liquido constat, fieri à Calore tumultum & perturbationem, & motum acrem, in partibus internis Corporis; qui sensim vergit ad dissolutionem.

Intelligatur hoc quod diximus de Motu, (nempe, ut sit instar Generis ad Calorem) non quod Calor generet Motum, aut quod Motus generet Calorem; (licet & hæc in aliquibus vera sint) sed quod ipsissimus Calor, sive *Quid ipsum* Caloris, sit Motus, & nihil aliud: limitatus tamen per *Differentias*, quas mox subjungemus, postquam nonnullas cautiones adjecerimus ad evitandum Æquivocum.

Calidum ad sensum, res Respectiva est & in ordine ad Hominem, non ad Universum; & ponitur recte ut Effectus Caloris tantum in spiritum Animalem: *Quin* etiam in se ipso res varia est, cum idem corpus (prout Sensus prædisponitur) inducat perceptionem tam Calidi quam Frigidi: ut patet per *Instant.* 42. *Tab.* 3.

Neque vero communicatio Caloris, sive Natura ejus Transfiva, per quam corpus admotum corpori calido incalescit, confundi debet cum forma Calidi. Aliud enim est Calidum; aliud Calefactivum. Nam per mo-
tum

tum Attritionis inducitur Calor absque aliquo Calido præcedente, unde excluditur Calefactivum à Forma Calidi. Atque etiam ubi Calidum efficitur per approximationem Calidi, hoc ipsum non fit ex forma Calidi; sed omnino pendet à Natura altiore & magis communi; vid. ex Natura Assimilationis sive Multiplicationis sui: de qua facienda est separatim inquisitio.

At notio Ignis plebeja est, & nihil valet: composita enim est ex concursu qui fit Calidi & Lucidi in aliquo corpore; ut in Flamma communi, & corporibus accensis usque ad ruborem.

Remoto itaque omni Æquivoco, veniendum jam tandem est ad *Differentias* veras quæ limitant Motum, & constituunt eum in Formam Calidi.

Prima igitur *differentia* ea est, quod Calor sit Motus Expansivus, per quem corpus nititur ad dilatationem sui, & recipiendum se in majorem sphaeram vel dimensionem, quam prius occupaverat. Hæc autem *Differentia* maxime ostenditur in flamma; ubi fumus sive halitus pinguis manifesto dilatatur & aperit se in flammam.

Ostenditur etiam in omni Liquore fervente, qui manifesto intumescit, insurgit,

& emittit bullas ; atque urget processum expandendi se , donec vertatur in corpus longe magis extensum & dilatatum , quàm sit ipse Liquor ; vid. in Vaporem , aut Fumum , aut Aërem.

Ostenditur etiam in omni Ligno & Combustibili ; ubi fit aliquando exudatio , at semper evaporatio.

Ostenditur etiam in colliquatione Metallorum ; quæ (cum sint corporis compactissimi) non facile intumescunt & se dilatant : sed tamen Spiritus eorum , postquam fuerit in se dilatatus , & majorem adeo dilatationem concupierit , trudit plane & agit partes crassiores in Liquidum. Quod si etiam Calor fortius intendatur , solvit & vertit multum exiis in volatile.

Ostenditur etiam in Ferro aut Lapidibus : quæ licet non liquefiant aut fundantur , tamen emolliuntur. Quod etiam fit in baculis ligni ; quæ calefacta paululum in cineribus calidis , fiunt flexibilia.

Optime autem cernitur iste Motus in Aëre , qui per exiguum calorem se dilatat continuo & manifesto , ut per *Instant.* 38. *Tab.* 3.

Ostenditur etiam in natura contraria Frigidi. Frigus enim omne corpus contrahit & cogit in angustius ; adeo ut per intensa Frigora clavi excidant ex parietibus , æra dissiliant , vitrum etiam calefactum
& su-

& subito positum in Frigido diffiliat & frangatur. Similiter Aër per levem infri-
gitationem recipit se in angustius : ut per
Instant. 38. Tab. 3. Verum de his fusius
dicetur in inquisitione de Frigido.

Neque mirum est, si Calidum & Frigi-
dum edant complures actiones commu-
nes, (de quo vide *Instant. 32. Tab. 2.*)
cum inveniantur duæ ex sequentibus *Dif-*
ferentiis (de quibus mox dicemus) quæ
competunt utrique Naturæ ; licet in hac
Differentia (de qua nunc loquimur) a-
ctiones sint ex diametro oppositæ : Cali-
dum enim dat motum expansivum & di-
latantem, Frigidum autem dat motum
contractivum & coëuntem,

S*ecunda Differentia* est modificatio prio-
ris ; Hæc videlicet, quod Calor sit Motus
expansivus sive versus circumferentiam :
hac lege tamen, ut una feratur corpus sur-
sum. Dubium enim non est, quin sint
Motus complures mixti. Exempli gratia :
sagitta aut spiculum simul & progredien-
do rotat, & rotando progreditur. Simili-
ter & Motus Caloris simul est & Expan-
sivus, & Latio in sursum.

Hæc vero *Differentia* ostenditur in For-
cipe, aut Bacillo ferreo, immisso in ignem :
quia si immittatur perpendiculariter, te-
nen-

nendo manum superius, cito manum adurit; sin ex latere aut inferius, omnino tardius.

Conspicua etiam est in *Distillationibus* per Descensorium; quibus utuntur homines ad Flores delicatiores, quorum odores facile evanescunt. Nam hoc reperit industria, ut collocent Ignem non subter sed supra, ut adurat minus. Neque enim Flamma tantum vergit sursum; sed etiam omne Calidum.

Fiat autem Experimentum hujus rei in contraria Natura Frigidi: vid. utrum Frigus non contrahat corpus descendendo deorsum; quemadmodum Calidum dilatat corpus ascendendo sursum. Itaque adhibeantur duo bacilla ferrea, vel duo tubi vitrei, quoad cætera pares; & calefiant nonnihil; & ponatur spongia cum aqua frigida, vel nix, subter unam, & similiter super alteram. Existimamus enim, celeriore fore Refrigerationem ad extremitates in eo bacillo ubi nix ponitur supra, quam in eo ubi nix ponitur subter: contra ac fit in Calido.

T*ertia Differentia* ea est; ut Calor sit Motus, non Expansivus uniformiter secundum totum, sed Expansivus per particulas minores corporis; & simul cohibitus,

tus, & repulsus, & reverberatus; adeo ut induat Motum alternativum, & perpetuo trepidantem, & tentantem, & nitentem, & ex percussione irritatum; unde furor ille Ignis & Caloris ortum habet.

Ista vero *Differentia* ostenditur maxime in Flamma & Liquoribus bullientibus: quæ perpetuo trepidant, & in parvis portionibus tument, & rursus subsidunt.

Ostenditur etiam in iis corporibus, quæ sunt tam duræ compagis, ut calefacta aut Ignita non intumescant aut dilatentur mole; ut Ferrum ignitum, in quo Calor est acerrimus.

Ostenditur etiam in hoc, quod per frigidissimas tempestates focus ardeat acerrime.

Ostenditur etiam in hoc, quod cum extenditur Aër in vitro Calendari absque impedimento aut repulsione, uniformiter scilicet & æqualiter; non percipiatur Calor. Etiam in ventis conclusis, licet erumpant vi maxima, tamen non percipitur Calor insignis; quia scilicet Motus fit secundum totum, absque Motu alternante in particulis. Atque ad hoc fiat Experimentum, utrum Flamma non urat acrius versus latera, quam in medio flammæ.

Ostenditur etiam in hoc, quod omnis uestio transigatur per minutos poros corporis

poris quod uritur ; adeo ut Ustio subruat & penetret, & fodicet, & stimulet; perinde ac si essent infinitæ cuspides acus. Itaque ex hoc illud etiam fit, quod omnes Aquæ fortes (si proportionatæ sint ad corpus, in quod agunt) edant opera Ignis, ex natura sua corrodeute & pungente.

Atque ista *Differentia* (de qua nunc dicimus) communis est cum natura Frigidi ; in quo cohibetur Motus contractivus ; per renitentiam expandendi; quemadmodum in Calido cohibetur Motus expansivus, per renitentiam contrahendi.

Itaq; siue partes corporis penetrent versus interius, siue penetrent versus exterius, similis est ratio ; licet impar admodum sit fortitudo : quia non habemus hic apud nos in superficie Terræ aliquid, quod sit impense Frigidum. Vide *Instant.* 27. *Tab. 9.*

Quarta *Differentia* est modificatio prioris: Hæc scilicet, quod Motus ille Stimulationis aut Penetrationis debeat esse nonnihil rapidus & minime lentus; atque fiat etiam per particulas, licet minutas; tamen non ad extremam subtilitatem, sed quasi majusculas.

Ostenditur hæc *Differentia* in comparatione operum quæ edit Ignis, cum iis quæ

quæ edit, Tempus sive Ætas. Ætis enim sive Tempus arefacit, consumit, subruit, & incinerat, non minus quam Ignis: vel potius longe subtilius: sed quia Motus ejusmodi est lentus admodum & per particulas valde exiles, non percipitur Calor.

Ostenditur etiam in comparatione dissolutionum Ferri & Auri. Aurum enim dissolvitur absque calore excitato; Ferrum autem cum vehementi excitatione Caloris, licet simili fere intervalle quoad tempus Quia scilicet in Auro, ingressus Aquæ Separationis est clemens & subtiliter insinuans, & cessio partium Auri facilis: At in Ferro, ingressus est asper, & cum conflictu, & partes Ferri habent obstinationem majorem.

Ostenditur etiam aliquatenus in Gangrenis nonnullis & Mortificationibus carniū; quæ non excitant magnum calorem aut dolorem, ob subtilitatem putrefactionis.

Atque hæc sit *Prima Vindemiatio* sive *Interpretatio inchoata* de Forma Calidi, facta per *Permissionem intellectus*.

Ex *Vindemiatione* autem ista *prima*, Forma sive Definitio vera Caloris (ejus, qui est in ordine ad Universum, non relativus tantummodo ad Sensum) talis est, brevi verborum complexu. *Calor est Motus Expansivus,*

sivus, cohibitus, & nitens per partes minores. Modificatur autem Expansio; ut expandendo in ambitum, nonnihil tamen inclinet versus superiora. Modificatur autem & Nixus ille per partes; ut non sit omnino segnis, sed incitatus, & cum impetu nonnullo.

Quod vero ad Operativam attinet, eadem res est. Nam designatio est talis. Si in aliquo corpore naturali poteris excitare Motum ad se dilatandum, aut expandendum; eumque Motum ita reprimere & in se vertere, ut dilatatio illa non procedat equaliter, sed partim obtineat, partim retrudatur; proculdubio generabis Calidum: non habitare ratione, siue corpus illud sit Elementare, (ut loquuntur) siue imbutum à Cœlestibus; siue luminosum, siue opacum: siue tenue, siue densum; siue localiter expansum, siue intra claustra dimensionis primæ contentum; siue vergens ad dissolutionem, siue manens in statu; siue Animal, siue Vegetabile, siue Minerale; siue Aqua, siue Oleum, siue Aër; aut aliqua alia substantia quæcunque susceptiva Motus prædicti. Calidum autem ad Sensum, res eadem est: sed cum analogia, qualis competit Sensui. Nunc vero ad ulteriora auxilia procedendum est.

Aphor. XXI.

Post Tabulas Comparentia primæ & Rejectionem siue Exclusivam, nec non Vin-

demia-

demiationem primam factam secundum eas; pergendum est ad reliqua auxilia Intellectus, circa *Interpretationem Naturæ, & Inductionem* veram ac perfectam. In quibus proponendis, ubi opus erit Tabulis, procedemus super Calidum & Frigidum; ubi autem opus erit tantum Exemplis paucioribus, procedemus per alia omnia: ut nec confundatur Inquisitio, & tamen Doctrina versetur minus in angusto.

Dicemus itaque primo loco, de *Prærogativis Instantiarum*: Secundo, de *Administraculis Inductionis*: Tertio, de *Rectificatione Inductionis*: Quarto, de *Variatione Inquisitionis pro Natura Subjecti*: Quinto, de *Prærogativis Naturarum* quatenus ad Inquisitionem; sive de eo quod inquirendum est prius & posterius: Sexto, de *Terminis Inquisitionis*, sive de *Synopsi omnium Naturarum* in Universo: Septimo, de *Deductione ad Praxin*, sive de eo quod est in Ordine ad Hominem: Octavo, de *Parascevis ad Inquisitionem*: Postremo autem, de *Scala Ascensoria & Descensoria Axiomatum*.

XXII.

INter *Prærogativas Instantiarum*, Primo proponemus *Instantias Solitarias*. Eæ autem sunt *Solitariae*, quæ exhibent Naturam, de qua fit Inquisitio, in talibus Subjectis quæ nil habent commune cum aliis Subjectis,
præ-

præter illam ipsam Naturam : aut rursus quæ non exhibent Naturam , de quo fit Inquisition , in talibus Subjectis quæ sunt similia per omnia cum aliis Subjectis , præterquam in illa ipsa Natura. Manifestum enim est , quod hujusmodi instantiæ tollant ambages , atque accelerent & roborent *Exclusivam* ; adeo ut paucae ex illis sint instar multarum.

Exempli gratia: si fiat Inquisitio de Natura *Coloris* , *Instantiæ solitariae* sunt Prismata, Gemmæ Crytallinae , quæ reddunt colores , non solum in se, sed exterius supra parietem. Item Rores , &c. Istæ enim nil habent commune cū coloribus fixis in Floribus, Gemmis coloratis, Metallis , Lignis , &c. præter ipsum colorem. Unde facile colligitur , quod Color nil aliud sit quam Modificatio imaginis lucis immissæ & receptæ : in priore genere , per gradus diversos Incidentiæ ; in posteriore, per Texturas & Schematismos varios corporis. Istæ autem , *Instantiæ sunt solitariae* quatenus ad Similitudinem.

Rursus in eadem Inquisitione , venæ distinctæ Albi & Nigri in Marmoribus & variegationes colorum in Floribus ejusdem speciei, sunt *Instantiæ solitariae*. Album enim & Nigrum Marmoris , & maculæ Albi & Purpurei in floribus Caryophylli , conveniunt fere in omnibus præter ipsum colorem. Unde facile colligitur, Colorem non multum rei habere cum Naturis alicujus corporis in-

trinsecis, sed tantum situm esse in Positura partium crassiori & quasi Mechanica. Istæ autem *Instantiæ* sunt *Solitariæ*, quatenus ad Discrepantiam. Utrunque autem genus, *Instantias solitarias* appellare consuevimus, aut *ferinas*, sumpto vocabulo ab Astronomis.

XXIII.

INter prærogativas Instantiarum, ponemus secundo loco *Instantias migrantes*. Ex sunt, in quibus Natura Inquisita migrat ad generationem, cum prius non existeret; aut contra migrat ad corruptionem, cum prius existeret. Itaque in utraque Antistrophe, *Instantiæ* tales sunt semper geminæ; vel potius una *Instantia* in motu, sive transitu, producta ad periodum adversam. At huiusmodi *Instantiæ* non solum accelerant & roborant *Exclusivam*, sed etiam compellunt *Affirmativam*, sive Formam ipsam, in angustum. Necesse est enim ut Forma rei sit quippiam, quod per huiusmodi *Migrationem* indatur; aut contra per huiusmodi *Migrationem* tollatur, & destruat. Atque licet omnis Exclusio promoveat *Affirmativam*, tamen hoc magis directe fit in subiecto eodem, quam in diversis. Forma autem (ut ex omnibus quæ dicta sunt manifesto liquet) prodens se in uno, ducit ad omnia. Quo autem simplicior fuerit *Migratio* eo magis

magis habenda est Instantia in pretio. Præterea *Instantia Migrantes* magni sunt usus ad partem Operativam; quia cum proponant Formam copulatam cum Efficiente aut Privante, perspicue designant praxin in aliquibus; unde facilis etiam est transitus ad proxima. Subest tamen in illis nonnihil periculi; quod indiget cautione; hoc videlicet, ne Formam nimis retrahant ad Efficientem, & Intellectum perfundant, vel saltem perstringant falsa opinione de Forma, ex intuitu Efficientis. Efficiens vero semper ponitur nil aliud esse, quam vehiculum, sive deferens Formæ. Verum huic rei, per *Exclusivam* legitime factam, facile adhibetur remedium.

Proponendum itaque est jam Exemplum *Instantiæ Migrantis*. Sit Natura inquisita, Candor, sive Albedo: *Instantia Migrans* ad generationem, est vitrum integrum, & vitrum pulverisatum. Similiter, Aqua simplex, & Aqua agitata in spumam. Vitrum enim integrum, & Aqua simplex, Diaphana sunt, non Alba: At vitrum pulverisatum, & Aqua in spuma, Alba, non Diaphana. Itaque quærendum, quid acciderit ex ista *Migratione* Vitro, aut Aquæ. Manifestum enim est, Formam Albedinis deferri & invehiri per istam contusionem Vitri, & agitationem Aquæ. Nihil autem reperitur accessisse, præter comminutionem partium Vitri & Aquæ,
& Ac-

& Aëris insertionem. Neque vero parum profectum est ad inveniendam Formam Albedinis, quod corpora duo per se Diaphana, sed secundum magis & minus, (Aër scilicet & Aqua, aut Aër & Vitrum) simul posita, per minutas portiones exhibeant Albedinem, per refractionem inæqualem radiorum lucis,

Verum hac in re proponendum est etiam Exemplum periculi & cautionis, de quibus diximus. Nimirum facile hic occurret Intellectui ab hujusmodi Efficientibus depravato, quod ad Formam Albedinis Aër semper requiratur; quod Albedo generetur tantum per corpora Diaphana. quæ omnino falsa sunt, & per multas Exclusiones convicta. Quin potius apparebit, (misso Aëre, & hujusmodi) corpora omnino æqualia (secundum portiones Opticas) dare Diaphanum; corpora vero inæqualia, per texturam simplicem, dare Album; corpora inæqualia secundum texturam compositam, sed ordinatam, dare reliquos colores, præter Nigrum; corpora vero inæqualia per texturam compositam, sed omnino inordinatam & confusam dare Nigrum. Itaque de *Instantia Migrante* ad generationem in Natura inquisita albedinis, propositum est jam Exemplum. *Instantia* autem *migrans* ad corruptionem in eadem Natura albedinis, est Spuma dissoluta. Exuit enim albedinem, & induit

duit diaphanum aqua, postquam fit Integræ
le sine aëre.

Neque vero illud ullo modo prætermittendum est, quod sub *Instantiis migrantibus* comprehendere debeant non tantum illæ quæ migrant ad Generationem & Privationem; sed etiam illæ quæ *migrant* ad Majorationem & Minorationem; cum illæ etiam tendant ad inveniendam Formam, ut per definitionem Formæ superius factam, & *Tabulam Graduum*, manifesto liquet. Itaque Papyrus, quæ sicca quum fuerit, alba est; at madefacta (excluso aëre, & recepta aqua) minus alba est, & magis vergit ad Diaphanum; similem habet rationem cum *Instantiis* supradictis.

XXIV.

INter Prærogativas Instantiarum, tertio loco ponemus *Instantias ostensivas*, de quibus in *Vindemiatione prima de Calido* mentionem fecimus; quas etiam *Elucescentias* sive *Instantias liberatas*, & *prædominantes*, appellare consuevimus. Eæ sunt, quæ ostendunt Naturam Inquisitam nudam & substantivam, atque etiam in exaltatione sua, aut summo gradu Potentiæ suæ; emancipatam scilicet, & liberatam ab impedimentis, vel saltem per fortitudinem suæ virtutis dominantem super ipsa eaque suppressentem & coercentem. Cum enim omne Corpus

pus suscipiat multas Naturarum Formas copulatas, & in Concreto; sit ut alia aliam retundat, deprimat, frangat, & liget; unde obscurantur Formæ singulæ. Inveniuntur autem subjecta nonnulla, in quibus Natura Inquisita præ aliis est in suo vigore, vel per absentiam impedimenti, vel per prædominantiam virtutis. Hujusmodi autem *Instantia* sunt maxime *ostensiva* Formæ. Verum & in his ipsis Instantiis adhibenda est cautio, & cohibendus impetus Intellectus. Quicquid enim ostendat Formam, eamque trudit, ut videatur occurrere Intellectui, pro suspecto habendum est, & recurrendum ad *Exclusivam* severam & diligentem.

Exempli gratia; sit Natura inquisita, Calidum. *Instantia ostensiva* Motus Expansionis, quæ (ut superius dictum est) portio est præcipua Formæ Calidi, est Vitrum Calendare Aëris. Etenim Flamma, licet manifesto exhibeat Expansionem; tamen propter momentaneam extinctionem non ostendit progressum Expansionis. Aqua autem servens, propter facilem transitionem aquæ in vaporem & aërem, non tam bene ostendit Expansionem Aquæ in corpore suo. Rursus Ferrum ignitum & similia, tantum abest ut progressum ostendant, ut contra per retusionem & fractionem spiritus, per partes compactas & crassas, (quæ domant & frænant Expansionem) ipsa Expansio non sit omni-

no conspicua ad sensum. At Vitrum Calendare clarè ostendit Expansionem in Aëre, & conspicuam, & progredientem, & durantem, neque transeuntem.

Rursus, Exempli gratia; sit Natura inquisita, Pondus. *Instantia Ostensiva* Ponderis, est Argentum vivum. Omnia enim superat pondere magno intervallo, præter Aurum; quod non multo gravius est. At præstantior Instantia est ad indicandam Formam ponderis Argentum vivum, quam Aurum; quia Aurum solidum est, & Consistens. quod genus referri videtur ad Densum; at Argentum vivum liquidum est, & turgens Spiritu, & tamen multis partibus exuperat gravitate Diamantem, & ea quæ putantur solidissima. Ex quo ostenditur, Formam gravis, sive ponderosi, dominari simpliciter in copia Materiæ, & non in arcta Compagne.

XXV.

INter Prærogativas Instantiarum ponemus quarto loco *Instantias Clandestinas*, quas etiam *Instantias Crepusculi* appellare consuevimus. Ex sunt veluti oppositæ *Instantiis Ostensivis*. Exhibent enim Naturam inquisitam in infima virtute, & tanquam in incunabulis, & rudimentis suis; tentantem, & tanquam primo experientem, sed sub contraria Natura latentem, & subactam. Sunt autem

autem hujusmodi *Instantia* magni omnino momenti, ad inveniendas Formas; quia sicut *Ostensiva* ducunt facile ad Differentias, ita *Clandestina* ducunt optime ad Genera; id est, ad Naturas illas Communes, quarum Naturæ inquisitæ nihil aliud sunt quàm limitationes.

Exempli gratia; sit Natura Inquisita, Consistens, sive se Determinans; cujus contrarium est Liquidum, sive Fluens. *Instantia Clandestina* sunt illæ, quæ exhibent gradum nonnullum debilem & infirmum Consistentis in fluido; veluti Bulla Aquæ, quæ est tanquam pellicula quædam consistens, & determinata, facta ex corpore Aquæ. Similiter Stillicidia, quæ si adfuerit Aqua quæ succedat, producent se in filium admodum tenue, ne discontinuetur Aqua; At si non detur talis copia Aquæ, quæ succedere possit, cadit Aqua in guttis rotundis, quæ est Figura quæ optimè Aquam sustinet contra discontinuationem. At in ipso temporis articulo, cum definit filum Aquæ, & incipit descensus in guttis, resilit ipsa Aqua sursum ad evitandam discontinuationem. Quin in Metallis, quæ quum funduntur sunt Liquida, sed magis tenacia, recipiunt se sæpe guttæ liquefactæ sursum, atque ita hærent. Simile quiddam est in *Instantia Speculorum* puerilium, quæ solent facere pueruli in scirpis ex saliva, ubi cernitur etiam pellicula consistens Aquæ. At multo

melius se ostendit hoc ipsum in altero illo ludicro puerili; quando capiunt Aquam, per Saponem factam paulo tenaciorem; atque inflant eam per Calamum cavum, atque inde formant Aquam, tanquam in Castellum bullarum; quæ per interpositionem Aëris inducit Consistentiam, eo usque ut se projici nonnihil patiatur absque discontinuatione. Optime autem cernitur hoc in Spuma & Nive: quæ talem induunt Consistentiam, ut fere secari possint; cum tamen sint Corpora formata ex Aëre & Aqua, quæ utraque sunt liquida. Quæ omnia non obscure innuunt, Liquidum & Consistens esse Notiones tantum plebejas, & ad sensum; inesse autem revera omnibus Corporibus fugam & evagationem se discontinuandi; eam in Corporibus homogeneis (qualia sunt Liquida) esse debilem & infirmam; in Corporibus vero quæ sunt composita ex heterogeneis, magis esse vividam & fortem: propterea quod Admotio Heterogenei constringit Corpora; at Subintratio Homogenei solvit & relaxat.

Similiter, exempli gratia; Sit natura Inquisita, attractio, sive coitio corporum. *Instantia* circa Formam ejus *ostensiva* maxime insignis est, magnes. Contraria autem natura attrahendi est, non attrahens; licet in substantia simili. Veluti ferrum, quod non attrahit ferrum, quemadmodum nec plumbum plumbum, nec lignum lignum, nec
aquam

aquam aqua. *Instantia* autem *clandestina* est, magnes ferro armatus, vel potius ferrum in magnete armato. Nam ita fert natura, ut magnes armatus in distantia aliqua, non trahat ferrum fortius, quam magnes non armatus. Verum si admoveatur ferrum, ita ut tangat ferrum in magnete armato, tunc magnes armatus longe majus pondus ferri sustinet, quam magnes simplex & inermis; propter similitudinem substantiæ ferri versus ferrum; quæ operatio erat omnino *clandestina*, & latens in ferro, antequam magnes accessisset. Itaque manifestum est, formam Coitionis esse quippiam, quod in magnete sit vividum & robustum, in Ferro debile & latens. Itidem, notatum est, sagittas parvas ligneas absque cuspide ferrea, emissas ex sclopetis grandibus, altibus penetrare in materiam ligneam, (puta latera Navium, aut similia) quam easdem sagittas Ferro acuminatas, propter similitudinem substantiæ ligni ad lignum, licet hoc ante in ligno latuerit. Itidem, licet aër aërem, aut aqua aquam manifestò non trahat in Corporibus integris; tamen bulla approximata bullæ, facilius dissolvit bullam, quam si bulla illa altera & besset, ob appetitum Coitionis aquæ cum aqua, & aëris cum aëre. Atque hujusmodi *Instantia clandestina* (quæ sunt usus nobilissimi, ut dictum est) in portionibus Corporum parvis & subtilibus maxime se dant conspiciendas.

Quia Massæ rerum majores, sequuntur Formas magis Catholicas, & generales; ut suo loco dicetur.

XXVI.

INter Prærogativas Instantiarum ponemus quinto loco *Instantias Constitutivas*, quas etiam *Manipulares* appellare consuevimus. Eæ sunt quæ constituunt unam speciem Naturæ inquisitæ tanquam Formam minorem. Cum enim Formæ legitimæ (quæ sunt semper convertibiles cum Naturis inquisitis) lateant in profundo, nec facile inveniuntur; postulat res & infirmitas humani Intellectus, ut Formæ particulares, quæ sunt Congregativæ *Manipulorum* quorundam Instantiarum (neutiquam vero omnium) in Notionem aliquam Communem, non negligantur, verum diligentius notentur. Quicquid enim unit Naturam licet modis imperfectis; ad inventionem Formarum viam stermit. Itaque Instantiæ quæ ad hoc utiles sunt, non sunt contemnendæ potestatis, sed habent nonnullam prærogativam.

Verum in his diligens est adhibenda Cautione, ne Intellectus humanus, postquam complures ex istis Formis particularibus adinvenit, atque inde Partitiones sive Divisiones Naturæ inquisitæ confecerit; in illis omnino acquiescat, atque ad Inventionem legitimam Formæ magnæ se non accingat; sed præsuppo-

ponat, Naturam velut à radicibus esse multiplicem & divisam, atque ulteriorem Naturæ unionem, tanquam rem supervacuæ subtilitatis, & vergentem ad merum Abstractum, fastidiat & rejiciat.

Exempli gratia; sit Natura inquisita, Memoria, sive Excitans & Adjuvans memoriam. *Instantia Constitutiva* sunt; Ordo, sive Distributio; quæ manifesto juvat Memoriam. Item Loci in Memoria artificiali; qui aut possunt esse Loci secundum proprium sensum, veluti Janua, Angulus, Fenestra, & similia; aut possunt esse Personæ familiares, & Notæ; aut possunt esse quidvis ad placitum; (modo in ordine certo ponantur) veluti Animalia, Herbæ; etiam Verba, Literæ, Characteres, Personæ Historicæ, & cætera; licet nonnulla ex his magis apta sint & commoda, alia minus. Hujusmodi autem Loci Memoriam insigniter juvant, eamque longe supra vires naturales exaltant. Item Carmina facilius hærent, & discuntur memoriter, quàm Prosa. Atque ex isto *Manipulo* trium Instantiarum, videlicet Ordinis, Locorum Artificialis Memorix, & Versuum, constituitur Species una Auxilii ad Memoriam. Species autem illa, *Abscissio Infiniti* recte vocari possit. Cum enim quis aliquid reminisci aut revocare in Memoriam nititur; si nullam prænotationem habeat aut perceptionem ejus quod quærit, quærit certe &

molitur, & hac illac discurrit, tanquam in Infinito. Quod si certam aliquam prænotionem habeat; statim abscinditur Infinitum; & fit discursus Memoriae magis in vicino. In tribus autem illis Instantiis quæ superius dictæ sunt, prænotio perspicua est & certa. In Prima videlicet debet esse aliquid quod congruat cum Ordine: In Secunda debet esse Imago, quæ relationem aliquam habeat, sive convenientiam ad illa Loca certa; In Tertia debent esse Verba, quæ cadant in Versum. Atque ita abscinditur Infinitum. Aliæ autem Instantiæ dabunt hanc alteram Speciem; ut quicquid deducat Intellectuale ad feriendum Sensum (quæ ratio etiam præcipue viget in Artificiali Memoria) juvet Memoriam. Aliæ Instantiæ dabunt hanc alteram Speciem; ut quæ faciunt impressionem in Affectu forti, incutientes scilicet Metum, Admirationem, Pudorem, Delectationem, juvent Memoriam. Aliæ Instantiæ dabunt hanc alteram Speciem, ut quæ maxime imprimuntur à Mente pura & minus præoccupata ante vel post; veluti quæ discuntur in pueritia, aut quæ commentamur ante somnum, etiam primæ quæquæ rerum vices; magis hæreant in Memoria. Aliæ Instantiæ dabunt hanc alteram Speciem, ut multitudo Circumstantiarum, sive Ansarum, juvet Memoriam; veluti Scriptio per partes non continuatas; Lectio, sive Recitatio voce alta.

Aliæ

Aliæ denique Instantiæ dabunt hanc alteram Speciem, ut quæ expectantur, & attentionem excitant, melius hæreant, quam quæ prætervolant. Itaque si scriptum aliquod vicies perlegeris, non tam facile illud memoriter disces, quam si illud legas decies, tentando interim illud recitare, & ubi deficit Memoria, inspiciendo librum. Ita ut sint veluti Sex Formæ Minores eorum, quæ juvant Memoriam; Videlicet Abscissio Infiniti; Deductio Intellectualis ad Sensibile; Impressio in Affectu forti; Impressio in Mente pura; Multitudo Ansarum; Præexpectatio.

Similiter, Exempli gratia; Sit Natura Inquisita, Gustus, sive Gustatio. *Instantiæ* quæ sequuntur sunt *Constitutivæ*: videlicet, quod qui non olfaciunt, sed sensu eo à Natura destituti sunt, non percipiunt, aut gustu distinguant cibum rancidum, aut putridum; neque similiter Alliatum, aut Rosatum, aut huiusmodi. Rursus, illi qui per accidens Nares habet per descensum rheumatis obstructas, non discernunt aut percipiunt aliquid putridum, aut rancidum, aut Aqua Rosacea inspersum. Rursus, qui afficiuntur huiusmodi rheumate, si in ipso momento, cum aliquid foetidum aut odoratum habent in ore, sive palato, emungant fortiter; in ipso Instanti manifestam perceptionem habent rancidi vel odorati. Quæ Instantiæ dabunt

& constituent hanc Speciem, vel partem potius Gustus; ut Sensus Gustationis ex parte nihil aliud sit, quàm Olfactus interior, transiens & descendens à Narium Meatibus superioribus in Os & Palatum. At contra, Salsum, & Dulce, & Acre, & Acidum, & Austereum, & Amarum & similia; hæc (inquam) omnia æque sentiunt illi, in quibus Olfactus deest, aut obturatur, ac quisquam alius: ut manifestum sit, Sensum Gustus esse Compositum quiddam ex Olfactu interiori, & Tactu quodam exquisito; de quo nunc non est dicendi locus.

Similiter, Exempli gratia; Sit Natura inquisita, Communicatio Qualitatis, absque Commistione Substantiæ. Instantia Lucis, dabit vel constituet unam Speciem Communicationis; Calor vero & Magnes, alteram. Communicatio enim Lucis est tanquam Momentanea, & statim perit, amota Luce Originali. At Calidum, & Virtus Magnetica postquam tramillâ fuerint, vel potius excitata in alio Corpore, hærent & manent ad tempus non parvum, amoto primo movente.

Denique magna est omnino Prærogativa *Instantiarum Constitutarum*; ut quæ plurimum faciant, & ad Definitiones, (præsertim particulares) & ad Divisiones, sive Partitiones Naturarum; de quo non male dixit Plato, *Quod habendus sit tanquam*
pro

XXVII.

INter Prærogativas Instantiarum ponemus sexto loco *Instantias Conformes*, sive *Proportionatas*; quas etiam *Parallelas*, sive *Similitudines Physicas*, appellare consuevimus. Eæ vero sunt, quæ ostendunt Similitudines & Conjugationes rerum, non in Formis Minoribus (quod faciunt *Instantiæ Constitutivæ*) sed plane in Concreto. Itaque sunt tanquam primi & infimi Gradus ad unionem Naturæ. Neque constituunt aliquod Axioma statim ab initio; sed indicant & observant tantum quendam Consensum Corporum. Attamen licet non multum promoveant ad inveniendas Formas; nihilominus magna cum utilitate revelant partium Universi fabricam, & in membris ejus exercent veluti Anatomiam quandam; atque proinde veluti manu-ducunt interdum ad Axiomata sublimia & nobilia; præsertim illa quæ ad Mundi configurationem pertinent, potius quam ad Naturas & Formas simplices.

Exempli gratia; *Instantiæ Conformes* sunt quæ sequuntur: Speculum, & Oculus; & similiter fabrica Auris, & loca reddentia Echo. Ex qua Conformitate, præter ipsam observationem Similitudinis, quæ ad multa utilis est, proclive est insuper colligere & formare illud Axioma; videlicet, Organa Sensuum & Cor-

pora quæ pariunt reflexiones ad Sensus, esse similis Naturæ. Rursus ex hoc ipso admonitus Intellectus, non ægre insurgit ad Axioma quoddam altius & nobilius. Hoc nimirum; Nihil interesse inter Consensus sive Sympathias Corporum sensu præditorum, & inanimatorum sine sensu; nisi quod in illis accedat spiritus Animalis ad Corpus ita dispositum; in his autem absit. Adeo ut quot sint Consensus in Corporibus inanimatis, tot possint esse sensus in Animalibus, si essent perforationes in Corpore Animato, ad discursum spiritus Animalis in membrum rite dispositum, tanquam in Organum idoneum. Et rursus, quot sint sensus in Animalibus, tot sint proculdubio. Motus in Corpore inanimato, ubi Spiritus Animalis abfuerit; licet necesse sit multo plures esse Motus in Corporibus inanimatis, quam Sensus in Animatis, propter paucitatem Organorum Sensus. Atque hujus rei ostendit se Exemplum valde manifestum in doloribus. Etenim quum sint plura genera Doloris in Animalibus, & tanquam varii illius Characteres, (veluti alius est Dolor Ustionis, alius Frigoris intensi, alius Puncturæ, alius Compressionis, alius Extensionis, & similium) certissimum est, omnia illa, quoad Motum, inesse Corporibus inanimatis; veluti Ligno, aut Lapidi, cum uritur, aut per gelu constringitur, aut pungitur, aut scinditur, aut flectitur, aut

tun-

tunditur ; & sic de aliis ; licet non subintrent Sensus , propter absentiam Spiritus Animalis.

Item *Instantia Conformes* (quod mirum fortasse dictu) sunt Radices & Rami Plantarum. Omne enim Vegetabile intumescit , & extrudit partes in Circumferentiam , tam sursum quam deorsum. Neque alia est differentia Radicum & Ramorum , quam quod Radix includatur in terra , & Rami exponantur Aëri , & Soli. Si quis enim accipiat Ramum tenerum & vegetum arboris , atque illud reflectat in aliquam terræ particulam , licet non cohæreat ipsi Solo , gignit statim non Ramum , sed Radicem. Atque vice versa , si terra ponatur superius , atque ita obstruatur Lapide , aut aliqua dura substantia , ut Planta cohibeatur , nec possit frondescere sursum ; edet Ramos in Aërem deorsum.

Itē *Instantia Conformes* sunt, Gummi arborum, & pleræque Gemmæ rupium. Utraque enim nil aliud sunt , quam Exudationes & percolationes Succorum : In primo genere scilicet, Succorum ex Arboribus ; in secundo , ex saxis ; unde gignitur Claritudo & splendor in utrisque , per percolationem nimirum tenuem & accuratam. Nam inde fit etiam , quod Pili Animalium non sint tam pulchri , & tam vividioris , quam Avium Plumæ complures ; quia Succus non tam delicatè percolantur per cutem , quam per calamum.

Item

Item *Instantia Conformes* sunt, Scrotum in Animalibus Masculis; & Matrix in Femellis. Adeo ut nobilis illa Fabrica, per quam Sexus differunt, (quatenus ad Animalia terrestria) nil aliud videatur esse, quàm secundum Exterius, & Interius; vi scilicet majore Caloris genitalia in Sexu Masculo protrudente in exterius, ubi in Femellis nimis debilis est Calor, quam ut hoc facere possit; unde accidit, quod contineantur Interius.

Item *Instantia Conformes* sunt, Pinnæ Piscium, & Pedes Quadrupedum, aut Pedes & Alæ Volucrum, quibus addidit *Aristoteles* quatuor volumina in motu Serpentum. Adeo ut in Fabrica Vniversi, Motus viventium plerumque videatur expediri per quaterniones Artuum sive Flexionum.

Item Dentes in Animalibus terrestribus, & Rostra in Avibus, sunt *Instantia Conformes*; unde manifestum est in omnibus Animalibus perfectis fluere duram quandam substantiam versus Os.

Item non absurda est Similitudo & Conformitas illa, ut Homo sit tanquam Planta inversa. Nam radix nervorum & facultatum Animalium, est Caput; Partes autem seminales sunt infimæ, non computatis extremitatibus tibiârum, & brachiorum. At in Planta, radix (quæ instar Capitis est) regulariter infimo loco collocatur; semina autem supremo.

Denique illud omnino præcipiendum est, & sæpius monendum; ut diligentia hominum in Inquisitione & Congerie Naturalis Historiæ deinceps mutetur plane, & vertatur in contrarium ejus quod nunc in usu est. Magna enim hucusque, atque adeo curiosa fuit hominum industria, in notanda rerum varietate, atque explicandis accuratis Animalium, Herbarum, & Fossilium differentiis; quarum pleræque magis sunt Lusus Naturæ, quam seriæ alicujus utilitatis versus Scientias. Faciunt certe hujusmodi Res ad delectationem, atque etiam quandoque ad Praxin; verum ad introspiciendam Naturam parum, aut nihil. Itaque convertenda plane est opera ad inquirendas & notandas rerum Similitudines & Analoga, tam in integralibus, quam partibus. Illæ enim sunt, quæ Naturam uniunt, & constituere Scientias incipiunt.

Verum in his omnino est adhibenda Cautio gravis, & severa; ut accipiantur pro *Instantiis Conformibus* & *Proportionatis* illæ quæ denotant Similitudines (ut ab initio diximus) Physicas; id est, reales & substantiales, & immerfas in Natura; non fortuitas & ad speciem; multo minus superstitiosas aut curiosas, quales Naturalis Magiæ scriptores (homines levissimi, & in rebus tam seriis, quales nunc agimus, vix nominandi) ubique ostentant; magna cum vanitate & desipientia inanes Similitudines & Sympathias rerum de-

describentes, atque etiam quandoque affingentes.

Verum his missis, etiam in ipsa Configuratione Mundi in Majoribus, non sunt negligendæ *Instantia Conformes*: veluti Africa, & Regio Peruviana, cum Continente se porrigente usque ad Fretum Magellanicum. Utraque enim Regio habet similes Isthmos, & similia Promontoria, quod non temere accidit.

Item Novus & Vetus Orbis; in eo quod utrique Orbes versus Septentriones lati sunt, & exporrecti; versus Austrum autem angusti & acuminati.

Item *Instantia Conformes* nobilissimæ sunt, Frigora intensa in media (quam vocant) Aeris Regione; & Ignes acerrimi, qui sæpe reperiuntur erumpentes ex locis subterraneis; quæ duæ res sunt Ultimitates & Extrema; Naturæ scilicet Frigidi, versus Ambitum Coeli, & Naturæ Calidi versus viscera Terræ; per Antiperistasin, sive Rejectionem Naturæ Contrariæ.

Postremo autem in Axiomatibus Scientiarum, notatu digna est *Conformitas Instantiarum*. Veluti Tropus Rhetoricæ, qui dicitur *Præter Expectatum*, conformis est Tropo Musicæ, qui vocatur *Declinatio Cadentia*. Similiter, Postulatum Mathematicum, ut quæ eidem Tertio aequalia sunt, etiam inter se sint aequalia, conforme est cum

Fabrica Syllogismi in Logica; qui unit ea quę conveniunt in Medio. Denique multum utilis est in quamplurimis Sagacitas quędam in conquirendis & indagandis Conformitatibus & Similitudinibus Physicis.

XXVIII.

Inter *Prærogativas Instantiarum*, Ponemus septimo loco *Instantias Monadicas*; quas etiam *Irregulares*, sive *Heteroclitas* (sumpto vocabulo à Grammaticis) appellare consuevimus. Eę sunt, quę ostendunt corpora in Concreto; quę videntur esse Extravagantia, & quasi Abrupta in Natura, & minime convenire cum aliis rebus ejusdem generis. Etenim *Instantia Conformes* sunt similes alterius: at *Instantia Monadica* sunt sui similes. Usus vero *Instantiarum Monadicarum* est talis, qualis est *Instantiarum Clandestinarum*: vid. ad evehendam & uniendam Naturam ad invenienda Genera, sive Communes Naturas, limitandas postea per Differentias veras. Neque enim desistendum ab Inquisitione, donec proprietates & qualitates, quę inveniuntur in hujusmodi rebus quę possunt censerī pro Miraculis Naturę, reducantur & comprehendantur sub aliqua Forma sive Lege certa: ut Irregularitas sive Singularitas omnis reperiatur pendere ab aliqua Forma Comuni; Miraculum vero illud, sit tandem solummodo in Discre-

ren-

rentiis accuratio, & gradu & concursu raro, & non in ipsa Specie: Ubi nunc Contemplationes hominum non procedant ultra, quam ut ponant hujusmodi res pro Secretis & Magnalibus Naturæ, & tanquam Incausabilibus, & pro Exceptionibus Regularum Generalium.

Exempla *Instantiarum Monadicarum* sunt, Sol, & Luna inter Astra; Magnes, inter Lapides; Argentum vivum, inter Metalla; Elephas, inter Quadrupedes; Sensus Veneris, inter genera Tactus; Odor Venaticus in Canibus, inter genera Olfactus. Etiam S litera apud Grammaticos, habetur pro Monadica; ob facilem compositionem quam sustinet cum Consonantibus, aliquando duplicibus, aliquando triplicibus: quod nulla alia litera facit. Plurimi autem faciendæ sunt hujusmodi Instantiæ, quia acuunt & vivificant Inquisitionem, & medentur Intelleui depravato à Consuetudine, & ab iis quæ sunt plerunque.

XXIX.

INter *Prærogativas Instantiarum*, ponemus loco octavo *Instantias deviantes*; Errores scilicet Naturæ, Vaga, ac Monstra: ubi Natura declinat & deflectit à cursu ordinario. Differunt enim Errores Naturæ ab *Instantiis Monadicis*, in hoc; quod *Monadica* sint Miracula Specierum, at Errores sint
Mi-

Miracula Individuorum. Similis autem fere sunt usus ; quia rectificant Intellectum adversus consueta , & revelant Formas Communes. Neque enim in his etiam desistendum ab Inquisitione , donec inveniaturs Causa hujusmodi Declinationis. Veruntamen Causa illa non exurgit ad Formam aliquam proprie , sed tantum ad *latentem processum* ad Formam. Qui enim Vias Naturæ noverit , is *Deviations* etiam facilius observabit. At rursus , qui *Deviations* noverit , is accuratius Vias describet.

Atque in illo differunt etiam ab *Instantiis Monadicis*, quod multo magis instruant Praxin & Operativam. Nam novas Species generare , arduum admodum foret : at Species notas variare , & inde Rara multa ac Inusitata producere , minus arduum. Facilis autem transitus est à Miraculis Naturæ ad Miracula Artis. Si enim deprehendatur semel Natura in variatione sua , ejusque ratio manifesta fuerit , expeditum erit eo deducere Naturam per Artem , quo per Casum aberraverit. Neque solum eo sed & aliorum ; cum Errores una parte monstrent & aperiant viam ad Errores & Deflexiones undequaque. Hic vero Exemplis non est opus , propter eorundem copiam. Facienda enim est Congeries sive Historia Naturalis particularis , omnium Monstrorum , & partuum Naturæ prodigiorum ; omnis denique Novitatis , & Rarita-

tis ,

tis, & Inconſueti in Natura. Hoc vero faciendum eſt cum ſeveriſſimo delectu, ut conſtet fides. Maxime autem habenda ſunt pro ſuſpectis, quæ pendent quomodocunque à Religione; ut Prodigia *Livii*. Nec minus, quæ inveniuntur in Scriptoribus Magiæ Naturalis, aut etiam Alchymix, & huiusmodi hominibus; qui tanquam proci ſunt & amatores fabularum. Sed depromenda ſunt illa ex gravi & fida Hiſtoria, & auditionibus certis.

XXX.

INter *Prærogativas Instantiarum*, ponemus loco nono *Instantias Limitaneas*; quas etiam *participia* vocare conſuevimus. Eæ vero ſunt quæ exhibent ſpecies Corporum tales, quæ videntur eſſe compositæ ex ſpeciebus duabus, vel *Rudimenta* inter ſpeciem unam & alteram. Hæ vero *Instantiæ* inter *Instantias Monadicas* ſive *Heteroclitas* recte numerari poſſunt: Sunt enim in univerſitate rerum Raræ & Extraordinariæ. Sed tamen ob dignitatem, ſeorſim tractandæ & ponendæ ſunt. Optime enim indicant compositionem & fabricam rerum, & innuunt cauſas Numeri & Qualitatis Specierum Ordinariarum in Univerſo, & deducunt Intellectum ab eo quod eſt, ad id quod eſſe poſteſt.

Harum Exempla ſunt: Muſcus, inter Pu-
tre-

tredinem & Plantam; Cometæ nonnulli, inter Stellas & Meteora ignita; Pisces volantes, inter Aves & Pisces; Vespertiliones, inter Aves & Quadrupedes; Etiam

Simia quàm similis turpissima bestia nobis;

& Partus Animalium biformes, & commisti ex speciebus diversis; & similia.

XXXI.

INter *Prærogativas Instantiarum* ponemus decimo loco *Instantias Potestatis*, sive *Fascium*, (sumpto vocabulo ab Insignibus Imperii;) quas etiam *Ingenia*, sive *Manus Hominis*, appellare consuevimus. Eæ sunt Opera maxime nobilia & perfecta, & tanquam ultima in unaquaque Arte. Cum enim hoc agatur præcipue ut Natura pareat rebus & commodis humanis; consentaneum est prorsus, ut Opera, quæ jampridem in potestate Hominis fuerunt, (quasi Provinciæ antea occupatæ & subactæ) notentur & numerentur; præsertim ea, quæ sunt maxime enucleata & perfecta: propterea quod ab istis proclivior & magis in propinquo sit transitus ad nova & hætenus non inventa. Si quis enim ab horum contemplatione attenta propositum acriter & strenue urgere velit; fiet certe, ut aut producat illa paulo longius, aut deflectat illa ad aliquid, quod finitimum est;

est ; aut etiam applicet & transferat illa ad usum aliquem nobiliorem.

Neque hic finis. Verum quemadmodum ab Operibus Naturæ raris & inconsuetis erigitur Intellectus & elevatur ad inquirendas & inveniendas Formas , quæ etiam illorum sunt capaces : Ita etiam in Operibus Artis egregiis & admirandis hoc usu venit. Idque multo magis ; quia Modus efficiendi & operandi hujusmodi Miracula Artis , manifestus ut plurimum est ; cum plerunque in Miraculis Naturæ sit magis obscurus. Attamen in his ipsis cautio est adhibenda vel maxime ; ne deprimant scilicet Intellectum , & eum quasi humo affigant.

Periculum enim est , ne per hujusmodi Opera Artis , quæ videntur velut Summitates quædam & Fastigia industriæ humanæ , reddatur Intellectus attonitus & ligatus , & quasi maleficiatus quoad illa ; ita ut cum aliis consuescere non possit , sed cogitet , nihil ejus generis fieri posse , nisi eadem via qua illa effecta sunt , accedente tantummodo diligentia majore , & præparatione magis accurata.

Contra illud ponendum est pro certo : vias & modos efficiendi Res & Opera , quæ adhuc reperta sunt & notata , res esse plerunque pauperculas , atque omnem potentiam majorem pendere & ordine derivari à fontibus Formarû , quarû nulla adhuc inventa est.

Ita-

Itaque (ut alibi diximus) qui de Machinis & Arietibus, quales erant apud Veteres, cogitasset; licet hoc fecisset obnixè, atque ætatem in eo consumpsisset; nunquam tamen incidisset in Inventum Tormentorum igneorum operantium per Pulverem pyriũ. Neque rursus, qui in Lanificiis & Serico vegetabili observationem suam & meditationem collocasset, unquam per ea reperisset naturam Vermis aut Serici Bombycini.

Quocirca omnia Inventa, quæ censeri possunt magis Nobilia, (si animum advertas) in lucem prodire, nullo modo per pusillas enucleationes & Extensiones Artium, sed omnino per Casum. Nihil autem repræsentat aut anticipat Casum, (cujus mos est, ut tantum per longa sæcula operetur) præter Inventionem Formarum.

Exempla autem hujusmodi Instantiarum particularia nihil opus est adducere, propter copiam eorundem. Nam hoc omnino agendum, ut visitentur & penitus introspiciantur omnes Artes Mechanicæ, atque Liberales etiam (quatenus ad Opera) atque inde facienda est Congeries sive Historia Particularis, tanquam Magnalium, & Operum Magistralium, & maxime perfectorum in unaquaque ipsarum: una cum Modis effectiõnis sive operationis.

Neque tamen astringimus Diligentiam, quæ

quæ abhibenda est in hujusmodi Collecta ad ea quæ censentur pro Magisteriis & Arcanis alicujus Artis tantum, atque movent admirationem. Admiratio enim proles est Raritatis: Siquidem Rara, licet in genere sint ex Vulgatis Naturis, tamen Admirationem pariunt.

At contra, quæ revera Admirationi esse debent, propter discrepantiam quæ inest illis in specie, collatis ad alias species; tamen si in usu familiari præsto sint; leviter notantur. Debent autem notari *Monodica* Artis, non minus quam *Monodica* Naturæ; de quibus antea diximus. Atque quemadmodum in *Monodica* Naturæ posuimus Solem, Lunam, Magnetem, & similia, quæ Re vulgatissima sunt, sed Natura tamen fere singulari: itidem & de *Monodica* Artis faciendum est.

Exempli gratia: Instantia *Monodica* Artis, est Papyrus; res admodum vulgata. At si diligenter animum advertas, Materię Artificiales aut plane Textiles sunt per fila directa & transversa; qualia sunt, Pannus Sericus, aut Laneus, & Linteus, & hujusmodi: aut coagmentantur ex succis concretis; qualia sunt Later, aut Argilla figularis, aut Vitrum, aut Esmalta, aut Porcellana, & similia; quæ si bene uniantur, splendent; sin minus, indurantur certe, sed non splendent. Attamen omnia talia, quæ fiunt ex succis concretis, sunt fragilia; nec ullo modo hēren-

rentia, & tenacia. At contra, Papyrus est corpus tenax, quod scindi & lacerari possit, ita ut imitetur & fere æmuletur Pellem sive Membranam alicujus Animalis, aut Folium alicujus Vegetabilis, & hujusmodi opificia Naturæ. Nam neque fragilis est, ut Vitrum; neque textilis, ut Pannus; sed habet fibras certe, non fila distincta, omnino ad modum Materialium Naturalium: ut inter Artificiales Materias vix inveniriatur simile aliquid, sed sit plane *Monadicum*. Atque præferenda sane sunt in Artificialibus ea, quæ maxime accedunt ad imitationem Naturæ, aut è contrario eam potenter regunt & invertunt.

Rursus, inter *Ingenia & Manus Hominis*, non prorsus contemnenda sunt Præstigiæ & Jocularia. Nonnulla enim ex istis, licet sint usu levia & ludicra, tamen informatione valida esse possunt.

Postremo: neque omnino omittenda sunt Superstitiosa, & (prout Vocabulum sensu vulgari accipitur) Magica. Licet enim hujusmodi res sint in immensum obrutæ grandi mole Mendaciorum & fabularum; tamen inspicendum paulisper, si forte subsit & lateat in aliquibus earum aliqua operatio Naturalis: ut in Fascino; & Fortificatione Imaginationis; & Consensu rerum ad distans; & Transmissione Impressionum à Spiritu ad Spiritum, non minus quam à

Corpore ad Corpus ; & similibus.

XXXII.

EX iis , quæ ante dicta sunt , patet ; quòd quinque illa Instantiarum genera, de quibus diximus , (vid. *Instantiarum Conformium*, *Instantiarum Monadicarum*, *Instantiarum Deviantium* , *Instantiarum Limitanearum* , *Instantiarum Potestatis*) non debeant reservari , donec inquiratur Natura aliqua certa ; (quemadmodum Instantiæ reliquæ , quas primo loco proposuimus , nec non plurimæ ex iis , quæ sequuntur , reservari debent :) sed statim jam ab initio facienda est earum Collectio , tanquam Historia quædam particularis ; eo quod digerant ea quæ ingrediuntur Intellectum , & corrigant pravam complexionem Intellectus ipsius , quem omnino necesse est imbui , & infici , & demum perverti ac distorqueri ab incurfibus quotidianis & consuetis.

Itaque adhibendæ sunt eæ Instantiæ tanquam Præparativum aliquod ad rectificandum & expurgandum Intellectum. Quicquid enim abducit Intellectum à consuetis , æquat & complanat aream ejus , ad recipiendū Lumen siccum & purum Notionum verarum.

Quin etiam hujusmodi Instantiæ sternunt & præstruunt viā ad Operativam ; ut suo loco dicemus , quando de *Deductionibus ad Praxin* sermo erit.

XXXIII.

INter *Prærogativas Instantiarum* ponemus loco undecimo *Instantias Comitatus*, atque *Hostiles*; quas etiam *Instantias propositionum fixarum* appellare consuevimus. Eæ sunt *Instantiæ*, quæ exhibent aliquod Corpus five Concretum tale, in quo Natura Inquisita perpetuo sequatur tanquam Comes quidam individuus: aut contra, in quo Natura Inquisita perpetuo fugiat, atque ex *Comitatu* excludatur, ut Hostis & inimicus. Nam ex hujusmodi *Instantiis* formantur Propositiones certæ & universales; aut *Affirmativæ*, aut *Negativæ*: in quibus Subjectum erit tale Corpus in Concreto, Prædicatum vero Natura ipsa Inquisita. Et enim Propositiones particulares omnino *Fixæ* non sunt, ubi scilicet Natura Inquisita reperitur in aliquo Concreto fluxa & mobilis; vid. Accedens, five Acquisita; aut rursus Recedens, five Deposita. Quocirca particulares Propositiones non habent *Prærogativam* aliquam majorem, nisi tantum in *Casu Migrationis*; de quo antea dictum est. Et nihilominus, etiam Particulares illæ Propositiones comparatæ & collatæ cum Universalibus, multum juvant; ut suo loco dicetur. Neque tamen, etiam in Universalibus istis Propositionibus exactam aut absolutam Affirmationem vel Abnegationem requirimus.

Sufficit enim ad id quod agitur, etiamſi Exceptionem nonnullam ſingularem aut raram patiantur.

Uſus autem *Instantiarum Comitatus* eſt, ad anguſtandam *Affirmativam* Formæ. Quemadmodum enim in *Instantiis Migrantibus* anguſtatur *Affirmativa* Formæ; vid. ut neceſſario poni debeat Forma rei eſſe aliquid, quod per Actum illum *Migrationis* inditur aut deſtruitur: Ita etiam in *Instantiis Comitatus* anguſtatur *Affirmativa* Formæ; ut neceſſario poni debeat Forma rei eſſe aliquid, quod talem Concretionem corporis ſubingrediatur, aut contra ab eadem abhorreat; ut qui bene norit Conſtitutionem aut Schematiſmum huiusmodi corporis, non longe abſuerit ab extrahenda in lucem forma Naturæ Inquiſitæ.

Exempli gratia; ſit Natura Inquiſita, Calidum. *Instantia Comitatus*, eſt Flamma. Etenim in aqua, Aëre, Lapide, Metallo, & aliis quamplurimis, Calor eſt mobilis & accedere poteſt & recedere: At omnis Flamma eſt Calida, ita ut Calor in concretionem Flammæ perpetuo ſequatur. At *Instantia Hostilis* Calidi nulla reperitur apud nos. Nam de viſceribus Terræ nihil conſtat ad ſenſum; ſed eorum Corporum, quæ nobis nota ſunt, nulla prorsus eſt Concretio quæ non eſt ſuſceptibilis Caloris.

At rursus, ſit Natura Inquiſita, Conſiſtens:

stans: *Instantia Hostilis*, est Aër. Etenim Metallum potest fluere, potest consistere; similiter Vitrum; etiam Aqua potest consistere, cum congelatur: at impossibile est ut Aër unquam consistat, aut exuat fluorem.

Verum de *Instantiis* hujusmodi *Propositionum fixarum* supersunt duo Monita, quæ utilia sunt ad id quod agitur. Primum, ut si defuerit plane universalis *Affirmativa* aut *Negativa*, illud ipsum diligenter notetur tanquam Non-Ens: sicut fecimus de Calido, ubi Universalis Negativa (quatenus ad Entia quæ ad nostram notitiam pervenerint) in rerum natura deest. Similiter, si Natura Inquisita sit *Æternum*, aut Incorruptibile; deest *Affirmativa Universalis* hic apud nos. Neque enim prædicari potest *Æternum* aut *Incorruptibile* de aliquo corpore eorum, quæ infra Cœlestia sunt, aut supra interiora Terræ. Alterum Monitum est, ut Propositionibus Universalibus, tam Affirmativis quam Negativis de aliquo Concreto subjungantur simul ea Concreta, quæ proxime videntur accedere ad id quod est ex Non-Entibus: ut in Calore, Flammæ molliissimæ & minimum adurentes; in Incorruptibili, Aurum, quod proxime accedit. Omnia enim ista indicant terminos Naturæ inter Ens & Non-Ens; & faciunt ad Circumscriptiones Formarum, ne gliscant & vagentur extra conditiones Materiæ.

XXXXIV.

INter *Prærogativas Instantiarum*, ponemus loco duodecimo ipsas illas *Instantias Subjunctivas*, de quibus in superiori Aphorismo diximus: quas etiam *Instantias Ultimatis* sive *Termini* appellare consuevimus. Neque enim hujusmodi *Instantiæ* utiles sunt tantum, quatenus subjunguntur Propositionibus Fixis; verum etiam per se & in proprietate sua. Indicant enim non obscure veras Sectiones Naturæ, & Mensuras rerum, & illud *Quousque* Natura quid faciat & ferat, & deinde Transitus Naturæ ad aliud. Talia sunt; Aurum, in Pondere; Ferrum, in Duritie; Cete, in Quantitate Animalium; Canis, in Odore; Inflammatio Pulveris pyrii, in Expansione celeri; & alia id genus. Nec minus exhibenda sunt ea quæ sunt Ultima gradu infimo, quàm quæ supremo: ut Spiritus vini, in Pondere; Sericum, in Mollitie; Vermiculi cutis, in Quantitate Animalium; & cætera.

XXXV.

INter *Prærogativas Instantiarum*; ponemus loco decimo tertio *Instantias Fœderis* sive *Unionis*. Ex sunt, quæ confundunt & adunant Naturas, quæ existimantur esse Heterogenæ; & pro talibus notantur & signantur per divisiones receptas.

At *Instantia Fæderis* ostendunt, operationes & effectus, quæ deputantur alicui ex illis Heterogeneis ut propria, competere etiam aliis ex Heterogeneis; ut convincatur ista Heterogenia (quæ in opinione est) vera non esse, aut essentialis; sed nil aliud esse, quam Modificatio Naturæ communis. Optimi itaque sunt usus, ad elevandum & elevandum Intellectum à Differentiis ad Genera, & ad tollendum larvas & simulachra rerum, prout occurrunt & prodeunt personatæ in substantiis Concretis.

Exempli gratia: sit Natura Inquisita, Calidum. omnino videtur esse divisio solennis & authentica, quod sint tria genera Caloris: videlicet Calor Cœlestium, Calor Animalium, & Calor Ignis: quodque isti Calores (præsertim unus ex illis, comparatus ad reliquos duos) sint ipsa essentia & specie, sive natura specifica, differentes & plane heterogenei: Quandoquidem Calor Cœlestium & Animalium generet & foveat, at Calor Ignis contra corrumpat & destruat. Est itaque *Instantia Fæderis*, Experimentum illud satis vulgatum, cum recipitur ramus aliquis vitis intra domum ubi sit focus assiduus, ex quo maturescunt uvæ, etiam mense integro citius quam foras: Ita ut maturatio fructus etiam pendentis super arborem fieri possit, scilicet ab Igne, cum hoc ipsum videatur esse opus proprium Solis.

Itaque ab hoc initio facile insurgit Intellectus, repudiata Heterogenia essentiali, ad inquirendum quæ sint Differentiæ illæ, quæ revera reperiuntur inter Calorem Solis & Ignis, ex quibus fit, ut eorum operationes sint tam dissimiles, utcunque illi ipsi participant ex Natura commun.

Quæ Differentiæ reperientur quatuor: vid. Primo, quod Calor Solis respectu Caloris Ignis, sit gradu longe clementior & lenior; Secundo, quod sit (præsertim ut defertur ad nos per Aërem) qualitate multo humidior: Tertio, (quod Caput rei est) quod sit summe inæqualis, atque accedens & auctus, deinceps recedens & diminutus: id quod maxime confert ad Generationem corporum. Recte enim asseruit *Aristoteles*, causam principalem Generationum & Corruptionum quæ fiunt hic apud nos in superficie Terræ, esse viam obliquam Solis per Zodiacum: unde Calor Solis, partim per vicissitudines Diei & Noctis, partim per successiones Æstatis & Hyemis, evadit miris modis inæqualis. Neque tamen desinit ille Vir, id quod ab eo recte inventum fuit, statim corrumpere & depravare. Nam ut Arbitrator scilicet Naturæ (quod illi in more est) valde magistraliter assignat causam Generationis, Accessui Solis; causam autem Corruptionis, Recessui: cum utraque res (Access-

cessus videlicet Solis, & Recessus) non respective, sed quasi indifferenter præbeat causam tam Generationi quam Corruptioni: quandoquidem inæqualitas Caloris, Generationi & Corruptioni rerum; æqualitas, Conservationi tantum ministret. Est & Quarta Differentia inter Calorem Solis & Ignis, magni prorsus momenti: vid. quod Sol operationes suas insinuet per longa temporis spatia; ubi operationes Ignis (urgente hominum impatientia) per breviora intervalla ad exitum perducantur. Quod si quis id sedulo agat, ut Calorem Ignis attemperet & reducat ad gradum moderatiorem & leniorem; (quod multis modis facile fit) deinde etiam inspergat & admisceat nonnullam humiditatem; maxime autem si imitetur Calorem Solis in inæqualitate; postremo, si moram patienter toleret, (non certe eam quæ sit proportionata operibus Solis, sed largiorem, quam homines adhibere solent in operibus Ignis;) Is facile missam faciet Heterogeniam illam Caloris: & vel tentabit, vel exæquabit, vel in aliquibus vincet opera Solis, per Calorem Ignis. Similis *Instantia* *Fæderis* est, resuscitatio Papilionum, ex frigore stupentium & tanquam emortuorum, per exiguum teporem Ignis: ut facile cernas, non magis negatum esse Igni, vivificare Animantia, quam maturare Vegetabilia. Etiam Inventum illud celebre *Fracastorii* de

Sartagine acriter calefacta, qua circumdant Medici capita Apoplecticorum desperatorum. expandit manifeste spiritus animales, ab humoribus obstructionibus Cerebri compressos & quasi extinctos; illosq; ad motum excitat, non aliter quam Ignis operatur in Aquam aut Aerem; & tamen per consequens vivificat. Etiam Ova aliquando excluduntur per Calorem Ignis; id quod prorsus imitatur Calorem Animalem & complura ejusmodi, ut nemo dubitare possit, quin Calor Ignis in multis subjectis modificari possit ad imaginem Caloris Coelestium & Animalium.

Similiter sint Naturæ Inquisitæ, Motus & Quies. Videtur esse divisio solennis atque ex intima Philosophia, quod corpora Naturalia vel rotent, vel ferantur recta, vel stent sive quiescant. Aut enim est Motus sine termino, aut Statio in termino, aut Latio ad terminum. At motus ille perennis Rotationis, videtur esse Coelestium proprius: Statio sive Quies, videtur competere ipsi globo Terræ: At corpora cætera (Gravia quæ vocant, & Levia; extra loca scilicet connaturalitatis sue sita) feruntur recta ad massas sive congregationes similium; Leviam sursum, versus ambitum Cœli; Gravia deorsum, versus Terram. Atque ista pulchra dictu sunt.

At *Instantia Fœderis*, est Cometa aliquis humilior; qui cum sit longe infra Cœlum, tamen rotat: Atque commentum *Aristote-*
lis,

lis, de alligatione sive sequacitate Cometæ ad Astrum aliquod, jampridem explosum est; non tantum quia ratio ejus non est probabilis, sed propter experientiam manifestam discursus & irregularis motus Cometarum per varia loca Cœli.

At rursus alia *Instantia Fœderis* circa hoc subjectum, est Motus Aëris; qui intra Tropicos (ubi Circuli Rotationis sunt majores) videtur & ipse rotare ab Oriente in Occidentem.

Et alia rursus *Instantia* foret Fluxus & Refluxus Maris, si modo aquæ ipsæ deprehendantur ferri motu Rotationis (licet tardò & evanido) ab Oriente in Occidentem; ita tamen, ut bis in die reperiuntur. Itaque si hæc ita se habeant; manifestum est, Motum istum Rotationis non terminari in Cœlestibus, sed communicari Aëri & Aquæ.

Etiam ista proprietas Levium, nimirum ut ferantur sursum, vacillat non nihil. Atque in hoc, sumi potest pro *Instantia Fœderis*, Bulla aquæ. Si enim aër fuerit subter aquam, ascendit rapide versus superficiem aquæ, per Motum illum *Plaga*, (quam vocat *Democritus*) per quam aqua descendens percutit & attollit aërem sursum; non autem per contentionem aut nixum aëris ipsius. Atqui ubi ad superficiem ipsam Aquæ ventum fuerit, tum cohibetur Aër ab ulteriore ascensu, per

levem resistantiam quam reperit in Aqua non statim tolerante se discontinuari: ita ut exilis admodum sit appetitus Aëris ad superiora.

Similiter sit Natura Inquisita, Pondus. Est plane divisio recepta; ut Densa & Solida ferantur versus centrum Terræ, Rara autem & Tenuia versus ambitum Cœli; tanquam ad loca sua propria. Atque loca quod attinet; (licet in Scholis hujusmodi res valeant) plane inepta & puerilis cogitatio est, Locum aliquid posse. Itaque nugantur Philosophi, cum dicunt, quod, si perforata esset Terra, corpora gravia se sisterent quando ventum esset ad Centrum. Esset enim certe virtuosum plane & efficax genus Nihili, aut Puncti Mathematici; quod aut alia efficeret, aut rursus quod alia appeterent: Corpus enim non nisi à corpore patitur. Verum iste appetitus Adscendendi & Descendendi, aut est in Schematismo corporis quod movetur, aut in Sympathia sive consensu cum alio corpore. Quod si inveniatur aliquod corpus Densum & Solidum, quod nihilominus non feratur ad Terram; confunditur hujusmodi divisio. At si recipiatur opinio *Gilberti* quod Magnetica vis Terræ ad alliciendum gravia, non extendatur ultra orbem Virtutis suæ, (quæ operatur semper ad distantiam certam, & non ultra) hocque per aliquam Instantiam verificetur; ea demum erit *Instantia Fœderis*

ris circa hoc subjectum. Neque tamen occurrit impræsentiarum aliqua Instantia super hoc certa & manifesta. Proxime videntur accedere Cataractæ Cœli, quæ in navigationibus per Oceanum Atlanticum versus Indias utralque sæpe conspiciuntur. Tanta enim videtur esse vis & moles aquarum, quæ per huiusmodi Cataractas subito effunditur; ut videatur Collectio Aquarum fuisse ante facta, atque in his locis hæsisse & mansisse, & postea potius per causam violentam dejecta & detrusa esse, quam naturali Motu gravitatis cecidisse: adeo ut conjici possit, corpoream molem, densam atque compactam, in magna distantia à Terra, fore pensilem tanquam Terram ipsam; nec casuram, nisi deiciatur. Verum de hoc nil certi affirmamus. Interim in hoc & in multis aliis facile apparebit, quam inopes simus Historiæ Naturalis, cum loco Instantiarum certarum, nonnunquam Suppositiones asserre pro Exemplis cogamur.

Similiter sit Natura Inquisita, Discursus Ingenii. Videtur omnino divisio vera, Rationis Humanæ, & Solertiæ Brutorum. Attamen sunt nonnullæ Instantiæ actionum, quæ eduntur à Brutis, per quas videntur etiam Bruta quasi syllogizare: ut memoriæ proditum est de Corvo; qui per magnas siccitates fere enectus siti, conspexit aquam in trunco cavo arboris; atque cum non daretur ei in-

intrare propter angustias, non cessavit jace-
re multos lapillos, per quos surgeret &
ascenderet aqua, ut bibere posset; quod
postea cessit in Proverbium.

Similiter sit Natura Inquisita, Visibile.
Videtur omnino esse divisio vera & certa;
Lucis, quæ est Visibile originale, & primam
copiam facit visui; & Coloris, qui est Visi-
bile secundarium, & sine luce non cernitur,
ita ut videatur nil aliud esse quam imago aut
modificatio Lucis. Attamen ex utraque par-
te circa hoc videntur esse *Instantia Fæderis*;
scilicet, Nix in magna quantitate, & Flam-
ma sulphuris: in quarum altera videtur esse
Color primulum lucens, in altera Lux ver-
gens ad colorem.

XXXVI.

INter Prærogativas Instantiarum ponemus
loco decimo quarto *Instantias Crucis*;
translato vocabulo à *Crucibus*, quæ erectæ
in Biviis, indicant & signant viarum separa-
tiones. Has etiam *Instantias Decisorias*, &
Indiciales, & in Casibus nonnullis *Instan-
tias Oraculi*, & *Mandati*, appellare con-
suevimus. Earum ratio talis est. Cum in In-
quisitione Naturæ alicujus, Intellectus poni-
tur tanquam in Æquilibrio, ut incertus sit,
utri Naturarum è duabus, vel quandoque
pluribus, Causa Naturæ Inquisitæ attribui
aut assignari debeat, propter complurium
Na-

Naturarum concursum frequentem & ordinarium; *Instantia Crucis* ostendunt consortium unius ex Naturis (quoad Naturam Inquisitam) fidum & indissolubile; alterius autem varium & separabile; unde terminatur quæstio, & recipitur Natura illa prior pro Causa, missa altera & repudiata. Itaque hujusmodi Instantiæ sunt maximæ lucis, & quasi magnæ authoritatis; ita ut Curriculum Interpretationis quandoque in illas desinat, & per illas perficiatur. Interdum autem *Instantia Crucis* illæ occurrunt & inveniuntur inter jam pridem notatas; At ut plurimum Novæ sunt, & de Industria atque ex Composito quæsitæ & applicatæ, & diligentia sedula & acri tandem erutæ.

Exempligratia; sit Natura Inquisita Fluxus & Refluxus Maris, ille bis repetitus in die, atque sexhorarius, in accessibus & recessibus singulis, cum differentia nonnulla quæ coincidit in Motum Lunæ. Bivium circa hanc Naturam tale est.

Necessè prorsus est, ut iste Motus efficiatur, vel ab Aquarum Progressu & Regressu, in modum Aquæ in pelvi agitatae, quæ quando latus unum pelvis alluit, deserit alterum; vel à Sublatione & subsidentia Aquarum è profundo, in modum Aquæ ebullientis, & rursus subsidentis, Utri verò Causæ fluxus & Refluxus ille assignari debeat, oritur dubitatio. Quod si recipiatur prior Assertio,

ne-

neceſſe eſt ut cum ſit Fluxus in Mari ex una parte, fiat ſub idẽ tempus alicubi in Mari Re- fluxus ex alia. Itaque ad hoc reducitur Inqui- ſitio. Atqui obſervavit *Acoſta*, cum aliis non- nullis (diligenti facta Inquiſitione) quod ad littora Floridę, & ad littora adverſa Hiſpaniæ & Africę, ſiant Fluxus Maris ad eadem tem- pora, & refluxus itidem ad eadem tempora; non contra, quod cum fluxus ſit ad littora Floridę, fiat refluxus ad littora Hiſpaniæ & Africę. Attamen adhuc diligentius attenden- ti, non per hoc evincitur Motus Attollens, & abnegatur Motus in progreſſu. Fieri enim poteſt, quod ſit Motus Aquarum in progreſ- ſu, & nihilo minus inundet adverſa littora ejuſdem Alvei ſimul; Si Aquę ſcilicet illę con- trudantur & compellantur aliunde; quemad- modẽ ſit in Fluviiſ, qui fluunt & refluunt ad utrunq; litus horis iſdem, cũ tamen iſte Mo- tus liquido ſit Motus in Progreſſu, nempe A- quarum ingredientiuũ oſtia Fluminũ ex Ma- ri. Itaque ſimili modo fieri poteſt, ut Aquę venientes magna mole ab Oceano Orienta- li Indico, compellantur & trudantur in Al- veum Maris Atlantici, & propterea inun- dent utrumque latus ſimul. Quærendum itaque eſt, an ſit alius Alveus, per quem A- quę poſſint iſdẽ temporibus minui & reflue- re. Atque præſto eſt Mare Australe, Mari At- lantico neutiquam minus, ſed potius magis la- rum & extenſũ, quod ad hoc ſufficere poſſit.

Ita-

Itaque jam tandem perventum est ad *Instantiam Crucis* circa hoc subjectum. Eatalis est. Si pro certo inveniatur, quod cum sit Fluxus ad littora adversa tam Floridæ, quam Hispaniæ, in Mari Atlantico; fiat simul Fluxus ad littora Peruviæ, & juxta dorsum Chinæ in Mari Australi; Tum certè per hanc *Instantiam Decisoriæ* abjudicanda est Assertio; quod Iluxus & Refluxus Maris de quo inquiritur, fiat per Motum Progressivum. Neque enim relinquitur aliud Mare, aut locus, ubi possit ad eadem tempora fieri Regressus, aut Refluxus. Commodissime autem hoc sciri possit, si inquiratur ab Incolis Panamæ & Limæ, (ubi uterque Oceanus, Atlanticus & Australis, per parvum Isthmum separantur) utrum ad contrarias Isthmi partes fiat simul Fluxus & Refluxus Maris, an è contra. Verum hæc Decisio, sive Abjudicatio certa videtur, posito quod Terra stet immobilis. Quod si Terra rotet, fieri fortasse potest, ut ex inæquali rotatione (quatenus ad celeritatem sive incitationem) Terræ & Aquarum Maris, sequatur Compulsio violenta Aquarum Maris, sequatur Compulsio violenta Aquarum in Cumulum sursum, quæ sit Fluxus, & Relaxatio earundem, (postquam amplius cumulari non sustinuerint) indeorsum, quæ sit Refluxus. Verum de hoc facienda est Inquisitio separatim. Attamen etiam hoc supposito, illud æque manet fixum,

xum, quod necesse sit fieri alicubi Refluxum Maris ad eadem tempora, quibus fiunt Fluxus in aliis partibus.

Similiter, sit Natura Inquisita, posterior ille Motus ex duobus quos supposuimus; videlicet Motus Maris se attollens, & rursus subsidens; si forte ita acciderit, ut (diligenti facto examine) rejiciatur Motus alter, de quo diximus, Progressivus. Tum vero erit Trivium circa hanc Naturam tale. Necesse est, ut Motus iste, per quem Aquæ in Fluxibus & Refluxibus se attollunt, & rursus relabuntur, absque aliqua accessione Aquarum aliarum quæ advolvuntur, fiat per unum ex his tribus modis; vel quod ista aquarum copia emanet ex interioribus Terræ, & rursus in illa se recipiat; vel quod non sit aliqua amplior moles Aquarum, sed quod eadem Aquæ (non aucto Quanto suo) extendantur, sive rarefiant, ita ut majorem locum & dimensionem occupent, & rursus se contrahant; vel quod nec Copia accedat major, nec Extensio amplior, sed eadem Aquæ (prout sunt, tam Copia, quam Densitate aut Raritate) per vim aliquam Magneticam desuper eas attrahentem, & evocantem, & per Consensum, se remittant. Itaque reducat (si placet) jam Inquisitio (missis duobus illis Motibus prioribus) ad hunc ultimum; & inquiretur si fiat aliqua talis Sublatio per Consensum, sive vim Magneticam. Atqui pri-

primo manifestum est, universas Aquas, prout ponuntur in Fossa, sive Cavo Maris, non posse simul attolli, quia deesset quod succederet in fundo; adeo ut si foret in Aquis aliquis hujusmodi appetitus se attollendi, ille ipse tamen à Nexu rerum, sive (ut vulgo loquuntur) ne detur Vacuum, fractus foret & cohibitus. Relinquitur, ut attollantur Aquæ ex aliqua parte, & per hoc minuantur & cedant ex alia. Enimvero rursus necessario sequetur, ut vis illa Magnetica, cum super Totum operari non possit, circa Medium operetur intensissime; ita ut Aquas in Medio attollat; illæ vero sublatae, latera per successionem deferant & destituant.

Itaque jam tandem perventum est ad *Instantiam Crucis* circa hoc subjectum. Ea talis est: Si inveniat, quod in Reflexibus Maris, Aquarum superficies in Mari sit arcuata magis & rotunda, attollentibus se scilicet Aquis in medio Maris, & deficientibus circa latera, quæ sunt litora; & in Fluxibus eadem superficies sit magis plana & æqua, redeuntibus scilicet Aquis ad priorem suam positionem; tum certe per hanc *Instantiam* ^{aliam} *Decisoriā* potest recipi Sublatio per vim Magneticam; aliter prorsus abjudicanda est. Hoc vero in Fretis per lineas nauticas non difficile est experiri; videlicet utrum in Reflexibus versus Medium Maris Mare non sit magis altum sive profundum, quam in Flu-

xibus. Notandum autem est, si hoc ita sit, fieri (contra ac creditur) ut attollant se Aquę in Reflexibus, demittant se tantum in Fluxibus, ita ut littora vestiant & inundent.

Similiter, sit Natura Inquisita, Motus Rotationis spontaneus, & speciatim, utrum Motus Diurnus, per quem Sol & Stellę ad conspectum nostrum oriuntur & occidunt, sit Motus Rotationis verus in Cœlestibus; aut motus apparens in Cœlestibus, verus in Terra. Poterit esse *Instantia Crucis* super hoc subjectum talis. Si inveniatur Motus aliquis in Oceano ab Oriente in Occidentem, licet admodum languidus & enervatus; Si idem Motus reperiatur paulo incitator in Aëre, præsertim intra Tropicos, ubi propter majores Circulos est magis perceptibilis; Si idem Motus reperiatur in humilioribus Cometis, jam factus vivus & validus; Si idem Motus reperiatur in Planetis, ita tamen dispensatus & graduatus, ut quo propius absit à Terra, sit tardior; quo longius, celerior, atque in Cœlo demum stellato sit velocissimus; Tum certe recipi debet Motus diurnus pro vero in Cœlis, & abnegandus est Motus Terrę; quia Manifestum erit, Motum ab Oriente in Occidentem esse plane Cosmicum, & ex Consensu Universi, qui in Summitatibus Cœli maxime rapidus, gradatim labascit, & tandem desinat & extinguatur in Immobili, videlicet Terra.

Simi-

Similiter, sit Natura Inquisita, Motus Rotationis ille alter apud Astronomos decantatus, renitens & contrarius Motui diurno, videlicet ab Occidente in Orientem, quem veteres Astronomi attribuunt Planetis, etiam Cœlo stellato, at *Copernicus*, & ejus Sectatores, Terræ quoque; & quærat, utrum inveniatur in rerum Natura aliquis talis Motus, an potius res conficta sit & supposita, ad Compendia & Commoditates Calculationum, & ad pulchrum illud, scilicet de expediendis Motibus Cœlestibus per Circulos perfectos. Neutiquam enim evincitur iste Motus esse in Supernis verus & realis, nec per Defectum Restitutionis Planetæ in Motu diurno ad idem punctum Cœli stellati, nec per diversam Politatem Zodiaci, habito respectu ad Polos Mundi, quæ duo nobis hunc Motum pepererunt. Primum enim Phænomenon per Anteversionem & Derelictionem optime salvatur, Secundum per Lineas Spirales; adeo ut Inæqualitas Restitutionis, & Declinatio ad Tropicos, possint esse potius Modificationes Motus unici illius diurni, quam Motus renitentes, aut circa diversos Polos. Et certissimum est, si paulisper pro Plebeiis nos geramus, (missis Astronomorum & Scholæ commentis, quibus illud in more est, ut Sensui in multis immerito vim faciant, & obscuriora malint) talem esse Motum istum ad Sensum, qualem diximus:

Cu-

Cujus imaginem per fila ferrea (veluti in Machina) aliquando repræsentari fecimus.

Verum Instantia Crucis super hoc subiectum poterit esse talis. Si inveniatur in aliqua Historia fide digna, fuisse Cometam aliquem, vel sublimiorem, vel humiliorem, qui non rotaverit cum Consensu manifesto (licet admodum irregulariter) Motus diurni, sed potius rotaverit in contrarium Cœli; tum certe hucusque judicandum est, posse esse in Natura aliquem talem Motum. Sin nihil hujusmodi inveniatur, habendus est pro suspecto, & ad alias *Instantias Crucis* circa hoc confugiendum.

Similiter, sit Natura Inquisita, Pondus sive Græve. Bivium circa hanc Naturam tale est. Necesse est, ut Gravia & Ponderosa vel tendant ex Natura sua ad Centrum Terræ, per proprium Schematismum; vel ut à Massa Corporea ipsius Terræ, tanquam à Congregatione Corporum Connaturalium, attrahantur & rapiantur, & ad eam per Consensum ferantur. Et posterius hoc si in causa sit, sequitur, ut quo proprius gravia appropinquant ad Terram, eo fortius & majore cum impetu ferantur ad eam; quo longius ab ea absint, debilius & tardius, (ut sit in Attractionibus Magneticis;) idque fieri intra spatium certum; adeo ut si elongata fuerint à Terra tali distantia, ut virtus Terræ in ea agere non possit, pensilia mansura sint,

ut

ut & ipsa Terra, nec omnino decasura.

Itaque talis circa hanc rem poterit esse *Instantia Crucis*. Sumatur Horologium ex iis quæ moventur per Pondera plumbea; & aliud ex iis quæ moventur per compressionem laminæ ferreæ; atque vere probentur, ne alterum altero velocius sit, aut tardius; Deinde ponatur Horologium illud movens per pondera, super fastigium alicujus Templi altissimi, altero illo infra detento; & notetur diligenter, si Horologium in alto situm tardius moveatur quam solebat, propter diminutam virtutem Ponderum. Idem fiat Experimentum in profundis Minerarum, alte sub Terra depressarum; utrum Horologium hujusmodi non moveatur velocius quam solebat, propter auctam virtutem Ponderum. Quod inveniatur virtus Ponderum minui in sublimi, aggravari in subterraneis; recipiatur pro Causa Ponderis, Attractio à Massa Corporea Terræ.

Similiter, sit Natura Inquisita, Verticitas Acus ferreæ, tactæ Magnete. Circa hanc Naturam tale erit Bivium. Necesse est, ut Tactus Magnetis vel ex se indat ferro Verticitatem, ad Septentriones & Austrum; vel ut excitet ferrum tantummodo & habiliter: Motus autem ipse indatur ex præsentia Terræ, ut *Gilbertus* opinatur, & tanto conatu probare nititur. Itaque huc spectant ea, quæ ille perspicaci industria conquirit. Nimirum quod

quod Clavus ferreus , qui diu duravit in situ
versus Septentriones & Austrum , colligat
mora diutina Verticitatem , absque Tactu
Magnetis : Ac si Terra ipsa , quæ ob distan-
tiam debiliter operatur , (namque superficies
aut extima incrustatio Terræ virtutis Ma-
gneticæ) ut ille vult (expers est) per moram
tamen longam Magnetis Tactum suppleret,
& ferrum exciret , deinde excitum confor-
maret , & verteret. Rursus quod Ferrum i-
gnitum & candens , si in extinctione sua ex-
porrigatur inter Septentriones & Austrum ,
colligat quoque Verticitatem absque Tactu
Magnetis : Ac si partes Ferri in Motu positæ
per Ignitionem , & postea se recipientes, in
ipso articulo extinctionis suæ , magis essent
susceptivæ , & quasi sensitivæ Virtutis ma-
nantis à Terra , quam alias , & inde fierent
tanquam excitæ. Verum hæc , licet bene ob-
servata , tamen non evincunt prorsus quod
ille asserit.

Instantia Crucis autem circa hoc subje-
ctum poterit esse talis. Capiatur Terrella ex
Magnete , & notentur Poli ejus ; & ponan-
tur Poli Terrellæ versus Orientem & Occa-
sum , non versus Septentriones & Austrum ,
atque ita jaceant : deinde superponatur A-
cus ferrea intacta , & permittatur ita manere
ad dies sex aut septem. Acus vero (nam de
hoc non dubitatur) dum manet super Ma-
gnetem , relictis Polis mundi , se vertet ad
Po-

Polos Magnetis. Itaque quamdiu ita manet, vertitur scilicet ad Orientem & Occidentem Mundi. Quod si inveniatur Acus illa remota à Magnete, & posita super Versorium, statim se applicare ad Septentriones & Austrum, vel etiam paulatim se eo recipere; tum recipienda est pro Causa, præsentia Terræ: Sin autem vertatur (ut prius) in Orientem & Occidentem, aut perdat Verticitatem, habenda est illa Causa pro suspecta, & ulterius inquirendum est.

Similiter, sit Natura inquisita, Corporea substantia Lunæ; an sit Tenuis, Flammæ, five Aërea, ut plurimi ex priscis Philosophis opinati sunt; an solida & densa, ut *Gilbertus* & multi moderni, cum nonnullis ex antiquis, tenent. Rationes posterioris istius Opinionis fundantur in hoc maxime, quod Luna radios Solis reflectat; neque videtur fieri Reflexio Lucis nisi à Solidis.

Itaque *Instantia Crucis* circa hoc subiectum eæ esse poterunt (si modo aliquæ sint) quæ demonstrent Reflexionem à Corpore tenui, qualis est Flamma, modo sit crassitie sufficientis. Certe Causa Crepusculi, inter alias, est Reflexio radiorum Solis à superiore parte Aëris. Etiam quandoque reflecti videmus radios Solis temporibus vespertinis serenis, à fimbriis nubium roscidarum, non minori splendore, sed potius illustriori, & magis glorioso, quam qui redditur à Corpore

re Lunæ ; neque tamen constat , eas nubes coaluisse in Corpus densum Aquæ. Etiam videmus, Aërem tenebrosum pone fenestras noctu reflectere lucem Candelæ, non minus quam Corpus densum. Tendandum etiam foret Experimentum immissionis radiorum Solis per foramen, super Flammam aliquam subfuscam & cæruleam. Sane radii aperti Solis incidentes in Flammias obscuriores, videntur eas quasi mortificare , ut conspiciantur magis instar Fumi albi, quam Flammæ. Atque hæc impræsentiarum occurrunt , quæ sint ex Natura *Instantiarum Crucis* circa hanc rem ; & meliora fortasse reperiri possunt. Sed notandum semper est , Reflexionem à Flamma non esse expectandam , nisi à Flamma alicujus profunditatis : nam aliter vergit ad Diaphanum. Hoc autem pro certo ponendum , Lucem semper in Corpore æquali , aut excipi & transmitti , aut resistere.

Similiter, sit Natura Inquisita, Motus Missilium ; veluti Spiculorum , Sagittarum, Globulorum, per Aërem. Hunc Motum Scholæ (more suo) valde negligenter expedit ; satis habens , si eum nomine Motus violenti à Naturali (quem vocant) distinguat ; & quod ad primam percussionem sive impulsionem attinet, per illud, (*quod duo corpora non possint esse in uno loco , ne fiat penetratio. Dispensionum*) sibi satisfaciat ; & de Processu

continuato istius Motus nihil curet. At circa hanc Naturam Bivium est tale: Aut iste Motus fit ab Aëre vehente, & pone Corpus emissum se colligente, instar flavii erga Scapham, aut venti erga paleas; aut à partibus ipsius Corporis non sustinentibus impressionem, sed ad eandem laxandam per successionem se promoventibus. Atque priorem illum recipit *Fracaſtorius*, & fere omnes qui de hoc Motu paulo subtilius inquireverunt: Neque dubium est, quin sint Aëris partes in hac re nonnullæ; sed alter Motus procul dubio verus est, ut ex infinitis constat Experimentis. Sed inter cæteras poterit esse circa hoc subjectum *Instantia Crucis* talis; Quod Lamina, aut filum Ferri paulo contumacius; vel etiam Calamus sive penna in medio divisa, adducta & curvata inter pollicem & digitum, exilient. Manifestum enim est, hoc non posse imputari Aëri se pone Corpus colligenti, quia fons Motus est in medio Laminæ vel Calami, non in Extremis.

Similiter sit Natura Inquisita, Motus ille rapidus & potens Expansionis pulveris Pyrii in Flammam: unde tantæ moles subvertuntur, tanta pondera emittuntur, quanta in Cuniculis majoribus, & Bombardis videmus. Bivium circa hanc Naturam tale est. Aut excitatur iste Motus à mero Corporis Appetitu se dilatandi, postquam fuerit in-

flammatū; aut ab appetitu mixto Spiritus crudi, qui rapide fugit Ignē, & ex eo circumfuso, tanquam ex Carcere, violenter erumpit. Schola autem, & vulgaris Opinio tantum versatur circa priorem illum Appetitum. Putant enim homines, se pulchre philosophari, si asserant, Flammam ex Forma Elementi necessitate quadam donari, locum ampliorē occupandi quam idem Corpus expleverat cum subiret Formam Pulveris, atque inde sequi Motum istum. Interim minime advertunt, licet hoc verum sit, posito quod Flamma generetur, tamen posse impediri Flammæ generationem à tanta Mole quæ illam comprimere & suffocare queat; ut non deducatur res ad istam Necessitatem, de qua loquuntur. Nam quod necesse sit fieri Expansionem, atque inde sequi Emissionem, aut remotionem Corporis quod obstat, si generetur Flamma, recte putant. Sed ista Necessitas plane evitatur, si moles illa solida Flammam supprimat, antequam generetur. Atque videmus, Flammam, præsertim in prima generatione, mollem esse & lenem, & requirere Cavum, in quo experiri & ludere possit. Itaque tanta violentia huic rei per se assignari non potest. Sed illud verum; generationem hujusmodi Flammarum flautulentarum, & veluti ventorum igneorum, fieri ex conflictu duorum Corporum, eorumque Naturæ inter se plane contrariæ; Al-

terius

terius admodum inflammabilis, quæ Natura viget in Sulphure; alterius Flammam exhorrentis, qualis est Spiritus Crudus, qui est in Nitro; adeo ut fiat Conflictus mirabilis, inflammante se Sulphure quantum potest, (nam tertium Corpus, nimirum Carbo Salicis, nil aliud fere præstat, quam ut illa duo Corpora incorporet, & commode uniat) & erumpente Spiritu Nitri quantum potest, & una se dilatante, (nam hoc faciunt & Aër, & omnia Cruda, & Aqua, ut à Calore dilatentur) & per istam fugam & eruptionem interim Flammam Sulphuris, tanquam foliis occultis, undequaque exufflante.

Poterant autem esse *Instantia Crucis* circa hoc subiectum duorum generum. Alterum eorum Corporum quæ maxime sunt inflammabilia, qualia sunt Sulphur, Caphura, Nephtha, & huiusmodi, cum eorum misturis; quæ citius & facilius concipiunt flammam, quam Pulvis Pyrius si non impediatur: Ex quo liquet Appetitum inflammandi per se Effectum illum stupendum non operari. Alterum eorum quæ Flammam fugiunt & exhorrent, qualia sunt Sales omnes. Videmus enim, si jaciantur in Ignem, Spiritum Aquæum erumpere cum fragore, antequam Flamma concipiatur. quod etiam leniter fit in foliis paulo contumacioribus, parte aquea erumpente, antequam oleosa concipiat Flammam. Sed maxime

cernitur hoc in Argento vivo, quod non male dicitur, Aqua mineralis. Hoc enim, absque inflammatione, per Eruptionem & Expansionem simplicem, vires Pulveris Pyrii fere adæquat; quod etiam admixtum Pulveris pyrio, ejus vires multiplicare dicitur.

Similiter, sit Natura Inquisita, Transitoria Natura Flammæ, & Extinctio ejus Momentanea. Non enim videtur Natura Flammea hic apud nos figi & consistere, sed singulis quasi momentis generari, & statim extingui. Manifestum enim est, in Flammis quæ hic continuantur & durant, istam durationem non esse ejusdem Flammæ in Individuo, sed fieri per successionem novæ Flammæ seriatim generatæ, minime autem manere eandem Flammam numero; Id quod facile perspicitur ex hoc, quod subtracto alimento sive fomite Flammæ, Flamma statim pereat. Bivium autem circa hanc naturam tale est. Momentanea ista Natura, aut sit remittente se Causa quæ eam primo genuit, ut in Lumine, Sonis, & Motibus (quos vocant) violentis; aut quod Flamma in Natura sua possit hic apud nos manere, sed à contrariis Naturis circumfusis vim patiatur & destruiatur.

Itaque poterit esse circa hoc subjectum *Instantia Crucis* talis. Videmus, Flammam in Incendiis majoribus, quam alte in sursum ascendant. Quanto enim Basis Flammæ est latior,

latur, tanto Vertex sublimior: Itaque videtur Principium Extinctionis fieri circa Latera, ubi ab Aëre Flamma comprimitur, & male habetur. At Meditullia Flammæ, quæ Aër non contingit, sed alia Flamma undique circumdat, eadem numero manent; neque extinguuntur, donec paulatim angustentur ab Aëre per Latera circumfuso. Itaque omnis Flamma Pyramidalis est Basi circa fomittem largior, Vertice autem (inimicante Aëre, nec suppeditante fornite) acutior. At Fumus angustior circa Basim, ascendendo dilatatur, & fit tanquam Pyramis inversa; quia scilicet Aër Fumum recipit, Flammam (neque enim quispiam somniet, Aërem esse Flammam accensam, cum sint Corpora plane Heterogenea) comprimit.

Accuratiores autem poterit esse *Instantis Crucis* ad hanc rem accommodata, si res forte manifestari possit per Flammam Bicolorem. Capiatur igitur Situla parva ex metallo, & in ea figatur parva Candela cerea accensa; ponatur Situla in patera, & circumfundatur Spiritus Vini in modica quantitate, quæ ad labra Situlæ non attingat; tum accende Spiritum Vini. At Spiritus ille Vini exhibebit Flammam magis scilicet extuleam, Lychnus Candelæ autem magis flavam. Notetur itaque utrum Flamma Lychni (quam facile est per Colorem à Flamma Spiritus Vini distinguere; neque enim Flammæ, ut Liquores,

statim commiscetur) maneat pyramidalis, an potius magis tendat ad formam globosam, cum nihil inveniatur quod eam destruat aut comprimat. At hoc posterius si fiat, manere Flammam eandem numero, quamdiu intra aliam Flammam concludatur, nec vim inimicam Aëris experiatur, pro certo ponendum est.

Atque de *Instantiis Crucis* hæc dicta sint. Longiores autem in iis tractandis ad hunc finem fuimus, ut homines paulatim discant & assuefiant, de Natura judicare per *Instantias Crucis*, & Experimenta Lucifera, non per rationes probabiles.

X X X V I I.

INter *Prærogativas Instantiarum* ponemus loco decimo quinto *Instantias Divortii*; quæ indicant Separationes Naturarum earum, quæ ut plurimum occurrunt. Differunt autem ab *Instantiis* quæ subjunguntur *Instantiis Comitatus*; quia illæ indicant Separationes Naturæ alicujus ab aliquo Concreto, cum quo illa familiariter consuefcit: hæ vero Separationes Naturæ alicujus ab altera Natura. Differunt etiam ab *Instantiis Crucis*; quia nihil determinant, sed monent tantum de Separabilitate unius Naturæ ab altera. Usus autem earum est ad prodendas falsas Formas, & dissipandas leves Contemplationes ex rebus obviis orientes; adeo ut

veluti plumbum & pondera Intellectui addant.

Exempli gratia : Sint Naturæ Inquisitæ , quatuor Naturæ illæ ; quas *Contubernales* vult esse *Telesius*, & tanquam ex eadem Camera : vid. Calidum , Lucidum , Tenue , Mobile sive promptum ad Motum. At plurimæ inveniuntur *Instantia Divortii* inter ipsas. Aër enim tenuis est & habilis ad Motum, non calidus aut lucidus: Luna lucida , absque Calore : Aqua fervens calida absque Lumine : Motus Acus ferreæ super Versorium , pernix & agilis, & tamen in Corpore frigido, denso, opaco : & complura id genus.

Similiter sint Naturæ Inquisitæ , Natura Corporea, & Actio Naturalis. Videtur enim non inveniri Actio Naturalis, nisi subsistens in aliquo Corpore. Attamen possit fortasse esse circa hanc rem *Instantia* nonnulla *Divortii*. Ea est Actio Magnetica , per quam Ferrum fertur ad Magnetem, Gravia ad globum Terræ. Addi etiam possint aliæ nonnullæ Operationes ad Distans. Actio siquidem hujusmodi & in Tempore fit , per Momenta , non in Puncto temporis ; & in Loco , per gradus & spatia. Est itaque aliquod Momentum Temporis , & aliquod Intervallum Loci , in quibus ista Virtus sive Actio hæret in Medio inter duo illa Corpora quæ Motum cient. Reducitur itaque Contemplatio ad hoc ; utrum illa Corpora , quæ sunt

Termini Motus, disponant vel alterent Corpora media, ut per successionem & tactum verum labatur Virtus à Termino ad terminum; & interim subsistat in corpore medio; an horum nihil sit, præter Corpora, & Virtutem, & Spatia? Atque in radiis Opticis, & Sonis, & Calore, & aliis nonnullis operantibus ad Distans, probabile est, media Corpora disponi & alterari: eo magis, quod requiratur Medium qualificatum ad deferendam operationem talem. At Magnetica illa sive Coitiva Virtus admittit Media tanquam adiaphora, nec impeditur Virtus in omnigeno Medio. Quod si nil rei habeat Virtus illa aut Actio cum Corpore medio, sequitur, quod sit Virtus aut Actio Naturalis, ad Tempus nonnullum, & in Loco nonnullo, subsistens sine Corpore: cum neque subsistat in Corporibus terminantibus, nec in mediis. Quare Actio Magnetica poterit esse *Instantia Divortii*, circa Naturam Corpoream, & Actionem Naturalem. Cui hoc adjici potest tanquam Corollarium aut Lucrum non prætermittendum: vid. quod etiam secundum Sensum philosophandi sumi possit probatio, quod sint Entia & Substantiæ separatae & incorporeæ. Si enim Virtus & Actio Naturalis, emanans à Corpore, subsistere possit aliquo Tempore, & aliquo Loco, omnino sine Corpore; prope est ut possit etiam emanare in origine sua à Substantia Incorpo-

rea. Videtur enim non minus requiri Natura Corporea ad Actionem Naturalem sustentandam & devehendam, quam ad excitandam aut generandam.

XXXVIII.

Sequuntur quinque Ordines *Instantiarum*, quas uno vocabulo generali *Instantias Lampadis*, sive *Informationis primæ*, appellare consuevimus. Eæ sunt quæ auxiliantur Sensui. Cum enim omnis *Interpretatio Naturæ* incipiat à Sensu; atque à Sensuum perceptionibus, recta, constanti, & munita via, ducat ad perceptiones Intellectus, quæ sunt Notiones veræ & Axiomata: necesse est, ut quanto magis copiosæ & exactæ fuerint repræsentationes, sive præbitiones ipsius Sensus, tanto omnia cedant facilius & felicius.

Harum autem quinque *Instantiarum Lampadis*, Primæ roborant, ampliant, & rectificant actiones Sensus immediatas: Secundæ deducunt non-Sensibile ad Sensibile: Tertiæ indicant Progressus continuatos sive Series earum rerum & motuum; quæ (ut plurimum) non notantur nisi in exitu aut periodis: Quartæ aliquid substituunt Sensui in meris destitutionibus: Quintæ excitant attentionem Sensus & advertentiam, atque una limitant subtilitatem rerum. De his autem singulis jam dicendum est.

XXXIX.

Inter *Prærogativas Instantiarum*, ponemus loco decimo sexto *Instantias Ianuæ* sive *Portæ*: Eo enim nomine eas appellamus, quæ juvant actiones Sensus immediatas. Inter Sensus autem manifestum est partes primas tenere Visum, quoad informationem: quare huic Sensui præcipue auxilia conquirenda. Auxilia autem triplicia esse posse videntur: vel, ut percipiat non visa; vel, ut majore intervallo; vel ut exactius & distinctius.

Primi generis sunt (missis Bis-oculis, & hujusmodi, quæ valent tantum ad corrigendam & levandam infirmitatem Visus non bene dispositi, atque ideo nihil amplius informant) ea, quæ nuper inventa sunt *Perspicilla*; quæ latentes & invisibiles Corporum minutias, & occultos schematismos & motus (aucta insigniter specierum magnitudine) demonstrant: quorum vi, in Pulice, Musca, Vermiculis, accurata corporis figura & lineamenta, nec non colores & motus prius non conspicui, non sine admiratione cernuntur. Quinetiam ajunt, lineam rectam calamo vel penicillo descriptam, per hujusmodi *Perspicilla* inæqualem admodum & tortuosam cerni: quia scilicet nec motus manus licet per regulam adjunctæ, nec impressio atramenti aut coloris, revera æqualia existant;

licet illæ inæqualitates tam minutæ sint, ut sine adjumento hujusmodi Perspicillorum conspici nequeant. Etiam superstitiosam quandam observationem in hac re (ut fit in rebus novis & miris) addiderunt homines : *vid.* quod hujusmodi Perspicilla opera Naturæ illustrent, Artis dehonestent. Illud vero nihil aliud est, quam quod texturæ Naturales multo subtiliores sint quam Artificiosæ. Perspicillum enim illud ad minuta tantum valet: quale Perspicillum si vidisset *Democritus*, exilivisset forte, & modum videndi Atomum (quam ille invisibilem omnino affirmavit) inventum fuisse putasset. Verum incompetencia hujusmodi Perspicillorum, præterquam ad minutias tantum, (neque ad ipsas quoque, si fuerint in corpore majusculo) usum rei destruit. Si enim Inventum extendi posset ad corpora majora, aut corporum majorum minutias; adeo ut textura panni liniei conspici posset tanquam rete; atque hoc modo minutia latentes & inæqualitates Gemmarum, Liqueorum, Urinarum, Sanguinis, Vulnerum, & multarum aliarum rerum cerni possent; magnæ proculdubio ex eo Invento commoditates capi possent.

Secundi generis sunt illa altera Perspicilla, quæ memorabili conatu adinvenit *Galileus*: quorum ope, tanquam per scaphas aut naviculas, aperiri & exerceri possint propiora cum Coelestibus commercia. Hinc enim constat,

stat, Galaxiam esse nodum sive coacervatic-
nem stellarum parvarum, plane numerata-
rum & distinctarum: de qua re apud Anti-
quos tantum suspicio fuit. Hinc demonstra-
re videtur, quod spatia Orbium (quos vo-
cant) Planetarum non sint plane vacua aliis
stellis; sed quod Cœlum incipiat stellascere,
antequam ad Cœlum ipsum stellatum ven-
tum sit; licet stellis minoribus, quam ut sine
Perspicillis istis conspici possint. Hinc cho-
reas illas stellarum parvarum circa Planetam
Jovis (unde conjici possit, esse in motibus
stellarum plura centra) intueri licet. Hinc
inæqualitates luminosi & opaci in Luna di-
stinctius cernuntur & locantur; adeo ut fieri
possit quædam Seleno-graphia. Hinc macu-
læ in *Sole*; & id genus: Omnia certe Inven-
ta nobilia, quatenus fides hujusmodi demon-
strationibus tuto adhiberi possit. Quæ nobis
ob hoc maxime suspectæ sunt, quod in istis
paucis sistatur Experimentum, neque alia
complura investigatu æque digna eadem ra-
tione inventa sint.

Tertii generis sunt Bacilla illa ad terras
mensusurandas, Astrolabia, & similia: quæ
sensum Videndi non ampliant, sed rectifi-
cant & dirigunt. Quod si sint aliæ Instan-
tiæ, quæ reliquos Sensus juvent in ipsorum
actionibus immediatis & individuis; tamen
si ejusmodi sint quæ informationi ipsi nihil
addant plus quam jam habetur; ad id, quod
nunc

nunc agitur, non faciunt, Itaque earum mentionem non fecimus.

XL.

INter *Prærogativas Instantiarum* ponemus loco decimo-septimo *Instantias Citantes*; sumpto vocabulo à Foris Civilibus, quia citant ea ut compareant, quæ prius non comparuerunt: quas etiam *Instantias Evocantes* appellare consuevimus. Ex deducunt Non-Sensibile ad Sensibile.

Sensum autem fugiunt res, vel propter distantiam Objecti locati; vel propter interceptionem Sensus per corpora Media; vel quia Objectum non est habile ad impressionem in Sensu faciendam; vel quia deficit Quantum in Objecto, pro feriendò Sensu; vel quia Tempus non est proportionatum ad actuandum Sensum; vel quia Objecti percussio non toleratur à Sensu; vel quia Objectum ante implevit & possedit Sensum, ut novo motui non sit locus. Atque hæc præcipue ad Visum pertinent, & deinde ad Tactum. Nam hi duo Sensus sunt informativi ad largum, atque de Communibus Objectis; ubi reliqui tres non informant fere, nisi immediate & de Propriis Objectis.

In Primo genere non fit Deductio ad Sensibile, nisi rei, quæ cerni non possit propter distantiam, adjiciatur aut substituaturlia res, quæ Sensum magis è longinquo pro-

vocare & ferire possit : veluti in significatione rerum per Ignes , Campanas & similia.

In Secundo genere fit Deductio, cum ea, quæ interius propter interpositionem corporum latent, nec commode aperiri possunt, per ea quæ sunt in superficie, aut ab interioribus effluunt, perducuntur ad Sensum : ut status humanorum corporum, per Pulsus, & Urinas, & similia.

At Tertiæ & Quarti generis Deductiones ad plurima spectant, atque undique in rerum Inquisitione sunt conquirendæ. Hujus rei Exempla sunt. Patet quod Aer, & Spiritus, & hujusmodi res, quæ sunt toto corpore tenues & subtiles, nec cerni nec tangi possint. Quare in Inquisitione circa hujusmodi corpora, Deductionibus omnino est opus.

Sit itaque Natura inquisita, Actio & Motus Spiritus qui includitur in corporibus Tangibilibus. Omne enim Tangibile apud nos continet Spiritum invisibilem & intactilem, eiq; obducitur atque cum quasi vestit. Hinc fons triplex potens ille, & mirabilis *Processus* Spiritus in corpore Tangibili. Spiritus enim in re Tangibili, Emissus corpora contrahit & deficcatur: Detentus, corpora intēerat & colliquat: nec prorsus Emissus nec prorsus Detentus, informat, membrificat, assimilatur, egerit, organizat, & similia. Atque hæc omnia deducuntur ad Sensibile per effectus conspicuos.

Etenim in omni Corpore Tangibili in-

nimato, Spiritus inclusus primo multiplicat se, & tanquam depascit partes Tangibiles eas quæ sunt maxime ad hoc faciles & præparatæ; easque digerit, & conficit, & vertit in spiritum, & deinde una evolant. Atque hæc confectio & Multiplicatio Spiritus deducitur ad Sensum per diminutionem Ponderis. In omni enim Desiccatione aliquid defluit de Quanto; neque id ipsum ex Spiritu tantum præinexistente, sed ex corpore quod prius fuit Tangibile, & noviter versum est: Spiritus enim non ponderat. Egressus autem sive Emissio Spiritus deducitur ad Sensibile in Rubigine Metallorum, & aliis Putrefactionibus ejus generis, quæ sistunt se antequam pervenerint ad rudimenta vitæ; Nam illæ ad tertium genus *Processus* pertinent. Etenim in corporibus magis compactis spiritus non invenit poros & meatus per quos evolet: Itaque cogitur partes ipsas Tangibiles protrudere & ante se agere, ita ut illæ simul exeant; atque inde fit Rubigo, & similia. At Contractio partium Tangibilium, postquam aliquid de Spiritu fuerit emissum, (unde sequitur illa Desiccatio) deducitur ad Sensibile, tum per ipsam duritiem rei auctam, tum multo magis per scissuras, angustationes, corrugationes, & complicationes corporum, quæ inde sequuntur. Etenim partes Ligni desiliunt & angustantur; Pelles corrugantur: neque id solum, sed (si
subi-

subita fuerit emissio Spiritus per calorem ignis) in tantum properant ad Contractionē, ut se complicant & convolvant.

At contra, ubi Spiritus detinetur & tamen dilatatur & excitatur per calorem aut ejus analoga; (id quod fit in corporibus magis solidis aut tenacibus) tum vero Corpora emolliuntur, ut Ferrum candens; fluunt, ut Metalla; liquecunt, ut Gummi, Cera, & similia. Itaque contrariæ illæ operationes Caloris (ut ex eo alia durecant, alia liquecant) facile reconciliantur; quia in illis, Spiritus emittitur; in his, agitur & detinetur: quorum posterius, est actio propria Caloris & Spiritus; prius actio partium Tangibilium tantum per occasionē Spiritus emissi.

Ast ubi Spiritus nec detinetur prorsus, nec prorsus emittitur; sed tantum inter claustra sua tentat & experitur, atque nacta est partes Tangibiles obedientes & sequaces in promptu; ita ut quo Spiritus agit, ex simul sequantur: tum vero sequitur efformatio in Corpus Organicum, & membrificatio, & reliquæ actiones vitales, tam in Vegetabilibus quam in Animalibus. Atque hæc maxime deducuntur ad Sensum, per notationes diligentes primorum inceptuum & rudimentorum sive tentamentorum vitæ in Animalculis ex putrefactione natis, ut in ovis Formicarum, Vermibus, Muscis, Ranis post imbrem, &c. Requiritur autem ad Vivifica-

cationem, & lenitas Caloris, & lentor Corporis; ut Spiritus nec per festinationem e-rumpat, nec per contumaciam partium coër-ceatur: quin potius ad ceræ modum illas pli-care & effingere possit.

Rursus, Differentia illa Spiritus, maxime nobilis & ad plurima pertinens, (vid. Spiritus Abscissi; Ramosi simpliciter; Ramosi simul & Cellulati: ex quibus Prior est Spiritus omniū corporum Inanimatorum; secundus, Vege-tabilium; tertius, Animalium:) per plurimas Inst. Deductorias tanquā sub oculos ponitur.

Similiter patet, quod subtiliores texturæ & Schematismi rerum (licet toto corpore visibilibus, aut tangibilibus) nec cernantur, nec tangantur. Quare in his quoque per De-ductionē procedit Informatio. At differen-tia Schematismorum maxime radicalis & pri-maria sumitur ex copia vel paucitate Materię, quæ subit idem spatium sive dimensum. Re-liqui enim Schematismi (qui referuntur ad d. similitudines partium quę in eodem cor-pore continentur, & collocationes ac positu-ras earundem) præ illo altero sunt secundarii.

Sit itaque Natura Inquisita, Expansio si-ve Coitio materiæ in corporibus respective; vid. quantum Materiæ impleat quantum Di-mensum in singulis. Etenim nil verius in Natura, quam propositio illa gemella; *Ex nihilo nihil fieri*: neque, *Quicquam in ni-hilum redigi*: verum Quantum ipsum Ma-
te-

terix five Summam totalem constare, nec augeri aut minui. Nec illud minus verum; *Ex Quanto illo Materia sub iisdem spatiis five dimensionibus, pro diversitate corporum, plus & minus contineri; ut in Aqua plus, in Aëre minus: Adeo ut si quis asserat, aliquod contentum Aquæ in par contentum Aëris verti posse, idem sit ac si dicat, Aliquid posse redigi in Nihilum: Contra si quis asserat, aliquod contentum Aëris in par contentum Aquæ verti posse; idem sit ac si dicat, Aliquid posse fieri ex nihilo. Atque ex copia ista & Paucitate Materiæ, Notiones illæ Densi & Rari, quæ varie & promiscue accipiuntur, proprie abstrahuntur. Assumenda est & Assertio illa tertia, etiam satis certa: quod hoc, de quo loquimur, Plus & Minus Materiæ in corpore hoc vel illo, ad Calculos (facta collatione) & Proportiones exactas, aut exactis propinquas, reduci possit. Veluti si quis dicat, inesse in dato contento Auri talem coacervationem Materiæ, ut opus habeat Spiritus vini, ad tale Quantum Materiæ æquandum, spatio vices & semel majore, quam imp'et Aurum; non erraverit.*

Coacervatio autem Materiæ, & rationes ejus deducuntur ad Sensibile per Pondus. Pondus enim respondet Copiæ Materiæ, quoad partes rei Tangibilis: Spiritus autem, & ejus Quantum ex Materia, non venit in
com-

computationem per Pondus; levat enim Pondus potius, quam gravat. At nos hujus rei Tabulam fecimus satis accuratam; in qua Pondera & Spatia singulorum Metallorum, Lapidum præcipuorum, Lignorum, Liqueurum, Oleorum, & plurimorum aliorum corporum tam Naturalium quam Artificialium, excepimus. Rem polychrestam, tam ad lucem Informationis, quam ad normam Operationis; & quæ multas res revelet omnino præter expectatum. Neque illud pro minimo habendum est, quod demonstret, omnem varietatem, quæ in Corporibus Tangibilibus nobis notis versatur, (intelligimus autem Corpora bene unita, nec plane spongiosa, & cava, & magna ex parte Aëre impleta) non ultra rationes partium 21. excedere: Tam finita scilicet est Natura, aut saltem illa pars ejus cujus usus ad nos maxime pertinet.

Etiam diligentia nostræ esse putavimus, experiri, si forte capi possint rationes Corporum Non-Tangibilium sive Pneumaticorum, respectu Corporum Tangibilium. Id quod tali molitione aggressi sumus. Phialam vitream accepimus, quæ unciam fortasse unam capere possit: parvitate Vasis usi, ut minori cum calore posset fieri Evaporatio sequens. Hanc Phialam Spiritu vini implevimus fere ad collum; eligentes Spiritum vini, quod per Tabulam priorem, cum esse ex

Corporibus Tangibilibus (quæ bene unita, nec cava sunt) rarissimum, & minimum continens Materiæ sub suo Dimenso, observavimus. Deinde pondus Aquæ cum Phiala ipsa exacte notavimus. Postea Vesicam accepimus, quæ circa duas pintas contineret. Ex ea aërem omnem, quoad fieri potuit, expressimus, eo usque ut vesicæ ambo latera essent contigua: Etiam prius Vesicam oleo oblevimus cum fricatione leni, quo Vesica esset clausior; ejus, si qua erat, porositate oleo obturata. Hanc Vesicam circa os Phialæ, ore Phialæ intra os Vesicæ recepto, fortiter ligavimus; filo parum cerato, ut melius adhæresceret & arctius ligaret. Tum demum Phialam supra carbones ardentes in foculo collocavimus. At paulo post Vapor sive Aura Spiritus vini per calorem dilatati & in Pneumaticum versi, Vesicam paulatim sufflavit, eamque universam veli instar undequaque extendit. Id postquam factum fuit, continuo Vitrum ab igne removimus, & super tapetem posuimus, ne frigore disrumperetur: Statim quoque in summitate Vesicæ foramen fecimus, ne vapor cessante calore in liquorem restitutus resideret, & rationes confunderet. Tum vero vesicam ipsam sustulimus, & rursus pondus excepimus Spiritus vini qui remanebat. Inde quantum consumptum fuisset in vaporem seu Pneumaticum, computavimus; & facta collatione, quan-

quantum locum sive spatium illud Corpus impleffet, quando esset Spiritus vini in Phiala, & rursus quantum spatium impleverit. postquam factum fuisset Pneumaticū in Vesica, rationes subduximus: ex quibus manifeste liquebat, Corpus istud ita versum & mutatum, expansionem centuplo majorem, quam antea habuisset, acquisivisse.

Similiter sit Natura Inquisita, Calor aut Frigus; ejus népe gradus, ut à sensu non percipiantur ob debilitatē. Hæc deducuntur ad Sensum per Vitru Calendare, quale superius descripsimus. Calor enim & Frigus, ipsa non percipiuntur ad tactum: At Calor Aërē expandit, Frigus contrahit. Neq; rursus illa Expansio & Contractio Aëris percipitur ad Visum: At Aër ille Expansus, Aquam deprimit; Contractus, attollit; ac tum demum fit deductio ad Visum, non ante, aut alias.

Similiter sit Natura Inquisita, Mistura Corporum; vid. quid habeant ex Aqueo, quid ex Oleoso, quid ex Spiritu, quid ex Cinere & Salibus, & hujusmodi: Vel etiam (in particulari) quid habeat Lac Butyri, quid Coaguli, quid Seri, & hujusmodi. Hæc deducuntur ad Sensum per artificiosas & peritas Separationes, quatenus ad Tangibilia. At natura Spiritus in ipsis, licet immediate non percipiatur, tamen deprehenditur per varios motus & nixus Corporum Tangibilem, in ipso actu & processu Separationis
sue

suæ : atque etiam per acrimonias , corrosiones , & diversos colores , odores , & sapes eorundem Corporum post Separationem. Atque in hac parte , per Distillationes atque artificiosas Separationes , strenue sane ab hominibus elaboratum est ; sed non multo telicius quam in cæteris Experimentis , quæ adhuc in usu sunt : Modis nimirum prorsus palpatoriis , & viis cœcis , & magis operose quam intelligenter ; & (quod pessimum est) nulla cum imitatione aut æmulatione Naturæ , sed cum destructione (per Calores vehementes , aut virtutes nimis validas) omnis subtilioris Schematismi , in quo occultæ rerum Virtutes & consensus præcipue sitæ sunt. Neque illud etiam , quod alias monuimus , hominibus in mentem aut observationem venire solet in huiusmodi Separationibus : hoc est , plurimas qualitates in Corporum vexationibus , tam per ignem quam alios modos , indi ab ipso Igne iisce corporibus quæ ad Separationem adhibentur , quæ in Composito prius non fuerunt : unde miræ fallaciæ. Neque enim scilicet Vapor univ ersus , qui ex aqua emittitur per Ignem , Vapor aut Aër antea fuit in corpore Aquæ ; sed factus est maxima ex parte per dilatationem Aquæ ex calore Ignis.

Similiter in genere omnes exquisitæ Probationes corporum , sive Naturalium sive Artificialium per quas Vera dignoscuntur ab Adul-

Adulterinis, Meliora à Vilioribus, huc referri debent: Deducunt enim Non-Sensibile ad Sensibile. Sunt itaque diligenti cura undique conquirendæ.

Quintum vero genus Latitantiæ quod attingit; manifestum est actionem Sensus transigi in Motu, Motum in Tempore. Si igitur Motus alicujus corporis sit vel tam tardus, vel tam velox, ut non sit proportionatus ad Momenta, in quibus transigitur actio Sensus; Objectum omnino non percipitur: ut in motu Indicis Horologii, & rursus in motu Pilæ Sclopeti. Atque Motus, qui ob tarditatem non percipitur, facile & ordinario deducitur ad Sensem per Summas Motus: quæ vero ob velocitatem, adhuc non bene mensurari consuevit; sed tamen postulat Inquisitio Naturæ, ut hoc fiat in aliquibus.

Sextum autem genus, ubi impeditur Sensus propter nobilitatem Objecti, recipit Deductionem; vel per Elongationem Objecti à Sensu; vel per Hebetationem Objecti per Interpositionem Medii talis, quod Objectum debilitet, non annihilat; vel per Admissionem & Exceptionem Objecti Reflexi, ubi percussio Directa sit nimis fortis; ut Solis in pelvi aquæ.

Septimum autem genus Latitantiæ, ubi Sensus ita oneratur Objecto, ut novæ admissioni non sit locus, non habet fere locum nisi in Olfactu & Odoribus; nec ad id, quod

agitur, multum pertinet. Quare de Deductionibus Non-Sensibilis ad Sensibile hæc dicta sint.

Quandoque tamen Deductio fit non ad Sensum hominis, sed ad Sensum alicujus alterius Animalis, cujus Sensus in aliquibus humanum excellit: ut nonnullorum Odorum, ad sensum Canis; Lucis, quæ in aëre non extrinsecus illuminato latenter existit, ad sensum Felis, Nocturæ, & hujusmodi Animalium quæ cernunt noctu. Recte enim notavit *Teleseus*, etiam in Aëre ipso inesse Lucem quandam originalem, licet exilem & tenuem, & maxima ex parte oculis hominum aut plurimorum animalium non inservientem: quia illa Animalia, ad quorum Sensum hujusmodi lux est proportionata, cernant noctu; id quod vel sine luce fieri, vel per lucem internam, minus credibile est.

Atque illud utique notandum est; de Destitutionibus Sensuum, eorumque remediis, hic nos tractare. Nam Fallaciæ Sensuum ad proprias Inquisitiones de Sensu & Sensibili remittendæ sunt: excepta illa magna Fallacia Sensuum, nimirum quod constituent lineas rerum ex analogia Hominis, & non ex analogia Universi: quæ non corrigitur, nisi per Rationem & Philosophiam universalem.

XLI.

INter *Prærogativas Instantiarum* ponemus loco decimo-octavo *Instantias Via*; quas etiam *Instantias Itinerantes*, & *Instantias Articulas* appellare consuevimus. Eæ sunt, quæ indicant Naturæ Motus gradatim continuatos. Hoc autem genus Instantiarum potius fugit Observationem, quam Sensum. Mira enim est hominum circa hanc rem indiligentia. Contemplantur siquidem Naturam tantummodo desultorie & per periodos, & postquam corpora fuerint absoluta ac completa, & non in operatione sua. Quod si Artificis alicujus Ingenia & industriam explorare & contemplari quis cuperet; is non tantum materias rudes Artis, atque deinde opera perfecta conspiciere desiderat; sed potius præsens esse, cum Artifex operatur & opus suum promovet. Atque simile quiddam circa Naturam faciendum est. Exempli gratia; si quis de vegetatione Plantarum inquirat, ei inspiciendum est ab ipsa satione seminis alicujus, (id quod per extractionem, quasi singulis diebus, seminum, quæ per biduum, triduum, quatrimum, & sic deinceps in terra manserunt, eorumque diligentem intuitum, facile fieri potest) quomodo & quando semen intumescere & turgere incipiat, & veluti spiritu impleri; deinde quomodo corticulam rumpere, & emit-
N 2
tere

tere fibras, cum latione nonnulla sui interrim sursum, nisi terra fuerit admodum contumax; quomodo etiam emittat fibras, partim radicales deorsum, partim cauliculares sursum, aliquando serpendo per latera, si ex ea parte inveniatur terram apertam & magis facilem, & complura id genus. Similiter facere oportet circa exclusionem Ovorum; ubi facile conspici dabitur Processus vivificandi & organizandi, & quid & quæ partes fiant ex vitello, quid ex albumine Ovi, & alia. Similis est ratio circa Animalia ex putrefactione. Nam circa Animalia perfecta & terrestria, per exectiones foetuum ex utero, minus humanum esset ista inquirere; nisi forte per occasiones abortuum, & venationum, & similibus. Omnino igitur vigilia quædam servanda est circa Naturam, ut quæ melius se conspiciendam præbeat noctu, quam interdiu. Istæ enim Contemplationes tanquam Nocturnæ censerî possint, ob lucernæ parvitatem & perpetuationem.

Quin & in Inanimatis idem tentandum est: Id quod nos fecimus in inquirendis Aperturis Liqueurum per ignem. Alius enim est modus Aperturæ in Aqua, alius in Vino, alius in Aceto, alius in Omphacio; longe alius in Lacte, & Oleo, & cæteris. Id quod facile cernere erat per ebullitionem super ignem lenem, & in vase vitreo, ubi omnia cerni perspicue possint. Verum hæc brevius per-

perstringimus; fusius & exactius de iis sermones habituri, cum ad inventionem *Latentis rerum processus* ventum erit. Semper enim memoria tenendum est, nos hoc loco non Res ipsa tractare, sed Exempla tantum adducere.

XLII.

Inter *Prærogativas Instantiarum*, ponemus loco decimo nono *Instantias supplementi*, sive *Substitutionis*; quas etiam *Instantias perfugii* appellare consuevimus. Eæ sunt, quæ suppleant Informationem, ubi Sensus plane destituitur: atque idcirco ad eas confugimus, cum Instantiæ propriæ haberi non possint. Dupliciter autem fit Substitutio: aut per Graduationem, aut per Analoga. Exempli gratia: Non invenitur Medium, quod inhibeat prorsus operationem Magnetis in movendo ferrum: non Aurum interpositum, non Argentum, non Lapis, non Vitrum, Lignum, Aqua, Oleum, Pannus aut Corpora fibrosa, Aër, Flamma, & cætera. Attamen per probationem exactam fortasse inveniri possit aliquod Medium, quod hebetet virtutem ipsius plus quam aliquod aliud, comparative & in aliquo gradu: veluti quod non trahat Magnes Ferrum per tantam crassitiem Auri, quam per par spatium Aëris; aut per tantum Argentum ignitum, quam per frigidum; & sic de similibus. Nam

de his nos Experimentum non fecimus : sed sufficit tamen , ut proponantur loco Exempli. Similiter non invenitur hic apud nos Corpus quod non suscipiat Calidum igni approximatum. Attamen longe citius suscipit calorem Aër , quam Lapis. Atque talis est Substitutio , quæ fit per Gradus.

Substitutio autem per Analoga , utilis sane, sed minus certa est ; atque ideirco cum iudicio quodam adhibenda. Ea fit, cum deducitur Non-sensibile ad Sensum ; non per operationes Sensibiles ipsius corporis Insensibilis, sed per contemplationem Corporis alicujus cognati Sensibilis. Exempli gratia: si inquiratur de Mistura Spirituum , qui sunt corpora non-visibilia ; videtur esse cognatio quædam inter Corpora, & Fomites sive Alimenta sua. Fomes autem Flammæ, videtur esse Oleum & Pinguia ; Aëris , Aqua & Aquea : Flammæ enim multiplicant se super halitus Olei, Aër super vapores Aquæ. Videndum itaque de Mistura Aquæ & Olei , quæ se manifestat ad Sensum ; quandoquidem Mistura Aëris & Flammei generis fugiat Sensum. At Oleum & Aqua inter se per compositionem aut agitationem imperfecte admodum miscentur , eadem in Herbis, & Sanguine, & Partibus Animalium , accurate & delicate miscentur. Itaque simile quiddam fieri possit circa Misturam Flammei & Aërei generis in Spiritualibus : quæ per Confusio-

fusionem simplicem non bene sustinent Mixture : eadem tamen in Spiritibus Plantarum & Animalium misceri videntur : præsertim cum omnis Spiritus Animatus depascat Humida utraque, Aquea & Pingua, tanquam fontes suos.

Similiter, si non de Perfectioribus Mixture Spirituum, sed de Compositione tantum inquiratur ; nempe utrum facile inter se incorporarentur ; an potius (exempli gratia) sint aliqui Venti & Exhalationes, aut alia Corpora Spiritalia, quæ non miscentur cum aëre communi, sed tantum hærent & natant in eo, in globulis & guttis, & potius franguntur ac comminuuntur ab aëre, quam in ipsum recipiuntur & incorporantur : Hoc in aëre Communi & aliis Spiritualibus, ob subtilitatem corporum, percipi ad Sensum non potest ; attamen imago quædam hujus rei, quatenus fiat, concipi possit in Liquoribus Argenti vivi, Olei, Aquæ ; atque etiam in aëre, & fractione ejus, quando dissipatur & ascendit parvis portiunculis per Aquam ; atque etiam in Fumis crassioribus, denique in Pulvere excitato & hærente in aëre ; in quibus omnibus non fit Incorporatio. Atque Representatio prædicta in hoc Subjecto non mala est, si illud primo diligenter inquisitum fuerit, utrum possit esse talis Heterogenia inter Spiritalia, qualis invenitur inter Liquida : Nam tum demum hæc Simula-

cra per Analogiam non incommode substituentur.

Atque de *Instantiis* istis *Supplementi*, quod diximus, Informationem ab iis habendam esse, quando desint Instantiæ propriæ, loco *Perfugii*, nihilominus intelligi volumus, quod illæ etiam magni sint usus, etiam cum Propriæ Instantiæ adsunt; ad roborandam scilicet Informationem una cum Propriis. Verum de his exactius dicemus, quando ad *Adminicula Inductionis* tractanda sermo ordine dilabatur.

XLIII.

INter *Prærogativas Instantiarum*, ponemus loco vicesimo *Instantias Persecantes*; quas etiam *Instantias Vellicantes* appellare consuevimus, sed diversa ratione. *Vellicantes* enim eas appellamus, quia vellicant Intellectum; *Persecantes*, quia persecant Naturam: unde etiam illas quandoque *Instantias Democriti* nominamus. Eæ sunt, quæ de admirabili & exquisita Subtilitate Naturæ Intellectum submonent, ut excitetur & exergiscatur ad attentionem, & observationem, & inquisitionem debitam. Exempli gratia: Quod parum guttulæ Atramenti ad tot literas vel lineas extendatur; Quod Argentum exterius tantum inauratum, ad tantam longitudinem fili inaurati continueatur; Quod pusillus Vermiculus, qualis in cucur

te invenitur, habeat in se spiritum simul & figuram dissimularem partium; Quod parum Croci, etiam dolium Aquæ colore inficiat; Quod parum Zibethi aut Aromatis, longe majus contentum Aëris, odore; Quod exiguo suffitu tanta excitetur nubes fumi; Quod Sonorum tam accuratæ differentiæ, quales sint voces articulatae, per Aërem undequaque vehantur, atque per foramina & poros etiam Ligni & Aquæ (licet admodum extenuatae) penetrent, quin etiam repercutiantur, idque tam distincte & velociter; Quod Lux & Color etiam tanto ambitu & tam perneciter, per corpora solida Vitri, Aquæ, & cum tanta & tam exquisita varietate imaginum permeent, etiam refringantur & reflectantur; Quod Magnes per corpora omnigena, etiam maxime compacta, operetur: Sed (quod magis mirum est) quod in his omnibus, in Medio adiaphoro (quale est Aër) unius actio aliam non magno opere impediat; Nempe, quod eodem tempore per spatia Aëris devehantur & Visibilibus tot imagines; & Vocis articulatae tot percussiones; & tot odores specificati, ut Violæ, Rosæ; etiam Calor & Frigus; & virtutes Magneticæ; Omnia (inquam) simul, uno alterum non impediante; ac si singula haberent vias & meatus suos proprios separatos, neque unum in alterum impingeret aut incurreret.

Solemus tamen utiliter hujusmodi *Instantiis Persecantibus* subjungere *Instantias*, quas *Metas perfectionis* appellare consuevimus: veluti, quod in iis, quæ diximus, una actio in diverso genere aliam non perturbet aut impediat; cum tamen in eodem genere una aliam domet & extinguat: veluti, lux Solis, lucem Cicindelæ; sonitus Bombardæ, vocem; fortior Odor, delicatior; intensior Calor, remissior; lamina Ferri interposita inter Magnetem & aliud Ferrum, operationem Magnetis. Verum de his quoque, inter *Adminicula Inductionis*, erit proprius dicendi locus.

XLIV.

ATque de *Instantiis*, quæ juvant Sensum, jam dictum est: quæ præcipui usus sunt ad partem Informativam. Informatio enim incipit à Sensu. At universum negotium desinit in Opera: Atque quemadmodum illud principium, ita hoc finis rei est. Sequentur itaque *Instantiæ* præcipui usus ad partem Operativam. Ex genere duæ sunt, numero septem: Quas universas, generali nomine, *Instantias Præcticas* appellare consuevimus. *Operativa* autem *Partis* Vicia duo, totidemque Dignitates *Instantiarum* in genere. Aut enim fallit Operatio, aut onerat nimis. Fallit Operatio maxime (præsertim post diligentem Naturarum Inquisitionem) propter
male

male determinatas & mensuratas Corporum vires & actiones. Vires autem & Actiones corporum circumscribuntur & mensurantur, aut per spatia Loci, aut per momenta Temporis, aut per unionem Quanti, aut per prædominantiam Virtutis: quæ quatuor nisi fuerint probe & diligenter pensitata, erunt fortasse Scientiæ speculatione quidem pulchræ, sed opere inactivæ. Instantias vero quatuor itidem, quæ huc referuntur, uno nomine *Instantias Mathematicas* vocamus, & *Instantias Mensura*.

Onerosa autem fit Praxis; vel propter Misturam rerum inutilium; vel propter Multiplicationem instrumentorum; vel propter Molem materiæ, & Corporum quæ ad aliquod opus requiri contigerint. Itaque eæ Instantiæ in pretio esse debent quæ aut dirigunt Operativam ad ea quæ maxime hominum intersunt; aut quæ parcunt Instrumentis; aut quæ parcunt Materiæ sive Supellectili. Eas autem tres Instantias, quæ huc pertinent, uno nomine *Instantias Propitias* sive *Benevolas* vocamus. Itaque de his septem Instantiis jam sigillatim dicemus: atque cum iis partem illam de Prærogativis sive Dignitatibus Instantiarum claudemus.

XLV.

Inter Prærogativas Instantiarum ponemus loco vicessimo primo *Instantias Virga*, si-

ve *Radii* ; quas etiam *Instantias Perlationis*, vel de *Non ultra* appellare consuevimus. Virtutes enim rerum & Motus operantur & expediuntur per spatia, non indefinita aut fortuita, sed finita & certa ; quæ ut in singulis Naturis Inquisitis teneantur & notentur, plurimum interest Practicæ ; non solum ad hoc ut non fallat, sed etiam ut magis sit aucta & potens. Etenim interdum datur Virtutes producere, & Distantias tanquam retrahere in propius ; ut in Perspicillis.

Atque plurimæ Virtutes operantur & efficiunt tantum per Tactum manifestum ; ut fit in percussione Corporum, ubi alterum nō summovet alterum, nisi impellens impulsus tangat. Etiam Medicinæ, quæ exterius applicantur, ut Unguenta, Emplastra, non exercent vires suas, nisi per Tactum Corporis. Denique Objecta Sensuum, Tactus & Gustus, non feriunt nisi contigua Organis.

Sunt & aliæ Virtutes quæ operantur ad Distantiam, verum valde exiguam, quarum paucae adhuc notatæ sunt, cum tamen plures sint quàm homines suspicentur : ut (capiendo exempla ex Vulgatis) cum Succinum aut Gagates trahunt paleas ; Bullæ approximatae solvunt bullas ; Medicinæ nonnullæ Purgativæ eliciunt humores ex alto, & hujusmodi. At Virtus illa Magnetica, per quam Ferrum & Magnes, vel Magnetes, invicem coeunt, operatur intra orbem Virtutis certum, sed par-

parvum : Ubi contra, si sit aliqua Virtus Magnetica emanans ab ipsa Terra (paulo nimis interiore) super Acum ferream, quatenus ad verticitatem, operatio fiat ad Distantiam magnam.

Rursus, si sit aliqua Vis Magnetica, quæ operetur per Consensum inter globum Terræ & Ponderosa, aut inter globum Lunæ & Aquas Maris, (quæ maxime credibilis videtur in Fluxibus & Refluxibus Semi-menstruis) aut inter Cælum Stellatum & Planetas, per quam evocentur & attollantur ad sua Apogæa; hæc omnia operantur ad Distantias admodum longinquas. Inveniuntur & quædam Inflammationes sive Conceptiones Flammæ, quæ fiunt ad Distantias bene magnas, in aliquibus Materiis; ut referunt de Naphthæ Babylonica. Calores etiam insinuant se per Distantias amplas; quod etiam faciunt Frigora: adeo ut Habitantibus circa Canadam, Moles sive Massæ glaciales quæ abruptuntur & natant per Oceanum Septentrionalem, & deferuntur per Atlanticum versus illas oras, percipiuntur & incutiant frigora è longinquo. Odores quoque (licet in his videatur semper esse quædam Emissio corporea) operantur ad Distantias notabiles; ut evenire solet navigantibus juxta littora Floridæ, aut etiam nonnulla Hispaniæ, ubi sunt Sylvæ totæ ex arboribus limonum, arantiarum, & hujusmodi Plantarum

pde:

odoratarum, aut frutices Rorismarini, Majoranæ, & similium. Postremo Radiationes Lucis & Impressiones Sonorum operantur scilicet ad Distantias spatiosas.

Verum hæc omnia utcunque operentur ad Distantias parvas sive magnas operantur certe ad finitas & Naturæ notas, ut sit quidam *Non ultra*; idque pro rationibus; aut Molis seu Quanti Corporum; aut Vigoris & Debilitatis Virtutum; aut Favoribus & Impedimentis Mediorum; quæ omnia in Computationem venire & notari debent. Quin etiam Mensuræ Motuum Violentorum, (quos vocant) ut Missilium, Tormentorum, Rotarum, & similium, cum hæ quoque manifesto suos habeant limites certos, notandæ sunt.

Inveniuntur etiam quidam Motus & Virtutes contrariæ illis quæ operantur per Tactum & non ad Distans; quæ operantur scilicet ad Distans, & non ad Tactum; & rursus, quæ operantur remissius ad Distantiam minorem, & fortius ad distantiam majorem. Etenim Visio non bene transigitur ad Tactum, sed indiget Medio & Distantia. Licet meminerim, me audisse ex relatione cujusdam fide digni, quod ipse in curandis oculorum suorum Cataractis (erat autem Cura talis, ut immitteretur Festuca quædam parva argentea intra primam oculi tunicam, quæ pelliculam illam Cataractæ remove-

ret

ret & truderet in angulum oculi) clarissime vidisset Festucam illam supra ipsam pupillam moventem. Quod utcumque verum esse possit, manifestum est, majora corpora non bene aut distincte cerni, nisi in cuspidē Coni, coeuntibus radiis Objecti ad nonnullam Distantiam. Quin etiam in Senibus Oculus melius cernit remoto Objecto paulo longius quam propius. In Missilibus autem certum est, percussionem non fieri tam fortem ad Distantiam nimis parvam, quam paulo post. Hæc itaque & similia in Mensuris Motuum quoad Distantias notanda sunt.

Est & aliud genus Mensuræ Localis Motuum, quod non prætermittendum est. Illud vero pertinet ad Motus non Progressivos, sed Sphæricos; hoc est, ad Expansionem Corporum in maiorem Sphæram, aut Contractionem in Minorem. Inquirendum enim est inter Mensuras istas motuum, quantam Compressionem aut Extensionem Corpora (pro Natura ipsorum) facile & libenter patiantur, & ad quem Terminum reluctari incipiant, adeo ut ad extremum *Non ultra* ferant, ut cum Vesica inflata comprimitur, sustinet illa Compressionem nonnullam Aëris; sed si major fuerit, non patitur Aër, sed rumpitur Vesica.

At Nos hoc ipsum subtiliori Experimento

mento magis exacte probavimus. Accipimus enim Campanulam ex Metallo, levio-rem scilicet & tenuiorem, quali ad excipien- dum Salem utimur; eamque in pel- vim Aquæ immisimus, ita ut deportaret se- cum Aërem, qui continebatur in Conca- vo usque ad fundum pelvis. Locavera- mus autem prius Globulum in fundo pel- vis, super quem Campanula imponenda esset. Quare illud eveniebat, ut si Glo- bulus ille esset minusculus (pro ratione Concavi) reciperet se Aër in locum mino- rem, & contruderetur. Quod si grandioris esset magnitudinis, quam ut Aër libenter ce- deret, tum Aër majoris Pressuræ impatiens, Campanulam ex aliqua parte elevabat, & in bullis ascende- bat.

Etiam ad probandum qualem Exten- sionem (non minus quam Compressio- nem) pateretur Aër, tale quippiam pra- cticavimus. Ovum vitreum accepimus, cum parvo foramine in uno extremo Ovi. Aë- rem per foramen exuctione forti attraxi- mus, & statim digito foramen illud obtu- ravimus; & Ovum in Aquam immerimus, & dein digitum removimus. Aër vero Ten- sura illa per exuctionem facta tortus & ma- gis quam pro Natura sua dilatatus, ideoque se recipere & contrahere nitens (ita ut si O- vum illud in Aquam non fuisset immersum, Aërem ipsum traxisset cum Sibilo) Aquam tra-

traxit ad tale Quantum, quale sufficere posset ad hoc, ut Aër antiquam recuperaret Sphæram sive Dimensionem.

Atque certum est, Corpora tenuiora (quale est Aër) pati Contractionem nonnullam notabilem, ut dictum est: At Corpora tangibilia (quale est Aqua) multo ægrius, & ad minus spatium patiuntur Compressionem. Qualem autem patiatur, tali Experimento inquisivimus.

Fieri fecimus Globum ex plumbo Cavum, qui duas circiter pintas vinarias contineret; eumque satis per latera crassum, ut majorem vim sustineret. In illum Aquam immisimus, per foramen alicubi factum; atque foramen illud, postquam Globus Aqua impletus fuisset, plumbo liquefacto obturavimus, ut Globus deveniret plane consolidatus. Dein Globum forti Malleo ad duo latera adversa complanavimus; Ex quo necesse fuit Aquam in minus contrahi, cum Sphæra Figurarum sit capacissima. Deinde, cum Malleatio non amplius sufficeret, ægrius se recipiente Aqua, Molendino seu Torculari usi sumus; ut tandem Aqua impatiens Pressuræ ulterio-
ris, per solida plumbi (instar Roris delicati) exstillaret. Postea, quantum spatii per eam Compressionem imminutum foret, computavimus: Atque tantam Compressionem passam esse Aquam (sed violentia magna subactam) intelleximus.

At Solidiora, Sicca, aut magis Compacta, qualia sunt Lapides & Ligna, nec non Metalla, multo adhuc minorem Compressionem aut Extensionem, & fere imperceptibilem ferunt; sed vel Fractione, vel Progressione, vel aliis Perturbationibus se liberant, ut in Curvationibus Ligni aut Metalli, Horologiis moventibus per Complicationem laminæ, Missilibus, Malleationibus, & innumeris aliis Motibus apparet. Arque hæc omnia cum Mensuris suis in Indagatione Naturæ notanda & exploranda sunt; aut in Certitudine sua, aut per Æstimativas, aut per Comparativas, prout dabitur Copia.

XLVI.

INter *Prærogativas Instantiarum* ponemus loco vicesimo secundo *Instantias Curriculi*, quas etiam *Instantias ad Aquam* appellare consuevimus; sumpto vocabulo à Clepsydris apud Antiquos, in quas infundebatur Aqua loco Arenæ. Ex mensurant Naturam per Momenta Temporis, quemadmodum *Instantia Virgæ* per Gradus Spatii. Omnis enim Motus sive Actio Naturalis transigitur in Tempore; alius velocius, alius tardius, sed utcumque Momentis certis, & Naturæ notis. Etiam ille Actiones, quæ subito videntur operari, & in ictu oculi, (ut loquimur) deprehenduntur recipere majus & minus quoad Tempus.

Primo itaque videmus, Restitutiones Corporum Cœlestium fieri per Tempora numerata ; etiam Fluxus & Refluxus Maris. Latio autem Graviorum versus Terram, & Levium versus ambitum Cœli, fit per certa Momenta, pro ratione Corporis quod fertur, & Medii. At Velificationes Navium, Motus Animalium, Perlationes Missilium, omnes fiunt itidem per Tempora (quantum ad Summas) numerabilia. Calorem vero quod attinet, videmus, Pueros per hyemem manus in flamma lavare ; nec tamen uri ; & Joculatores vasa plena Vino vel Aqua, per motus agiles & æquales vertere deorsum, & sursum recuperare, non effuso liquore ; & multa hujusmodi. Nec minus ipsæ Compressiones, & Dilatationes, & Eruptiones Corporum fiunt, aliæ velocius, aliæ tardius, pro Natura Corporis & Motus, sed per Momenta certa. Quinetiam in explosione plurium Bombardarum simul, quæ exaudiuntur quandoque ad Distantiam triginta milliarium, percipitur Sonus prius ab iis qui prope absunt à loco ubi fit Sonitus, quam ab iis qui longe. At in Visu (cujus Actio est perniciosissima) liquet etiam requiri ad eum actuan- dum Momenta certa Temporis ; idque probatur ex iis, quæ propter Motus velocitatem non cernuntur, ut ex latione pilæ ex Sclopeto. Velocior enim est prætervolatio pilæ, quàm impressio Speciei ejus quæ deferri poterat ad Visum.

At-

Atque hoc, cum similibus, nobis quandoque dubitationem peperit plane monstrosam; videlicet, utrum Coeli Sereni & Stellati Facies ad idem Tempus cernatur quando vere existit, an potius aliquanto post; & utrum non sit (quatenus ad Visum Coelestium) non minus Tempus verum, & Tempus visum, quam Locus verus, & Locus visus, qui notatur ab Astronomis in Paralaxibus. Adeo incredibile nobis videbatur, Species sive Radios Corporum Coelestium, per tam immensa spatia milliarium subito deferri posse ad Visum; sed potius debere eas in tempore aliquo notabili delabi. Verum illa Dubitatio (quoad majus aliquod intervallum Temporis inter Tempus verum & Visum) postea plane evanuit; reputantibus nobis jacturam illam infinitam, & diminutionem Quanti, quatenus ad apparentiam inter Corpus Stellæ Verum, & Speciem Visam, quæ causatur à distantia; Atque simul notantibus ad quantam Distantiam (sexaginta scilicet ad minimum milliariorum) Corpora, eaque tantum Albicantia, subito hic apud nos cernantur; cum dubium non sit, Lucem Coelestium, non tantum Albedinis vividum colorem, verum etiam omnis Flammæ (quæ apud nos nota est) Lucem, quoad vigorem radiationis, multis partibus excedere; Etiam immensa illa Velocitas in ipso Corpore, quæ cernitur in Motu Diurno,

no, (quæ etiam viros graves ita obstupefecit, ut mallent credere Motum Terræ) facit Motum illum, Ejaculationis Radiorum ab ipsis (licet celeritate, ut diximus, mirabilem) magis credibilem. Maxime vero omnium nos movit, quod si interponeretur intervallum Temporis aliquod notabile inter Veritatem & Visum, foret ut Species, per nubes interim orientes, & similes Medii perturbationes, interciperentur sæpenumero, & confunderentur. Atque de Mensuris Temporum Simplicibus hæc dicta sint.

Verum non solum quærenda est Mensura Motuum & Actionum Simpliciter, sed multo magis Comparative: Id enim eximii est usus, & ad plurima spectat. Atque videmus, Flammam alicujus Tormenti ignei citius cerni, quam Sonitus audiatur; licet necesse sit, pilam prius Aërem percutere, quam Flamma quæ pone erat, exire potuerit; fieri hoc autem propter velociorem transactionem Motus Lucis, quam Soni. Videmus etiam, Species Visibiles à Visu citius excipi, quam dimitti; unde fit, quod Nervi Fidium digito impulsus, duplicentur, aut triplicentur, quoad Speciem, quia Species nova recipitur, antequam Prior dimittatur; Ex quo etiam fit, ut Annuli rotati videantur globosi, & Fax ardens noctu velociter portata, conspiciatur Caudata. Etiam ex hoc fundamento Inæqualitatis Motuum quoad Velocitatem,

excogitavit *Galileus* Causam Fluxus & Reflexus Maris, rotante Terra velocius, Aquis tardius; ideoque accumulanti bus se Aquis in sursum, & deinde per vi ces se remittentibus in deorsum; ut demonstratur in vase Aquæ incitatus movente. Sed hoc commentus est concessio non concessibili, (quod Terra nempe moveatur;) ac etiam non bene informatus de Oceani Motu sexhorario.

At Exemplum hujus rei de qua agitur, videlicet de Comparativis Mensuris Motuum, neque solum rei ipsius, sed & Usus insignis ejus, (de quo paulo ante loquuti sumus) eminet in Cuniculis subterraneis, in quibus collocatur Pulvis pyrius; ubi immensæ Mollæ Terræ, Ædificiorum, & similium, subvertuntur, & in altum jaciuntur, à pusilla quantitate Pulveris pyrii. Cujus causa pro certo illa est, quod Motus Dilatationis Pulveris qui impellit, multis partibus sit perniciosior, quam Motus Gravitatis per quem fieri possit aliqua resistentia; adeo ut primus Motus perfunctus sit, antequam Motus adversus inceperit; ut in principiis nullitas quædam sit resistentiæ. Hinc etiam fit, quod in omni Missili, Ictus non tam robustus, quam acutus & celer, ad Perlationem potissimum valeat. Neque etiam fieri potuisset, ut parva quantitas Spiritus Animalis in Animalibus, præsertim in tam vastis Corporibus, qualia sunt Balænæ aut Elephanti, tantam molem

cor-

corpoream flecteret & regeret ; nisi propter Velocitatem Motus Spiritus, & hebetudinem corporeæ molis , quatenus ad expediendam suam resistantiam.

Denique , hoc unum ex præcipuis fundamentis est Experimentorum Magicorum , de quibus mox dicemus ; ubi scilicet parva Moles Materiæ longe majorem superat , & in ordinem redigit : Hoc inquam ; Si fieri possit Anteverfio Motuum per velocitatem unius , antequam alter se expediat.

Postremo , Hoc ipsum *Prius & Posterius* in omni Actione Naturali notari debet ; veluti quod in Infusione Rhabarbari eliciatur Purgativa vis prius , Astringiva post ; Simile quiddam etiam in Infusione Violarum in Acetum experti sumus ; ubi primo excipitur suavis & delicatus Floris odor ; post , pars Floris magis terrea , quæ odorem confundit. Itaque si infundantur Violæ per diem integrum , Odor multo languidius excipitur. quod si infundantur per partem quartam horæ tantum , & extrahantur ; & (quia paucus est Spiritus odoratus qui subsistit in Viola) infundantur post singulas quartas horæ Violæ novæ & recentes ad sexies ; tum demum nobilitatur Infusio , ita ut licet non manserint Violæ , utcunque renovatæ , plus quam ad sex. quæ horam ; tamen permanferit Odor gratissimus,

mus, & Viola ipsa non inferior, ad annum integrum. Notandum tamen est, quod non se colligat Odor ad vires suas plenas, nisi post mensem ab Infusione. In Distillationibus vero Aromatum maceratorum in spiritu vini patet, quod surgat primo phlegma aqueum & inutile, deinde Aqua plus habens ex spiritu vini, deinde post aqua plus habens ex Aromate. Atque hujus generis quamplurima inveniuntur in Distillationibus notatudigna. Verum hæc sufficiant ad Exempla.

XLVII.

INter *Prærogativas Instantiarum* ponemus loco vicesimo tertio *Instantias Quantitatis*, quas etiam *Doses Naturæ* (sumpto vocabulo à Medicinis) vocare consuevimus. Eæ sunt quæ mensurant Virtutes per *Quantitatem* Corporum, & indicant quid *Quantum* Corporis faciat ad *Modum Virtutis*. Ac primo sunt quædam Virtutes quæ non subsistunt nisi in *Quanto Cosmico*, hoc est, tali *Quanto* quod habeat consensum cum Configuratione & Fabrica Universi. Terra enim stat; partes ejus cadunt. Aquæ in Maribus fluunt & refluunt; in Fluviiis minime, nisi per ingressum Maris. Deinde etiam omnes fere Virtutes particulares secundum *Multum* aut *Parum* Corporis operantur. Aquæ largæ non facile corrumpuntur; exiguæ cito. Mustum & Cervisia maturescunt longe citius, &

& sunt potabilia in utribus parvis, quam in doliis magnis. Si Herba ponatur in majore portione Liquoris, fit Infusio, magis quam Imbibitio: Si in minore, fit Imbibitio, magis quam Infusio. Aliud igitur erga Corpus Humanum est Balneum, aliud levis Irroratio. Etiam parvi Rores in Aëre nunquam cadunt, sed dissipantur, & cum Aëre incorporantur. Et videre est in anhelitu super Gemmas, parum illud humoris, quasi nubeculam vento dissipatam, continuo solvi. Etiam Frustum ejusdem Magnetis non trahit tantum Ferri, quantum Magnes integer. Sunt etiam Virtutes in quibus Parvitas *Quanti* magis potest; ut in penetrationibus, stylus acutus citius penetrat, quam obtusus; Adamas punctuatus sculpsit in vitro, & similia.

Verum non hic morandum est in Indefinitis, sed etiam de *Rationibus Quanti* Corporis erga Modum Virtutis inquirendum. Proclive enim foret credere, quod rationes *Quanti* Rationes Virtutis adæquarent; ut si Pila Plumbea unius unciae caderet in tali tempore, pila unciarum duarum deberet cadere duplo celerius, quod falsissimum est; Nec eadem rationes in omni genere Virtutum valent, sed longe diversæ. Itaque hæ Mensuræ ex rebus ipsis petendæ sunt, & non ex verisimilitudine, aut Conjecturis.

Denique in omni Inquisitione Naturæ
Quantum Corporis requiri ad aliquod Effe-
 ctum, tanquam Dosis, notandum; & Cau-
 tiones de *Nimis* & *Parum* aspergendæ.

XLVIII.

INter *Prærogativas Instantiarum*, pone-
 mus loco vicesimo quarto *Instantias Lu-
 ctæ*; quas etiam *Instantias Prædominantie*
 appellare consuevimus. Eæ indicant Prædo-
 minantiam & Cessionem Virtutum ad invi-
 cem; & quæ ex illis sit fortior & vincat, quæ
 infirmior & succumbat. Sunt enim Motus
 & Nixus Corporum compositi, decomposi-
 ti, & complicati, non minus quam Corpora
 ipsa. Proponemus igitur primū Species præ-
 cipuas Motuum sive Virtutum Activarum;
 ut magis perspicua sit ipsarum Comparatio
 in Robore, & exinde Demonstratio atque
 Designatio *Instantiarum Luctæ & Prædo-
 minantie*.

Motus primus sit Motus *Antitypiæ* Mate-
 riæ, quæ inest in singulis portionibus ejus;
 per quem plane annihilari non vult; ita ut
 nullum incendium, nullum pondus, aut de-
 pressio, nulla violentia, denique ætas aut
 diuturnitas temporis possit redigere ali-
 quam vel minimam portionem Materie in
 Nihilum, quin illa & sit Aliquid, & Loci
 aliquid occupet, & se. (in qualicunque
 necessitate ponatur) vel Formam mutando
 vel

vel Locum, liberet; vel, (si non detur copia) ut est, subsistat; neque unquam res eo deveniat, ut aut Nihil sit, aut Nullibi. Quem Motum Schola (quæ semper fere & denominat & definit Res, potius per Effectus & & Incommoda, quam per Causas Interiores) vel denotat per illud Axioma, quod *Duo corpora non possint esse in uno loco*; vel vocat Motum, *Ne fiat penetratio dimensionum*, Neque hujus Motus exempla proponi consentaneum est: Inest enim omni Corpori.

Sit Motus secundus, Motus (quem appellamus) *Nexus*, per quem Corpora non patiuntur se ulla ex parte sui dirimi à contactu alterius Corporis, ut quæ mutuo nexu & contactu gaudeant. Quem Motum Schola vocat Motum *Ne detur vacuum*: Veluti cum aqua attrahitur sursum exuctione, aut per fistulas; caro per ventosas; aut cum aqua sistitur, nec effluit in hydriis perforatis, nisi os hydriæ ad immittendum aërem aperiatur; & innumera id genus.

Sit Motus tertius, Motus (quem appellamus) *Libertatis*; per quem Corpora se liberare nituntur à Pressura aut Tensura Præternaturali, & restituere se in Dimensum corpori suo conveniens. Cujus Motus etiam innumera sunt exempla: Veluti (quatenus ad Liberationem à Pressura) aquæ in natando, aëris in volando; aquæ in Remigando.

aëris in undulationibus ventorum, laminæ in horologiis. Nec ineleganter se ostendit Motus Aëris compressi in Sclopetis ludicris puerorum, cum Alnum aut simile quiddam excavant, & infarciunt frusto alicujus Radicis succulentæ, vel similibus, ad utrosque fines; deinde per Embolum trudent radicem vel hujusmodi farcimentum in foramen alterum: Unde emittitur & ejicitur Radix cum sonitu ad foramen alterum, idque antequam tangatur à Radice aut Embolo. Quatenus vero ad Liberationem à Tensura, ostendit se hic Motus in Aëre post exuptionem in Ovis vitreis remanente, in Chordis, in Corio, & Panno, resiliens post Tensuras suas, nisi Tensuræ illæ per moram invaluerint, &c. Atque hunc Motum Schola sub nomine Motus ex *Forma Elementi* innuit: satis quidem inscite, cum hic Motus non tantum ad Aërem, Aquam, aut Flammam pertineat, sed ad omnem diversitatem Consistentiæ: ut Ligni, Ferri, Plumbi, Panni, Membranæ, &c. in quibus; singula Corpora suæ habent Dimensionis modulum; & ab eo ægre ad spatium aliquod notabile abripiuntur. Verum quia Motus iste Libertatis omnium est maxime obviu, & ad infinita spectans, consultum fuerit eum bene & perspicue distinguere. Quidam enim valde negligenter confundunt hunc Motum cum gemino illo Motu *Antitypia* & *Ne-*

xus ; Liberationem scilicet à Pressura, cum Motu *Antitypia* ; à Tensura, cum Motu *Nexus* : ac si ideo cederent aut se dilatarent corpora compressa, ne sequeretur *Penetratio dimensionum* ; ideo resilirent & contraherent se Corpora tensa, ne sequeretur *Vacuum*. Atqui si Aër compressus se vellet recipere in densitatem aquæ, aut Lignum in densitatem Lapidis, nil opus foret *penetratione dimensionum* : & nihilominus longe major posset esse Compressio illorum, quam illa ullo modo patiuntur. Eodem modo si Aqua se dilatare vellet in raritatem Aëris, aut Lapis in raritatem Ligni ; non opus foret *vacuo* : & tamen longe major posset fieri Extensio eorum, quam illa movendo patiuntur. Itaque non reducitur res ad *Penetrationem dimensionum*, & *vacuum*, nisi in ultimitatibus Condensationis & Rarefactionis : cum tamen isti Motus longe citra eas sistant & versentur ; neque aliud sint, quam Desideria Corporum conservandi se in Consistentiis suis, (sive, si malint, in Formis suis) nec ab iis recedendi subito, nisi per modos suaves, ac per consensum alterentur. At longe magis necessarium est (quia multa secum trahit) ut intimetur hominibus, Motum Violentum (quem nos *Mechanicum*, *Democritus*, qui in Motibus suis primis expediendis etiam infra mediocres Philosophos ponendus est, Motum *Plaga*

vocavit) nil aliud esse quam Motum Libertatis , scilicet à Compressione ad Relaxationem. Etenim in omni sive simplici Protrusione, sive Volatu per aërem , non fit summo-
 motio aut latio localis , antequam partes Corporis Præternaturaliter patiantur & comprimantur ab Impellente. Tum vero Partibus aliis alias per successionem trudentibus , fertur Totum; nec solum Progrediendo, sed etiam Rotando simul; ut etiam hoc modo Partes se liberare , aut magis ex æquo tolerare possint. Atque de hoc Motu hætenus.

Sit Motus quartus , Motus cui nomen habetur *Motus Hyles* : Qui Motus antistrophus est quodammodo Motui, de quo diximus, Libertatis. Etenim in Motu Libertatis Corpora novum Dimensum , sive novam Sphæram , sive novam Dilatationem aut Contractionem, (hæc enim Verborum varietas idem innuit) exhorrent, respuunt, fugiunt, & resilire ac veterem Consistentiam recuperare totis viribus contendunt. At contra in hoc Motu *Hyles* , Corpora novam Sphæram sive Dimensum appetunt; atque ad illud libenter & propere , & quandoque valentissimo nixu (ut in Pulvere Pyrio) aspiciant. Instrumenta autem hujus Motus, non sola certe , sed potentissima , aut saltem frequentissima , sunt Calor & Frigus. Exempli gratia: Aër si per Tensuram (velut per exuctionem in Ovis vitreis) dilatetur, magno

magno laborat defiderio fe ipfum reftituen-
di. At admoto Calore , è contra appetit di-
latari , & concupifcit novam fphæram , &
transit & migrat in illam libenter , tanquam
in novam Formam (ut loquuntur.) Nec poft
dilatationem nonnullam de reditu curat, nifi
per admotionem Frigidi ad eam invitetur ;
quæ non Reditus eft, fed Transmutatio repe-
tita. Eodem modo & Aqua, fi per compref-
fionem arctetur , recalcitrât ; & vult fieri
qualis fuit , fcilicet latior. At fi interveniat
Frigus intenfum & continuatum , mutat fe
fponfe fua & libenter in condensationem
Glaciei : atque fi plane continuetur Frigus ,
nec à teporibus interrumpatur , (ut fit in
Speluncis & Cavernis paulo profundioribus)
vertitur in Cryftallum , aut materiam fimi-
lem, nec unquam reftituitur.

Sit Motus quintus , Motus *Continuationis* :
Intelligimus autem non Continuationis
fimplicis & primariæ , cum corpore ali-
quo altero ; (nam ille eft Motus *Nexus*) fed
Continuationis fui , in Corpore certo. Cer-
tiffimum enim eft, quod Corpora omnia fo-
lutionem Continuitatis exhorreant, alia ma-
gis, alia minus, fed omnia aliquatenus. Nam
ut in Corporibus Duris (veluti Chalyb. s ,
Vitri) Reluctatio contra Difcontinuationem
eft maxime robusta & valida ; ita etiam in
Liquoribus , ubi ceflare aut languere fal-
tem videtur Motus ejufmodi , tamen non

prorsus reperitur Privatio ejus ; sed plane inest ipsis in gradu tanquam infimo , & prodit se in Experimentis plurimis ; sicut in Bullis , in rotunditate Guttarum , in filis tenuioribus Stillicidiorum , & in sequacitate Corporum Glutinosorum , & ejusmodi. Sed maxime omnium se ostendit Appetitus iste , si Discontinuatio tentetur usque ad fractiones minores. Nam in Mortariis , post contusionem ad certum gradum , non amplius operatur Pistillum : Aqua non subintrat rimas minores : Quin & ipse Aër , non obstante subtilitate corporis ipsius , Poros Vasorum paulo solidiorum non pertransit subito , nec nisi per diuturnam insinuationem.

Sit Motus sextus , Motus quem nominamus Motum *ad Lucrum* , sive Motum *Indigentia*. Is est , per quem Corpora , quando versantur inter plane Heterogenca & quasi inimica , si forte nanciscantur copiam aut commoditatem evitandi illa Heterogenea , & se applicandi ad magis cognata , (licet illa ipsa cognata talia fuerint , quæ non habeant arctum consensum cum ipsis) tamen statim ea amplectuntur , & tanquam potiora malunt ; & Lucri loco (unde vocabulum sumpsimus) hoc ponere videntur , tanquam talium corporum indiga. Exempli gratia : Aurum , aut aliud Metallum foliatum , non delectatur aëre circumfuso. Itaque si corpus
ali-

aliquod tangibile & crassum nanciscatur, (ut digitum, papyrus, quid vis aliud) adhæret statim, nec facile divellitur. Etiam papyrus, aut pannus, & hujusmodi, non bene se habent cum aëre qui inseritur & commistus est in ipsorum poris. Itaque Aquam aut Liquorem libenter imbibunt, & Aërem exterminant. Etiam Saccharum, aut Spongia infusa in Aquam aut Vinum, licet pars ipsorum emineat & longe attollatur supra Vinum aut Aquam, tamen Aquam aut Vinum paulatim & per gradus attrahunt in sursum.

Unde optimus Canon sumitur Aperturæ & Solutionum Corporum. Missis enim Corrosivis & Aquis fortibus, quæ viam sibi aperiunt; si possit inveniri Corpus proportionatum & magis consentiens & amicum Corpori alicui solido, quam illud cum quo tanquam per necessitatem commiscetur; statim se aperit & relaxat Corpus, & illud alterum intro recipit; priore excluso aut summoto. Neque operatur, aut potest, iste *Motus ad Lucrum*, solummodo ad Tactum. Nam Electrica Operatio (de qua *Gilbertus* & alii post eum tantas excitarunt fabulas) non alia est quam Corporis per frictionem levem excitati Appetitus, qui Aërem non bene tolerat, sed aliud tangibile mavult, si reperiat in propinquo.

Sit Motus septimus, Motus (quem appellamus) *Congregationis majoris*; per quem

Corpora feruntur ad Massas Connaturalium suorum : Gravia ad globum Terræ ; Levia ad Ambitum Coeli. Hunc Schola nomine *Motus Naturalis* insignivit, levi contemplatione : quia scilicet nil spectabile erat ab extra, quod cum Motum cieret : (itaque Rebus ipsis innatum atque insitum putavit :) aut forte quia non cessat. Nec mirum : Semper enim præsto sunt Coelum & Terra ; cum è contra causæ & origines plurimorum ex reliquis Motibus interdum absint, interdum adsint. Itaque hunc, quia non intermittit, sed cæteris intermittentibus statim occurrit, Perpetuum & Proprium ; reliquos, Ascitios posuit. Est autem iste Motus revera satis infirmus & hebes, tanquam is qui (nisi sit Moles Corporis major) cæteris Motibus, quandiu operantur, cedat & succumbat. Atque cum hic Motus hominum cogitationes ita impleverit, ut fere reliquos Motus occultaverit ; tamen parum est quod homines de eo sciunt, sed in multis circa illum erroribus versantur, h

Sit Motus octavus, *Motus Congregationis Minoris* ; per quem Partes Homogeneæ in Corpore aliquo separant se ab Heterogeneis, & cogunt inter sese ; per quem etiam Corpora integra ex similitudine substantiæ se amplectuntur & fovant, & quandoque ad distantiam aliquam congregantur, attrahuntur, & conveniunt : Veluti cum in La-
cte

Est Flos lactis post moram aliquam supernatat; in Vino Fæces & Tartarum subsidunt. Neque enim hæc fiunt per motum Gravitatis & Levitatis tantum, ut aliæ partes summitatem petant, aliæ ad imum vergant, sed multo magis per Desiderium Homogeneorum inter se coeundi, & se uniendi. Differt autem iste motus à motu *Indigentia*, in duobus. Uno, quod in motu *Indigentia* sit stimulus major Naturæ malignæ & contrariæ: At in hoc motu (si modo impedimenta & vincula absint) uniuntur partes per Amicitiam, licet absit Natura aliena quæ litem moveat. Altero, quod arctior sit unio, & tanquam majore cum delectu. In illo enim, modo evitetur Corpus inimicum, Corpora etiam non admodum cognata concurrunt: At in hoc coeunt Substantiæ, germana plane similitudine devinctæ; & conflantur tanquam in unum. Atque hic Motus omnibus Corporibus Compositis inest; & se facile conspiciendum in singulis daret, nisi ligaretur & frænaretur per alios Corporum Appetitus & Necessitates, quæ istam Coitionem disturbant.

Ligatur autem Motus iste plerumque tribus modis: Torpore Corporum; Fræno Corporis Dominantis; & Motu externo. Ad Torporem Corporum quod attinet; certum est, inesse Corporibus tangibilibus Pigritiam quandam secundum ma-

gis & minus, & Exhorrentiam Motus Localis: ut nisi excitentur, malint statu suo (prout sunt) esse contenta, quam in melius se expedire. Discutitur autem iste Torpor triplici Auxilio: aut per Calorem, aut per Virtutem alicujus Cognati corporis eminentem, aut per Motum vividum & potentem: Atque primo quoad auxilium Caloris: hinc fit, quod Calor pronuntietur esse illud quod *separet Heterogenea, congreget Homogenea*. Quam definitionem Peripateticorum merito derisit *Gilbertus*; dicens, eam esse perinde ac si quis diceret ac definiret Hominem illud esse, quod ferat Triticum, & plantet Vineas: esse enim Definitionem tantum per Effectus, eosque particulares. Sed adhuc magis culpanda est illa Definitio; quia etiam Effectus illi (quales quales sunt) non sunt ex proprietate Caloris, sed tantum per accidens, (idem enim facit Frigus, ut postea dicemus) nempe ex desiderio partium Homogenearum coeundi; adjuvante tantum Calore ad discutiendum Torporem, qui Torpor desiderium illud antea ligaverat. Quoad vero Auxilium Virtutis inditæ à Corpore Cognato; illud mirabiliter elucescit in Magnete armato, qui excitat in Ferro virtutem detinendi Ferrum per similitudinem substantiæ, discussio Torpore Ferri per Virtutem Magnetis. Quoad vero Auxilium Motus, conspicitur illud in sagittis ligneis, cuspide

cuspide etiam lignea ; quæ altius penetrant in alia ligna , quam si fuissent armatæ ferro , per similitudinem substantiæ , discussio Torpore Ligni per motum celerem : de quibus duobus Experimentis etiam in Aphorismo de *Instantiis Clandestinis* diximus.

Ligatio vero motus *Congregationis minoris* , quæ fit per Frænum Corporis Dominantis , conspicitur in solutione Sanguinis & Urinarum per Frigus. Quamdiu enim repleta fuerint Corpora illa spiritu agili , qui singulas eorum partes cujuscunque generis , ipse ut Dominus Totius , ordinat & cohibet ; tamdiu non coeunt Heterogenea propter Frænum : sed postquam ille Spiritus evaporaverit , aut suffocatus fuerit per Frigus , tum solutæ Partes à Fræno , coeunt secundum desiderium suum naturale. Atque ideo fit , ut omnia Corpora , quæ continent Spiritum acrem , (ut Sales , & hujusmodi) durent & non solvantur , ob Frænum permanens & durable Spiritus dominantis & imperiosi.

Ligatio vero motus *Congregationis minoris* , quæ fit per motum externum , maxime conspicitur in Agitationibus Corporum , per quas arcetur putrefactio. Omnis enim Putrefactio fundatur in Congregatione Homogeneorum ; unde paulatim fit Corruptio prioris (quam vocant) Formæ , & Generatio novæ. Nam Putrefactionem , quæ sterminit viam ad Generationem novæ Formæ præ-

præcedit Solutio veteris ; quæ est ipsa Coitio ad Homogeniam. Ea vero si non impedita fuerit , fit Solutio simplex ; sin occurrant varia quæ obstant , sequuntur Putrefactiones , quæ sunt rudimenta generationis novæ. Quod si (id quod nunc agitur) fiat agitatio frequens per motum externum ; tum vero motus iste Coitionis (qui est delicatus & mollis, & indiget quiete ab externis) disturbatur & cessat ; ut fieri videmus in innumeris ; Veluti, cum quotidiana agitatio aut profluentia Aquæ arceat Putrefactionem ; Ventī arceant pestilentiam Aëris ; Grana in granariis versa & agitata maneant pura ; Omnia denique agitata exterius non facile putrescant interius.

Supereſt ut non omittatur Coitio illa Partium Corporum , unde fit præcipue Induratio & Desiccatio. Postquam enim Spiritus , aut Humidum in Spiritum verſum, evolaverit in aliquo Corpore poroſiore, (ut in ligno, oſſe, membrana, & huiusmodi) tum Partes craſſiores majore nixu contrahuntur & eoeunt , unde ſequitur Induratio aut Desiccatio : quod exiſtimamus fieri , non tam ob motum *Nexus*, ne detur Vacuum, quam per motum iſtum *Amicitie* & *Unionis*.

Ad Coitionem vero ad diſtans quod attinet , ea infrequens eſt & rara : & tamen in pluribus ineſt , quam quibus obſervatur. Hujus ſimulacra ſunt , cum bulla ſolvit bullam ;

lam; medicamenta ex similitudine substantiæ trahunt humores; chorda in diversis fidibus ad unisonum moveat Chordam; & hujusmodi. Etiam in Spiritibus Animalium hunc motum vigere existimamus, sed plane incognitum. At eminet certe in magnete, & ferro excito Cum autem de motibus magnetis loquimur, distinguendi plane sunt. Quatuor enim Virtutes sive Operationes sunt in magnete, quæ non confundi, sed separari debent, licet admiratio hominum & stupor eas commiscuerit. Una, Coitionis magnetis ad magnetem, vel Ferri ad magnetem, vel ferri exciti ad ferrum. Secunda, Verticitatis ejus ad Septentriones & Austrum, atque simul declinationis ejus. Tertia, Penetrationis ejus per Aurum, Vitrum, Lapidem, omnia. Quarta, communicationis Virtutis ejus de Lapide in Ferrum, & de Ferro in Ferrum, absque communicatione substantiæ. Verum hoc loco de prima Virtute ejus tantum loquimur, videlicet coitionis. Insignis etiam est motus coitionis argenti vivi & auri; adeo ut Aurum alliciat Argentum Vivum licet confectum in unguenta, atque Operarii inter vapores argenti vivi soleant tenere in ore frustum auri ad colligendas emissiones argenti vivi, alias crania & ossa eorum invasuras; unde etiam frustum illud paulo post albescit. Atque de Motu congregationis minores hæc dicta sint.

Sit Motus nonus, *Motus Magneticus*, qui licet sit ex genere motus *Congregationis minoris*, tamen si operetur ad distantias magnas, & super massas rerum magnas, Inquisitionem meretur separatam; præsertim si nec incipiat à Tactu, quemadmodum plurimi, nec perducatur actionem ad Tactum, quemadmodum omnes motus *Congregativi*; sed Corpora tantum elevet, aut ea intumescere faciat, nec quicquam ultra. Nam si Luna attollat aquas, aut turgescere aut intumescere faciat humidâ; aut Coelum Stellarum attrahat planetas versus sua Apogæa; aut Sol alliget astra Veneris & Mercurii, ne longius absint à Corpore ejus, quam ad distantiam certam; videntur hi motus nec sub *Congregatione majore*, nec sub *Congregatione minore* bene collocari, sed esse tanquam *Congregativa media & imperfecta*, ideoque Speciem debere constituere propriam.

Sit Motus decimus, *motus Fuga*; motus scilicet motui *Congregationis minoris* contrarius; per quem Corpora ex antipathia fugiunt & fugant inimica, seque ab illis separant, aut cum illis miscere se recusant. Quamvis enim videri possit in aliquibus hic motus esse motus tantum per accidens, aut per consequens, respectu motus *Congregationis minoris*, quia nequeunt coire Homogenea, nisi Heterogeneis exclusis & remo-

motis: tamen ponendus est motus iste per se, & in Speciem constituendus, quia in multis appetitus *Fuga* cernitur magis principalis, quam appetitus *Coitionis*.

Eminet autem hic motus insigniter in Excretionibus animalium; nec minus etiam in Sensuum nonnullorum odiosis Objectis, præcipue in Olfactu & Gustu. Odor enim foetidus ita rejicitur ab Olfactu, ut etiam inducat in Os stomachi motum Expulsionis per consensum; Sapor, amarus & horridus ita rejicitur à Palato aut Guttore, ut inducat per consensum capitis conquassationem & horrorem. Veruntamen etiam in aliis locum habet iste motus. Conspicitur enim in Antipéristasibus nonnullis; ut in Aëris media Regione, cujus Frigora videntur esse Rejectiones Naturæ frigida ex confiniis coelestium; quemadmodum etiam videntur magni illi fervores & inflammationes quæ inveniuntur in locis subterraneis, esse Rejectiones Naturæ calida ab interioribus Terræ. Calor enim & Frigus, si fuerint in Quanto minore, se invicem perimunt; sin fuerint in Massis majoribus, & tanquam justis exercitibus, tum vero per conflictum se locis invicem summovent, & ejiciunt. Etiam tradunt, Cinnamonum & Odorifera, sita juxta latrinas & loca foetida, diutius odorem retinere, quia recusant exire & commisceri cum foetidis. Certe Argentum vivum, quod alias se reu-

niret in corpus integrum, prohibetur per salivam hominis, aut Axungiam porci, aut Terbinthinam, & huiusmodi, ne partes ejus coeant; propter malum consensum quem habent cum huiusmodi Corporibus; à quibus undique circumfusus se retrahunt; adeo ut fortior sit earum *Fuga* ab istis interjacentibus, quam desiderium uniendi se cum partibus sui similibus; id quod vocant *Mortificationem* Argenti vivi. Etiam quod Oleum cum Aqua non misceatur, non tantum in causa est differentia Levitatis; sed malus ipsorum consensus: ut videre est in Spiritu vini, qui cum levior sit Oleo, tamen se bene miscet cum Aqua. Et maxime omnium insignis est motus *Fuga* in Nitro, & huiusmodi corporibus crudis, quæ Flammam exhorrent; ut in pulvere Pyrio, Argento vivo, nec non in Auro. *Fuga* vero ferri ab altero polo Magnetis, à Gilberto bene notatur non esse *Fuga* propria, sed Conformitas, & Coitio ad situm magis accommodatum.

Sit Motus undecimus, *Motus Assimilationis*, sive *Multiplicationis* sui, sive etiam *Generationis simplicis*. *Generationem* autem *simplicem* dicimus non Corporum integralium, ut in Plantis, aut animalibus; sed Corporum similiarium. Nempe per hunc motum Corpora similiaria vertunt Corpora alia affinia, aut saltem bene disposita & præ-

præparata, in Substantiam & Naturam suam: ut flamma quæ super halitus & oleosa multiplicat se, & generat novam Flammam; aer, qui super aquam & aquea multiplicat se, & generat novum aërem: spiritus vegetabilis & animalis, qui super tenuiores partes tam aquei quam oleosi in alimentis suis multiplicat se, & generat novum spiritum; partes solidæ plantarum & animalium, veluti folium, flos, caro, os, & sic de cæteris quæ singulæ ex Succis alimentorum assimilant & generant substantiam successivam, & epiusiam. Neque enim quenuquam cum *Paracelso* delirare juvet, qui (distillationibus suis scilicet occæcatus) Nutritionem per separationem tantum fieri voluit; quodque in pane vel cibo lateat oculus, nasus, Cerebrum, Jecur; in succo terræ radix, folium, flos. Etenim sicut faber ex rudi massa lapidis vel ligni, per Separationem & Rejectionem superflui educit folium, florem, oculum, nasum, manum, pedem, & similia; ita *Archaum* illum Fabrum internum ex alimento per Separationem & Rejectionem educere singula mēbra & partes, asserit ille. Verū missis nugis, certissimum est partes singulas tam similes, quàm organicas, in vegetabilibus & animalibus, succos alimentorum suorum fere communes, aut non multum diversos, primo attrahere cum nonnullo delectu, deinde assimilare,

& vertere in Naturam suam. Neque *Assimilatio* ista, aut *Generatio simplex* fit solum in corporibus Animatis; verum & Inanimata ex hac re participant; veluti de Flamma & Aëre dictum est. Quinetiam Spiritus emortuus, qui in omni Tangibili Animato continetur, id perpetuo agit, ut partes crassiores digerat & vertat in Spiritum qui deinde exeat; unde fit diminutio ponderis & exsiccatio, ut alibi diximus. Neque etiam respuenda est in *Assimilatione*, accretio illa, quam vulgo ab alimentatione distinguunt; veluti cum lutum inter lapillos concrevit, & vertitur in materiam lapideam; squammæ circa dentes, vertuntur in substantiam non minus duram, quam sunt dentes ipsi, &c. Sumus enim in ea opinione, inesse Corporibus omnibus desiderium assimilandi, non minus quam coëundi ad Homogenea: verum ligatur ista virtus, sicut & illa; licet non iisdem modis. Sed modos illos, nec non solutionem ab iisdem, omni diligentia inquirere oportet; quia pertinent ad Senectutis refocillationem. Postremo videtur notatu dignum, quod in novem illis Motibus, de quibus diximus, Corpora tantum Naturæ suæ Conservationem appetere videntur; in hoc decimo autem Propagationem.

Sit Motus duodecimus *Motus Excitationis*; qui Motus videtur esse ex genere *Assimilationis*, atque eo nomine quandoque à
no-

nobis promiscue vocatur. Est enim Motus diffusivus, & communicativus, & transitivus, & multiplicativus, sicut & ille; atque Effectu (ut plurimum) consentiunt, licet efficiendi modo & subiecto differant. Motus enim *Assimilationis* procedit tanquam cum imperio, & potestate; Jubet enim & cogit assimilatum in assimilantem verti & mutari. At motus *Excitationis* procedit tanquam arte & insinuatione, & furtim; & invitat tantum, & disponit excitatum ad naturam excitantis. Etiam motus *Assimilationis* multiplicat & transformat corpora & substantias; veluti, plus fit flammæ, plus aëris, plus spiritus, plus carnis. At in motu *Excitationis*, multiplicantur & transeunt virtutes tantum; & plus fit calidi, plus magnetici, plus putridi. Eminent autem iste motus præcipue in calido & frigido. Neque enim calor diffundit se in calefaciendo per communicationem primi caloris; sed tantum per *Excitationes* corporis ad motum illum, qui est forma calidi; de quo in *Vindemiatione prima de Natura Calidi* diximus. Itaque longe tardius & difficilior excitatur calor in lapide aut metallo, quam in aere; ob inhabilitatem & impromptitudinem Corporum illorum ad motum illum; Ita ut verisimile sit, posse esse interiorius versus viscera Terræ materias, quæ calefieri profus respuant; quia ob condensationem majorem spiritu illo destituuntur, à quo

quo motus iste *Excitationis* plerunque incipit. Similiter magnes induit Ferrum nova partium dispositione, & motu conformi; ipse autem nihil ex Virtute perdit. Similiter fermentum panis, & flos cervisiæ, & coagulum lactis, & nonnulla ex venenis, excitant & invitant motum in massa farinaria, aut cervisia, aut caseo, aut corpore humano successivum & continuatum; non tam ex vi *Excitantis*, quam prædispositione & facili Cessione *Excitati*.

Sic Motus decimus tertius, *Motus Impressionis*; qui Motus est etiam ex genere *Motus Assimilationis*, estque ex diffusivis Motibus subtilissimus. Nobis autem visum est eum in Speciem propriam constituere, propter differentiam insignem quam habet, erga priores duos. Motus enim *Assimilationis* simplex Corpora ipsa transformat; ita ut si tollas primum Movens, nihil intersit ad ea quæ sequuntur. Neque enim prima accensio in Flammam, aut prima versio in Aërem, aliquid facit ad Flammam, aut Aërem, in Generatione succedentem. Similiter, Motus *Excitationis* omnino manet, remoto primo movente, ad tempora bene diuturna; ut in Corpore calefacto, remoto primo Calore; in Ferro excito, remoto Magnete; in Massa farinaria, remoto Fermento. At Motus *Impressionis*, licet sit Diffusivus, & Transitiuus, tamen perpetuo pendere videtur ex primo mo-

movente; adeo ut sublato, aut cessante illo, statim deficiat & pereat; Itaque etiam momento, aut saltem exiguo tempore transigitur. Quare motus ille *Assimilationis & Excitationis, motus Generationis Iovis*, quia generatio manet; Hunc autem motum, *motum Generationis Saturni*, quia natus statim devoratur & absorbetur, appellare consuevimus. Manifestat se vero hic Motus in tribus; in Lucis radius, Sonorum percussionibus; & Magneticis, quatenus ad Communicationem. Etenim amota Luce, statim pereunt Colores, & reliquæ Imagines ejus; amota percussione prima, & quassatione Corporis inde facta, paulo post perit sonus. Licet enim Soni etiam in Medio per ventos tanquam per Undas agitentur: tamen diligentius notandum est, quod Sonus non tam diu durat, quam fit Resonatio. Etenim impulsæ Campana, Sonus ad bene magnum tempus continuari videtur; unde quis facile in errorem labatur, si existimet toto illo tempore Sonum tanquam natum & hærrere in Aere; quod falsissimum est. Etenim illa Resonatio non est idem Sonus. Numero, sed renovatur. Hoc autem manifestatur ex Sedatione sive Cohibitione Corporis percussæ. Si enim sistatur & detineatur Campana fortiter, & fiat immobilis, statim perit Sonus, nec resonat amplius: ut in chordis; si post primam percussio-

cussionem tangatur chorda, vel digito, ut in Lyra; vel calamo, ut in Espinetis; statim definit Resonatio. Magnete autem remoto, statim Ferrum decedit. Luna autem à Mari non potest removeri; nec Terra à Ponderoso dum cadit. Itaque de illis nullum fieri potest Experimentum; sed ratio eadem est.

Sit Motus decimus quartus, *Motus Configurationis*, aut *Situs*; per quem Corpora appetere videntur non Coitionem aut Separationem aliquam; sed *Situm*, & Collocationem, & *Configurationem* cum aliis. Est autem iste Motus valde abstrusus, nec bene inquisitus. Atque in quibusdam videtur quasi incausabilis; licet revera (ut existimamus) non ita sit. Etenim si quæeratur, cur potius Coelum volvatur ab Oriente in Occidentem, quam ab Occidente in Orientem: aut cur vertatur circa Polos positos juxta Urfas, potius quam circa Orionem, aut ex alia aliqua parte Coeli: videtur ista Quæstio tanquam quædam Ecstasis; cum ista potius ab Experimentia, & ut Positiva, recipi debeant. At in Natura profecto sunt quædam ultima & incausabilia; verum hoc ex illis non esse videtur. Etenim hoc fieri existimamus ex quadam Harmonia & Consensu Mundi, qui adhuc non venit in observationem. Quod si recipiatur Motus Tertiæ ab Occidente in Orientem; eadem manent Quæstiones. Nam

& ipsa super aliquos Polos movetur. Atque, cur tandem debeant isti Poli collocari magis ubi sunt, quam alibi. Item Verticitas, & Directio, & Declinatio Magnetis ad hunc Motum referuntur. Etiam inveniuntur in Corporibus tam Naturalibus quam Artificialibus, præsertim Consistentibus, & non Fluidis, Collocatio quædam & Positura partium, & tanquam Villi & Fibræ, quæ diligenter investigandæ sunt; utpote sine quarum inventione Corpora illa commode tractari aut regi non possunt. At Circulationes illas in Liquidis, per quas illa, dum pressa sint, antequam se liberare possunt, se invicem relevant, ut Compressionem illam ex æquo tollerent, Motui *Libertatis* verius assignavimus.

Sit Motus decimus quintus, *Motus Pertransitionis*, sive *Motus secundum Meatus*; per quem Virtutes Corporum magis aut minus impediuntur, aut provehuntur à mediis ipsorum, pro Natura Corporum & Virtutum Operantium, atque etiam Medii. Aliud enim Medium Luci convenit, aliud Sono, aliud Calori & Frigori, aliud Virtutibus Magnetis, nec non aliis nonnullis respectivè.

Sit Motus decimus sextus, *Motus Regius* (ita enim eum appellamus) sive *Politicus*; per quem Partes in Corpore aliquo Prædominantes & Imperantes, reliquas partes frènant, domant, subigunt, ordinant, & cogunt eas adunari, separari, consistere, move-

ri, collocari, non ex desideriis suis, sed pro-
ut in Ordine sit, & conducat ad bene esse
Partis illius Imperantis; adeo ut sit quasi
Regimen & Politia quædam, quam exercet
Pars Regens in partes Subditas. Eminent au-
tem hic Motus præcipue in Spiritibus Ani-
malium, qui Motus omnes partium reliqua-
rum, quamdiu ipse in vigore est, contem-
perat. Invenitur autem in aliis Corporibus
in gradu inferiore; quemadmodum dictum
est de Sanguine & Urinis, quæ non solvun-
tur, donec Spiritus qui partes earum com-
miscebat & cohibebat, emissus fuerit aut suf-
focatus. Neque iste Motus omnino Spiriti-
bus proprius est, licet in plerisque Corpori-
bus Spiritus dominantur ob Motum celerem,
& penetrationem. Veruntamen in Corpo-
ribus magis condensatis, nec Spiritu vivido
& vigente (qualis inest Argento vivo & Vi-
triolo) repletis, dominantur potius Partes
crassiores, adeo ut nisi frenum & jugum hoc
arte aliqua excutiat, de nova aliqua hu-
jusmodi Corporum transformatione minime
sperandum sit. Neque vero quispiam nos
oblitos esse existimet ejus quod nunc agitur,
quia, cum ista Series & Distributio Motuum
ad nil aliud spectet, quam ut illorum *Prædo-*
minantia per *Instantias Luctæ* melius in-
quiratur, jam inter Motus ipsos *Prædomi-*
nantia mentionē facimus. Non enim in De-
scriptione *Motus* istius *Regii*, de *Prædomi-*
nantia

stantia Motuum aut Virtutum tractamus, sed de *Prædominantia* Partium in Corporibus. Hæc enim ea est *Prædominantia*, quæ Speciem istam Motus peculiarem constituit.

Sit Motus decimus septimus, *Motus Rationis spontaneus*; per quem Corpora Motu gaudentia, & bene collocata, Natura sua fruuntur, atque se ipsa sequuntur, non aliud; & tanquam proprios petunt amplexus. Etenim videntur Corpora aut movere sine Termino; aut plane quiescere; aut ferri ad Terminum, ubi pro natura sua aut rotent, aut quiescant. Atque quæ bene collocata sunt, si Motu gaudeant, movent per Circulum: Motu scilicet æterno, & infinito. Quæ bene collocata sunt, & motum exhorrent, prorsus quiescunt. Quæ non bene collocata sunt, movent in linea recta (tanquam tramite brevissimo) ad consortia suorum Connaturalium. Recipit autem Motus iste *Rationis* Differentias novem. Primam, Centri sui, circa quod Corpora movent: Secundam, Polorum suorum, supra quos movent: Tertiam, Circumferentiæ sive Ambitus sui, prout distant à Centro: Quartam, Incitationis suæ, prout celerius aut tardius rotant: Quintam, Consequutionis Motus sui, veluti ab Oriente in Occidentem, aut ab Occidente in Orientem: Sextam, Declinationis à Circulo perfecto per Spiras longius aut propius distantes à Centro suo: Septimam, Declinationis à

circulo perfecto per Spiras longius aut propius distantes à Polis suis : Octavam , Distantiæ propioris aut longioris Spirarum suarum ad invicem : Nonam & ultimam, Variationis ipsorum Polorum, si sint mobiles: quæ ipsa ad Rotationem non pertinet, nisi fiat circulariter. Atque iste Motus communi & inveterata opinione habetur pro proprio Cœlestium. Attamen gravis de illo Motu Lis est inter nonnullos tam ex Antiquis quàm Modernis qui *Rotationem* Terræ attribuerunt. At multo fortasse justior movetur Controversia, (si modo res non sit omnino extra Controversiam) an Motus videlicet iste (concesso quod Terra stet) Cœli finibus contineatur, an potius descendat, & communicetur Aëri, & Aquis. Motum autem *Rotationis* in Missilibus, ut in Spiculis, Sagittis, Pilis Sclopetorum, & similibus, omnino ad Motum *Libertatis* rejicimus.

Sit Motus decimus octavus, *Motus Trepidationis*, cui (ut ab Astronomis intelligitur) non multum fidei adhibemus. Nobis autem, Corporum Naturalium Appetitus ubique serio perscrutantibus, occurrit iste Motus; & constitui debere videtur in speciem. Est autem hic Motus veluti æternæ cujusdam Captivitatis. Videlicet ubi Corpora non omnino pro Natura sua bene locata, & tamen non prorsus male se habentia, perpetuo trepidant, & in inquiete se agunt, nec statu suo

tu suo contenta, nec ulterius ausa progredi. Talis invenitur Motus in Corde & pulsibus Animalium; & necesse est ut sit in omnibus Corporibus, quæ statu ancipiti ita degunt inter Commoda & Incommoda, ut distracta liberare se tentent, & denuo repulsam patiantur.

Sit Motus decimus nonus & postremus, Motus ille cui vix nomen Motus competit, & tamen est plane Motus. Quem Motum, *Motum Decubitus*, sive *Motum Exhorrentia Motus*, vocare licet. Per hunc Motum Terra stat mole sua, moventibus se Extremis suis in Medium; non ad Centrum Imaginativum, sed ad Unionem. Per hunc etiam Appetitum omnia majorem in modum Condensata motum exhorrent; atque illis pro omni Appetitu est non moveri; & licet infinitis modis vellicentur & provocentur ad Motum, tamen Naturam suam (quoad possunt) tuentur. Quod si ad Motum compellantur, tamen hoc agere semper videntur, ut quietem & statum suum recuperent, neque amplius moveant. Atque circa hoc certe se agilia præbent, & satis perneciter & rapide (ut pertæsa & impatientia omnis Moræ) contendunt. Hujus autem Imago ex parte tantum cerni potest; quia hic apud nos, ex Subactione & Concoctione Cœlestium, omne Tangibile non tantum non Condensatum est ad Ultim-

tatem, sed etiam cū Spiritu nonnullo misceretur.

Proposuimus itaque jam Species, siue Elementa simplicia Motuum, Appetuum, & virtutum Activarum, quæ sunt in Natura, maxime Catholica. Neque parum Scientiæ Naturalis sub illis adumbratum est. Non negamus tamen, & alias Species fortasse addi posse; atque istas ipsas Divisiones secundum veriores rerum venas transferri; denique in minorem numerum posse redigi. Neque tamen hoc de Divisionibus aliquibus abstractis intelligimus: Veluti si quis dicat; Corpora appetere vel Conservationem, vel Exaltationem, vel Propagationem, vel Fruitionem Naturæ suæ: aut si quis dicat, motus rerum tendere ad Conservationem & Bonum, vel universi, ut *Antitypiam & Nexum*; vel universitatum magnarum, ut motus *Congregationis Majoris, Rotationis, & Exhorrentiæ Motus*; vel Formarum specialium, ut reliquos. Licet enim hæc vera sint, tamen nisi terminentur in Materia & Fabrica secundum veras lineas, speculativa sunt, & minus utilia. Interim sufficient, & boni erunt usus, ad pensitandas *Prædominantias* Virtutum, & exquirendas *Instantias Luctæ*; id quod nunc agitur.

Etenim ex his quos proposuimus Motibus, alii prorsus sunt Invincibiles; alii aliis sunt fortiores, & illos ligant, frangunt, dispo-

ponunt; alii aliis longius jaculantur; alii alios tempore & celeritate prævertunt; alii alios foveant, roborant, ampliant, accelerant.

Motus *Antitypia* omnino est Adamantinus & Invincibilis. Utrum vero *Motus Nexus* sit Invincibilis, adhuc hæremus. Neque enim pro certo affirmaverimus, utrum detur Vacuum, sive Coacervatum, sive Permissum. At de illo nobis constat; Rationem illam, propter quam introductum est Vacuum à *Leucippo*, & *Democrito*, (videlicet quod absque eo non possent eadem Corpora complecti & implere majora & minora spatia) falsam esse. Est enim plane *Plica Materia*, complicantis & replicantis se per spatia inter certos fines absq; interpositione Vacui: Neque est in Aëre, ex Vacuo, bis millies (tantum enim esse oportet) plus quam in Auro. Id quod ex potentissimis Corporum Pneumaticorum Virtutibus, (quæ aliter tanquā pulveres minuti natarent in Vacuo) & multis aliis Demonstrationibus, nobis satis liquet. Reliqui vero Motus regunt & reguntur invicem, pro rationibus Vigoris, Quanti, Incitationis, Ejaculationis, nec non tū Auxiliorū, tū Impedimentorū quæ occurrunt.

Exempli gratia; Magnes armatus nonnullus detinet & suspendit Ferrum ad Sexagecuplum pondus ipsius; Eo usque dominatus Motus *Congregationis Minoris*, super Motū *Congregationis Majoris*; Quod si ma-

jus fuerit Pondus, succumbit. Vectis tanti roboris sublevabit tantum pondus; Eo usque dominatur Motus *Libertatis* super Motum *Congregationis majoris*; Sin majus fuerit Pondus, succumbit. Corium tensum ad Tensuram talem non rumpitur; Eo usque dominatur Motus *Continuationis* super Motum Tensuræ; Quod si ulterior fuerit Tensura, rumpitur Corium, & succumbit Motus *Continuationis*. Aqua per Rimam perforationis talis effluit; Eo usque dominatur Motus *Congregationis majoris* super Motum *Continuationis*; Quod si minor fuerit Rimma, succumbit; & vincit Motus *Continuationis*. In Pulvere Sulphuris solius immissi in Sclopetum cum Pila, & admoto igne, non emittitur Pila; In eo Motus *Congregationis Majoris* vincit Motum *Hyles*. At in Pulvere pyrio immisso vincit Motus *Hyles* in Sulphure; adjunctus Motibus *Hyles* & *Fuga* in Nitro. Et sic de cæteris. Etenim *Instantia Luctæ* (quæ indicant *Prædominantiam* Virtutum, & secundum quas rationes & caleulos prædominentur & succumbant) acri & sedula diligentia undique sunt conquirendæ.

Etiam Modi & Rationes ipsius Succumbentiae Motuum, diligenter sunt introspectiendæ. Nempe, an omnino cessent, vel potius usque nitantur, sed ligentur. Etenim in Corporibus hic apud nos nulla vera est Quies, nec in Integris, nec in Partibus; sed tan-

tantum secundum apparentiam. Quies autem ista apparens, causatur aut per *Æquilibrium*; aut per absolutam *Prædominantiam* Motuum. Per *Æquilibrium*, ut in Bilancibus, quæ stant si æqua sint pondera. Per *Prædominantiam*, ut in Hydriis perforatis, ubi quiescit Aqua, & detinetur à decasu per *Prædominantiam* Motus *Nexus*. Notandum tamen est (ut diximus) quatenus nitantur Motus illi Succumbentes. Etenim si quis per luctam detineatur extensus in terra, brachiis & tibiis vinctis, aut aliter detentis; atque ille tamen totis viribus resurgere nitatur; non est minor Nixus, licet non proficiat. Hujus autem rei conditio (scilicet utrum per *Prædominantiam* Motus Succumbens quasi annihiletur; an potius continueatur Nixus, licet non conspiciatur) quæ latet in Conflictibus, apparebit fortasse in Concurrentiis. Exempli gratia; Fiat Experimentum in Sclopetis, utrum Sclopetus, pro tanto spatio quo emittat Pilam in linea directa, sive (ut vulgo loquuntur) in Puncto blanco, debiliorem edat percussionem ejaculando in supra, ubi Motus Ictus est simplex, quam desuper, ubi Motus Gravitatis concurrat cum Ictu.

Etiam Canones *Prædominantiarum* qui occurrunt, colligendi sunt. Veluti, quod quo Communius est Bonum quod appetitur, eo Motus est fortior: ut Motus *Nexus* qui respi-

et Communionē Universi, fortior est Motu Gravitatis, qui respicit Communionem Den-
forum. Etiam, quod Appetitus qui sunt Boni Privati, non prævalent plerunque contra Ap-
petitus Boni magis Publici; nisi in parvis Quantis. Quæ utinā obtinerent in Civilibus.

XII.

INter Prærogativas Instantiarum ponemus loco vicesimo-quinto *Instantias Innuen-
tes*; eas scilicet, quæ Commoda hominum innuunt aut designant. Etenim ipsum *Posse*
& ipsum *Scire*, Naturam humanam ampli-
ficant, non beant. Itaque decerpendæ sunt
ex Universitate rerum ea quæ ad usus vitæ
maxime faciunt. Verum de iis erit magis
proprius dicendi locus, cum *Deductiones ad
praxim* tractabimus. Quinetiam in ipso O-
pere *Interpretationis* circa singula subiecta,
locum semper *Chartæ humane*, sive *Chartæ
Optativæ* assignamus. Etenim & Quærere
& Optare non inepte, pars Scientiæ est.

L

INter Prærogativas Instantiarum pone-
mus loco Vicesimo-sexto *Instantias Poly-
rhetas*. Eæ sunt, quæ pertinent ad varia,
& sæpius occurrunt; ideoque operæ & no-
vis probationibus haud parum parcunt. At-
que de Instrumentis ipsis atque Ingeniatio-
nibus proprius erit dicendi locus, cum *Deduc-
tio-*

ctiones ad praxim & Experimentandi Modos tractabimus. Quin etiam quæ adhuc cognita sunt & in usum venerunt, in Historiis Particularibus singularum Artium describentur. In præsentī autem subjungemus quædam Catholica circa ea pro Exemplis tantum *Polychrestis*.

Operatur igitur Homo super Corpora Naturalia (præter ipsam admotionem & amotionem Corporum simplicem) septem præcipue modis : nempe, vel per Exclusionem eorum quæ impediunt & disturbant : vel per Compressiones, Extensiones, Agitationes, & hujusmodi : vel per Calorem & Frigus : vel per moram in loco convenienti : vel per Frænum & Regimen motus : vel per Consensus speciales : vel per Alternationem tempestivam & debitam : atque Seriem & Successionem horum omnium, aut saltem nonnullorum ex illis.

Ad Primum igitur quod attinet; Aër communis qui undique præsto est & se ingerit, atque Radii Cœlestium, multum turbant. Quæ itaque ad illorum Exclusionem faciunt, merito haberi possint pro *Polychrestis*. Huc igitur pertinent Materies & Craffities Vasorum, in quibus Corpora ad Operationem præparata reponuntur. Similiter Modi accurati Obturationis Vasorum, per Consolidationem & *Lutum sapientie*, ut loquuntur Chymici. Etiam Clausura per Liquores

in Extimis, utilissima res est: ut cum infundunt oleum super vinum aut succos herbarum; quod expandendo se in summitate instar operculi, optime ea conservat illæsa ab Aëre. Neque Pulveres res malæ sunt; qui licet contineant Aërem permistum, tamen vim Aëris coacervati & circumfusi arcent; ut fit in conservatione uvarum & fructuum intra arenam, & farinam. Etiam Cera, Mel, Pix, & hujusmodi tenacia, recte obducuntur ad Clausuram perfectiorem, & ad summovendum Aërem & Cœlestia. Etiam nos Experimentum quandoque fecimus, ponendo Vas nec non aliqua alia Corpora intra Argentum Vivum, quod omnium longe densissimum est ex iis quæ circumfundi possunt. Quinetiam specus & Cavernæ subterraneæ magni usus sunt ad prohibendum Insolationem & Aërem istum apertum prædatorium; qualibus utuntur *Germani* Septentrionales pro Granariis. Nec non Repositio Corporum in fundo Aquarum ad hoc spectat: ut memini me quippiam audisse de Utribus vini demissis in profundum puteum, ad infrigidationem scilicet; sed casu, & per neglectum ac oblivionem ibidem remanentibus per multos annos, & deinde extractis; unde Vinum factum est non solum non vapidum aut emortuum, sed multo magis nobile ad gustum; per commixtionem partium suarum (ut videtur) magis exquisitam. Quod si postulet.

stulet res, ut Corpora demittantur ad fundum Aquarum, veluti intra Fluvios aut Mare, neque tamen Aquas tangant, nec in Vasis obturatis concludantur, sed Aëre tantum circudentur; bonus est usus Vasis illius, quod adhibitum est nonnunquam ad operandum subter Aquis super Navigia demersa, ut Urinatores diutius manere possint sub Aquis; & per vices ad tempus respirare. Illud hujusmodi erat. Conficiebatur Dolium ex Metallo concavum, quod demittebatur æquabiliter ad superficiem Aquæ, atque sic deportabat totum aërem qui continebatur in Dolio secum in fundum Maris. Stabat autem super pedes tres, (instar Tripodis) qui Longitudinis erant aliquanto minoris statura hominis; ita ut Urinator posset, cum anhelitus deficeret, immittere caput in cavum Dolii, & respirare; & deinde opus continuare. Atque audivimus, inventam esse jam Machinam aliquam Naviculæ aut Scaphæ, quæ homines subter Aquis vehere possit ad spatia nonnulla. Verum sub tali Vase, quale modo diximus, Corpora quævis facile suspendi possint; cujus causa hoc Experimentum adduximus.

Est & alius usus diligentis & perfectæ Clausuræ Corporum: nempe, non solum ut prohibeatur aditus Aëris per exterius (de quo jam dictum est) verum etiam ut cohibeatur exitus Spiritus Corporis, super-quod
fir

fit operatio per interius. Necesse est enim ut operanti circa Corpora Naturalia constet de Summis suis: vid. quod nihil expirarit aut effluxerit. Fiunt enim profundæ alterationes in Corporibus, quando Natura prohibente Annihilationem, Ars prohibeat etiam Deperditionem aut Evolationem alicujus partis. Atque hac de re invaluit opinio falsa; (quæ si vera esset, de ista conservatione Summæ certæ absque diminutione esset fere desperandum:) vid. Spiritus Corporum, & Aërem majori gradu caloris attenuatum, nullis Vasorum claustris posse contineri, quin per poros Vasorum subtiliores evolent. Atque in hanc opinionem adducti sunt homines per vulgata illa Experimenta, Poculi inversi super Aquam cum Candela aut Charta inflammata; ex quo fit ut Aqua sursum attrahatur: atque similiter Ventosarum, quæ super flammam calefactæ trahunt carnes. Existimant enim, in utroque Experimento Aërem attenuatum emitti, & inde *Quantum* ipsius minui; ideoque Aquam aut Carnes per *Nexum* succedere. Quod falsissimum est. Aër enim non *Quanto* diminuitur, sed spatio contrahitur; neq; incipit Motus iste Successionis Aquæ, antequam fiat extinctio Flammæ aut refrigeratio Aëris: Adeo ut Medici, quo fortius attrahant Ventosæ; ponant spongas frigidas aquam ad factas super Ventosas. Itaque non est cur homines mul-

multum sibi metuant de faxili exitu Aëris, aut Spirituum. Licet enim verum sit, etiam solidissima Corpora habere suos poros, tamen ægre patitur Aër aut Spiritus comminutionem sui ad tantam subtilitatem; quemadmodum & Aqua exire recusat per rimam minusculam.

De Secundo vero Modo ex septem prædictis illud inprimis notandum est, valere certe Compressiones & hujusmodi Violentias, ad Motum localem, atque alia id genus, potentissime; ut in Machinis & Missilibus: etiam ad destructionem Corporis Organici, atque earum Virtutum quæ consistunt plane in Motu. Omnis enim vita, immo etiam omnis Flamma, & Ignitio, destruitur per Compressiones; ut & omnis Machina corrumpitur & confunditur per easdem. Etiam ad destructionem Virtutum quæ consistunt in Posituris, & dissimilaritate partium paulo crassiore; ut in Coloribus: (neq; enim idem color Floris integri & contusi, neque Succini integri & pulverizati.) Etiam in Saporibus: (neque enim idem sapor Piri immaturi, & ejusdem compressi ac subacti; nam manifesto dulcedinem majorem conceipit.) Verum ad transformationes & alterationes nobiliores Corporum Similarium non multum valent istæ Violentiæ; quia Corpora per eas non acquirunt consistentiam aliquam novam constantem & quiescentem, sed transitio-

riam & nitentem semper ad restitutionem & liberationem sui. Attramen non abs re foret, hujus rei facere Experimenta aliqua diligentiora; ad hoc scilicet, utrum Condensatio Corporis bene similis (qualia sunt Aër, Aqua, Oleum, & hujusmodi) aut Rarefactio, similiter per violentiam indita, possint fieri constantes & fixæ, & quasi mutatæ in Naturam. Id quod primo experiendum per Motum simplicem; deinde per Auxilia & Consensus. Atque illud nobis in promptu fuisset, (si modo in mentem venisset) cum Aquam (de qua alibi) per malleationes & pressoria condensavimus, antequam erumperet. Debueramus enim Sphæram complanatam per aliquod dies sibi permisisse, & tum demum Aquam extraxisse; ut fieret Experimentum, utrum statim impletura fuisset talem dimensionem qualem habebat ante condensationem. Quod si non fecisset aut statim, aut certe paulo post; constans videlicet facta videri potuisset ista condensatio: Sin minus; apparuisset, factum fuisse Restitutionem, & Compressionem fuisse transitoriam. Etiam simile quiddam faciendum erat circa Extensionem Aëris in Ovis vitreis. Etenim debuerat fieri, post exuctionem fortem, subita & firma Obturatio; deinde debuerant Ova illa manere ita obturata per nonnullos dies; & tum demum experiendum fuisset, utrum aperto foramine attra-

attractus fuisset Aer cum sibilo, aut etiam attracta fuisset tanta quantitas Aquæ post immersionem, quanta fuisset ab initio, si nulla adhibita fuisset mora. Probabile enim aut saltem dignum probatione est, hæc fieri potuisse & posse; propterea quod in Corporibus paulo magis dissimularibus similia efficiat Mora Temporis. Etenim Baculum per Compressionem curvatum post aliquod tempus non resilit: neque id imputandum est alicui deperditioni ex Quanto Ligni per Moram; nam idem fiet in lamina Ferri, (frangeatur mora) quæ non est expirabilis. Quod si non succedat Experimentum per Moram simplicem; tamen non deferendum est negotium, sed Auxilia alia adhibenda. Non enim parum lucri fit, si per Violentias indi possint Corporibus Naturæ fixæ & constantes. Hac enim ratione Aer possit verti in Aquam per Condensationes: & complura alia id genus. Dominus enim est Homo Motuum Violentorum, magis quam cæterorum.

At tertius ex septem Modis, refertur ad magnum illud Organum, tam Naturæ, quam Artis, quoad operandum; videlicet Calidum & Frigidum. Atque in hac parte claudicat plane Potentia humana, tanquam ex uno pede. Habemus enim Calorem Ignis, qui Caloribus Solis (prout ad nos deferuntur) & Caloribus Animalium, quasi infinitis partibus potentior est & intensior. At deest Frigus.

gus, nisi quale per tempestates hyemales ; aut per Cavernas , aut per Circundationes Nivis & Glaciei , haberi potest : quod in Comparatione æquari potest cum Calore , fortasse Solis Meridiani in Regione aliqua ex Torridis aucto insuper per reverberationes Montium & Parietum : Nam hujusmodi utique , tam Calores , quam Frigora , ab Animalibus ad Tempus exiguum tolerari possunt. Nihili autem sunt fere præ Calore Fornacis ardentis, aut alicujus Frigoris quod huic gradui respondeat. Itaque omnia hic apud nos vergunt ad Rarefactionem , & Desiccationem , & Consumptionem : nihil fere ad Condensationem & Intenerationem , nisi per Misturas & Modos quasi spurios. Quare Instantiæ Frigoris omni diligentia sunt conquirendæ : quales videntur inveniri in Expositione Corporum super Turres quando gelat acriter : in Cavernis subterraneis : circundationibus Nivis & Glaciei , in locis profundioribus , & ad hoc excavatis : Demissione Corporum in puteos : Sepulturis Corporum in Argento vivo & Metallis ; immersione Corporum in Aquis , quæ vertunt Ligna in Lapides : defossione Corporum in Terra ; (qualis fertur apud Chinenfes esse Confectio Porcellanæ, ubi Massæ ad hoc factæ dicuntur manere intra terram per quadraginta aut quinquaginta Annos , & transmitti ad hæredes , tanquam Mineræ quædam artificiales)

& hu-

& hujusmodi. Quinetiam quæ interveniunt in Natura Condensationes, factæ per Frigora, similiter sunt investigandæ; ut Causis eorum cognitis, transferri possint in Artes. Quales cernuntur in exudatione Marmoris & Lapidum: in Rorationibus super Vitra per interius Fenestrarum, sub Auroram, post gelu Noctis: in Originibus & Collectionibus Vaporum in Aquas sub Terra, unde sæpe scaturiunt Fontes: & quæcunque sunt hujus generis.

Inveniuntur autem præter illa quæ sunt Frigida ad Tactum, quædam alia potestate Frigida, quæ etiam condensant; veruntamen operari videntur super Corpora Animalium tantum, & vix ultra. Hujus generis se ostendunt multa in Medicinis & Emplastris. Alia autem condensant Carnes & Partes tangibiles; qualia sunt Medicamenta Astringentia, atque etiam Inspissantia. Alia condensant Spiritus, id quod maxime cernitur in Soporiferis. Duplex autem est Modus Condensationis Spirituum per Medicamenta Soporifera, sive provocantia Somnum: Alter per Sedationem Motus; Alter per Fugam Spirituum. Etenim Viola, Rosa sicca, Lactuca, & hujusmodi benedicta sive benigna per vapores suos amicos & moderate refrigerantes, invitant Spiritus ut se uniant, & ipsorum acrem & inquietum Motum compescunt. Etiam Aqua rosacea apposi-

ta

ta ad Nares in deliquiis animæ. Spiritus resolutos & nimium relaxatos se recipere facit, & tanquam alit. At Opiata, & eorum Affinia, Spiritus plane fugant, ex qualitate sua maligna & inimica. Itaque si applicentur parti exteriori, statim aufugiunt Spiritus ab illa parte, nec amplius libenter influunt: Sin sumantur interius, vapores eorum ascendentes ad Caput, spiritus in Ventriculis Cerebri contentos undequaque fugant: cumque se retrahant Spiritus, neque in aliam partem effugere possint, per Consequens coeunt, & condensantur; & quandoque plane extinguuntur & suffocantur. Licet rursus eadem Opiata moderate sumpta, per accidens secundarium, (videlicet Condensationem illam quæ à Coitione succedit) confortent Spiritus, eosque reddant magis robustos, & retundant eorum inutiles & incensivos Motus: ex quo ad Curas Morborum & vitæ Prolongationem haud parum conferant.

Etiam Præparationes Corporum ad excipiendum Frigus non sunt omittendæ; veluti quod Aqua parum tepida facilius congelacietur, quam omnino frigida & huiusmodi.

Præterea, quia Natura Frigus tam parce suppeditat, faciendum est quemadmodum Pharmacopolæ solent; qui quando simplex aliquod haberi non possit, capiunt Succedaneum ejus, & *Quid pro Quo*, ut vocant:

Ve-

Veluti Lignum Aloes pro Xylobalsamo, Cassiam pro Cinamomo. Simili modo diligenter circumspiciendum est, si quæ sint Succedanea Frigoris; videlicet quibus Modis fieri possint Condensationes in Corporibus aliter quam per Frigus, quod illas efficit, ut Opus suum proprium. Illæ autem Condensationes videntur intra quaternum numerum (quantum adhuc liquet) contineri. Quarum prima videtur fieri per Contrusionem simplicem: quæ parum potest ad densitatem constantem, (resiliunt enim Corpora) sed nihilominus forte res auxiliaris esse queat. Secunda fit per Contractionem partium crassiorum in Corpore aliquo post evolutionem aut exitum partium tenuiorum, ut fit in Indurationibus per Ignem, & repetitis Extinctionibus Metallorum, & similibus. Tertia fit per Coitionem partium homogenearum, quæ sunt maxime solidæ in Corpore aliquo, atque antea fuerant distractæ, & cum minus solidis commistæ: Veluti in Restitutione Mercurii Sublimati, qui in pulvere longe majus occupat spatium, quam Mercurius simplex; & similiter in omni Repurgatione Metallorum à Scoriis suis. Quarta fit per Consensus, admovendo quæ ex vi Corporum occulta condensant. qui Consensus adhuc raro se ostendunt. quod mirum minime est, quoniam antequam Inventio succedat Formarum &

Sche-

Schematicismorum, de Inquisitione Consensuum non multum sperandum est. Certe quoad Corpora Animalium, dubium non est, quin sint complures Medicinæ tam interiorum quam exteriorum sumptæ, quæ condensant, tanquam per Consensum, ut paulo ante diximus. Sed in inanimatis rara est hujusmodi Operatio. Percerebuit sane, tam scriptis quam fama, Narratio de Arbore in una ex Insulis sive Tereeris sive Canariis, (neque enim bene memini,) quæ perpetuo stillat; adeo ut Inhabitantibus nonnullam commoditatem Aquæ præbeat. *Paracelsus* autem ait, Herbam vocatam *Rorem Solis* meridie & fervente Sole Rore impleri, cum aliæ Herbæ undique sint siccæ. At nos utramque narrationem fabulosam esse existimamus. Omnino autem illæ Instantiæ nobilissimi forent usus, & introspectione dignissimæ, si essent veræ. Etiam Rores illos Mellitos, & instar Mannæ, qui super foliis *Quercus* inveniuntur Mense Majo, non existimamus fieri & densari à Consensu aliquo, sive à Proprietate Folii *Quercus*; sed cum super aliis Foliiis pariter cadant, contineri scilicet & durare in Foliiis *Quercus*, quia sunt bene unita, nec spongiosa, ut plurima ex aliis.

Calorem vero quod attinet; Copia & Potestas nimirum homini abunde adest; Observatio autem & Inquisitio deficit in nonnullis, iisque maxime necessariis; utcunque Spagiri-

girici se venditent. Etenim Caloris Intensioris Opificia exquiruntur & conspiciuntur; Remissioris vero, quæ maxime in vias Naturæ incidunt, non tentantur, adeoque latent. Itaque videmus, per Vulcanos istos qui in pretio sunt, Spiritus Corporum magnopere exaltari, ut in Aquis fortibus, & nonnullis aliis Oleis Chymicis, partes tangibiles indurari, & emissio Volatili, aliquando figi; partes homogeneas separari; etiam Corpora heterogenea grosso modo incorporari & commisceri; maxime autem Compages Corporum Compositorum, & subtiliores Schematismos destrui & confundi. Debuerant autem Opificia Caloris lenioris tentari & exquiri; unde subtiliores Misturæ & Schematismi ordinati gigni possint, & educi, ad Exemplum Naturæ, & Imitationem Operum Solis; quemadmodum in Aphorismo de Instantiis *Fœderis* quædam adumbravimus. Opificia enim Naturæ transiguntur per longe minores portiones, & posituras magis exquisitas & varias, quam Opificia Ignis, prout nunc adhibetur. Tum vero videatur Homo revera auctus Potestate, si per Calores & Potentias artificiales Opera Naturæ possint Specie repræsentari, Virtute perfici, copia variari. Quibus addere oportet Accelerationem Temporis. Nam Rubigo Ferri longo tempore procedit, at Versio in Crocū martis subito: Et similiter de Aerugine & Cerussa.

sa. Cryſtallum longo tempore conficitur ; Vitrum ſubito conflatur. Lapides longo tempore concreſcunt, Lateres ſubito coquantur, &c. Interim (quod nunc agitur) omnes diverſitates Caloris cum Effectibus ſuis reſpective diligenter & induſtrie undique ſunt colligendæ & exquirendæ: Cœleſtium, per radios ſuos directos, reflexos, refractos & unitos in ſpeculis Comburentibus : Fulguris, Flammæ, Ignis Carbonum ; Ignis ex diverſis Materiis ; Ignis aperti, concluſi, anguſtati & inundantis, denique per diverſas fabricas Fornacium qualiſicati ; Ignis flatu exciti, quieti & non exciti ; Ignis ad majorem aut minorem Diſtantiâ remoti ; Ignis per varia Media permeantis ; Calorum humidorum, ut Balnei Mariæ, Fimi, Caloris Animalium per exterius, Caloris Animalium per interius, Fœni concluſi ; Calorum aridorum, Cineris, Calcis, Arenæ tepidæ, denique Calorum cujuſvis generis cum gradibus eorum.

Præcipue vero tentanda eſt Inquiſitio & Inventio Effectuum & Opificiorum Caloris Accedentis & Recedentis, graduatim, & ordinatim, & periodice, & per debita ſpatia, & moras. Iſta enim Inæqualitas ordinata revera Filia Cœli eſt, & Generationis Mater : Neque à Calore aut vehementi, aut præcipiti, aut ſubſultorio, aliquid magni expectandum eſt. Etenim & in vegetabilibus

hoc

hoc manifestissimum est. Atque etiam in Uteris Animalium magna est Caloris Inæqualitas, ex Motu, Somno, Alimentationibus & Passionibus Foemellarum quę uterum gestant. Denique in ipsis Matricibus Terrę; iis nimirum in quibus Metalla & Fossilia efformantur, locum habet & viget ista Inæqualitas. Quo magis notanda est Inscitia aliquorum Alchymistarum ex Reformatis, qui per Calores æquabiles Lampadum, & huiusmodi, perpetuo uno tenore ardentium, se voti compotes fore existimarunt. Atque de Opificiis & Effectibus Caloris hæc dicta sint. Neque vero tempestivum est illa penitus scrutari, antequam Rerum Formę & Corporum Schematismi ulterius investigati fuerint, & in lucem prodierint. Tum enim quærenda & adoperanda & aptanda sunt Instrumenta quando de Exemplaribus constiterit.

Quartus Modus operandi est per Moram. quę certe & Promus & Condus Naturę est, & quędam Dispensatrix. Moram appellamus, cum Corpus aliquod sibi permittitur ad tempus notabile, munitum interim & defensum ab aliqua vi externa. Tum enim Motus intestini se produnt & perficiunt, cum Motus extranei & adventitii cessant. Opera autem Ætatis sunt longe subtiliora quam Ignis. Neque enim possit fieri talis Clarificatio vini per

Q

Ignem,

Ignem, qualis fit per Moram; neque etiam Incinerationes per Ignem, tam sunt exquisitæ quam Resolutiones & Consumptiones per sæcula. Incorporationes etiam & Mixtiones subitæ & præcipitatæ per Ignem, longe inferiores sunt illis, quæ fiunt per Moram. At dissimilares & varii Schematismi, quos Corpora per Moras tentant, (quales sunt putredines) per Ignem aut Calorem vehementiorem destruuntur. Illud interim non abs re fuerit notare; Motus Corporum penitus Conclusorum habere nonnihil ex violento. Incarceratio enim illa impedit Motus spontaneos Corporis. Itaque Mora in vase aperto plus facit ad Separationes; in Vase penitus clauso ad Commixtiones; in Vase nonnihil clauso, sed subintrante Aëre, ad Putrefactiones; utcunque de Opificiis & Effectibus Moræ undique sunt diligenter conquirendæ Instantiæ.

At Regimen Motus (quod est quintus ex Modis Operandi) non parum valet. Regimen autem Motus vocamus, cum Corpus spontaneum aliud occurrens, corporis alterius Motum impedit, repellit, admittit, dirigit. Hoc vero plerunque in Figuris & Situ Vasorum consistit. Etenim Conus erectus iuvat ad Condensationem Vaporum in Alembicis; At Conus inversus iuvat ad Defæcationem Sacchari in Vasis resupinatis. Aliquando autem Sinuatio requiritur, & Angusta-

gustatio, Dilatatio per vices, & hujusmodi. Etiam omnis Percolatio huc spectat; scilicet cum Corpus occurrens, uni parti Corporis alterius viam aperit, alteri obstruit. Neque semper Percolatio aut aliud Regimen Motus fit per extra: sed etiam per Corpus in Corpore: ut cum Lapilli immittuntur in Aquas ad colligendam Limositatem ipsarum; Syrupi clarificantur cum Albuminibus Ovorum, ut crassiores partes adhaerescant, & postea separari possint. Etiam huic Regimini Motus satis leviter & inscite attribuit Telesius Figuras Animalium, ob rivulos scilicet & loculos Matricis. Debuerat autem notare similem efformationem in Testis Ovorum, ubi non sunt rugæ aut inæqualitas. At verum est Regimen Motus, Efformationes perficere in Modulis & Proplasticeis.

Operationes vero per Consensus aut Fugas (qui sextus Modus est) latent sæpenu-mero in profundo. Istæ enim (quas vocant) Proprietates occultæ, & specificæ, & sympathiæ & antipathiæ, sunt magna ex parte corruptelæ Philosophiæ. Neque de Consensibus rerum inveniendis multum sperandum est ante Inventionem Formarum, & Schematismorum simplicium. Consensus enim nil aliud est quam Symmetria Formarum & Schematismorum ad invicem.

Atqui majores & magis catholici rerum

Consensus non prorsus obscuri sunt. Itaque ab iis ordiendum. Eorum prima & summa diversitas ea est ; ut quædam Corpora Copia & Raritate Materiæ admodum discrepent, Schematismis consentiant ; alia contra, Copia & Raritate Materiæ consentiant, Schematismis discrepent. Nam non male notatum est à Chymicis in principiorum suorum Triade Sulphur & Mercurium quasi per Universitatem rerum permeare. (Nam de Sale inepta ratio est , sed introducta , ut possit comprehendere Corpora terrea, sicca & fixa.) At certe in illis duobus videtur Consensus quidam Naturæ ex maxime Catholicis conspici. Etenim consentiunt Sulphur ; Oleum , & Exhalatio pinguis ; Flamma ; & fortasse, Corpus Stellæ. Ex altera parte consentiunt Mercurius ; Aqua. & Vapores Aquei ; Aër ; & fortasse Æther purus & interstellaris. Attamen isti Quaterniones gemini , sive Magnæ rerum Tribus , (utraque intra Ordines suos) Copia Materiæ atque Densitate immensum differunt, sed Schematismo valde conveniunt : ut in plurimis se produnt. At Contra Metalla diversa Copia & Densitate multum conveniunt , (præsertim respectu vegetabilium , &c.) sed Schematismo multifariam differunt ; & similiter Vegetabilia & Animalia diversa , Schematismis quasi infinitis variantur, sed intra Copiam Materiæ , sive Densitatem paucorum

graduum continentur.

Sequitur Consensus maxime post priorem Catholicus, videlicet Corporum principalium & Fomitum suorum; videlicet Menstruorū, & Alimentorum. Itaque exquirendum, sub quibus Climatibus, & in qua Tellure, & ad quam profunditatem Metalla singula generentur; Et similiter de Gemmis, sive ex Rupibus, sive inter Mineras natis: In qua gleba terræ, Arbores singulæ, & Frutices, & Herbe potissimum proveniant, & tanquam gaudeant: Et insimul quæ Impinguationes, sive per Stercorationes cujuscunque generis, sive per Cretam, Arenam Maris, Cineres, &c. maxime juvent; & quæ sint ex his pro varietate glebarū magis aptæ & auxiliares. Etiam Insitio & Inoculatio Arborum & Plantarum, earumq; ratio; quæ scilicet Plantæ super quas feliciter inserantur, &c. multum pendet de Consensu. In qua parte non injucundū foret Experimentum quod noviter audivimus esse tentatum, de Insitione Arborum Sylvestrium, (quæ hucusque in Arboribus hortensibus fieri consuevit) unde Folia & Glandes majorem in modum amplificantur, & Arbores fiunt magis umbrosæ. Similiter Alimenta Animalium respectively notanda sunt in genere & cum Negativis. Neq; enim Carnivora sustinent herbis nutriri; unde etiam Ordo Folitanorum (licet Voluntas humana plus possit quam Animantium ceterorum super

Corpus suum) post experientiam factam, (ut ajunt) tanquam ab humana Natura non tolerabilis, fere evanuit. Etiam Materiæ diversæ Putrefactionum, unde Animalcula generantur, notandæ sunt.

Atque Consensus corporum Principalium erga Subordinata sua (tales enim ii possint cénseri quos notavimus) satis in aperto sunt. Quibus addi possunt Sensuum consensus erga Objecta sua. Qui Consensus cum manifestissimi sint ; bene notati, & acriter excusati, etiam aliis Consensibus qui latent, magnam præbere possunt lucem.

At interiores corporum Consensus & Fugæ, siue amicitix & Lites, (tædet enim nos fere vocabulorum Sympathiæ & Antipathiæ, propter Superstitiones & inania) aut falso adscriptæ, aut fabulis conspersæ, aut per neglectum, raræ admodum sunt. Etenim si quis asserat, inter Vineam & Brassicam esse diffidium, quia juxtà sata minus læte proveniunt ; præstò ratio est, quod utraque Planta succulenta sit & deprædatrix, unde alteram defraudat. Si quis asserat, esse Consensum & Amicitiam inter Segetes, & Cyaneum, aut Papaver Sylvestre, quia Herbæ illæ fere non proveniunt in arvis cultis : debuit is potius asserere, diffidium esse inter ea, quia Papaver, & Cyaneus emittuntur & creantur ex tali Succo terræ, qualem Segetes reliquerint & repudiaverint ; adeo ut Satio Segetum

ter-

terram præparet ad eorum proventum. Atque hujusmodi falsarum adscriptionum magnus est numerus. Quoad fabulas vero, illæ omnino sunt exterminandæ. Restat tenuis certe copia eorum Consensuum, qui certo probati sunt Experimento; quales sunt magnetis & Ferri, atque Auri & Argenti vivi, & similibus. At in Experimentis Chymicis circa Metalla inveniuntur & alii nonnulli observatione digni. Maxima vero frequentia eorum (ut in tanta paucitate) invenitur in Medicinis nonnullis, quæ ex proprietatibus suis occultis (quas vocant) & specificis respiciunt aut Membra, aut Humores, aut Morbos, aut quandoque Naturas Individuas. Neque omittendi sunt Consensus inter Motus & Affectus Lunæ, & Passiones Corporum Inferiorum, prout ex Experimentis Agriculturae, Nauticae, & Medicinae, aut alias cum delectu severo & sincero colligi & recipi possint. Verum Instantiæ universæ Consensuum secretiorum quo magis sunt infrequentes, eo majore cum diligentia sunt inquirendæ, per traditiones, & narrationes fidas & probas: modo hoc fiat absque ulla levitate, aut credulitate, sed fide anxia & quasi dubitabunda. Restat Consensus, Corporum Modo operandi, tanquam Inartificialis, sed usu Polychrestus. Qui nullo modo omittendus est, sed sedula observatione investigandus. Is est Coitio sive Unio Cor-

porum proclivis, aut difficilis, per Compositionem sive Appositionem simplicē. Etenim Corpora nonnulla facile & libenter commiscuntur & incorporantur: alia autem ægre & perversè. Veluti pulveres melius incorporantur cum Aquis; Calces & Cineres cum Oleis; & sic de similibus. Neq; tantum sunt colligendæ Instantiæ *Propensionis*, aut *Aversionis* Corporum erga Misturam, sed etiam Collocationis partium, & distributionis, postquam commista sint; Denique & Prædominantia post Misturam transactam.

Supereſt ultimo loco ex Modis septem Operandi septimus & postremus; Operatio scilicet per alternationem, & vicissitudines priorum sex: de quo antequam in singulos illos paulo altius fuerit inquisitum, tempestivum non foret exempla proponere. Series autem sive Catena hujusmodi Alternationis, prout ad singula Effecta accommodari possit, res est & cognitu maxime difficilis, & ad Operâ maxime valida. Summe autem detinet & occupat homines Impatientia hujusmodi tam Inquisitionis, quam Praxeos; cum tamen sit instar filii Labyrinthi, quoad Opera Majora. Atque hæc sufficiant ad Exemplum Polychrestii.

L I.

INter Prærogativas Instantiarum ponemus loco vicesimo septimo atque ultimo *Instantias*

tias Magicas. Hoc nomine illas appellamus, in quibus Materia, aut Efficiens, tenuis aut parva est, pro magnitudine Operis & Effectus qui sequitur; adeo ut etiam si fuerint vulgares, tamen sint instar Miraculi, alix primo intuitu, alix etiam attentius contemplanti. Has vero Natura ex sese subministrat parce; Quid vero factura sit Sinu excusso, & post Inventionem Formarum, & Processuum, & Schematismorum, futuris temporibus apparebit. At ista Effecta Magica (quantum adhuc con-
 jicimus) sunt tribus modis: Aut per Multiplicationem sui; ut in Igne, & Venenis, quæ vocant Specifica; necnon in Motibus, qui transeunt & fortificantur de Rota in Rotam: Aut per Excitationem sive Invitationem in altero, ut in Magnete, qui excit Acus innumeras, virtute nullatenus deperdita aut diminuta; aut in fermento, & hujusmodi: Aut per Anteverfionem Motus, ut dictum est, de Pulvere pyrio, & Bombardis, & Cuniculis: quarum priores duo Modi Indagationem Consensuum requirunt; tertius, Mensuræ Motuum. Utrum vero sit aliquis Modus mutandi corpora per minima (ut vocant) & transponendi subtiliores Materiæ Schematisticos (id quod ad omnimodas Corporum Transformationes pertinet; ut Ars brevi tempore illud facere possit, quod Natura per multas ambages molitur) de eo nulla hætenus nobis constant Indicia. Quemadmodum

au em in Solidis & Veris aspiramus ad ultima
& summa; ita Vana & Tumida perpetuo o-
dimus, & quantum in nobis est profligamus.

-III-III

LII.

ATque de Dignitatibus siue *Prærogativis*
Instantiarum hæc dicta sint. Illud ve-
ro monendum, nos in hoc nostro *Organo*
tractare Logicam, non Philosophiam. Sed
cum Logica nostra doceat Intellectum & e-
rudiat ad hoc, ut non tenuibus Mentis qua-
si Claviculis, rerum Abstracta captet & pren-
set, (ut Logica vulgaris;) sed Naturam re-
vera persequatur, & Corporum virtutes & A-
ctus, eorumque Leges in Materia determi-
natas inveniat; ita ut non solum ex Natura
Mentis sed ex Natura Rerum quoque hæc Scientia
emanet: mirum non est, si ubique Naturalibus
Contemplationibus & Experimentis, ad Ex-
empla Artis nostræ, conspersa fuerit & illu-
strata. Sunt autem (ut ex iis quæ dicta sunt pa-
ter) *Prærogativæ Instantiarum* Numero 27.
Nominibus: *Instantia Solitaria*: *Instantiæ*
Aligantes: *Inst. Censitiva*: *Inst. Clande-*
stina: *Inst. Constitutiva*: *Inst. Confor-*
mes: *Inst. Monadica*: *Inst. Deviantes*: *Inst.*
Limitanea: *Inst. Potestatis*: *Instantia*
Comitatus & *Hostiles*: *Inst. Subjunctiva*:
Inst. Fœderis: *Inst. Crucis*: *Inst. Divor-*
tii: *Inst. Ianuæ*: *Inst. Citantes*: *Inst. Via*:
Inst. Supplementi: *Inst. Persecantes*: *Inst.*

Vir-

Virgæ: Instantiæ Curriculi: Doses Naturæ: Inst. Luëtæ: Inst. Innuentes: Inst. Polychrestæ: Inst. Magicæ. Usus autem harum *Instantiarum*, in quo Instantias vulgares excellunt, versatur in genere aut circa partem Informativam, aut circa Operativam, aut circa Utramque. Atque quoad Informativam, juvant illæ aut Sensum, aut Intellectum. Sensum, ut quinque *Instantiæ Lampadis: Intellectum: aut acclerando Exclisivam Formæ, ut Solitaria; aut angustiendo & propius indicando Affirmativam Formæ, ut Migrantes, Ostensiva, Comitatus, cum Subjunctivis: aut erigendo Intellectum, & ducendo ad Genera & Naturas communes: idque aut immediate, ut Clandestina, Monadica, Fœderis: aut Gradu proximo, ut Constitutiva: aut Gradu infimo, ut Conformes: aut rectificando Intellectum à consuetis, ut Deviantes: aut ducendo ad Formam Magnam, sive Fabricam Universi, ut Limitanea: aut cavendo de Formis & Causis falsis, ut Crucis & Divortii.* Quod vero ad Operativam attinet; illæ Præcticam aut designant, aut mensurant, aut sublevant. Designant aut ostendendo à quibus incipiendū, ne actum agamus, ut *Instantia Potestatis: aut ad quid adspirandum, si detur facultas, ut Innuentes.* Mensurant quatuor illæ *Mathematicæ.* Sublevant *Polychrestæ & Magicæ.*

Rursus ex istis *Instantiis* 27 nonnulla-

rum (ut superius diximus de aliquibus) faci-
 cienda est Collectio jam ab initio, nec Expe-
 ctanda particularis Inquisitio Naturarum.
 Cujus generis sunt *Instantiæ Conformēs*,
Monadica, *Deviantes*, *Limitaneæ*, *Potestati-*
tis, *Ianua*, *Innuentes*, *Polychrestæ*, *Magica*.
 Hæ enim aut auxiliantur & medentur Intel-
 lectui & Sensui ; aut instruunt Praxin in ge-
 nere. Reliquæ tum demum conquirendæ
 sunt, cum conficiemus *Tabulas comparen-*
tia ad opus Interpretis circa aliquam Natu-
 ram particularem. Sunt enim *Instantiæ Præ-*
rogativis istis insignitæ & donatæ Animæ
 instar inter vulgares Instantias Comparen-
 tiæ: Et ut ab initio diximus, paucæ illarum
 sunt vice multarum. Quocirca cum *Tabulas*
 conficiemus, illæ omni studio sunt investi-
 gandæ, & in *Tabulas* referendæ. Erit etiam
 earum mentio necessaria in iis quæ sequun-
 tur. Præponendus itaque erat earum Tra-
 ctatus. Nunc vero ad Adminicula & Recti-
 ficationes *Inductionis*, & deinceps ad Con-
 creta, & *Latentes Processus*, & *Latentes*
Schematismos, & reliqua quæ *Aphorismo*
 21 ordine proposuimus, pergendum ; ut
 tandem (tanquam Curatores Probi & fide-
 les) tradamus hominibus fortunas suas, e-
 mancipato Intellectu, & facto tanquam ma-
 jore ; Unde necesse est sequi emendationem
 Status hominis, & Ampliationem potestatis
 ejus super Naturam. Homo enim per la-
 psus

psum & de Statu Innocentiæ decidit, & de Regno in Creaturas. Utraque autem res etiam in hac vita nonnulla ex parte reparari potest; prior per Religionem & Fidem, posterior per Artes & Scientias. Neque enim per Maledictionem facta est Creatura prorsus & ad extremum rebellis. Sed in virtute illius Diplomatis, *In sudore vultus comedes panem tuum*, per labores varios, (non per Disputationes certe, aut per otiosas Cere- monias magicas) tandem & aliqua ex parte ad panem homini præbendum, id est, ad usus vitæ humanæ, subigitur.

Finis Libri Secundi Novi Organi.

PARASCEVE.

ad

HISTORIAM NATURALEM,

ET

EXPERIMENTALEM.

DE.

HISTORIÆ NATURALIS,

ET EXPERIMENTALIS,

Qualis sufficiat, & sit in ordine ad Ba-
fin, & Fundamenta Philoso-
phiæ veræ.

Uod *Instaurationem* nostram per partes edamus, id eo spectat, ut aliquid extra periculum ponatur. Non absimilis nos movet ratio, ut aliam quandam Operis particulam jam in præsentī subjungamus, & cum iis quæ supra absolvimus, una edamus. Ea est Descriptio & Delineatio Historiæ Naturalis & Experimentalis, ejus generis, quæ sit in ordine ad condendam Philosophiam, & complectatur Materiem probam, copiosam, & apte digestam ad opus Interpretis quod succedit. Huic autem rei locus proprius foret quum ad *Parascevas* Inquisitionis ordine deventum fuerit. Hoc vero prævertere, nec locum proprium expectare, consultius nobis videtur; quod hujusmodi Historia, qualem animo metimur, & mox describemus, res perquam magnæ sit Molis, nec sine magnis laboribus & sumptibus confici possit; ut quæ multorum opera indigeat, & (ut alibi diximus) opus sit quasi Regium. Itaque occurrit illud, non abs re fore experiri, si forte hæc aliquibus aliis curæ esse possint; ita ut, dum nos
de-

destinata ordine perficiamus, hæc pars, quæ tam multiplex est & onerosa, etiam vivis nobis. (si ita Divinæ placuerit Majestati) instrui & parari possit, aliis una nobiscum in id sedulo incumbentibus, præsertim quum vires nostræ (si in hoc soli fuerimus) vix tantæ provinciæ sufficere videantur. Etenim quæ ad Opus ipsum Intellectus pertinent, nos, Marte nostro fortasse vincemus. At Intellectus Materialia tam late patent, ut ea (tanquam per Procuratores & Mercatores) undique conquiri & importari debeant. Accedit etiam illud, quod Cœptis nostris vix dignum esse æstimemus, ut in re tali, quæ fere omnium Industriæ pateat, nos ipsi tempus teramus. Quod autem Caput rei est, Ipsi nunc præstabimus. ut ejusmodi Historiæ Modum & Descriptionem, qualis Intentioni nostræ satisfaciât, diligenter & exacte proponamus; ne homines non admoniti aliud agant, & ad Exemplum Naturalium Historiarum, quæ jam in usu sunt, se regant, atque ab Instituto nostro multum aberrant. Illud interim quod sæpe diximus etiam hoc loco præcipue repetendum est: Non, si omnia omnium Ætatum ingenia coivissent, aut posthac coierint; non si universum genus humanum Philosophiæ dedisset operam, aut dederit; & totius Terrarum Orbis nihil aliud fuisset, quam Academiæ, & Collegia, & Scholæ virorum doctorum; tamen absque tali,

tali, qualem nunc præcipiemus; Historia Naturali & Experimentalis, ullos qui genere humano digni sint progressus in Philosophia & Scientiis, fieri potuisse: contra vero, comparata & bene instructa huiusmodi Historia, additis Experimentis Auxiliariis & Luciferis, quæ in ipso Interpretationis Curriculo occurrent aut eruenda erunt; paucorum Annorum opus futuram esse Inquisitionem Naturæ & Scientiarum omnium. Itaque aut hoc agendum est, aut Negotium deferendum. Hoc enim solo & unico modo Fundamenta Philosophiæ veræ & Activæ stabiliri possunt; Et simul perspicient homines, tanquam ex profundo somno excitati, quid inter Ingenii Placita & Commenta, ac Veram & Activam Philosophiam intersit; & quid demum sit, de Natura Naturam ipsam consulere.

Primo igitur de huiusmodi Historia conficienda præcepta dabimus in genere. Deinde particularem ejus Figuram hominibus sub oculos ponemus: Inserentes interdum non minus *Ad quid* Inquisitio aptanda & referenda sit, quam *Quid* quæri debeat. Scilicet, ut Scopus rei bene intellectus & prævisus, etiam alia hominibus in mentem redigat, quæ à Nobis fortasse prætermissa erunt. Historiam autem istam *Historiam primam*, sive *Historiam Matrem* appellare consuevimus.

A P H O R I S M I

de

CONFICIENDA HISTORIA

Prima.

A P H O R I S M U S

I.

Natura in triplici Statu ponitur & tanquam Regimen subit trinum. Aut enim libera est, & cursu suo ordinario se explicat; aut à pravitatibus & insolentis Materiæ, atque ab Impedimentorum violentia, de statu suo detruditur, aut ab arte & ministerio humano constringitur & fingitur. Atque Primus ille Status ad *Species* rerum refertur; Secundus ad *Monstra*; Tertius ad *Artificialia*. Etenim in Artificialibus Natura jugum recipit ab Imperio Hominis. nunquam enim illa facta fuissent absque Homine. At per operam & ministerium Hominis conspicitur prorsus nova Corporum Facies, & veluti Rerû Universitas altera, sive Theatrum alterum. Triplex itaque est Historia Naturalis. Tractat enim aut Naturæ *Libertatem*, aut *Errores*, aut *Vincula*; ut non male eam partiiri possimus, in *Historiam Generationum*, *Præter-generationum*, & *Artium*; quarum postremam etiam *Mechanicam* & *Experimentalem* appellare consuevimus. Neque tamen

id

id præcipimus, ut hæc tria separatim tractentur. Quidni enim possint Historiæ Monstrorum in singulis Speciebus cum Historia ipsarum Specierum conjungi? Etiam Artificialia quandoque cum Speciebus recte conjunguntur, quandoq; melius separantur. Quamobrem è re nata de his consilium capere optimum est. Methodus enim iterationes & prolixitatem gignit, æque ubi nimia est, ac ubi nulla.

II.

Historia Naturalis, ut Subjecto (quemadmodum diximus) triplex, ita Uti duplex est. Adhibetur enim aut propter rerum ipsarum cognitionem, quæ Historiæ mandantur; aut tanquam Materia prima Philosophiæ, atque veræ Inductionis Supellex sive Sylva. Atque Posterius hoc nunc agitur; Nunc, inquam; neque unquam antehac. Neque enim *Aristoteles*, aut *Theophrastus*, aut *Dioscorides*, aut *Cajus Plinius*, multo minus *moderni*, hunc finem (de quo loquimur) Historiæ Naturalis unquam sibi proposuerunt. Atque in hoc plurimum est, ut qui partes scribendi Historiam Naturalem sibi posthac sumpserint, hoc perpetuo cogitent, atque animo agitent, se non Lectoris delectationi, non utilitati ipsi, quæ ex Narrationibus in præsens capi possit, debere inservire, sed conquirere & comparare Rerum Copiam & varie-

varietatem, quæ veris Axiomatibus consi-
ciendis sufficiat. Hoc enim si cogitent, Mo-
dum hujusmodi Historiæ ipsi sibi præscri-
bent. Finis enim regit Modum.

III.

QUO autem majoris est hæc res operæ &
laboris ; eo illam minus onerari super-
fluis consentaneum est. Tria itaque sunt, de
quibus Homines sunt plane admonendi , ut
in illis parce admodum operam suam collo-
cent ; tanquam iis quæ massam Operis in
immensum augeant, virtutem parum aut ni-
hil promoveant.

Primo igitur facessant Antiquitates , &
Citationes , aut Suffragia Authorum ; etiam
Lites, & Controversiæ, & Opiniones discre-
pantes ; omnia denique Philologica. Ne-
que enim citetur Author , nisi in re dubia
fidei ; neque interponatur Controversia ,
nisi in re magni momenti. Quæ vero ad Or-
namenta Orationis, & Similitudines, & Elo-
quentiæ Thesaurû, & hujusmodi inania spe-
ctant , omnino abjiciantur. Etiam quæ reci-
piuntur omnia , & ipsa proponantur bre-
viter & strictim , ut nihil minus sint quam
verba. Nemo enim qui Materialia ad Ædi-
ficia vel Naves, vel hujusmodi aliquas Stru-
cturas colligit & reponit , ea (Officinarum
more) belle collocat & ostentat ut placeant ;
sed in hoc tantû sedulus est, ut proba & bona
sint,

ſint, & ut in Repoſitorio ſpatium minimum occupent. Atque ita prorſus faciendum eſt.

Secundo, non multum ad rem facit Luxuria illa Hiftoriarum Naturalium in Deſcriptionibus & Piſturis Specierum numeroſis, atque earundem Varietate curioſa. Huiusmodi enim puſillæ Varietates nihil aliud ſunt, quam Luſus quidam Naturæ, & Laſcivia, & prope ad Individuorum Naturam accedunt: Atque habent Peragationem quandam in Rebus ipſis amœnam & jucundam; Informationem vero ad Scientiam tenuem, & fere ſupervacuam.

Tertio, miſſæ plane faciendæ ſunt omnes Narrationes ſuperſtitioſæ (non dico prodigioſæ, ubi Memoria earum reperietur fida & probabilis, ſed ſuperſtitioſæ) & Experimenta Magiæ Ceremonialis. Nolumus enim Philoſophiæ Infantiam, cui Hiftoria Naturalis primam præbet mammam, fabulis anilibus allueſcere. Erit fortæſſe Tempus (poſtquam in Inquiſitionem Naturæ paulo altius penetratum erit) huiusmodi res leviter percurrendi; ut ſi quid in illis facibus hæreat virtutis Naturalis, ea extrahi & in uſum condi poſſit. Interim ſeponendæ ſunt. Etiam Magiæ Naturalis Experimenta diligenter & cum ſeveritate ventilanda ſunt, antequam recipiantur; præſertim illa, quæ ex vulgariſſimis Sympathiis & Antipathiis, magna cum ſocordia & facilitate credendi ſimul & ſingen-

gendi, derivari solent.

Neque nil aut parum actum est in exoneranda Historia Naturali tribus his (quas diximus) rebus superfluis , quæ alias Volumina impleturæ fuissent. Neque tamen hic finis. Æque enim requiritur in Opere magno , ut tam ea quæ recipiuntur , succincte scribantur ; quam ut superflua abscindantur. Licet nemini dubium esse possit, quin hujusmodi Castitas & Brevitas delectationē multo minorem tum Legenti tum Scribenti præbitura sit. Verum illud semper inculcandum est; hoc quod paratur, Horreum esse tantummodo & Promptuarium Rerum; in quo non manendum , aut habitandum sit cum volupate, sed eo descendendū, pro ut res postulat, cum aliquid ad usum sumendum est circa Opus *Interpretis* quod succedit.

IV.

IN Historia quam requirimus & animo destinamus, ante omnia videndum est , ut late pateat , & facta sit ad Mensuram Universi. Neque enim arctandus est Mundus ad angustias Intellectus , (quod adhuc factum est) sed expandendus Intellectus & laxandus, ad Mundi Imaginem recipiendam , qualis invenitur. Istū enim , *Respicere pauca, & pronuntiare secundum pauca*, omnia perdidit. Resumentes igitur Partitionem , quam paulo ante fecimus Historiæ Naturalis, (quod sit *Generationum, Prater generationum,*

tionum, & Artium) *Historia Generationum*, constituimus Partes quinque. Sit prima, *Ætheris & Cœlestium*. Secunda, *Meteororum, & Regionum* (quas vocant) *Æris*; Tractuum videlicet à Luna usque ad Superficiem Terræ; Cui etiam parti Cometas cujuscunque generis, tum sublimiores, tum humiliores (utcunque se habeat rei veritas) Ordinis causa assignamus. Tertia, *Terræ & Maris*. Quarta, *Elementorum* (quæ vocant *Flammæ, sive Ignis, Æris, Aquæ, & Terræ*. Elementa autem eo sensu accipi volumus, ut intelligantur non pro Primordiis Rerum, sed pro Corporum Naturalium Massis Majoribus. Ita enim Natura Rerum distribuitur, ut sit quorundam Corporum Quantitas sive Massa in Universo perquam magna; quia scilicet ad Schematismum eorum requiritur Textura Materiæ facilis & obvia; qualia sunt ea quatuor (quæ diximus) corpora: At quorundam aliorum Corporum sit Quantitas in Universo parva, & parce suppeditata, propter Texturam Materiæ valde dissimilarem, & subtilem, & in plurimis determinatam, & organicam; qualia sunt Species Rerum Naturalium Metalla, Plantæ, Animalia. Quare prius Genus Corporum, *Collegia majora*; posterius, *Collegia minora* appellare consuevimus. At *Collegiorum istorum Majorum* est Pars Historiæ quarta, sub nomine Elementorum, ut diximus. Neque vero confunditur Pars
 quar-

quarta cum secunda aut tertia, in hoc quod in singulis mentionem Aëris, Aquæ, & Terræ fecimus. In Secunda enim & Tertia recipitur Historia eorum, tanquam Mundi Partium integralium, & quatenus pertinet ad Fabricam & Configurationem Universi; At in quarta continetur Historia Substantiæ & Naturæ ipsorum, quæ in singulis eorum partibus similaribus viget, nec ad totum refertur. Quinta deniq; pars Historiæ *Collegiæ minora*, sive *Species* continet, circa quas Historia Naturalis hætenus præcipue occupata est. *Historiam* vero *Prætergenerationum* quod attinet; jamdudum à nobis dictum est, quod illa cum Historia Generationum commodissime conjungi possit; ea scilicet, quæ sit prodigiosa tantum, & naturalis. Nam superstitiosam Miraculorum Historiam, (cujuscunq; sit generis) omnino relegamus in Tractatum proprium; neque ipsum jam inde à principio suscipiendum, sed paulo post quando altius in Naturæ Inquisitione penetratum fuerit.

At *Historiam Artium*, & Naturæ ab Homine versæ & immutatae, sive Historiam Experimentalem, triplicem constituimus. Aut enim deprompta est ex Artibus Mechanicis; Aut ex Operativa parte Scientiarum Liberalium; Aut ex Practicis compluribus & Experimentis, quæ in Artem propriam non coaluerunt; immo quæ quandoque ex vulgarissima Experientia occurrunt, nec

Artium Experimenta colligantur hujus rei solum gratia, ut hoc modo Artes singule melius perficiantur. Licet enim & hoc non prorsus contemnamus in multis; tamen ea plane est mens nostra, ut omnium Experimentorum Mechanicorum rivuli in Philosophiæ pelagus undequaque fluant. Delectus autem Instantiarum in unoquoque genere eminentiorum (quas maxime & diligentissime conquirere oportet, & quasi venari) ex Prærogativis Instantiarum petendus est.

VI,

Resumendum etiam est hoc loco, quod in *Aphorismis* 99. 119. 120. *Libri primi* fusius tractavimus; hic vero, Præcepti more, breviter imperare sufficiat: Hoc est, ut recipiantur in hanc Historiam; Primo res Vulgarissimæ, quales quis supervacuum putaret scripto inferere, quia tam familiariter notæ sunt; Dein, res Viles, Illiberales, Turpes; (*Omnia enim munda mundis*; & si Lumen ex Lotio boni odoris sit, multo magis Lumen & Informatio ex re qualibet;) Etiam res Leves & Pueriles; (nec mirum; repuerascendum enim plane est;) Postremo, res quæ nimis cujusdam Subtilitatis esse videntur, quod in se nullius sint usus. Neque enim (ut jam dictum est) quæ hac Historia proponuntur, propter se congesta sunt: Itaque neque dignitatem eorum ex se metiri par est,

Naturalem & Experimentalem. 387
est, sed quatenus ad alia transferri possint, &
influant in Philosophiam.

VII.

Illud insuper præcipimus, ut omnia in Naturalibus tam Corporibus quam Virtutibus (quantum fieri potest) numerata, appensa, dimensa, determinata proponantur. Opera enim meditamur, non Speculationes. Physica autem & Mathematica, bene commistæ, generant Practicam. Quamobrem exactæ Restitutiones & Distantiæ Planetarum, in Historia Cœlestium: Terræ Ambitus, & Quantum occupet in superficie respectu Aquarum, in Historia Terræ & Maris: Quantum compressionem Aër patiatur absque forti Antitypia, in Historia Aëris: Quantum in Metallis alterum alteri præponderet, in Historia Metallorum; Et innumera id genus perquirenda, & perscribenda sunt. Cum vero exactæ Proportiones haberi non possunt, tum certe ad Æstimativas aut Comparativas indefinitas confugiendum est. Veluti (si forte calculis Astronomorum de Distantiis diffidimus) quod Luna sit infra umbram Terræ; quod Mercurius sit supra Lunam; & huiusmodi. Etiam cum mediæ Proportiones haberi non possint, proponantur extremæ: veluti, quod languidior Magnes attollat Ferrum ad tale pondus, respectu ponderis ipsius Lapidis; & quod maxime virtuosus, etiam

ad rationem sexagecuplam; quod nos in armato Magnete admodum parvo fieri vidimus. Atque satis scimus, istas Instantias determinatas non facile aut sæpe occurrere; sed in ipso Interpretationis curriculo, tanquam Auxiliares, (quando res maxime postulat) debere exquiri. Veruntamen si forte occurrant, modo non progressum conficiendæ Naturalis Historiæ nimis remorentur, etiam in ipsam eas inferere oportet.

VIII.

FIdem vero eorum, quæ in Historia sunt recipienda, quod attinet; necesse est ut illa sint aut fidei Certæ, aut fidei Dubiæ, aut fidei Damnatae. Atque prius genus simpliciter est proponendum. Secundum, cum nota; vid. per verbum *Traditur*, aut *Referunt*, aut *Audivi ex fide-digno*, & hujusmodi. Nā argumenta Fidei in alterutram partem, nimis operosum foret ascribere: & proculdubio scribentem nimis remorabitur. Neque multum etiam refert ad id quod agitur: quoniam (ut in *Aphorismo* 118. *Lib. 1.* diximus) falsitatem Experimentorum, nisi ea ubique sca-teant, veritas Axiomatum paulo post convincet. Attamen si Instantia fuerit nobilior, aut usu ipso, aut quia alia multa ex illa pēdere possint; tum certo nominandus est *Author*: neque id nude tantum, sed cum mentione aliqua; utrum ille ex Relatione, aut

Ex-

Exscriptione, (qualia sunt fere, quæ scribit C. Plinius) aut potius ex Scientia propria illa affirmaverit; atque etiam utrum fuerit res sui temporis, an vetustior; insuper, utrum sit tale quippiam, cuius necesse foret ut multi essent testes, si verum foret; denique, utrum Author ille fuerit vaniloquus & levis, an sobrius & severus; & similia, quæ faciunt ad pondus Fidei. Postremo res Damnatae fidei, & tamen jactatas & celebratas, quales, partim neglectu, partim propter usum Similitudinum, per multa jam sæcula invaluerunt, (veluti, quod Adamas liget Magnetem, Alilium enervet; Electrum omnia trahat præter Ocimum; & alia multa hujusmodi) oportebit non silentio rejicere, sed verbis expressis proscribere, ne illa amplius Scientiis molesta sint.

Præterea non abs re fuerit, si forte Origo Vanitatis aut Credulitatis alicujus occurrat, illam notare: veluti, quod herbae Satyrio attributa sit vis ad excitandam Venerem, quia Radix scilicet in figuram testiculorum efformata sit: Cum revera hoc fiat, quia adnascitur, annis singulis nova radix bulbosa; adhærente radice anni prioris; unde Didymi illi. Manifestum autem hoc est, quod nova Radix semper inveniatur solida & succulenta, vetus emarcida & spongiosa. Quare nil mirum, si altera mergatur in aqua, altera natet: Quod tamen pro re mira habetur, & re-

390 *Parasceve, ad historiam*
liquis ejus Herbae virtutibus auctoritatem
addidit.

IX.

SVper sunt Additamenta quædam Historiæ
Naturalis utilia, quæque tam magis com-
mode inflectere & aptare possint ad opus *In-*
terpretis, quod succedit. Illa quinque sunt.

Primum, *Quæstiones* (non *Causarum* di-
co, sed *Facti*) adjiciendæ sunt, ut inquisitionem
ulteriorem provocent & sollicitent: ut,
in *Historia Terræ & Maris*, Utrum *Mare*
Caspium fluat & refluat, & quali horarum
spatio; Utrum sit aliqua *Continens Australis*,
an potius *Insula*; Et similia.

Secundo, in *Experimento* aliquo novo &
subtiliore, addendus est modus ipse *Experi-*
menti, qui adhibitus est: ut liberum sit ho-
minum judicium, utrum *Informatio* per *Ex-*
perimentum illud sit fidum aut fallax; atque
etiam excitetur hominum *Industria*, ad ex-
quirendos *Modos* (si fieri possit) magis ac-
curatos.

Tertio, si quid subsit in aliqua *Narratione*
dubii vel scrupuli, id suppressi aut reticere o-
mnino nolumus; sed plane & perspicue ad-
scribi, *Notæ* aut *Moniti* loco. Cupimus enim,
Historiam primam, veluti facto *Sacramento*
de veritate ejus in singulis, religiosissime
conscribi; cum sit *Volumen Operum Dei* &
(quantum inter *Majestatem Divinorum*, &
Humi-

Humilitatem Terrenorum collationem facere liceat) tanquam Scriptura altera.

Quarto, non abs re fuerit Observationes quandoque aspergere; (id quod *C. Plinius* fecit:) veluti in Historia Terræ & Maris; Quod Terrarum figura (quatenus adhuc cognita est, respectu Marium, sit ad Austrum angusta & veluti acuminata, ad Septentriones lata & ampla; Marium, contra: Et quod Oceani Magni interfecent Terras alveis exporrectis inter Austrum & Septentriones, non inter Orientem & Occidentem, nisi forte in extremis Regionibus Polaribus. Etiam Canones (qui nil aliud sunt quam Observationes generales & Catholicæ) optime ascribuntur: veluti in Historia Cœlestium; Quod Venus nunquam distet à Sole plus partibus 46, Mercurius, 23. Et quod Planetæ, qui supra Solem locantur, tardissime moveant; cum longissime à Terra absint: Planetæ infra Solem, celerrime. Aliud insuper Observationis genus adhibendum; quod nondum in usum venit, licet sit haud exigui momenti. Illud tale est: nempe, ut subjungantur iis quæ sunt, ea quæ non sunt. Veluti, in Historia Cœlestium, Quod non inveniatur stella oblonga vel triangularis; sed quod oranis stella sit globosa: vel globosa simpliciter, ut Luna; vel ad aspectum Angulata, sed in medio globosa, ut reliquæ Stellæ; vel ad aspectum,

comata, & in medio globosa, ut Sol: Aut quod Stellæ nullo prorsus spargantur ordine; ut non inveniatur vel Quincunx, vel Quadrangulum, nec alia Figura perfecta; (utcumque imponantur nomina Delta, Coronæ, Crucis, Quadrigarum, &c.) vix etiam linea recta, nisi forte in Cingulo & Pugione Orionis.

Quinto, juvabit fortasse nonnihil querentem, quod credentem prorsus pervertat & perdat: vid. ut Opiniones, quæ nunc receptæ sunt, cum earum Varietate & sectis, brevi verborum complexu, & tanquam in transitu recenseantur; ut Intellectum vellicent, & nihil amplius.

X.

ATque hæc sufficient quatenus ad Præcepta generalia: quæ si diligenter observentur, & finem recta petet hoc Opus Historiæ, nec excrescet supra modum. Quod si etiam, prout circumscribitur & limitatur: vastum Opus alicui pusillanimo videri possit; is in Bibliothecas oculos convertat; & inter alia, Corpora Juris Civilis aut Iuris Canonici ex una parte spectet, & Commentarios Doctorum & Jurisconsultorum ex altera; & videat quid intersit quoad Molem & Volumina. Nobis enim (qui, tanquam Scribæ fideles, leges ipsas Naturæ, & nil aliud excipimus & conscribimus) brevitatis competit, & fere ab ipsis Rebus imponitur.

Opinionum autem, & Placitorum, & Speculationum, non est numerus neque finis.

Quod vero in Distributione Operis nostri mentionē fecimus *Cardinalium Virtutum* in Natura; & quod etiam horum Historia, antequam ad Opus *Interpretationis* ventum fuerit, perscribenda esset; hujus rei minime obliti sumus, sed eam nobis ipsis reservavimus: cum de aliorum Industria in hac re, priusquam homines cum Natura paulo arctius consuescere inceperint, prolixè spondere non audeamus. Nunc itaque ad *Delineationem Historiarum Particularium* veniendum.

Verum, prout nunc negotiis distringimur, non ulterius suppetit otium, quam ut *Catalogum* tantum *Historiarum* secundum Capita subjungamus. Enimvero cum primum huic rei vacare possumus, consilium est, in singulis, veluti interrogando, docere; qualia sint circa unamquamque Historiarum illarum potissimum inquirenda & conscribenda, tanquam ea quæ ad finem nostrum faciunt, instar *Topicorum* quorundam particularium: vel potius, ut (sumpto exemplo à *Causis Civilibus*) in hac *Vindicatione magna* sive *Processu*, à favore & providentia divina concessa & instituta, (per quem genus humanum Jus suum in Naturam recuperare contendit) Naturam ipsam & Artes super Articulos examinemus.

CATALOGVS HISTORIARUM particularium

Secundum Capita.

- 1 **H**istoria Coelestium; sive Astronomica.
- 2 Historia configurationis Coeli & partium ejus, versus Terram & partes ejus; sive Cosmographica.
- 3 Historia Cometarum.
- 4 Historia Meteororum ignitorum.
- 5 Historia Fulgurum, Fulminum, Tonitruum, & Coruscationum.
- 6 Historia Ventorum, & Flatuum repentinorum, & undulationum Aeris.
- 7 Historia Iridum.
- 8 Historia Nubium, prout superne conspiciuntur.
- 9 Historia Expansionis Cœruleæ, Crepusculi, plurium Solium, plurium Lunarum, Halonum, Colorum variorum Solis & Lune; atque omnis varietatis Cœlestium ad adspectum, quæ sit ratione Medii.
- 10 Historia Pluviarum ordinariarum, procellosarum, & prodigiosarum; etiam Cataractarum (quas vocant) Cœli, & similium.

- 11 *Historia Grandinis , Nivis , Gelu, Pruine, Nebulae, Roris, & similia.*
- 12 *Historia omnium aliorum cadentium sive descendendum ex alto, & superne generatorum.*
- 13 *Historia Sonituum in alto (si modo sint aliqui) prater Tonitrua,*
- 14 *Historia Aeris, in Toto, sive in Configuratione Mundi.*
- 15 *Historia Tempestatum, sive Temperamentorum Anni, tam secundum variationes Regionum, quam secundum accidentia Temporum, & periodos Annorum, Diluviorum, Fervorum, Siccitatum, & similia.*
- 16 *Historia Terre & Maris; Figura & Ambitus ipsorum, & Configurationis ipsorum inter se, atque Exporectionis ipsorum in latum aut angustum; Insularum Terre in Mari, Sinuum Maris, & Lacuum salforum in Terra, Isthmorum, Promontoriorum.*
- 17 *Historia Motuum (si qui sint) globi Terre & Maris; & ex quibus Experimentis illi colligi possint.*
- 18 *Historia Motuum majorum & Perturbationum in Terra & Mari; nempe Terra Motuum & Tremorum & Hiatusum, Insularum de novo enascentium, Insularum fluctuantium, Abruptionum Terrarum per ingressum Maris; Inva-*

sionum & Illuvionum, & contra Deser-
tionum Maris; Eruptionum Ignium è
Terra, Eruptionum subitanearum A-
quarum è Terra, & similium.

19 Historia Geographica & Naturalis,
Montium, Vallium, Sylvarum, Planitie-
rum, Arenarum, Paludum, Lacuum,
Fluviorum, Torrentium, Fontium, &
omnis diversitatis scaturiginum ipsorum,
& similium: missis Gentibus, Provinciis,
Vrbibus, & hujusmodi Civilibus.

20 Historia Fluxuum & Refluxuum Ma-
ris, Euriporum, Undulationum & Mo-
tuum Maris; aliorum.

21 Historia caterorum Accidentium Ma-
ris; Salsuginis ejus, Colorum diverso-
rum, Profunditatis: & Rupium, Mon-
tium, & Vallium submarinorum, & si-
milium.

Sequuntur Historiæ Massarum majorum.

22 **H**istoria Flamma, & Ignitorum.

23 **H**istoria Aëris, in Substantia, non
in Configuratione.

24 **H**istoria Aqua, in Substantia, non in
Configuratione.

25 **H**istoria Terra & diversitatis ejus, in
Substantia, non in Configuratione.

Sequuntur Historiæ Specierum.

- 26 **H**istoria Metallorum perfectorum ,
Auri, Argenti : & Minerarum, Ve-
narum, Marcasitarum eorundem : Ope-
raria quoque in Mineris ipsorum.
- 27 Historia Argenti Vivi.
- 28 Historia Fossilium ; veluti Vitrioli, &
Sulphuris, &c.
- 29 Historia Gemmarum ; veluti Ada-
mantis, Rubini, & c.
- 30 Historia Lapidum ; ut Marmoris, La-
pidis Lydii, Silicis, &c.
- 31 Historia Magnetis.
- 32 Historia Corporum Miscellaneorum ,
que nec sunt Fossilia prorsus, nec Vegeta-
bilia ; ut Salium , Succini , Ambragri-
sea, &c.
- 33 Historia Chymica circa Metalla &
Mineralia.
- 34 Historia Plantarum, Arborum, Fruti-
cum , Herbarum : & Partium eorum,
Radicum , Caulium , Ligni , Foliorum,
Florum : Fructuum, Seminum, Lachry-
marum, &c.
- 35 Historia Chymica circa Vegetabilia.
- 36 Historia Piscium, & partium ac Ge-
nerationis ipsorum.
- 37 Historia Volutilium , & Partium ac
Generationis ipsorum.
- 38 Historia Quadrupedum , & Partium

398 *Catalog. Historiar. Particul.
ac Generationis ipsorum.*

39 *Historia Serpentum, Vermium, Mus-
scarum, & ceterorum Insectorum; &
partium ac generationis ipsorum.*

40 *Historia Chymica circa ea quae sumun-
tur ab Animalibus.*

Sequuntur Histor. Hominis.

41 **H***istoria Figura & Membrorum ex-
ternorum Hominis, Statura, Com-
pagis, Vultus & Lineamentorum, eorum-
que varietatis secundum Gentes & Cli-
mata, aut alias minores Differentias.*

42 *Historia Physiognomica super ipsa.*

43 *Historia Anatomica, sive Membro-
rum internorum Hominis; & varietati
ipsorum, quatenus invenitur in ipsa na-
turali Compagine & Structura, & non
tantum quoad Morbos & Accidentia
praeternaturalia.*

44 *Historia partium similarium Homi-
nis; ut Carnis, Ossium, Membrana-
rum, &c.*

45 *Historia Humorum in Homine; San-
guinis, Bilis, Spermatidis, &c.*

46 *Historia Excrementorum, Sputi, Uri-
narum, Sudorum, Sedimentorum, Ca-
pillorum, Pilorum, Rediviarum, Vn-
guium, & similium.*

47 *Historia Facultatum, Attractionis, Di-
gestio-*

gestionis, Retentionis, Expulsionis, Sanguificationis, Assimilationis alimentorum in membra, Versionis Sanguinis & Floris ejus in Spiritum, &c.

48 Historia Motuum Naturalium & Involuntariorum, ut Motus Cordis, Motus Pulsuum, Stornutationis, Motus Pulmonum, Motus Erektionis Virgæ, &c.

49 Historia Motuum mixtorum ex Naturalibus & Voluntariis; veluti Respirationis, Tussis, Urinationis, Sedis, &c.

50 Historia Motuum Voluntariorum; ut Instrumentorum ad voces articulatas; ut Motuum Oculorum, Lingue, Fauccium, Manuum, Digitorum; Deglutitionis, &c.

51 Historia Somni & Insomniorum.

52 Historia diversorum Habituum Corporis; pinguis, macilentii; Complexionum, (quas vocant,) &c.

53 Historia Generationis Hominum.

54 Historia Conceptionis, Vivificationis, Gestationis in Utero, Partus, &c.

55 Historia Alimentationis Hominis, atque omnis Edulii & Potabilis; atque omnis Diætæ; & Varietatis ipsorum secundum Gentes aut minores differentias.

56 Historia Augmentationis & Incrementi Corporis in Toto & Partibus ipsius.

57 Historia decursus Ætatis; Infantia, Pueritia, Iuventutis, Senectutis, Longe-

vita.

vitatis, Brevitatis vita, & similia, secundum Gentes & minores differentias.

58 *Historia Vita & Mortis.*

59 *Historia Medicinalis Morborum, & Symptomatum & Signorum eorundem.*

60 *Historia Medicinalis, Cura, & Remediorum, & Liberationum à Morbis.*

61 *Historia Medicinalis eorum quæ conservant Corpus & Sanitatem.*

62 *Historia Medicinalis eorum quæ pertinent ad Formam & Decus Corporis, &c.*

63 *Historia Medicinalis eorum, quæ corpus alterant, & pertinent ad Regimen alterativum.*

64 *Historia Pharmacopolaris.*

65 *Historia Chirurgica.*

65 *Historia Chymica circa Medicinas.*

67 *Historia Visus & Visibilia, sive Optica.*

68 *Historia Pictura, Sculptoria, Plastica, &c.*

69 *Historia Auditus & Sonorum.*

70 *Historia Musica.*

71 *Historia Olfactus, & Odorum.*

72 *Historia Gustus, & Saporum.*

73 *Historia Tactus, & ejus Objectorum.*

74 *Historia Veneris, ut speciei Tactus.*

75 *Historia Dolorum corporeorum, ut speciei Tactus.*

76 *Historia Voluptatis & Doloris in genere.*

- 77 *Historia Affectuum; ut Ira, Amoris Verecundia, &c.*
- 78 *Historia Facultatum Intellectualium; Cogitativa, Phantasia, Discursus, Memoria, &c.*
- 79 *Historia Divinationum Naturalium.*
- 80 *Historia Dignotionum, sive Diacrisium occultarum Naturalium.*
- 81 *Historia Coquinaria; & Artium subservientium, veluti Macellaria, Aviaria, &c.*
- 82 *Historia Pistoria, & Panificiorum; & Artium subservientium, ut Molendinaria, &c.*
- 83 *Historia Vinaria.*
- 84 *Historia Cellaria, & diversorum generum Potus.*
- 85 *Historia Bellariorum & Confecturarum.*
- 86 *Historia Mellis,*
- 87 *Historia Sacchari.*
- 88 *Historia Lacticiniorum.*
- 89 *Historia Balneatoria, & unguentaria.*
- 90 *Historia Miscellanea circa curam corporis; Tonsorum, Odorariorum, &c.*
- 91 *Historia Aurifabrilis, & Artium subservientium,*
- 92 *Historia Lanificiorum, & Artium subservientium.*
- 93 *Historia Opificiorum de Serico & Bombyce, & Artium subservientium.*
- 94 *Historia Opificiorum ex Lino, Can-*
nabio

- 402 Catalog. Historiar. Particul.
*nabio, Gossipio, Setis, & aliis Filaccis,
 & Artium subservientium.*
- 95 *Historia Plumificiorum.*
- 96 *Historia Textoria, & Artium subservientium.*
- 97 *Historia Tinctoria.*
- 98 *Historia Coriaria, Alutaria; & Artium subservientium.*
- 99 *Historia Culcitaria & Plumaria.*
- 100 *Historia Ferrifabrilis.*
- 101 *Historia Latomia sive Lapidarum.*
- 102 *Historia Lateraria, & Tegularia.*
- 103 *Historia Figularis.*
- 104 *Historia Camentaria, & Crustaria.*
- 105 *Historia Lignifabrilis.*
- 106 *Historia Plumbaria.*
- 107 *Historia Vitri & omnium Vitreorum, & Vitriaria.*
- 108 *Historia Architectura in genere.*
- 109 *Historia Plaustraria, Rhedaria, Le-
 sticaria, &c.*
- 110 *Historia Typographica, Libraria,
 Scriptoria, Sigillatoria; Atramenti, Ca-
 lami, Papyri, Membrana, &c.*
- 111 *Historia Cere.*
- 112 *Historia Viminaria.*
- 113 *Historia Storearia, & Opificiorum
 ex Stramine, Scirpis, & similibus.*
- 114 *Historia Lotricaria, Scoparia, &c.*
- 115 *Historia Agricultura, Pascuaria, Cul-
 tus Sylvarum, &c.*

- 116 *Historia Hortulana.*
  - 117 *Historia Piscatoria.*
  - 118 *Historia Venationis & Aucupii.*
  - 119 *Historia Rei Bellica, & Artium subservientium; ut Armamentaria, Arcuaria, Sagittaria, Sclopetaria, Tormentaria, Balistaria, Machinaria, &c.*
  - 120 *Historia Rei Nautica, & Practicarum, & Artium subservientium.*
  - 121 *Historia Athletica; & omnis generis Exercitationum hominis.*
  - 122 *Historia Rei Equestris.*
  - 123 *Historia Ludorum omnis generis.*
  - 124 *Historia Praestigiatorum & Circulatorum.*
  - 125 *Historia Miscellanea diversarum Materialium Artificialium; ut Esmalta, Porcellana, complurium Camentorum, &c.*
  - 126 *Historia Salium.*
  - 127 *Historia Miscellanea diversarum Machinarum & Moruum.*
  128. *Historia Miscellanea Experimentorum Vulgarium; quae non coaluerunt in Artem.*
- Etiā Mathematicarum purarum Historiae conscribendae sunt, licet sint potius Observationes quam Experimenta.
- 119 *Historia naturarum & potestatum Numerorum.*
  130. *Historia naturarum & potestatum*

Non abs re fuerit admonere; quod, cum
necesse sit multa ex Experimentis sub
duobus Titulis vel pluribus cadere, (veluti
Historia Plantarum, & *Historia Artis Hor-*
tulanae, multa habebunt fere communia)
commodior sit Inquisitio per Artes, Dispo-
sitio vero per Corpora. Parum enim nobis
curæ est de Artibus ipsis Mechanicis, sed tan-
tum de iis quæ afferunt ad instruendam Phi-
losophiam. Verum hæc è re nata melius re-
gentur.

F I N I S.

du
hij
-w
c

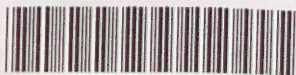
er

A FD/6

UNIVERSIDAD DE SEVILLA

600711938

I 27842861

卷之三

E

F.D.
6